16801/94

இராமதேவர் வைத்திய காவியம்

T.D. H

R.B. No.

1869

LC
M71
SP684

உ

சிவமயம்.

இயாக்கோபென்னும்

இராமதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூலாகிய

வைத்தியசாவியம் - ௬.

இஃது

களத்தூர்த்தமிழ்ப்புலவர்

வேதகிரிமுதலியார் - குமாரர்கள்

ஆறுமுகமுதலியாராலும்

ஆயுள்வேத பாஸ்கரன்

கந்தசாமிமுதலியாராலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு.

காஞ்சீபுரம்

இட்டா - குப்புசாமிநாயகராலும்

திருவொற்றியூர்

இரிசப்பமுதலியார் - குமாரர்

பரசுராமமுதலியாராலும்

தமது பாப்பிரமமுத்திராக்கரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு - காப்பி - ௧000.

சுக்கில ௵ ஐப்பசி ௴ ௨௮ உ.

௧௮௬௯ ௵ நவம்பர் ௴ ௧௧ உ.

ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்.

விளம்பரம்.

இதனை யியாவருந்தெரிவிப்ப தியாதெனில் அநேகவருஷ தலைப்பரம்பரை கடைப்பிடித்த சென்னைப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த சூளை வீரணத்தோட்டம் தொட்டிக்கல் குமாரப்ப முதலியார் வீதியின் (கசு-வது) கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித்திராநின்ற பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையின் தலைவராகிய தி இ-பரமசாமமுதலியாராலும் பெத்துநாயகன் பேட்டையைச் சார்ந்த மூலவீதியில் (சுகூ-வது) கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் கா-இ - குப்புசாமிநாயகராலும் மேற்படி பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையில் இதாகிய இராமதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வைத்தியகாவியம் - ௩ பதிப்பிக்கப்பட்டு ௧௮௭௭ - ம் வருஷத்திய (உ௫-வது) ஆக்டின் (உ௦-வது) பிரிவில் (ச-வது) விதியின்படி காப்பிரைட் பெற்றிருக்கப்பட்ட தாதலின் இதைப்பதிக்கூடாத தலைவர்களும் மற்றவர்களும் மேற்சொல்லியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய வநுமதியின்றி வேறுபாஷையில் மொழிபெயர்த்தும் அச்சிடக்கூடாது அப்படிசெய்வாராயின் கோர்ட்டின்மூலமாய்த் தண்டனைக்குள் விதிக்கப்படும். மேலும் வேண்டுவோர்கள் மேற்சொல்லியிருக்கிறவர்களாகிய குப்புசாமிநாயகரிடத்தில் இதையும் பரமசாமமுதலியா ரிடத்தில் இதையும் இன்னும் இப்போது பதிப்பித்திருக்கிற தன்வந்திரிவைத்தியசிந்தாமணி - ௬௦௦ தன்வந்திரி நிமிட்டிரத்தினச்சுருக்கம்-௬௦ - தன்வந்திரிகலைக்ஞானம் - ௫௦௦ அகஸ்தியர்வைத்தியவல்லாதி-௬௦௦ அகஸ்தியர்பஞ்சகாவிய நிகண்டு-௫௦௦ என்கிற இப்புத்தகங்களையும் பெரியோர்களுக் குபயோகமான வநேகவித புத்தகங்களையும் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இராமதேவர்வயித்திய

அகராதி அட்டவணை.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அ		இ	
அஞ்சனத்தயிலம்	உ௰	இரசவாதம்	[illegible]
அட்டசித்துத்தயிலம்	உக	இடைக்காடர்கற்பம்	[illegible]
அண்டச்சூரணம்	உஎ	இராகுவின்பதி	[illegible]
அண்டமெழுகு	உஅ	இளைநீர்வழுக்கை மெழுகு	[illegible]
அகப்பைசித்தர்கற்பம்	[illegible]		
ஏழண்ணிற்சித்தர் கற்பம்.	[illegible]	இரும்புசத்துருமிக்குரு	[illegible]
		இரவிதெரிசனம்	[illegible]
அரிதாரக்குரு	[illegible]	இரவிமதிதெரிசனம்	[illegible]
அட்டகர்மமெழுகு	[illegible]	இந்துப்பெருமை	[illegible]
அட்டகர்மசித்தி	[illegible]	உ	
அகாரஉகாரதீட்சை	[illegible]	உச்சாடனம்	[illegible]
அமாவாசி	[illegible]	உப்புக்கட்டு	[illegible]
அண்டமெழுகு	[illegible]	உப்புமை	[illegible]
அரிதாரம்	[illegible]	ஏ	
அண்டத்தயிலம்	[illegible]	ஏமம்	[illegible]
அமுரிகற்பம்	[illegible]	க	
அனலவைச் செயநீர்	[illegible]	கற்பூரகன்னம் கட்டுவைசெயநீர்	[illegible]
அரிதாரபற்பம்	[illegible]	கடுக்காய்ச்சூரணம்	[illegible]
அரிதாரக்களங்கு செந்தூரம்	[illegible]	கல்லுப்புத்திராவகம்	[illegible]
		கரியுப்புத்திராவகம்	[illegible]
அரிவெழுத்தழுவிமை	[illegible]	கருகூரார்கற்பம்	[illegible]
அமுர்தசஞ்சீவி	[illegible]	கமலமுனிகற்பம்	[illegible]
அப்புவகுப்பு	[illegible]	கமலமுனிகற்பம்	[illegible]
அட்டாங்கயோகம்	[illegible]	கமலமுனிமுறை	[illegible]
அட்டாங்கயோகதீட்சை	[illegible]	கமலமுனிமுறை	[illegible]
ஆ		கற்பிப்பிக்கபாகம்	[illegible]
ஆக்கிருஷணம்	[illegible]	கடுக்காய்லேகியம்	[illegible]
ஆகாசகுப்பு	[illegible]	கல்லுப்புச்சுண்ணம்	[illegible]
ஆசனம்		கற்பூரசுண்ணம்	
ஆவாரம்பட்டைத் தயிலம்.	[illegible]	கல்லுப்புசத்துரு	[illegible]

சா

...யபாதிகற்பம் கக

...ரூதங்கரு கக

...ரசத்துருமித்துரு கஅ

...ரியசத்துருமித்துரு கஅச

சி

...ரசித்து கக

...ரத்திலுகைக்குக்கவிம்பு கஅ

சு

...ம்பமுனிதூவித்சொ ...ல்லியகருக்கள் ருக

...ம்பமுனிக்லைக்ஞான ...ூயிரமும்பார்க்க ருஎ

...ன்மமெட்டுக்குலவ ...ணமெலியம். கஅ

செ

...வரிசவர்க்காரம்

...செந்திசவர்க்காரம் கஉஅ

...செந்திபாஷாணம் ,,

சே

...கதுரகம் கஅ

...கசரிமை ககஉ

சொ

...சொர்ணர்கற்பம் சக

சோ

...சோரக்கர்கற்பம் சக

சௌ

சௌரிசவர்க்காரம் கஉஅ

சௌரிமணிக்களங்கு சௌரிகளங்குசெத்தூரம் சசரு

...

...சவர்க்காரம் மன

...சவர்க்காரசுன்னம் மஉ

...ருவலோகத்தயிலம் உச

...ட்டநாதர்கற்பம் சக

சட்டநாதர்முறை கக

சத்துருமித்துரு கஅ

சவர்க்காரம் ௱ம

சத்திசிவபூசை சபம் கள

சவர்க்காரம் கஉச

சத்திசிவமெழுகு கற்பம். தகக

சவ்வீரமணிக்க ளங்குசெத்தூரம் கசஅ

சஞ்சாரசமாதி கசரு

சதாசிவதரிசனம் கக

சா

சாத்திரம்படிக்கும் விதம். கம

சாதிலிங்கவாலை கக

சாரக்கட்டு ககஉ

சாரசத்துருமித்துரு கஅச

சி

சிவவாக்கியகற்பம் சம

சிதம்பரசக்கரதிட்சை சக

சிவவேடதிட்சை கசஅ

சிவவேடம் ககக

சு

சுந்தரானந்தர்கற்பம் சக

சுந்தரானந்தர்முறை சக

சுன்னப்பெருமை சகக

சுரப்பண்டத்தயிலம் கஉக

சுரைவித்துத்தயிலம் சகக

சூ

சூரியானந்தர்கற்பம் ருக

சூதமுனிகற்பம் ருஉ

சூதமுனிமுறை சக

சூதசத்துரு கஅக

செ

செந்தூரம் கச

செந்தூரபற்பம் கஉக

செந்தூரம் சசச

செந்தூரம் கசக

செம்புசுத்தி கசஅ

செம்புசுத்தி கசக

ஞா

ஞானம் ஷ்ரு

ஞானியண்டம் ககக

ஞானம் கருக

த

தம்பனம் அம

தம்பனம் அஎ

தங்கசத்துரு கஅக

தா

தாளகபாஷாணம் கருச

தாம்பரசுன்னம் ககம

தாரணையின்றியா னசமாதி கஅஎ

தி

தில்தவகைத் தயிலம். உம

திராவகம் கக

திருமூலர்வல்லாதைக் கற்பம் சம

திருமூலர்முறை கூம

திலதத்தயிலம் யஎ

திருவுருத்தயிலம் சகக

திலதம் கசச

து

துரிசுதன்னம் ஷக

துரிசுசவர்க்காரம் கஉக

துரிசுவைப்பு கருரு

துரிசுசுன்னம் ககம

துரிசுசத்துருமித்துரு கஅக

தெ

தென்னங்காய் சவர்க்காரம் கஉக

ந

நந்தீசர்கற்பம் ருச

நவக்கிரகம்ரவிமதி கரு

நவாச்சாரவைப்பு கருரு

நந்தியுப்புச்செயநீர் ககக

நா

நாகக்கட்டு ககக

நாகக்குரு கசக

நாதமணி கசச

நாகசுத்தி கஎக

நாகபற்பம் ,,

நாகசெந்தூரம் கஎக

நாகசத்துமித்துரு கஅச

நி

நிலப்பூரம் ௱க

நூ

நூற்கோர்வை ௱எ

நூற்றெருவை கசச

ப

பஞ்சபூதம் கூன

பருதிமதிசடர் கற்பம் ககஅ

பரிக்சுன்னம் கசரு

பசனை ௱சஎ

பா

பாம்பாட்டிசித்தர் கற்பம் ரும

பாஷாணக்கட்டு ஏக

பாஷாணக்கட்டு பற்பம் கரும

பாஷாணசித்தி கஎக

பி

பிரமமுனிகற்பம் ருச

பிருதிவகுப்பு கஎக

பிராணயம் கஅக

பிரத்தியாகாரம் ,,

பிரமதரிசனம் கஅஎ

பு

புத்தி கசக

புத்தி ௱எ

புஷ்டிப்பம் ௱கக

பூரணமை ௱கக
பூரணத்தயிலம் ௱கக
பே
பேதனம் அ௫
பேதனம் அ௪
போ
போகர்கற்பம் ௪௨
போகர்குருவுதார் கொங்கணர்முறை கக
ம
மச்சமுனிகற்பம்
மச்சமுனிமுறை ௪௪
மதியமுர்தம் ௬௪
மச்சமுனிசரக்கு வைப்பு - ஆ. கந௯
மயேசுரதரிசனம்
மருதோன்றித் தயிலம் க௮க
மா
மாரணத்தயிலம்
மாரணம் உஉ
மாரணம் அ௪
மு
முப்பொருளின் அடிமுடிமூலம். மூன்விதைகொள்வழுபானம் அ
மூ
மூடன் கக௫
மெ
மெழுகுவகைத் தயிலம்
மெய்க்குறியஞ்சனம் ௯௯
மை
மை ௬௯
மோ
மோகனம் ௬௮
மோகனம் அ௯
விந்துமெழுகு ௱௪
விங்கசவர்க்காரம் கஉ௪
விங்கக்களங்கு செந்தூரம் கசஅ
விங்கபாஷாணம் க௫௪
வ
வழுவே ௪
வல்லாரைச்சூரம் உ௯
வசியவிபூதி ௱௬௪
வடவாமாலேகியம் ௰
வங்கசெந்தூரமித்திரு க௮௫
வா
வாதி உ௮
வாதிதேவர்கபி க்காரிகற்பம் ௬௪
வாடை க௬௯
வாய்வழுப்பு க௬௪
வி
வித்துவேஷணம் ௮௯
வித்தின்மகிமை கக௯
வித்துக்கவசம் ௰
விநீத்திராவிஷமெழுகு கக௭
வீ
வீரசவர்க்காரம் ௱உ௭
வீரவைப்பு ௱௫௪
வெ
வெடியுப்புக்கல்லெம் ௮
வெடியுப்புத்திராவகம் க௪
வெடியுப்புக்கல்செயநீர் ௱௪
வெள்ளாட்டிரத்தம் கற்பம் கஉ௪
வெள்ளாட்டின்பூமால் கக௯
வெடியுப்புச்சத்துரு மித்துரு ௮௯

அகராதி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இயாக்கோபென்னும்

இராமதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூலாகிய.

வயித்தியகாவியம் - ௲.

காப்பு.

அண்டமெனுங்கேசரியாள் பாதங்காப்பு
அருள்பெருகும்பூரணத்தின் வழிவேகாப்பு
குண்டமெனுங்குண்டலியாள் குறியேகாப்பு
குருவானபராபரத்தின் குணமேகாப்பு
மண்டலங்கண்மூன்றுமொன்றாய் நின்றுநீத்ததில்வ
மகத்தானவிமதியின்சுடரேகாப்பு
பிண்டமெனும்பொருளான வண்டபிண்டம்
பொண்டநிறைந்தகணபதிகாப்பாமே. (௧)

பதியானபதிநிறைந்த பூரணத்திருமேல்
பக்குவமாத்தினைதாதங்கண்டுதேறி
செதியானமோனமென நின்றேனப்போ
கேசரத்தின்கேசரியாள் கிருபைகூர்ந்து
மதியானமதியமுர்த மீந்தாளப்போ
வரிசையுடனரிசையாய் வணங்கிப்பெற்றேன்
நதியானகாலமெலாம் மனதுகூர்ந்து
சங்கையுடனுபதேசம்-ஆ-௱-வென்றான். (௨)

ஆமென்றதிசைகட்டளை யறிந்துபெற்றேனதன்பிறகு - ஊமையென்றவருளைப்பெற்றேன், கூமென்றநாதமடா மௌனம்பெற்றேன் கூர்மையுடன்மூன்றிலூடே விரவிப்பெற்றேன், சாமென்றசொல்லகற்றுந் தன்மைபெற்றேன் தயவானபுலத்தியர்தன்னருளினாலே, மாமென்றமௌனமனோன்மணிதற்கொண்டு மகத்தானகுருவினூடே வணங்கலுற்றேனே. (௩)

வணங்கண்டு குருவினூடே வன்மைகண்டு மகத்தானசிவசத்திபூசைசெய்து, நலங்கொண்டுசேர்ந்தசாரச் சடாதிகொண்டே யுண்மையுடனகிட்டினசை கற்றுப்போது, நலங்கண்டேனத்தலத்தினூடங்கண்டேன் தயவானமனோன்மணியாள் தன்மைபெற்றேன், உளங்கனிய மனோன்மணியாள் வாவாவென்று வுண்மைபெயர்பொருளித்தா ளருபெற்றேனே. (௪)

உருவானபொருளறிந்து வுண்மைபெற்றே னுண்மையுடன்வாராமதேவாவென்றாள், கருவானகருக்குருவு மெனக்கேயீந்தாள் வைபாகமுறைபாகங் கணக்கின்பாகம், திருவானவொருபாகங் குருவின்பாகம், செம்மையுடனொருகை செப்பினாள்பார்குருவானகுருவருளா ளாத்தாளென்னைக் கூப்பிட்டுக்காப்பிட்டுக்குறிசொன்னாளே. (௫)

குறியானகுறியறிந்து மூலம்பார்த்து குணமானவாலையைமேலேசென்று, நெறியானசுழிமுனையில் வாசிபூட்டி நேரானமயிற்பாலந் தப்பாற்சென்று, அறிவானமதியிரவிக் கப்பாலேயெடுத்தக்கினியின்சுடரிலே யமர்ந்திருந்து, பரியானபரப்பிரமக்குருவைப்போற்றி பதியானவாயிரத்தெட்டிதழ்கண்டேனே. (௬)

கண்டேனேயாயிரத்தெட் டிதழுக்குள்ளே கருணையுள்ளமதியமூர்த்தங் கருத்தாய்க்கொண்டு, செண்டெனவே யண்டவகைற்றித்தானும் திரும்பினேனொருநொடியிற் றிருப்பியத்த, அண்டர்பிரானருளதனால் முடிவிற்கண்ட வாயிரத்தெட்டிதழ்பெறகவடியேன்றானும், விண்டபொருளாயிரமாய்ப் பாடியத்த விபரமதைக்கருக்குருவாய் விளம்பினேனே. (௭)

விளம்பினேனசொல்ராமதேவ னாக்கியமென்று விருதுபெற்றறிந்தவெல்லா மகிழ்ந்துபோற்றி நலம்பெறவேயவரவர்கள் வெளிதிறப்பார்த்து நன்மையுள்ளவாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணி, வளம்பெறவேயிருந்தார்கள் பாரையா! மகத்தான புலத்தியருடமகிமையாலே, யெம்பிரிக்கப்படியிற் சித்தரோடே செனிதமுடன்வர்தாடியிருந்தேன்பாரே. (௮)

இருந்துகொண்டுவாதாடிக் கேள்விபேசி யின்பமுடிவானதொரு வாயிரத்தை, வருந்திபிகவாங்கிரல்லோர்க் கீந்தேனப்பா வரிசையுள்ளவாயிரத்தின் வளமைகேளு, அருந்தவமாமந்திரத்தினதிகசித்து வருமையுள்ள வழலைமுறை யானவாறு, தெரிந்தகொண்டு முப்பூவின் குருவின்வாறு தெவிட்டாதகாயாதி கற்பவாறே. (௯)

வாரானவசியமுத லெட்டுவித்தை மகத்தான திலதமொடுமையின்போக்கு, கூரானசெயநீரின் மெழுகின்போக்கு, கூர்மையுள்ளசெந்தூரச் சரக்கின்போக்கு, நேரானவேதையிலே யனந்தம்போக்கு நிட்டைமுதற்சமாதியிட கற்பப்போக்கு, தோதமனத்தோர்க்கு ஞானப்போக்கு திறமான நுட்பமுதல் சாற்றுறேனே. (௰)

திறமானசகலசித்து வாதியந்தம் தீர்க்கமுள்ளவாதியத்தமண்டபிண்டம், உறமானவண்டபிண்ட நாதவிந்து வொடுங்கிநின்றதவமதுதா னண்டமாச்சு, பரமானவண்டமடா வாதியுப்பு பகருகின்றவாதியுப்புகல்லுப்பாச்சு, சிரமானகல்லுப்பாஞ் சுத்தவெள்ளை சிவசிவாவென்னசொல்வேன் பிரமமாச்சே. (௰௧)

ஆச்சப்பாபிரமமென்ற சபாலந்தன்னை யரணெடுத்துவலகட்டிலமுதுகொண்டார், பேச்சப்பாபேசாம லமுதுகொண்டபெருமையினூசிவனெனவே பேருண்டாச்சு, நீச்சப்பாவெருநீச்ச வண்டக்கூறு நேர்மையுள்ளவண்டமடா வழலையாச்சு, பாச்சப்பாவண்டமென்ற வழலைதன்னைப் பாடுகிறேன் கருக்குருவாய்ப்பகருறேனே. (௰௨)

(வழலை)

பாடுகிறேன் வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு பரமானவண்ட மென்றகல்லைவாங்கி, நாடியிறேங்கள் ளுரவி விட்டுக்கொண்டு நல மாகவிருப்புலக்கை யதனுற்றூக்கி, யாடுகிறேன் வகையெல்லாமா ய்ப்போலக்குத்தி யரிவையுடன்மாவாக்கி யதன்மேலப்பா, கூடுமி றசுத்தசலந்தன்னிற்போடு கூர்மையுடனகோத் திறத்து மகுநா ன்தானே. (௰௩)

தானேதானிறக்கிவைப் பத்துமுறையப்பா தயவாகவிறு த்துநன்றாய் ரவியிற்போடு, விடுதொன்நியாமல் மனதாட்ப் பார்த்து விபரமுடன்காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, தேனென் றபழச்சாற்றிற் பொடியைக்கொட்டி திறமாகவுட்பேர்த்திக் கு ழுழக்காய்ச்சி, வானென்றநீர்வற்றக் காய்ச்சிருக்கால் மகத்தான கல்லுப்பு கனியுபோச்சே. (௰௪)

கனியானவெல்லைக்கு வெள்ளையாகி கருணையுள்ளவண்ட மென்றகல்லுப்புதான், உசிதமுள்ளபூநீறென் றதற்குப்பேரு உண்மையென்ற வழலையென்று மிதற்குப்பேரு, சுசிதமுள்ளவு வருப்பென் றிதற்குப்பேரு சுத்தமுள்ளவித்துவென்று மிதற்கு நாமம், வசிகரமாமாகியுப்பு வெள்ளும்பேரு மகத்தானசிவமெ ன்றுபேருமாச்சே. (௰௫)

பேரான சிவத்துக்குச் சத்திகேளு பெருமையுள்ள அகார மொடு உகாரமிரண்டும், கூரானஅகாரமடா விந்துவிந்து குறியா னஉகாரமடா நாதநாதம், தேரானநாதவிந்து காரசார நேர்மை மையுடனதன்விபர நன்றாய்க்கேளு, பாரானபிருதிவியுமப்புமா ச்சு பகருகின்றவப்புருப்பு மொன்றாய்ப்போச்சே. (௰௬)

ஒன்றாகச்சேர்த்து நன்றாய்க் கரைத்துக்கொண்டு உரிமையு டன்தெளியவைத்துத்தெளிவைவாங்கி, நன்றாகட்டிங்காலில் வார் த்துநல்ல ரவிமுகத்திற்காயவைப்பாய் நீர்கள்வற்ற, சென்றடார விமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் சிவசிவாவுட்புநீற மென்னசொ ல்லுவேன், பன்றுலபரப்பிரம வஸ்துவுக்கு பசுமையுள்ளசத்தியு ப்புவென்றும்பேரே.. (௰௭)

பேரானசத்தியென்றுமிதற்குப்பேரு பெருமையுள்ளநாத மென்றுமிதற்குப்பேரு, கூரானகாரமென்றுமிதற்குப்பேருகூ ர்மையுள்ளபூரமென்றிதற்குப்பேரு நேராகச் சத்தியெ மொன் றாய்க்கூட்டிநேர்மையுள்ளபழச்சாற்றுற்கரைத்துவைத்தா,மாரா தரவிமுகத்திலுலர்த்தால்நல்ல மார்க்கமுடனிரண்டுமொன்றாயுப் பாய்ப்போச்சே. (௰௮)

உப்பானவுப்பதற்குநாமங்கேளு உரிமையுள்ள வாதியென் றப்பராமாருப்பு, செப்பாதபாத்துக்கு உயிரதென்றுல்சிவசி வாசொல்லுமிறைன்றாய்க்கேளு, தப்பமதிரொமிறுக்காச த்தான் றண்மையுள்ளசத்தமடாநாதமாச்சு, அப்பானவாதியென் வித்துவோடே பருகையெடுத்தநாதமதைநன்றாய்ச்சேரே. (௰௯)

சேர்த்துநன்றாகநீர்விட்டுவாட்டித் திறமாகவிராறுசாமமா ட்டி, பார்த்துநன்றாய்பதமாகவட்டுப்பலகை பரிதியென்றரவி முகத்திடமாய்வைத்து, காய்ந்துநன்றாய்நீர்வற்றக் காய்ந்ததா னுல் கனிவென்றசத்தமடாவுப்புவேகம், போற்றியேகவோட்டில் வைத்துவோடுமூடி புடம்போட் தெரியாமல் மனத்தால்செ ய்யே. (௨௰)

செய்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்புநலமாய்க்கேளு சிவபூசை நன்றாகச்செய்துகொண்டு, மெய்யதன்றுசற்குருவைத்தொழுது போற்றி விபரமுடன்மனதறிந்து புடத்தைப்போடு, கைதவரா மல்[illegible]காய்ந்துநன்றாய்த் தணலாறியெடுத்துப்பா ரு, கொய்மலர்ப்பூவையெடு[illegible] கூர்மையுட னிரு ப்பதுக்கொண்டமாச்சே. (௨௧)

அண்ணமென்றுசிலபெருமைசொல்லக்கேளு அருக்கான [illegible] வாதியுப்புச் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ஆச்சப்பாவிந்தமுறைகன்னைப்போக்கு வாயிரத்தைப்போ லொருநூல்சொல்லாதையா, பேச்சப்பாபேசுதற்கு நாவுமுன் டோ பெலராமதேவனுடநூலைக்கண்டால், மூச்சப்பாவோட்ட முலம்பின்னுக முனையானசுழிமுனையில்நடனங்காணும், காச்ச ப்பாகசடானவழிவைதியுங் கசடகற்றிவாயிரத்தைப்பாருபாரே. ()

பாரப்பாமுப்பூவையெடுத்துக்கொண்டு பாங்கானநுப்பெயி லேபுதனம்பண்ணி, காரப்பாசதாசிவத்தைவாசிகொண்டு கருவா னவாசியினால்மூலம்பாரு, நேரப்பாவம்மூலஞ்சுழினைமூல நே ரானமூலமடாவண்டமாச்சு, கூரப்பாவடிமூலமேலாதார முனை மானவாதாரப்போக்கைக்கேளே. (௨௪)

போக்கானபோக்கறிந்துபோக்கைக்கண்டு போக்குவரத்தா கிநின்றபுருடமைகாணுர், வாக்கானமனதறிந்து போக்கைக்கண் டால் வல்லதாகிநின்றதலம்வன்மைகாணும், தாக்கானவளமைத னைக்கண்டால்மைந்தா தருவானவைத்துருவுமுனக்கேசித்தி, தாக் கானருசிதனையுமறிந்தாலந்த நலமானவைந்துருவுமுலக்கேசித்தி

(முப்பொருளின் அடிமுடிமூலம்)

சித்தானமுப்பொருளின்விபரங்கேளு சிவசிவாவடிநடுவுமு டியுமாச்சு, முத்தானவடியென்றுவுகாரமாச்சு மூர்க்கமுள்ளச த்தியென்றுமிதற்குப்பேரு, வித்தானநடுமென்றுங்காரமென்று ம் விலைசயானசருகென்றுமமூர்த்தமென்றும், வத்தாதவாசியெ ன்றும்பூரமென்றுமகத்தானபச்சையென்றுமுப்பூவாமே. (௨௬)

ஆமப்பாவடிமூலஞ்சொன்னேன்மைந்தா வகாரநடுமூல மார்தான்காண்பார், நாமப்பாசொல்லுகிறேம் - அகாரமாச்ச நடுவானவகாரமடாசிவத்தானுச்சு, தாமப்பா சிவமென்றுலாச தியப்போருர் தயவானசிவமதுதான்விற்றுவித்து, வாமப்பாம திநிறைந்தகங்கையென்று மகத்தானசயிலமென்றுஞ் செயநீரெ ன்னே. (௨௭)

நீரான்செயநீரென் றிதற்குப்பேரேவானகாரமென்றிதற்கு நிற்குப்பேரு, கூரானதுமிநீருப்பென்றும்பேரு குருவானவுப்பெ ன்றுமப்பென்றும்பேரு, வோரானகங்கையென்றுஞ்சமுத்திரந்தா னென்று முன்னமையுள்ளவமுவகையென் றிதற்குப்பேரு, தார னசடாதாரவமூர்த்தமென்று தயவானவிந்தென்றவீரமாச்சே. ()

வீரமென்றநடுவானவகாரஞ்சொன்னேன் விசையானமுடி மூலஞ்சொல்லக்கேளு, தாரமென்றநடுவானவ-காரமிடந்தயவா னமென்னமடாவாழியாதி, பாரமென்றவைதுயென்று மதற்குப் பேரு பரமானசத்தமென்றுமதற்குப்பேரு, காரமென்றவெடி வுப்புவென்றும்பேரு கமலமென்றுஞ்சிப்பியென்று மிதற்குப் பேரே. (௨௯)

பேரானவாகாசப்புரவியென்றும் பிலமானதும்பிகல்லெ ன்றும்பேரு, நேரானகாரமென்றும்ரவிதாமென்றும் நிலையாத பாரமென்றுங்கல்லுப்பென்றும், கூராதவெள்ளையென்றுங்கும பமென்றும் குணமானவானைக்கல்லென்றும்பேரு, மாரதமென னமென்றும்பொருள்தானென்று மகத்தானவழலையென்றும்பே ருண்டாச்சே. (௩௰)

ஆமப்பாவழலையுப்பு வதிகஞ்சொன்னே மாயிரத்தெனக மலமழிலமூர்த்தமுண்டு, தாமப்பாசொன்னகரு வாயிரத்திற்சமுச யங்களில்லாமல் வழலைசொன்னேம், வாமப்பாவிந்நூலிற்கருவு கோடி வகுத்துரைத்தார்சித்தர்களுமுனிவர்தாமும், காமப்பால கானற்பா லிரண்டுங்கொண்டுகருவானவாயிரத்தைக் கருவாய்ப் பாரே, (௩௧)

கருவறியாமாந்தர்க்குக்கருசொல்லாதே கருவுருவாயிரத்தா க்குக் கருசொல்லாதே, உருவறியாகுருவிருந்த வகையைகாணுர் உ ருவமற்றதிருவழி யாரொழிக்ககாணுர், மருவறியார்மலரினுட வாசங்காணுர் வாசமுள்ள பூமலரின் மனதுகூர்ந்து, கருவான வைத்தருவா மமூர்த்தவண்டம் தன்மையுள்ள வண்டமடா வமூர் த்தமாமே. (௩௨)

ஆமப்பாமூலதிலுட விபாஞ்சொல்லி யல்பானமுப்பூவி ல்விபாஞ்சொன்னேன், நாமப்பாசொன்னவுப்பு விபரந்தானு நாதாக்கள்சொல்லார்கள் கருவாய்ச்சொன்னேன், தமப்பாவாயி ரத்தின் சகஸ்திரந்தன்னை தன்மையுடன்பூரணமாய்த் தானகண் டோர்கள், காமப்பால்மறியமுர்தச் சுண்ணப்போக்கை கருவாள ரறிவார்கள் மற்ரோர்காளூர். (௧௩)

காறுசகருத்தானடயார்மெத்தவுங்கோசிலியிற்கண்டறிந்து நாவடக்கிப்பேசு, தோறுகபொருளதனைத்தோற்றுவிக்குஞ்சுரு பமுள்ளவாயிரமோஞ் சகஸ்திரந்தன்னை, பேறுதமாந்தருக்கியேவே ண்டாம் பேலிநின்று வவர்களிடம் பேசவேண்டாம், கோறு மற்குருபதத்தைப் பூசைபண்ணி சீர்மையுடனாயிரத்தைப்பூசை பண்ணே. (௧௪)

(வெடியுப்புச்சுண்ணம்.)

பண்ணப்பாவிினமொரு கருவைக்கேளுபருவமுடன்வெ டியுப்புச் சுண்ணஞ்சொல்வேன், சுண்ணப்பாவெடியுப்பு வைந்தா ங்காய்ச்சல் கல்லுப்புகொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு, நண்ண ப்பாசிங்காவி லுப்பைக்கொட்டி நவானபச்சைநீர் விட்டுக்கி ண்டி, வின்னப்பாரவிமுகத்தி லுலரப்போட்டு விபாமுடன்பத் துமுறையிப்படியேகாய்ச்சே. (௧௫)

காய்ச்சிறன்றாயெடுத்திடவே யுப்பில்நின்றாற் சடானதூற லிற்றுக் கட்டிப்போச்சு,நாட்டிபிலாக்கட்டார்ச்சு வடிதானப்பா தன்மையுடன்கட்டினது தந்தப்போலாம், மாய்ச்சல்செய்யுமு றலற்று கட்டுமுப்பு மசத்தானவிற்றுப்பு வென்றும்பேரு, நீச் சென்றுநீச்சான வுப்புச்சுண்ணம் நின்வாகச்சொல்லுகிறே மன தாய்க்கேளே. (௧௬)

கேளடாவெடியுப்புபலமோபத்து இருபையுள்ளவித்தறவு ம்பலமோபத்து, நாளடாசருகதுவுமதற்குசெட்டி நலமாகவித் துநீர்தன்றுலாட்டி, கோளடாவாராமலாறுசாமங் குமுறவேம ரைத்தபின்புபழச்சாரிவிட்டு, மாளடாவரைத்துவாயைந்துசாய மார்க்கமுடனாத்தபின்புவட்டுபண்ணே. (௧௭)

பண்ணியதோர்வட்டதனைரவியிற்போட்டு பசுமையாய்க் காய்ந்தபின்புசுரண்டிப்பாரு, உண்ணியேசுணிசென்று சத்தங்கே ட்டால் உத்தமனேயோட்டில்வைத்துவோடுமூடி, தண்ணியேம ண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன் குழிவெட்டிப்புடத் தைப்போடு, புண்ணியனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு பொரியி வெகுசுண்ணமதாய்நீறிப்போச்சே. (௧௮)

போச்சென்று விடுக்காதே சுடுங்காரமாகப்போக்கொன்று சொல்லுகிறேநன்றாய்க்கேளு,பேச்சொன்றுமில்லையடாகல்வத் திட்டு பேணியநாதநீர்விட்டரைட்டி, மாச்சென்றுவிடுக்காமல்ந ன்றாயாட்டி மார்க்கமுடன்முன்போலேகாயப்போடு,காச்சென் றகாச்சலது நன்றாய்க்காய்ந்தால் கருவாகப்புடம்போடநீறிப் போச்சே. (௧௯)

நீறிநின்றநீறதுவுமதிககாரம் நீள்புவியில்மாந்தருக்குச்சொ ல்லவேண்டாம், கூறிநின்றசுண்ணமதைப்பதனம்பண்ணிக்குருவா னபராபரத்தைத்தொழுதுபோற்றி, தேறிநின்றுமனதறிவால்ம னதைக்காரு தேறுதமனமாறுல்சித்துபொய்யாம், ஆறிநின்று அகாரமதைச்செயித்துக்கொண்டு வரகராலின்னமொருசுண்ணங் கேளே. (௨௰)

(கற்பூரசுண்ணம்.)

சுண்ணமென்றவெடியுப்புச்சுண்ணஞ் சொன்னேன்சுருபமு ள்ளகற்பூரக்கட்டிவாங்கி,திண்ணமுடன்வாசென்றசெயநீர்வாங்கி செம்மையுடன்முப்பூவிற்பணவிடைதான்போட்டு, வண்ணமுட ன்றெளிவிறுத்துச் சுண்டக்காய்ச்சி வளமைபெறப்பதிறுமதிட் டைசெய்து, நண்ணயமாய்க்கலக்கிரவிமுகத்திலவைக்க நன்மை யுடன்றெளிந்ததுவுநாதமாச்சே. (௨௧)

நாதமென்றநீர்தன்னைப்பீங்கானில்விட்டு நன்மையுள்ளகற் பூரக்கட்டிதன்னை, சேதமிகவாராமல்தோய்த்துத்தோய்த்து திற மாகரவிதனிலேகாயப்போடு, பேதமிகவாராமற்பத்துமுறைநகா யிச்சுபெலமாகவிறுகியதுகட்டிப்போகும்,நீசமுடன்கட்டியதற் கையாளமென்னநிட்சயமாய்த்தீபமதற்கேறுதொன்றே (௨௨)

உண்டான பொருளெல்லா நாதமாகு முடன்சேர்ந்த குடிலெல்லாம் விந்துவாகும், பண்டான சேதியிது முப்பூவர்க்கும் பார்மக்களிப்பூவில் சாருமோசீர், குண்டாதசலமாகு மச்சவத்தில் குருவான குருசியநற் றேர்த்துத் தெரய்ந்துச், மெண்டானவிதனிலே காயப்போம சிவாசிவமொருமிபது வண்ணமாச்சே. (௪௩)

ஆச்சப்பாசத்தனிலே கன்னம்போட்டு அருளானசெயநீனை விட்டவரத்து, பேச்சப்பா வொங்குமிலிலை வட்டுபண்ணி பேய்மக்கா ளோட்டிக்கவைத்துச் சிலைசெய்து, காச்சப்பா காடையென்றபுடத்தைப்போடு சணபதிக்கும்வலிசனுக்கும் பூசைபண்ணு, மூச்சப்பாபோகாம லடங்கிநிற மூதண்டமானதொரு குருவுமாச்சே. (௪௪)

குருவிலொருபணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு கசாமத்தேனதிலே யீந்தாயானால் தருணதேயேகமொடு வாக்குநாட்டிற் றாழ்வனைகுஷ்டமொடு பெளத்திரங்கள், மருகிவருங்குன்மமொடு மூர்ச்சைசுவாசவு மண்டையிடிமேலிளைச்சல் வயிறுகாந்தல், திருகிருப்பநீரிழிவு பவுத்திரங்கள் கெடியாகக்கண்டவுடனோடிப்போமே. (௪௫)

போமேதான்மூர்க்குருவில் விராகனெட்டு புகழுடையரசபற்பம் விராகனொன்று, ஆமேதானிரண்டுமொன்றாய்ச் சேயநீர்விட்டு அமர்த்தியே யரைத்துருட்டிக்கயிறுசெய்து தாமேதானி நூலாத்திப் பதனம்பண்ணித் தனியிருக்கிச்சாத்திவிடச்சயரோகங்கள், நாமேதான்குளிர்சுரங்கள் சன்னிதோஷம் நாடாமலோடிவிடு நயந்துபாரே. (௪௬)

நயந்துமிகக்கொண்டாடி சாமனுாலை நாட்டுவாயதிடாங்கமழுதுமாம், பயந்துமிகவிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி பார்தனிலேயொருத்தருக்கும் பகரவேண்டாம், தோய்ந்துமிக வுன்குருவுடைய பாதந்தன்னைத் தொழுதுகொண்டுசெய்பவர்க் கிந்நூலே, மாய், சயந்தனிலேயிப்புகுந்த வாறுபோலே தானறியுஞ் சண்டாளர்தனக்கியாதே. (௪௭)

(அரிகல்லாம்)

நாதாகவின்னமொரு கருவைக்கேளு நயமானமெழுகாமணியான் தந்தவித்தைத, மனதாகச்சொன்னமடா மயிந்துமேனு மங்கையுடநாதமடா வாலைவாலை, சென்னமாயில்லையிவிதானைப் போற்றி செகச்சோதி யானதொரு சாயைவாங்கி, குணமாகக்கமலைப்பால் தன்னிற்போடு குழுறமேவ திமெரிந்து வவித்திடாயே. (௪௮)

அவித்தபதமென்னவென்றால் வெள்ளிப்பாரு ஆவென்னைப்போலிருந்தாலிறக்கிவைத்து, தவிந்துமிகவாடாமே சர்க்கரைதேனாட்டி தயவாகப்பிசைந்துருட்டிக்தாயைப்போற்றி, குவிந்துமிகவுருதிங்கள்செய்துபாரு கூறவொண்ணாவைங்காயச்சுண்ணமாச்சு, பவித்திடவேறாட்டிபூவும்பூரச்சுண்ணம் பக்குவமாயிடைக்கிடையேசேர்த்துக்கொள்ளே (௪௯)

சேர்த்துநன்றாய்ப்பமச்சாற்றாற்சாயமாட்டித் திறமாகவிலைசெய்துகாயவைத்து, பேர்த்துமிகச்சக்குருவைத் தொழுதுபோற்றி பூப்புடத்திலேவைத்தெடுக்கச்சுண்ணமாகும், பார்த்திபனேயிச்சுண்ணம்பதனம்பண்ணி பங்கயத்திலேரெரிசனத்தைப்பற்றிக்கொண்டு, பூக்கமலர்வாசனையாற்கற்பங்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றிமனதறிவிலிருப்பே. (௫௰)

அறிவானபூரணமே தெய்வத்தெய்வ மாலையத்துக்கெய்வமெல்லாமாகவாகும், குறியான அறியறிந்து வாசிபூட்டிக் கும்பமனவேதப்பித்துக்குறிகண்ணூட்டி, சரியானபதினெட்டுமெழுத்துக்கெல்லாந் தானவனாய்நின்றதோரெழுத்தைக்கண்டால், பரியானபரதேசிநீயேயாகும்பக்குவமாவாயிரத்தைப்பதனம்பண்ணே

பதனமதாவாயிரத்தைப்பற்றிப்பாரு பார்க்கையிலேமனதறிவாற்பாருபாரு, விதனமெல்லாந்தானகன்றுவறிவுண்டாகும்மேவநாந்தசித்துமிகவறிவிற்றங்கும், சதமானவட்டசித்துந்தானேதோன்றுஞ் சதாசிவத்தினருள்பெருகித்தான்றோன்று, மதமானவாங்காரமடிந்துபோரு மகத்தானசிவயோகியாவாய்பாரே. (௫௧)

ஈசுரி

(சரிக்காரம்.)

பாரப்பர்சவர்க்காரஞ்சொலக்கேளு பாடிஞர்சவர்க்கார மெய்மேவுக, தோப்பாசெட்சுழுமுர்த்திநாயு நிலைதிட்டா ராயிரத்திருநாமக்குள், சாரப்பாசவர்க்காரதன்றுய்ச்சொல்ஞர் திருவானபுலத்தியர்தங்கடாட்சத்தாலே, பேரப்பாநாலபெற்ற தவப்பேறும்லே பெருமைவிட்டியாயிரத்தைப்பேசினேனே (௩௪)

பேசினதோர்சவர்க்காரமெல்லாமென்றும் போரண்டமான தொருவண்டயிண்டம், வாசிமிறந்திருக்கொருவண்டயிண்ட மத்தானசத்திலேவுப்புவுப்பு கூசிமனம்போகாமலுப்புவாக்கி கூர்மையுடன்றனர்த்தக்கல்வாசித்றாக்கி, பாசிமனக்கடைக்கத்தி யிருப்புக்கோலால் பக்குவமாய்த்துவக்கிறதன்று யிடித்துப்போ டே. (௩௫)

இடித்துநன்றாய்த்தோண்டியொருபாண்டத்திட்டு இளசா னவழுரியிட்டுக்கொத்துமைந்தா, பிடித்துநன்றாய்க்கொத்தாயி முகத்திலேவைக்கப் பிரியமுடன்மெழுகாய்நாவிழுத்துப்போடு, வ ழுத்துமிகமுன்போலவழுரியிட்டு வரிவையுடன்பத்துமுறையாகத்தி செய்து, அடித்துமனம்பதறுமல்மைந்தாமைந்தா கருக்கான விழுகத்திற்காயப்போடே. (௩௬)

போட்டுநன்றாய்க்காய்த்தபின்புமாயிற்றுக்கிப் புத்தியுடனி டித்துநன்றாய்மாவதாக்கி, தேட்டிமையாயம்மாவிற்சேருதற்கு திறமாகமருந்துவகைசெப்பக்கேளு, நாட்டிமையாய்ச்சருகோ டுவீரம்பூரந் தயவானவெடியுப்புஇந்துகூட்டி, நாட்டுவாய்நவ ச்சாரங்கல்லுப்போடு நலமான துரிசுடனேபூநீற்றானே (௩௭)

தனதாகராமருட்வயித்தியத்தைக் காரணியில்வீள்ளாதே தனதாய்வித்தை, மனதாகவிம்மையொருகுருவைக்கேளு மாலிலத் திற்சலேயினிமாளுமோக; இனமானவண்டமென்றகல்லைவாங் கியிசைமறுப்பிண்டமென்றதாதந்தனனும், ருணமாகவிசே ஷமட்டிலொன்றாகூட்டிபேவிரவிதல்றுய்க்கூறக்கேளே (௩௮)

சேளப்பாவாய்குவிந்தகலசர்தனவித் கெட்டியாயிட்டுமே லோடுமூடி, ஆளப்பாதமர்ட்டுச்சீலைசெய்து ஆனகுழித்தயிலமை தைபம்பாய்வாங்கு, குளப்பாகுப்பிதனவிற்பதனம்பண்ணிச்ச ந்தரஞ்சேர்சாக்கிருவைத்தொழுதேபோற்றி, வாளப்பாயிக்கரு லைவெளிவிடாதே மணிமந்திரவிழ்தமாய்வணங்கிப்பாரே ( )

பாரப்பாயித்தயிலப்பதனம்பண்ணிப் பார்தனிலேமனித ருக்குவருநோய்க்கெல்லாம், காரப்பாவிடைகாறுவிற்றீத்த வைகாணுதொடிவிழியிலுங்கேளு; சீரப்பாகுளிர்மாமுத்தோ ஷிம்போகுஞ் சிவசிவாமகோதரமூன்றுட்டகுஷ்டம், தேரப்பாவோ டிவிந்தயிலப்போக்கு நிசஞ்சொல்லேனுங்குருவருளைத்தேர்த்து கூடே. (௩௯)

கூடவேயின்னமொருகுருவைக்கேளு குவிந்தமொருமுட் டையிலேவைத்தாரிங்கள், நாடவேயினமறிந்து சருவைவாங்க நானொன்றுசொல்லுகிறேனென்றுய்க்கேளு, வாடவேவெண்டாங் காணரவிபிசத்தில் மாட்டுவாய்களஞ்சிமெய்டை வெல்லங்கூட்டிப் போடவேமுன்றுநாள்காய்வெதும்பி பொற்கொடிக்குவிதனம ண்டிவருகுந்தாமே. (௪௰)

தானென்றகாரியங்கட்டிவாங்கிச் சாற்றுவாய்முப்பூவைக்கி நூமேலிட்டு, கோனென்றமுங்காணிலலைத்துநல்ல கொடிக்கள்வி ப்பாவிலொருசேரைவார்த்து, பானென்றவிழுகத்தில்வைத்த ப்பார்க்க படபடத்துவுருகியதுபசுமையாகி, மானென்றமெழு குபதமாகிநிற்கு மக்களேயிம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே (௪௧)

பண்ணியதோரிம்மெழுகையுலகத்தோர்க்குப் பகராதேயி ந்நூலைவெளியிடாதே, உண்ணியதோர்பொருள்கோடிகுவித்திட் டாலுமொருத்தனுக்குமிராம்னுடனூலியாதே, தண்ணீமையா யுள்ளிடத்திற்சென்றுபண்ணிச் சதாகாலமுனதுபதஞ்சார்வோ ர்க்கெல்லாம், புண்ணியமாயிவ்விலொரு பொருளைச்சொல்லு புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூண்டுபாரே. (௪௨)

பூண்டுகொண்டுபூரணமே தெய்வமென்று புத்தியுடன்மன
தறிவாற்பூசைபண்ணி, ஆண்டுகொண்டு அவன்பதத்தைத் தொழு
தறிவீரு லாகராகிவம்யாக மதுதானுண்மை, வேண்டுவதுபூரண
நிலை வேண்டவேண்டும் வேதாந்தப்பதியில்மன நிறுத்தவேண்
டும், தூண்டாதமணிவிளக்கைத் தூண்டவேண்டுந் தூண்டுவதுபூ
ரணத்தாற் றாண்டிப்பாரே. (௯௩)

பாரப்பா சத்தியுட பூசை சொன்னேன் பரமருட ராம
னுடவாக்கியத்தால் சாரப்பாரேசகபூரகமும் பண்ணிச் சார்ந்
துகொண்டு கும்பகத்திற் சார்ந்தாயானால், நேரப்பாகுருவினுட
பதியைப்பாரு நேர்ந்துகொண்டு வட்பதியில நினைவைத்தாக்கி,
கூரப்பாரகுராம தேவனென்று கொண்டாடியிந்நூலைக் கூர்ந்
துபாரே. (௯௪)

கூர்ந்துபார்கொங்கணவர் நூலைப்பாராய் கொண்டதிலே
பட்சணியின் குருவைப்பாராய்; சேர்ந்துகொண்டு செந்தூர
நூலைப்பாராய் தெரிந்ததிலேலயப்ப குருப் பதும்பாரு, சாந்
தமாய்ப்பொதிகைமுனி கும்பிசத்தில் தன்மையுள்ள பட்சணி
யில்சார்ந்துபாரு, நேர்ந்துபாரொத்தநூல் தப்பிலேதா னிசைய
மாய்வயித்தியத்தை நிறுத்தினேனே. (௯௫)

நிறுத்தியொருகருவைச் சொல்லக்கேளு நேரானதாம
ரையின் கொடியைவாங்கி, கருத்தகொருகாராமை யோட்டில்
வைத்துக் கலவிப்பிற்றுமொரித்துக் கருக்கிக்கொண்டு, பெரு
த்தகொருவைங்கோலத் தயிலந்தன்னில் பிரளவே யரைத்துவொ
ருசிமிழில்வைத்து, நிறுத்தியெகுருபதத்தைப் பூசித்தேதா னே
ரானகுருபதத்தை நினைவிற்காணே. (௯௬)

காணவேசியிலெடுத்துக் காற்றில்வைத்துக் கனகமணிப்பூர
ணத்தைத் தியானஞ்செய்து, பேணவேரேசக பூரகமுஞ்செய்து
நிலமாககும்பகத்தில் நிலைதம்போட்டு, தோணவே நோயாளித
ன்னைப்பாரு தொடர்ந்தமணி கொடுவிடுஞ் சொன்னேனப்பா,
பூணவேமையெடுத்து நாவில்தீற்றப் பொல்லாத தோஷமொழி
காசம்போமே. (௯௭)

காசம்போம்விஷப்பாண்டுகண்டமாலை சபாலவிதிருக்கலரு
தல் கன்னப்புற்று, பேசவொண்ணாநெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைசவா
ப்பு பின்மூலமுன்மூலம் பிரமேகம், பூசலற்றுச் செய்கின்ற கு
ன்மரோகம் போகாதநோய்க ளெல்லாம் போவதற்கு வசை
மூன்னைமையெடுத்து நிலவுநீற்றி வஞ்சகமாய்க் கண்ணிலிடவா
ய்க்கப்போமே. (௯௮)

போமப்பா விளைமொரு சேதிகேளு பூவானபூரசத்தின்
செடிசொல்வேன், நாமப்பாவைங்கோலத் தயிலந்தன்னி லந்த
ராமுருக்கியதைச் சாய்ப்பாயாகில் ஓமப்பாநீர்வற்றிக் கட்டிப்
போகு முற்பனமாய் முப்பூவைக் கவசஞ்செய்து ஆமப்பா
வைத்தெருவிற் புடத்தைப் போம் அப்பனே நீயது கண்
மாச்சே. (௯௯)

அன்னமொருபணவிடைதான் நேனித்கொள்ளத் தகலபா
தவெட்டையொடுருலைபோகும், வெண்ணெவொன்றுச் சபமீனா யி
ருமல்போகு மெழுந்தபுற்றுக்கிரந்திருதைப்பதினெட்டும்போம்,
தின்னமுடன் பித்தநாற்பதும்போகும் நீராசபட்சமென்றவா
தம்போகும், அன்னமென்றவுண்ணுசகில்ரோகம்போகு மனை
யவொவ்வொருவியாதியெல்லாநேயமாமே (௱)

தேயமுடனுறியந்தக் காயங்கண்டால், நிலத்துதட வாதவி
த்துயோகத்தாலும், பாயமென்றவஷ்டமாசித்திகளும் பாங்கா
னபரலோகம் வெளியாக்காலும், காயமென்றசட்டமதுவழி
லோயில்லை னாகாதுபேமமென்றபொருள்தான்தோன்றும், மா
யமென்ற வுதிர்த்தாக்களோ காண்போருமகத்தானமரியதுமூர்
த்தேகமாச்சே. (௱௧)

(ஞானம்)

ஆச்சப்பாதேகமென்ற வருளைக்காணார் அருளானபூரணத்
தினுடிகாணார், பேச்சப்பா பூரணத்தின் பெருமை சொல்வேன்
பெருமையுள்ளசதுரகிரி முடியில்வந்தா, பாச்சப்பாசதுரகிரி
முடிவைக்கண்டால் பதிவான கோடிமுடியில் குகைதானுண்டு,
வாச்சப்பாவக்குகையில் வாசித்தேவர் வாசிபதிவாசியென்று தவஞ்
செய்வாரே. (௱௨)

நவஞ்சேர்தசர்க்குருவாம் வாசிதேவர் தன்மையுடனவர்பதத்தைப் பூசைசெய்து, நவஞ்செய்து நவக்கிரக மதித்தேனந்த நவயகனவனுக்கிரக மெங்கள்மெய்யவர்தான், சிவஞ்செய்தசிவமதினமை தன்னுலத்தக் திருவானவனுக்கிரகத் தோன்றாய்மன்றுரி, பவமானதந்தியெனவி நவவில்நின்று பார்த்தவடாவனுக்கிரகம் பதிலவைத்தானே. (௭௩)

பதிபானபதியறிந்து பதியிற்செல்ல பரமானவாசியின்மேலபத்தியேறி, செகியான வேபாட்சமென்று சொல்லனந்தவேசாத்திரனுக்கிரக கிரியையாலே, மதியானபிரமைய யொளிதவ்விலேறி மகத்தான ரவியொளியி லமுர்தங்கொண்டேன். நதியானமதிசாமூர்த்த பூரணமேயென்று நன்மையுடன் கண்டுகொண்டுநின்றேனபாரே. (௭௪)

பாசப்பாபதியறிந்து தலத்தினின்றேன் பண்பாகநிற்கையிலே வாசிதேவர், நேசப்பாமனதுகந்து வாடியென்றழைத்தே நீசயமாய்வராம மேவாவென்று, ஆசப்பாவனைக்கில் சொல்லப்போறே ஞானியா சட்டத்தி னருளாய்கண்டாய், காசப்பாசமாதிநிட்ட யோகநிட்டை கருத்துறவே யெட்டாண்டு பத்தென்றேன். (௭௫)

பத்தென்று சொன்னவுடன் பத்தியேறிப் பதியறிந்துபதியுடனே பத்ததக்கண்டு, சித்தென்று பூரணத்தைச் செயிற்பெரின் கின் கவமான பூரணத்தைக் கவயிக்கத்தி, வித்தெவுந்தாய்ந்து மொன்றாய்க் கூடிப்போதில் விளக்கொளியின் நீடமதையெல்லா சொல்லவன், முத்தென்று பூரணத்தைக் கொண்டதாலே முத்தனெய்துப்போமேன் முழுதுந்தானே. (௭௬)

தாறுவபூரணமே சமூலம்வாங்கித் தன்மையுள்ள ரவிசேசுடேச்சேர்த்து, கூறுனையாதி கர்ப்பமென்று வன்மையுடன் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி, கோறுனைகுருபதத்தைத் தொழுதுபோற்றி குருவானகற்படமென்று குறித்துக்கொண்டு, தேறனைவமுர்தமேவைக் கொண்டேனந்த சிவயோக சமாதிகற்பத் தியல்புதானே. (௭௭)

(சவர்க்காரசுண்ணம்)

இயல்பாக முன்சொன்ன சவர்க்காரத்தை யின்பமுள்ள சுண்ணமதாய்ச் செய்வதற்கு, மயலாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு மார்க்கமுள்ளபடிச்சாற்றிற்றேய்த்துத்தோய்த்து, நயமான ரவிமுகத்தில் நவநாட்போடு நாடிநின்ற வெண்ணெ யெல்லாங் கக்கிப்போகும், செயமான சவர்க்காரத் தெண்ணெய்போலச் சிவசிவா சவர்க்காரங் கட்டிப்போச்சே. (௭௮)

கட்டிநின்ற சவர்க்காரங்கலத்திட்டுக்கனக்கா சிசரியிடையாயிக் காசசாரம், இட்டமுள்ளவீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துச் சிவசிவாயைத்துமொன்றாய்க் கூட்டிக்கொண்டு, சட்டமுள்ள வறுவகைநீர் தன்னலாட்டிச் சமாசமாயாட்டிநன்றாய் வட்டுபண்ணி, இட்டமுடன்ரவிமுகத்தி காயப்போடு சர்ப்பவர்திக்காய்ந்தபதுக்காப்பாரே. (௭௯)

அக்காசர்காய்ந்தபின்பு கொட்டிலவைத் தாக்கசமாகவதுதனித்து புடத்தைப்போடு, தொக்காகப்புடமாறி யெடுத்துப்பாருககமானசுண்ணாம்பு யென்னசொல்வேன், கொக்கப்பொருங்க ளெல்லாயிக்கேவசீகரன் சிவசியாசாகசுளுந் கட்டிப்போகும், அக்காசபொருள்களெல்லாந் தக்குந்தக்கும் தயவானசுண்ணமதைப்பதனம்பண்ணே. (௮௰)

பண்ணியசோரசுண்ணாம்பு முப்புவாச்சு பதிவான சவர்க்காரச்சுண்ணமாச்சு, புண்ணியனே முழுவென்றசுண்ணமாக்க பூமிதனில்விளைவான பூதிறாச்சு, சுண்ணமையாயிக்கலினங் காரண்ணத் தவிவாசகடுக்காக் கல்லுசுண்ணம், இவ்வளவுள்ளசுண்ணமதிற் செயல்கேளு திருவானபூரணத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளே. (௮௧)

சேர்த்துநன்றாய்ப்பிசைந்துதாவி முகத்தில்வைக்கச் சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைச்சொல்வேன், பூர்க்கமலர் வாசனைதான் பூரம் பூரணத்தியின் வாசனையைப் புகலப்போமோ, பார்தனிபனே பூரணத்தாள் மெழுகாய்ப்போகும் பக்குவமாயமெழுகைப்பாணி தன்னில், சாத்திநன்றாய்ப்பாணிக்குளேப் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றே. (௮௨)

பணித்துப்பிசுறு [illegible] பெசக்கைசான்கொளப்பராய
னதேகமுடிகி [illegible] கண்டு தமிசமான்டுபடியே வெகண்ட
போது [illegible] பேராட்,கண்டு தமிசவாய
[illegible] தான் [illegible] மையாகுமு
[illegible] மு
முடிகுத்தானே. (௮௩)

(கட்டுவகைசெயநீர்)

நாவென்றசவர்க்காரமுன்னத்தோடே தன்மையான சாரமு
மடைத்துமொன்று, மாவென்றகல்வமதில் மத்திசதாக்கால் மார்க்
கமுடனிவ்வருப்பதத்தில்மைதாபாவென்றமீங்காவில்லுறித்து
வைத்துப் பரிமுகந்தஞ்சமை லவணமிக்கவைக்க, சேவென்றசலரா
ருமைத்தபாரு [illegible] காழியென்றதுபிலைக்கே, (௮௪)

[illegible] மாரிக்கமுடன்மறப
டிபுதிறமில்லைவக்க, [illegible] பகது
முறையிப்படியே பசமாய்வாங்கி, சாங்கமாய்க் குப்பிசனிற் பதன
மப்பக்கனிச் சார்வாரசெயநீரில் மிரம்பூரம், ஆங்கதிகொண்டேய
திலே பொடித்துப்போட்டு வாகாரவமுகத்தில்லைவத்துப்பாரே ()

பார்க்கவே ரவியொளிகாலி நீர்சென்று பரிதிநீர் செந்நீரசு
செயநீர்மைத்தா, ஏர்க்கையுடனி [illegible] கட்டுவகைசெயநீ ரெ
ட்டோடு சரக்கையெல்லா மிதசதிக்கட்டு, மார்க்கமுடனினிகா
ப் பதனம்பண்ணு மகத்தானகட்டுவகை செயநீரப்பா, ஆர்க்குமி
தையனாயாதே பயர்த்துகொண்டு வாயிரத்தின் கருவதிசமாய்
வெக்கே, (௮௬)

என்னவே யினியொரு செய்திசொல்வே னியல்புட
னுயிரக்கெட்டுக்கைமப்போற்றி, முன்னமேசொன்னசவர்க் கார
க்கல்லை முக்கியமுடன் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, கன்னமதக்கெ
ட்டிாண்டு விரஞ்சேர்த்து சுத்தமுள்ளபுழுகதுவும் பத்துக்கொண்
டு, தன்மையமாய்க்கல்வத்திலரைக் குமபோது நன்மையுடனிமெ
ழுகாகுமப்பாரே, (௮௭)

பாரப்பா மெழுகெனிக்கு வருமட்டுநல்ல பரிகான மீங்காவிந்
பக்கித்தப்பு தேய் பூரசசத்திரிலை கன்னி னியவாகவைத்திரு
க்கச்சல் [illegible] குப்பிசனில் வார்க்குக்கொண்டு மா
ர்க்கமுடைய மின் [illegible] காரப்பா விப்படியேபத்துமு
றைலவக்க சருவாகதுமபாரெயநீர்தானே, (௮௮)

சாவென்ற செயநீரைக் குப்பிக்கேற்றி தன்மையுடன் பத
னமதாய்வைத்துப்போற்று, உவமென்ற வித்துநீர் [illegible] நான்மைத்
தா வுறுதியுள்ள வித்துநீரார்தான் காண்பார், கோவென்ற வின்னி
னாத் சரக்கில்லைக்கா கூர்மையுடன் சுருக்கிடவே கட்டிநல்ல
தேவென்ற செந்தூரதிறப்போலாகும் திறமாகவின்னினைப்பதன
ம்பண்ணே, (௮௯)

பதனமுள்ளகட்டுவகை செயநீர்சொன்னேன் பக்குவமாய்ச்
செந்தூர நீறுஞ்சொன்னேன், விதனமெல்லாந் தீர்வதற்கு வப்பு
சொன்னேன், விலையான சவர்க்கார விரிவுகொண்டு, பதனமதா
வைய்சொலத் தயிலஞ்சொன்னேன் பக்குவமாய்ப்பூரணத்தின் வ
கையுஞ்சொன்னேன், சதமாகவிருப்பதற்கு கற்பஞ்சொன்னேன்
நபவாகவின்னமொரு சேதிகேளே, (௯௰)

(மெழுகுவகைத்தயிலம்)

கேளப்பா மெழுகுவகைத் தயிலந்தன்னைக் கெணிதமுடன்
சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு, நாளப்பா பூர்வமாம் பக்ஷநாளினலமா
ன வாதியந்தக் கருவைப்போற்றி, வாளப்பா கன்றுமேல் மார்க்கஞ்செ
ய்து வரிசையுட னிமுலுவர்த்தி லவைத்துக்கொண்டு, கோளப்பாவா
ரமத் காரசாரங் குழப்புடனே ரண்டுமொன்றாய் கூட்டிக் கொ
ட்டுமே, (௯௧)

கூட்டியொன்றாய் நிமுகத்தி லுலைப்போடு கூர்மையுடன்பழு
க்காது விட்டுக்கண்டி, நாட்டியநீரு [illegible] முறைசெ
ய்சானமான காரமடர் [illegible] காட்டிகமாய்க் கட்டி
நின்ற [illegible] கருவைச்சேரு மாட்டி
லாய் [illegible] பூரமாண்டு [illegible] கனக்காச் சேர்த்
துப்போடே, (௯௨)

சேர்க்கு நன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வட்டுபண்ணிச்செம்மை உடன் ரவிமுகத்திற் காட்டப்போடு, சார்த்து நன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு கலசத்திட்டு கருவாகக் குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு, பார்த்திடவே தயிலமதைப் பாணிதனிற் பாலுடன் விட்டு நன்றாய்ப் பதமாய்ப்பண்ணி, புஷ்பசமலர்போற்சேர்பதமைப்பண்ணு புண்ணுடனே பெருநோவதைத் தயிலமாச்சே, (௪௫)

(நிலசுவைத்தயிலம்.)

ஆச்சப்பா பெருநோவகைத் தயிலஞ்சொல்வேனே மைப்போல நிலதனைத் தயிலஞ்சேரு, பேச்சப்பா வெள்ளரிக்கல் விசுப்புடேணியே வெண்ணெய்த்தூப் பாண்டத்திட்டு, பாச்சப்பா தண்ணீரை விட்டேஅமைத்தா பதுமையாய்ச் சரிபோலே இன்டிக்கொண்டு, காச்சப்பா ரவிதனிலே காட்டப்போடு கமலமென்ற வண்டமதைப் போட்டுச்சேரே, (௪௬)

சேர்த்து நன்றாய்ப்பிசைந்துருட்டி வட்டுடண்ணித்திரமாகக்காய்ந்தபின்பு பாண்டத்திட்டு, சார்த்துநீ குழித்தயில நன்றாய்வாங்கி சகருவைப்பெரக்குப்பிசைப் பதமாக்கண்ணி, பார்த்திடவே சர்வகுருவின் பாதம்போற்றி மனமதனிலுணர்வொடுநன்மனதாகத், தேர்ந்தபடி பூசையாய்ப் பூரணத்தயிலஞ் செப்பாதேதானிருக்க குமுதமுமாமே, (௪௭)

(அஞ்சனத்தயிலம்)

தாமென்றதிப்பரதனைத் தயிலஞ்சொல்வேன் தன்மையுடனஞ்சனத்தின் தயிலஞ்சேரு, கோமென்ற குருவருளாற்சொல்வேன்மைதிற்ற குருவாமனங்கோலைச் சமூலக்கூர்ந்து, காமென்றவைாத்தாம் கண்டபாகம் பாசிக்கமுடன் கல்துயவிட்டுக்கொண்டு, நாமென்றவாது வைத்துவிருட்டிக்கோலமிவைபடவேயிழிக்கசயிலே தானருசேரே, (௪௮)

சேர்ப்பா நாளுடன் சாறுசாறுவெய்யிலுடன்சேர்த்துநன்றாய் பிடித்துஅமைத்தா, தாப்பாவைத்தொரு பாண்டத்திட்டுக்கவமாக ரவிமுகத்திற் காட்டப்போட்டு, காப்பா நீவந்தேதுவும் இவ்வுக்கொண்டு கவிந்தவொரு தீசைநந்த காய்ந்த தாளுவும், விரப்பா செய்யாமல் ரவிச்சந்நான் விடமுடன் வக்கவே சேர்க்குகொள்வே, [illegible]

சேர்த்து நன்றாய்க்கசமது விட்டுக்கொண்டு செய்கையுடன் குழித்தயிலநன்றாய்வாங்கி, பார்த்திடவே சிக்குருவைத்தியானம் பண்ணிப்பிறகான தயிலமதைப் பாணிதனில், வார்த்துமிசைப்பொ ஏனைப்பதமாக்கிக்கொண்டு உரிமையுடனே தானம் வணங்கிக்கொண்டு, செத்தியமாதிவாலே மதிவிற்கூடி இசப்பமா மட்டாரத்திற் சேர்த்துத்திக்கலே, [illegible]

நில்லென்றுநிலைமதித்து நிலையினின்று நிட்சையாய் மதியமூர்த்தப் பூசையண்ணி, சொல்லொன்றுத்தவமாம லதிவிற்கூடி துருவமுள்ளவாயிரத்தையப் பூசையண்ணி, கல்லென்றுபாடிபிடிக்குருஞ்சமடத்தோவை தானகத்தியவர்களிடம் பேசவேண்டாம், சல்லென்றுகல்லத்திது கனைக்காண்டு கரிபூ இயமைதக் கண்ணுநீபாரே [illegible]

கண்ணுனமனக்கண்ணுற் றங்கணைப்பார்த்து கமலமென்ற வயிரத்தெட்டிசமைப்போற்றி யென்றுன மூலமதிலொளியைக்கண்டு வுறுதியுடன்வாசியைநீயொளியிலேற்றி, கண்ணுனமூலமதிலாதாரங்கருவான மூலமடாமேலாதாரம், விண்ணுனமேன மூலமாமாதாரம் விண்ணுமேனுதியத்தசந்தனதாம்பாரே, (௫௨)

பாரப்பாவாதியந்த மண்டமிண்டம் பகரார்கள் சிவயோகப்பண்புளோர்கள், நேசப்பாராமனுட வாக்கியந்தன்னை விட்டுமயச்சடாதாரக்கோர்வை சொன்னருக்கு, சாரப்பா சாமெல்லாந் தேன்றுமென்று தயவாகச் சித்தர்கள்தா னிந்துறாலே, ஆரப்பா வரிவார்கள் குகைக்குள் வைத்து வழுத்தியிகப் பதனமதாய் வைத்தப்பாரே, (௫௩)

பாரானகுகையினிடஞ் சென்றேனை நீத பதிவாமைசித்தவொல்லாமொன்றாய்க்கூடி, நேராகவாராம தேவாவென்றார் நிச்சயமா யவர்கள்பதயிபவார்ந்தேன் ப்போகூடாதபெ ருமேலயெல்லாங்கூறலாமோகுடிதனை செய்தோர்கள் கண்டாமுவ், தோராத பேரிவெல்லாத் தேதிப்போவார் செய்கையுடனே ... வியம்பொருளாரோ (௫௪)

கொள்ளாத பொருளையெல்லாங் கூறவாகக் கொள்ளுநான் வேண்டியதைக் கேட்டாயப்போ, நல்லோர்கள் வழிக்குணமாநீ வேண்டி நாட்டினேன்சூரணமெல்லாமான், சொல்லாதவிட மெல்லாவிக்கநால்சாற் செயத்தினை பிரகமொழக்கருக்கமே யா, கொல்லாமதிமினிமைக்கொரு காயத்தலைக்கொண்டேநீ குருவாழ வியவாபிரத்தைப் பதனம்பண்ணே, (௱௩)

(மாரணத்தயிலம்)

பண்ணப்பா வந்தனைத்தின்றயிலந்தான்சொன்னேன் பாருவய மாரணத்தின்றயிலத்தைக்கேளு, விண்ணப்பா ஞானிபெயர் வண்டம் வாங்கி விபாகுடன் கருவெளியில் வைத்துவைக்க, பெண்ணப்பா பேய்தரிசனத்தைக்கட்டி போனமலைக் கட்டிவாசனக்கட்டி, தன்னைப்பாலக்குவத்தை விட்டுக்கொண்டு நாட்டினன்று பணத்திலாய் பெருகுபோலே, (௱௪)

பெருகான பதங்கன்றி வழித்துமாமக்காவியமுடனசிங்கள லயக்கர்தப்பி, நாகாமலிரவிருக்கில் வைத்துப்பார்க்க நன்றாகச்சுருட்டியதயிலமீதாய் குருகுருமுமுறைத் தயிலமதா மிருக்கு மப்பா கருநிப்புதிட்டு பெல்லாங்கரைத்துப்போகுந், கருக்கான தயில மாரணக்துக்காருங் கக்குமுன்ன குப்பிதனிற் பதனம்ப ண்ணே, (௱௫)

பதனமிகப்பதனமதாய்ப் பதனம்பண்ணு பார்தனிலேயின் னாகக்காட்டாதையா, வதனமுமிரைவத்துதளுக்கெடுசெய்யும் வ ந்தகர்க்குச்சங்கார முதக்கிருநத்திந்தமையன்றவிதமெல்லா ந்திக்குமித்தவித்தைபானதயிலமடா யார்தான் செய்வார், சதமான குருவினாருளியான சுக்கிபமானதொரு தயிலந்தானே, (௱௬)

தானான தயிலமடாயார்தான்செய்வார் தன்னையறியசித்தாட செய்வாரப்பா, மனகுணகருமான மெய்ன்னசொல்வே ஞானமெரு வழியிடா வன்மையுண்மை கோகுணகுருவருளால்செயவிடைநீ க்குருவானவமாயிரமதைத்தனமாய்ப்பெயர்த்து, கேனுணமதியமு ரசங்கொண்டாசமைத்தா செம்மையுட னட்டச்சித்துங் கைக்குள் ளாமே (௱௭)

(அட்டசித்துத்தயிலம்)

ஆமப்பா மாரணத்தின் றயிலந்தொன்னே னட்கோவைட்டசித் துக்கயிலங்கேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறே னைம்ருப்பகேளுநலமா னகாயமடா வைங்காயந்தான், பாமப்பாவாரிலைவைகதான் பூரைச்செய் யிது மகத்தானமலைநிக்கா மெனன்னவிடுகொண்டு, காமப்பாசுகர்க் குவொரு பாண்டம்விட்டு தலகுமரீ காடிவிட்டுக் கலக்கிடாயே,)

கலக்கிரவி முகத்திலெவைத்து கருமை கேளு கருமெல்லாம் வீசமுடனிபூரதுசேர்த்து பிலக்கவொரு தாளிட்டிப்பிட்டிலேத்தி ப்பிரியமுடன் தீயெரிக்கும்கைகைக்கேளு, கலக்கராகவேவைமந்தா மைந்தா சருககப்புளிமாகருமை மைலத்தாக்கு, அதைக்கம தாய்நீர்வத்திக் கவிரின்மேலே தோன்றுமடாமெய்யனை நல்லென் னதானே, (௱௮)

தானென்றமெய்யனைகனை வடிக்கக்கொண்டுமைய ஙயலப்பீங்கான் றன்னிலூற்றி கோனென்ற சரக்குகளை மொழுகி போற்றித் துணமாகச்சில்லிட்டுச்சிலமுடி மாவென்றவிழுங்கதி ல்வைத்தால்மைந்தா மகத்தான மெய்யனையது அருந்தானகையா னா னென்றதவிபுடாதிருந்தாலப்பா கருவான மெய்யனையது கருங்கம் பாரே, (௱௯)

பாரப்பா தருந்திருக்கிற மெய்யனைதாசம் பாரிக்கவென்று ன ல்லென்னையுமேயோயில்லை, காப்பாமெய்யனைபதிக மெய்யனையாரு ம் கருக்குருவாய்நின்றதொரு மெய்யனைதன்னை, சேப்பர மைத் தேதிப்பதனம்பண்ணு சிங்கிலா பதனமதாய் வைத்துக்காருஅ ப்பா வழிவாரிக வாதியத்த மன்பாவ மெய்யனைதனைப் பதனம் பண்ணே, (௱௰௧)

பதனமுடனெண்ணையது பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்க் கடுகுவும் பதனம்பண்ணி, சதமானசரக்குவைத் திடானத்தைக டுகளமாய்சதாகாலம்பூரணத்திர்சாதித்துக்கொண்டு, வகமானபுதிதனை யிது சாகாலம்பூரணத்திர்சார்த்துக்கொண்டு, தானகலத்தளில் யாயிரத்தைத்தாமெடுத்து வன்பாயப் பார்த்து சதமானகொடியெடுத்துச் சுகமதைப்பாரு தாண்டாவுமணிபிக் கைக்குடலாய்ப்போமே, (௱௰௨)

போற்றிபேய்த்தியர் சடரினின்று பொருளான பரமவெளி தன்னிலேதி, ஆர்திபேட காசமூலாதாரமன்பாசவாறுவரா பருமிர்ப்பெரிது, சேத்திபேவாசிகொண்டு நிரமரபேறித் திரமாகவாயிர தமெட்டிதனைப்போற்றி,காசமூலிகைமெயமுர்தங்கொண்டால்மைத்தா கருணையுள்ள பூரணமாதி கேசமாமே, (௱௰௨)

(சருவரோகதயிலம்)

ஆமப்பா வெட்டரிக்கும் தயிலந்தன்னேர வாசகா வின்னமொருதயிலங்கேளு; நாமப்பாசொல்லுமிதேரு நாட்டிலுள்ள நலமாளிகைசெத்து வைத்திருக்கு, சாமப்பாசருவரோகத் தயிலந்தன்னிவேன் நானிதனிலின் காக்காட்டானசுபா, வாமப்பாமதியாலே மதனேதாக மனம்பார்த்திவிடுமே மங்கையானே, (௱௰௩)

காவென்றமங்கைபடா லுர்ரமக்கத் தயானை வட்டைபடா நிவிந்தி, கேசென்ற நீரிபடா வளிப்பத்தை கெவ்ட்டாசபோதமடா சமூலம்பலமும்மூலமாலையிரா சலூலாசகதக்கண்டமாக்கலக்கனாளி நுறவிவிட்டுகொண்டு, கோடுகொக்தேதிபுடன்றாய் வீரவாமையுடன்செசத்தி பொன்றுப்தவாக்கே, (௱௰௪)

தாக்கிபொன்றுப் தன்றுகலிடிக்கக்கொண்டு தப்பாமற்று னிதவிந்திரேன்சடிமைந்தா, பாக்கியமாய் ரவிசனிலே காயப்போடு பன்பாக நீர்வற்றிக் காய்க்காருல், தாக்கியே மறுபான்டக் கிட்டுமைந்தா கமாகக்குழித்தயிலந் தருக்காய்வாங்கு தோக்கி பொருபமனி தன்னிலிட்டு தன்றுப்நன்மையுடன் வாய்மூடிச் சீலசெய்யே, (௱௰௫)

சீலசெய்து புரிசனிற் சமாதிவைத்து திமைாகமண்டலந்தொன்றுவித்துப்பாரு, மாலிபிட்டதயிலமடா தம்னிதல்ல மருந்தனிறம்போலிருக்குமைந்தாபாரு, வாலையென்றதயிலமடாவென்னசொல்வேன் மகத்தானதயிலமடா வாலைபாக்க, மூலமென்ற காலையடா சொல்லப்போமோ சுகமாகத்தயிலமதைப்பதனம்பண்ணே (௱௰௬)

பண்ணிபதோர்தயிலவகை பெல்லுஞ்சொல்வேன் பாமருருவளரன்லேபைத்காகேளு, உள்ளவிபெருமமதின் மனலதவைத்துப்புமஞ்தாவானைப்பிடிப்பி, செல்லிதவிர்துமதில் வசிநுட்டி திறமானமிதிலும் மொமனங்கொண்டு, தன்னிலேபூசனைச்செய்தப்பூசைபண்ணி தம்மைலத்தாயிர்த்துநன்றுப்போற்றே. (௱௰௭)

போற்றிபேயயயிரத்தெட்டானைப்பா பூரணமாய்மனத்ட்டுபதிவிசெர்த்தால், தாத்திலைக்குருவின் வுடைய சித்திபுவீதாவடக்கவில்லைவெளிபிறப்பாடான், பாத்திபனேபடம்டலக்கமைமாட்டாய் பத்தனிலக்கினிபோர்ப்பாத்திப்போகும், சுத்தமனத்தமறிய வல் கொடுமைசெய்வான், கூர்மையுடனுயிர்த்தனைப்பதனப்பண்ணே. (௱௰௮)

பண்ணப்பாபதனமிகப்பதனம்பண்ணு பார்தனிலேகருக்குருவைப்பசர்வேண்டாம், கன்னைப்பா மனக்கண்ணுக்கண்டுத்தாவடி கருமானவாகுதலக்கட்டித்தப்பாலே, விலைனப்பாநடுமைபுரவிரியவி மேலானபராபரத்தில் விட்டுக்குள்ளே,நன்னைப்பாகவிட்டுமொளிதாதுமன்டு நலமானவினவவிதுளியாகாமாக்கே. (௱௰௯)

ஆச்சப்பாவாகர்ப்பமாதியந்த மத்தமென்றப்பிருதிவியாமங்கமக்கம், ஆச்சப்பாவங்கமென்றவாதியந்த மருவமையுள்ளபொருளதுவும்பசவேண்டாம், காசப்பாவியிலொரு கருவைக்கேளு கருணையுடன்கருவாவைக்கீகவாருக்கு, மாச்சப்பாபரிவுடனே நீபுமேதான் பதியவைக்கக்கதுருவைத்தைக்கேளே. (௱௨௰)

(கடுக்காய்ச்சூரணம்)

கேளப்பா கடுக்காயாம்பொன்றதாரும் கிருமையுள்ளசெங்கடுக்காய்வாங்கிக்கொண்டு, ஆளப்பாவக்கடுக்காய்விதைநாலம்போக்கிப்பமேசாலுமுங்களையச்செய்து, கொளப்பாவராமதிசவித்துக்கிக் குமுறவேபிடித்துதீபாண்டத்திட்டு, நினப்பாயமுசித்ருக்கிக் காய்விட்டுதன்றுப் திட்டாயமாய்க்கின்மிடிநன்றுப் ரவியிலேவையே,

[illegible] மார்க்கமுட[illegible] விளையாக்கத்[illegible] (௱௨௫)

கொடாகமாய்த் [illegible] கோடாமா[illegible] கேளே (௱௨௬)

[illegible] (௱௨௭)

(வல்லாரைச்சூரணம்)

[illegible] வல்லாரைச்சூரணத்தைச் சொன்னோம் [illegible] மார்க்கமுடனிடித்து [illegible] (௱௨௮)

[illegible] முறைசெய்யே. (௱௨௯)

செய்யவேகேட்டு [illegible] செம்மையுடனிருக் [illegible] (௱௩௦)

போட்டுநன்றாய் [illegible] (௱௩௧)

(அண்டச்சூரணம்)

பாரப்பா வல்லாரை முறைதான் சொன்னோம் [illegible] (௱௩௨)

பதனமுள்ள [illegible] (௱௩௩)

போட்டெடுத்து [illegible] (௱௩௪)

வாங்கியேபசுமைத்திரைமட்டுக்கொண்டு மாக்கமுடனேதெளிவி
றுத்துவைத்தமைந்தா, லங்கியேபவைத்துநவருயிறந்துமைந்
தா சமரசமாய்ரவிபில்லவைத்துத்திருவிலக்காக்கி, சாங்கமாயடி
ரண்டிகல்லேவாங்கி சாரிவாகாவிழுகத்திக்காயப்போம், பாங்கு
பெறாவிழுகத்தினல்லுப்கைகாய்த்தாந் பாற்போலவெள்ளையெ
ன்றபொடியதாமே. (௱௧௩)

(அண்டமெழுகு)

ஆமப்பாவண்டருரணத்தைச்சொல்லே வைதகாவண்ட
மெழுகதனைக்கேளு, தாமப்பாதல்கவிலைத் தால்முல்கண்டு
சமரசமாய்ருரவியெபகிற தன்மையாலே, தாமப்பாசொல்லுவி
லேருரவியவ்வாட நானுமேவெல்புகோவண்டமானவி, வாம
ப்பாத்தலுக்லைகத்திசெய்து மாக்கமுடன்சவிழுகத்தினைவாநாட்
போடே (௱௧௪)

போமேவுராவிசெருசெதுத்திக்குற் பூரணமாய்க்காய்த்
தமிழ்புசொல்லக்கேளு, வாமேவுவெண்டாம்மைக்காசும்மக்கால்
மைந்தானேவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, ருமேவுவழுசிதல்ருலவைத்
துமைந்தா சுமாவண்டமிறுருப்டிட்டுப்ப, தேமேவுவதன்
மேலேமுப்பூக்குரு நிறமாகபல்வைபாத்துதச்சிலுருமே. (௱௧௫)

ருடப்பாமண்சிலவருவாய்ச்செர்துவந்தமூன்பாண்டம
வையுப்பையிட்டு, போடப்பாவண்டமதையதல்மேல்வைத்துப்
பொருமப்பமேமேருகல்ரு புப்பைக்கொட்டி, சாடப்பமே
லாம்பரியமுடிச் சந்துவாய்த்தெரியாமல் மண்ணுருசெய்து
தாடப்பூசமாசிலவப்பாடமாக்குள்வாகதல் ருகவைத்தம்பநா
ட்டக்கேளே. (௱௧௬)

(வாரி.)

நாட்டவேகைவ நாட்டமுடனுடிப்பாரு நவிவனநாடிய
டாவந்தமைந்தா, தேட்டமுடனைத்தவெயிறாடிதன்லிற் பெயிவா
ய்சிலைதிறமாய்ச்சுருபி, வாட்ட மென்னவாசிலைபில்முடி வைமந்
தா லரிசையுடன்சேசசூரசமுப்பவ்வி, நாட்டிகமாய்ச்சும்ப
சத்தியில்மேலேசென்று நாயானமேலுகையுமிலைத்தியானருசெ
ய்மே. (௱௧௭)

செய்யப்பாசொல்லுமேருஞ் சமாதிதன்னிற் செயலாசதி
யிருந்து பூசைசெய்து, பொய்யப்பாபோகாமல் மண்டலமு
ம்ருனுந் பேரதமாய்க்குருபூசை பொருந்தச்செய்து, மெய்ய
ப்பாவாலுதனைப்பூசைசெய்து மேலானயாத்தைகளாலுதனி
ரு, வையப்பாச்சயாகிலனைத் திறந்துவந்த பாண்டமதைத்தானெ
டுத்துப்பணிந்துகொள்ளே. (௱௧௮)

பணிந்துமிகத் தொழுதுகொண்டு பாண்டந்தன்னைப்பக்கு
வமாய்த்தாம்திறந்து மைந்தாபாரு, தணிந்துமிகச்சற்றுருவைக்
தொழுதுப்போற்றித்தாயானவிழுகத்திற்றிலைதானவைத்து, கனி
ந்துமிகைருமையிலுதுக்கவிர்துகூர்ந்துவாயாதிகற்பமெனக்குருத்
திருவைத்து, அணிந்தகொருபாண்டமதை யமிப்பிமேலத்தி யவ்
பாகத்திருமூட்டி யெரித்திடாயே. (௱௧௯)

எரித்தபதமென்னவென்றால் யாலேமேலே யேருமடாவ
லியது வைமந்தாவமந்தா, குறித்தசோராவிசலைக் கண்டால்வை
ந்தா ருணமாத்தானிறக்கியாறவைத்து, பெருந்ததொருமந்தி
ரதிறைத்தியானம்பண்ணிப்பேசாமலுப்புடைத்து வண்டமைச்
கி, கருத்துறமேகலசமதை யெடுத்துப்பாரு கருவெல்லாமெ
ன்றுவித் திரண்டுபோமே. (௱௨௦)

இரண்டபதமெவ்வனவென்றால்மெழுகுபோலே செம்மை
யுடன்ருவுருண்டு விருக்குமப்பா, உருண்டதொருமெழுகெடு
த்துப் பாணிதன்னி லுக்கமேனதாணடக்கிப் பதனம்பண்ணு ரு
ண்டகத்திற் மெய்ஞ்ஞான முடிவிலேமைந்தா முரிவடர்ந்க
ைமுயன்றப்பாரு சுருண்டருத்தகற்பூரதியான விவிவாமெழு
குதனைப் பதனம்பண்ணே. (௱௨௧)

பண்ணப்பாபதனமகாயிக்குஞாலைப் பகாதமுடனிடம் [illegible]
ரீந்தாயானுவ், விண்ணப்பாகர்த்துமே மெய்தான்சொல்லே
ல் வேதாந்த வாயிரத்தைப் பணப்பண்ணவி, நண்ணப்பாரு [illegible]
விடைபகத்தைப்போற்றிதலமாகமாருக்காமகிழ்ந்துமேகரு [illegible]
ன்னப்பாவொருசாபஞ்சொல்லேன்கொல்லேன் முக்காலும் [illegible] (௱௨௨)
யிரத்தைப்பதனஞ்செய்யே,

செய்யப்பாவண்டமொழு தனைச்சொல்லேன் கெசிவாமி
ண்டமொழ தயைக்கேளு, மெய்யப்பாவண்டமென்டம் தண்டு
கண்டால் மேலானபாரபரத்துதக் காணலாகும், பொய்யப்பா
சொல்லேனா கேளடாநீ சொல்லேன் பூரணமாய்மனதுந்
தானேறிக்கேளு, மையப்பா மூலமுதலாதாரம்பாக்கனைவாகார
மெய்தாப்பாரே. (௩௪௩)

பாரப்பாமெய்யான மெய்யடர்தங்கிற் பக்குவமாய்தேடு
தன்னை யதற்பிப்போட்டு, நேரப்பாதிருதிலே கொண்டுபோகவ
நிச்சயமாய்மூகில் முகம்போலப்பா, சேரப்பாதிருகந்திற்
காயப்போட்டுத் திரைந்தோதாமன் குருபதத்தைச் சிந்தைவைத்து
சாரப்பாவாயிபுடபாதத்தல்லிற் கருவேப்பு வைப்பூ முப்புக்கட்
டிடப்போமே, (௩௪௪)

கட்டிப்போய்சவிருக்கற்றிற் றிவ்வைதாள்ளவக்கக் கப்பியுப்பு
சொற்றுவைகை பொல்லுற்றுக் கூடியுமாய்சண்டுகளைச்
செய்யும் பூமானவிருப்பு கைத்தல் ரேகைத்தா புப்பத்தாக
பொல்லுப்பு பூவிபோலவிருக் மெல்லாகவோதா சாமாட்டிப்பு
டுமியில்லாமலே யிருந்தப்பா கடிப்பவாமெல்லா முனை முனி
பொம்மே. (௩௪௫)

அருளானவகைபொல்லு சொல்லக்கேளு வாக்காயாடியில்
கன்னியர் கண்பார், இருவானவிழைதை பொல்லுப்ச்
சேர்த்து செம்மொழுமேபாலவேயிருக்குமப்பா, கருவானமெ
யூழிடைவாகக்கேளு, சுற்றிகொத்தமலர்கான முன்னையுள்ளமெ
சூரானமொழுமெத்தப் பரவினல்லிற் சிருக்குமேபடக்கமெ
காய்ப்பத்துனமப்பண்ணே. (௩௪௬)

(சாத்திரம்படிக்குமவிதம்)

பண்ணப்பாவடக்கமாய்ப் பதனம்பண்ணி பக்குவமாமா
யிதத்திடுபோப்பிப்போட்டு, விண்ணப்பாதாரேகுக்கி யமுர்தம்
கொள்ளாதல் விசையானவியைதக் குளிர்தாறுத்து, கல்லையப்பா
போலவேயிதத்தாலேகாமினியிலொருவிடங்காட்டவேண்டாமா
சீ, கண்ணப்பாகண்ணிவைக் கால்முடிக்கவேண்டு தனதாசுவாயிரத்
தைப்பதனம்பண்ணே. (௩௪௭)

பதனமதாய்ப்பண்ணிருல் சர்மல்வாக்கியம் பழுதொன்று
மில்லையடா நிசமானமந்தா, மதனமதாயிர்நூற் றல்லப்பார்
த்தா மனதடங்கிக்கருவுருவை வணங்கிப்பாரு, விதனமெல்லாந்
தானுக வாயிரத்தைக்கான விள்ளாதகருக்கமெல்லா நன்றாய்த்
தேய்து, முதல்மையுள்ளவாயிரத்தை வணங்கிப்போற்ற றதத்தி
ருமெய்ஞ்ஞான முதலைப்பாரே. (௩௪௮)

பாரப்பாபரணிதனி லிருக்குமந்த பருமையுள்ளமெழுகை
மித்துக் கல்லுழிப்பட்டு, ஆரப்பாவதல்லாக்கல் லேப்பூர மாகசாலெ
ட்டிரண்டு மாகச்சேர்த்து, காரப்பாகல்வத்தில் மத்தித்தாக்கரத்
கடுஞ்சாரமாலத்தொரு மெழுகாமப்பா, சாரப்பாவிம்மெழுகை
ப்பதனம்பண்ணிச் சதாசிவத்திலதுதினமூன்று சார்த்துமிங்கே. (௩௪௯)

(மை ம)

சார்த்துமிக்கப்பின்டமெழு கதனைச்சொல்வேன் சங்கையு
டன்மைவகையைச் சாற்றக்கேளு, கூர்த்துகொண்டகூர்மையிலு
த்துமிவாங்கி குகிப்போல்துகொல்துமிதாளல்லுமக்கேளு, வார
த்துகொண்டுவளமாகமைத்தாநீதான் வகையுடனேவாலையினத்தி
ந்துகொண்டுவளமாகவைத்தா ரேகையும் சென்றுபோ
பானேஞ்செய்து, தேர்த்துகொண்டிராக்களத்தில் (௩௫௦)
தால் மெய்யினைந்தவட்டகையாந் தங்கத்தாமே

தங்கமெய்ற பாத்திரத்திற் ருசிதன்னுற் றண்மையுடனே
னைத்து வைத்துக்கொண்டு, அங்கருடனல்லமிடமாய்க் குமிப்
பாய்வாங்கி மன்பாகவலதுப்புறத் தங்கத்தன்னிற், பங்கமில்லாவிட
அபுறக் கருணைமைத்தா பாத்திரமாம் வென்னிதனிற் பதனம்ப
ண்ணி, சங்கையுடனிருவகைப் பாத்திரத்தில்வைத்த சதுரானக
க்கள்ளரண்டும் பதமாய்ப்பண்ணே. (௩௫௧)

பண்ணுவதுவெத்தவித மென்றுன்மைந்தா பக்தியுடன்க
பூரம் பொடித்துப்போட்டு, உண்ணுவதாகிப்பாத்திலிவைத்து
பார்க்க வருமெயது கரிபோலே தண்ணீராகும், தண்ணுவது
மெழுகதிலைத்துதானவை நாட்டமுள்ள கருக்கள்ரண்டு மையசா
ப்போகும், தண்ணிமையாய்வைத்தமையை யானிக்கொப்பு தன்
னத்தொரிமிழ்தனிலே பதனஞ்செய்யே. (௩௫௨)

செப்பப்பா [illegible] (௱௫௩)

[illegible] (௱௫௪)

விடப்பாலத்தாங்க மானவிட்டுக் கெவானவிட்டுவெரு [illegible] ()

அதனை வமுர்தத்தைத் தான்றுன்கண்டு [illegible] (௱௫௬)

பாரப்பா [illegible] (௱௫௭)

(திராவகம்)

கேளப்பாகருவான திராவகத்தின்போக்கு வெட்டியாய்ச் சொல்லுகிறேனுண்மையாக, வாளப்பாமனதறிந்து மனதினின் று மனவாக்குக்காயமதைமருவிக்காரு, ஆளப்பாமனவாக்குக்கா யத்தாலே யாயிரத்தெட்டிதழறிந்துவமுர்தங்கொள்ளு, கேளா ப்பாவாராமலமுர்தங்கொண்டாற் குடிலமதுந்திராவகத்தையுரை க்கிறேனே. (௱௫௮)

உரைக்கிறேன்றிராவகத்தின் கருவைக்கேளு வுத்தமமாமைங் கோலத்துப்புவுப்பு, தரைக்குமேல்வளர்ந்தவுப்பு யார்தான்காண் பார் தண்மையுள்ளவுப்புண்டையடா வெண்ணப்பூடு, அரைக்கிறே னப்பூநீரமூலம்வாங்கி யாகாசவெடித்துயுலர்ந்திமைத்தா, நினை க்கிறேனுலர்ந்ததைநீயனலிற்றுக்கி நிருசயெத்தபின்பு சாம்பல் வாங்கே. (௱௫௯)

வாங்கியந்தசாம்பலக்காடிதன்னில்வரிசையுடன்றானேகரைத் துத்தெளிவைவாங்கி, ஓங்கியதோர்பாண்டமதிற்றெளிவைக்காய்ச் சவுப்பிறுள்ளவுப்பாச்சுவிங்கெனக்கேளு, பாங்குபெறமுன்னிரு ந்தவுத்திட்டிதன்னிற் பக்குவமாய்க்காடிவிட்டுக் கலக்கிமைந்தா சாங்கமாய்த்தெளிவிறுத்துக் காய்ச்சுகாய்ச்சு சமாசமாய்ப்பத் துமுறையில்வண்ணங்காய்ச்சே (௱௬௰)

காய்ச்சிநன்றாயெடுத்தவுப்பு வொன்றாய்ச்சேர்த்து கமல மென்றமிழ்காணிலரவியித்போடு, கூச்சமறக்கவிரவியிற்காய்ந்து தானுங் கூர்மையுள்ளதாதவுப்பையென்ன சொல்வேன், பேச்சா லேப்பச்சிலதைகாணப்போமோ பெருமையென்றமெனவருமுள் ளதாதவுப்பை, வாச்சுதென்றுமனமுறண்டுசெய்யாமற்றான் வரி சையுடன்பரணிதனிற்பதனம்பண்ணே. (௱௬௧)

பண்ணியதோருப்புமிலேபலமோரைந்து பாங்கானகல்லு ப்புயிற்றுப்போடு, உண்ணியதோர்சாரமுடன்றானுந்து [illegible] தமேனபூநீறுமுப்புச்சுண்ணம், தன்னையுடனிடைசரியா [illegible] தக்கொண்டு தானெடுத்தவிடைசரியாய்ப்பெய்கூட்டி புண்ணி [illegible] யனேயித்தவிடைக்கம்பிசேர்த்து பொடியாகச்செய்தபின்பு கல [illegible] க்கேனே. (௱௬௨)

கேளடாப்பொடிசெய்தலவணமெல்லா மீ கெழுயுள்ளகலசம
திலிட்டுக்கொண்டு, தாவடாபுத்தோயிலிலேபோலே தமர்செய்
துவாய்நடுவேகமலமூடி, நாளடாசேர்த்ததெல்லாஞ்சீலைசெய்து
தாய்கவியக்குகைமூடிக்குகையினூரில், கோளடாவாரமற் ப
ணம்போற்பார்த்து குறிப்பாக்காதியென்றமேருவாங்கே. ()

வாங்கியேவிலாப்புறத்திற்றமர்தான்செய்து வகையாவகு
கைத்தமரிற்சேர்த்துமூடி, பாங்குமேற்றமண்சீலைவலுவாய்ச்செ
ய்து பரிதிதனிற்காயவைத்துப்பின்பு ங்கேளு, சாங்கமாய்ச்சிவபூ
சைசத்திபூசை தன்மையுடன்றான்செய்துவடுப்பிலேற்றி, காங்
கையிகுவேறமாலெரிப்பாய்மைந்தா கருத்தாவேதாவெரித்து
க்கருத்தாய்ப்பாரே. (௱௬௪)

பாரடாகுப்பியுடமூக்குக்குள்ளே பளிங்குபோற்றிராவகந்
தான்புகையோடோக, சாரடாபோலவும்மலருகுமைந்தா த
ன்மையுள்ளபிங்கானில்வாங்குவாங்கு, காரடாவிப்படியேதிராவ
கத்தைவாங்கி கனதியுள்ளபிங்கானிற்பதனம்பண்ணி, வீரடாசெ
ய்யாமற்குருவைப்போற்றி விபரமுடனின்னமொருமுறையைக்
கேளே (௱௬௫)

(வெடியுப்புத்திராவகம்.)

கேளப்பாவெடியுப்புத்திராவகத்தைக்கெணிதமுடன்சொல்
லுகிறேன்மைந்தாகேளு, நாளப்பாவெடியுப்புபலமோனைந்து
நலமானசீனமுடன்றுரிசுதுத்தம், நீளப்பாகல்லுப்புவல்ல பே
தி நிலையானபூநீறுமொன்றாய்க்கூட்டி, கோலப்பாவாரமற்பொ
டியாய்ச்செய்துகுறிப்பொன்றுசொல்லுகிறேநன்றாய்க்கேளே.

சேளப்பாமுன்சொன்னதிராவகத்தைவாங்கிக் கிருபையுடன்
பொடிசெய்துவுப்பிலிட்டு, மாளப்பாபெருதிநன்றாய்க்கலசத்திட்
டு மார்க்கமுடன்முன்போலவரிசைசெய்து, நாளப்பாதினமேயா
ர்த்துக்குருவைப்போற்றி, நன்மையுடன்சிவபூசை சத்திபூசை
கோளப்பாவாரமற்செய்துகொண்டு குறிப்பாகவுப்பேற்றிக்
குருவைக்காரே. (௱௬௭)

குருவானசற்குருவைத் தொழுதுபோற்றிக்குணமாகவடுப்
பேற்றிபணலைமூட்டி, அருமையுடனீயெரிப்பாய்மைந்தாகே
ளு அழகான திராவகந்தானுமியோடே, பெருமையுடன்வருகு
டோமிக்கால்தன்னில் பண்ணிப்பேதானிறக்கிவைத்துக்கொண்
டு, உருமையுடன்மனதறிவாற்பதனம்பண்ணி யுற்றசிவசத்தியை
நீ பூசைபண்ணே. (௱௬௮)

(கல்லுப்புத்திராவகம்)

பண்ணப்பாவின்னமொருவரிசைகேளு பாங்கானகல்லுப்
புத்திராவகந்தான், நன்னப்பாகல்லுப்புபலமோபத்து நன்று
கவிழ்த்துத்தூளாக்கிக்கொண்டு, தன்னப்பாவெடியுப்புச்சீனக்
காரந் தன்மையுள்ளதுரிசுடனேதுத்தங்கூட்டி, பொன்னப்பா
போலிருக்குமன்னபேதி புரிசமுள்ளபூநீறுமொன்றாய்ச்சேரே()

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடித்ததெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டித்
திறமாகக்கலசமதி லிட்டுக்கொண்டு, சார்த்துநன்றாய்முன்போ
லப்பாங்குசெய்து கற்பூரதீபமதைக்கருத்தாய்ப்போற்றி, வார்
த்துநன்றாயடுப்பேற்றி பணலைத்தாக்கி வரிசையுடன்பார்த்திருக்
கவளமைகேளு, பார்த்திடவேகுப்பியுடமூக்கிலேதான் பரியும
டாபுகையோடேநீர்தான்பாரே. (௱௭௰)

பாரப்பாதிராவகத்தைப் பழுதில்லாப்பரணிதனிற்ப
தனம்பண்ணி, நேரப்பாசற்குருவைத்தொழுதுபோற்றி நிலையா
னவாசியையநீநிலைத்துக்கொண்டு, காரப்பாபராபரத்தைக்கருத்து
ள்வைத்து கருவானகமலமலரமூர்தங்கொண்டு, சேரப்பாகுரு
பாதத்தினமேபோற்றிச்செம்மையுடனின்னமொரு கருவைக்கே
ளே. (௱௭௧)

(கரியுப்புத்திராவகம்)

கேளப்பாகரியுப்புபலமோபத்து கெணிதமுடன்சுத்திசெ
ய்துவெயித்துக்கொண்டு, தாளப்பாவெடியுப்புசீனக்காரந் தன்
மையுடனித்துப்புவளையலுப்பு, வாளப்பாதுரிசுதுத்தங்காரசார
ம்வளமானதுடனேசரியாய்க்கூட்டி, கோளப்பாவாரமற்பொ
டித்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ளபுசாறுசெய்வாயே. ()

பசநீதன்றுய்க்கலசத்தின்முன்போல்மைந்தா பெருமையுடன்வைபாகஞ்செய்துகொண்டு, அசதியில்லாதிருந்து வடிப்பிலெத்தி யருள்பெருகும்பூரணத்தை பக்பில்வைத்து, நிசமான தீட்சையிருலவனலமூட்டிச் செம்மையுடன் குருபதத்திற்சேர்த்தறிந்து, வசபறம்வெயனலெதியாவிட்டுதில் வருமுடாதிராவகத்தான்வழிலைசபாமே. (௱௭௩)

வரிசையுடன்திராவகத்தை வளமாய்வாங்கி மைந்தனேபீங்கானிற்பதனம்பண்ணி, உரிசையுடன்பூரணத்தைவணங்கிமைந்தா வுன்மனையிற்கற்பூரதீபம்பாரு, பூரிசமுடனின்றூல்தானுயிரத்தில்மைந்தா பூட்டாதகருக்கவெல்லாம்பூட்டிவைத்தேன், அருமையுடனின்றூலைப்பதனம்பண்ணி பவைபடக்கமாகநீயெடுத்தப்பாரே. (௱௭௪)

பார்க்கையிலே பிறவொருவ ரறியாமற்றான் பதனமுடன்றானெடுத்துப்பாருபாரு, நீர்க்கமுடன்பாராயணஞ்செருக்கேத்தாற்சிவசிவாவுனதுசிரம்வெடித்துப்போகும், மார்க்கமுடன் வாக்கியமாம் ராமன்வாக்கிய மகத்தானசித்தருடன்சேரும்சரு, ஏர்க்கையுடன்பதனமதாய்ப்பார்க்கவேறு மில்லாட்டாற்சாபம்வந்தெய்துத்தானே. (௱௭௫)

தானவனாய்நின்றவருக்குருவாமின்னூற் சமுசயங்களில்லைபடாதனதாம்வித்தை, மோனமுள்ளவித்தைபடா முழுதுமாடு முக்காலுஞ்சத்தியமாய்ச் சொன்னவார்த்தை, தானவனாய்நின்றருளுமெடுத்துப்பார்க்கதலமான பூரணமுங்கைக்குள்ளாகும், கோனருளாற்சொன்னபடாவித்தநூல்தான் குருவான வாயிரத்தைப்பதனம்பண்ணே. (௱௭௬)

(சாரிலிங்கவாலை)

பன்னைப்பாவின்னமொருக்ருவைக்கேளு பராபரத்தாயெரித்துக்குப்பாகர்த்தவித்தை, தன்னைப்பாசாதிலிங்கவாலைதன்னைதன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, தாமேறுக்கித்ருவைப்போற்றி விபரமுடன்சாதிலிங்கக்கட்டிவாங்கி, தன்னைப்பாலிங்கமதைவீரம்வாங்கி சமர்த்தாகரன்டையுமேபொடியாய்ச்செய்யே. (௱௭௭)

செய்தபொடிபீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு செய்யாதவைங்கோலத் தயிலம்விட்டு, உய்தமுடன் பிசைந்தருட்டிப் பீங்கான்பக்க முறையுடனப்பிறவி முகத்தில்வைப்பாய், தொய்தமுடன் சவிகாங்கை யதனிற்சென்று சமன்றூசம் வடியுமடா செம்மையாக, வைதமுடன்ரசமான வாலைதன்னை வாஞ்சலையாங்குப்பிதனிற்பதனம்பண்ணே, (௱௭௮)

பண்ணப்பா விக்கருவை வெளிவிடாதே பரமானவாலையடாவாலைப்பெண்தான், மண்ணப்பா பொன்றும் வாலைபதங்கண்டால் மகத்தானவாலைதனை யறிந்தாண்காண்பார், விண்ணப்பாரண்டபகி ரண்டமெல்லாம் விளையாடும்வாலைபதம் விரும்பிப்போற்று, உன்னைப்பா மதியமுர்த முண்டுதேறு வரிமையரசவாலைதனை யுகந்துகேளே. (௱௭௯)

(இரசவாலை)

கேளப்பாகந்தமதாற் கின்னம்பண்ணிக் குருவையுள்ளரசமதனையதனில்வார்த்து, வாளப்பாருசுபொடிக் கிட்டுமைந்தா வரிலையுடனேங்கோல மதனில்வார்த்து, தாளப்பாவடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச் சமரசமாய்த்தானெரிக்க மைந்தாகேளு, குளப்பாருந்தகொரு குடிலம்நீங்கி சுயமாக ரசமதுதான் வாலையாச்சே. (௱௮௰)

ஆச்சப்பா ரசவாலையார்தான் காண்பா ரசையாதவக்கினிக்குவாலைதானும், பேச்சப்பாரசவாலை நிறந்தானென்ன பேய்மனகாள்மஞ்சணிற வாலையாச்சு, நீச்சப்பாரசவாலை நிசவாலையாச்சு நீழ்நிலையில்வாலைரச மார்தான்காண்பார், மூச்சப்பாவடங்கிநின்ற வாலைரசந்தன்னை மூர்க்கமுள்ள பரனிதனிற் பதனம்பண்ணே, (௱௮௧)

(நூற்கோர்வை)

பண்ணுவதுவிந்தரசம் பதனம்பண்ணு பங்கயத்தினைமூர்த்தமதைப்பண்பாய்நீயும், உன்னுவது வாசியிலே யுன்னைவேறுமுத்தமனேமனமொன்றாய் நிற்கவேணும், தவ்வுலடையதுவழித்து தாமேதானாய்ச் சமரசமாய்ப்பலதிரட்டு [illegible]சொன்னேன், கண்ணதிந்து கண்ணொளியாய்க் கவலைதீர [illegible] (௱௮௨)
விருநூற்றில் யோகம்பாரே.

பாரப்பா விரணவகை நூற்றிற்சொன்னேன் பாடினே
னெண்பதிலே வயித்தியந்தன்னை, காரப்பா ளவைப்பதிலே பட்ச
ணியைச்சொன்னேன் கருவானமுப்பூவை முப்பதிலே சொன்
னேன், நேரப்பா பாஷைப்பதின் ஞ்சொன்னே விவகாரச்
சோதியத்தைப் பத்திற்சொன்னேன், ஆரப்பா வதிலாக வா
யிரத்தைத்தானு மருளமையுள்ள கருவுருவா யின்னூற்றுமே. ( )

தானவகுப்பின்றதனால் யந்தரமைந்தா தாறுனாத்தநாய்
கருக்கு தன்மையாக, யோனமுள்ள தண்டகநூற்றிற்சொன்னே
ன் முக்கியமுள்ள தண்டகத்தை பார்தால்காண்பார், வேனருளா
ற்றண்டகத்தைக்கூர்ந்துபார்த்துக்குணமாகவாயிரத்தின் கருவறி
ந்தால், வானவர்கோன் மருடபதி தீயேயாவாய் மந்திரமாத்தண்
டகறி மனதிற்காணே. (௱௮௪)

காணப்பாவாயிரமு மாயிரத்திற்சூக்கல் கருவானதண்டக
த்தைக்காட்டானைய்யா, விணப்பாவெறுவாளைப் பசப்புமாந்த
ர்விசையுள்ளமந்திரத்தை யறியாமாந்தர், நாணப்பாவென்றவக
ம்பிடித்தமாந்தர் நாடுகளின்மெத்தவுண்டு நலமாய்க்கண்டு, தோ
ணப்பாவவர்களிடம் பேசவேண்டாஞ் சுருபதிலையறிந்தவரோ
டொக்கப்பேசே. (௱௮௫)

பேசுவதுபேச்சறிந்து பேசவேணும் பேசையிலேகருவுரு
வாய்ப் பேசும்போது, நேசமுடனறிந்துகரு வறிந்தாலைமைந்தா
நிச்சயமாயவர்களுட னன்றாய்ப்பேசு, கூசிமனக்குழப்பமிருந்
குறும்பரோடே கூடாதேயமூர்த்தறில கூர்ந்துபாரு, வாசமுள்
ளவாசியடா கருவாய்ப்பாரு மகத்தான போதையிலே மருவி
க்காரே. (௱௮௬)

மருவையிலேபூரணத்தை மருக்வேணும் வாசியுடகருவறிந்
தவணங்கவேணுந், திருவான போதையிலே திருத்தவேணுந் தி
யவொளிஞானமறிந் சேரவேணுங், குருவானசற்குருவைக்காண
வேணுங் கூர்மையுள்ளநந்தியொளிபிரபையலேணும், கருவானகரு
வதனை யறியவேணுங் காயாதிகற்பமென்ற கருணையாரே. (௱௮௭)

73

(காயாதிகற்பம்)

பாரப்பாகாயாதிகற்பந்தன்னைப் பக்குவமாயவரவர்கள்செ
ய்யுமார்க்கம், ஆரப்பாவதிலாக வடிமையாலேயறிந்தமட்டுஞ்
சொல்லுகிறேன் வாசிதேவர், நேரப்பாசிவபூசை பண்டுநாளு
நிட்சயமாய்ச்செய்தபின்பு சத்திபூசை, வீரப்பாசெய்யாமலெம்
பதாவ்டு விபரமுடனேசெய்யிற் பலிக்கும்போச்சே. (௱௮௮)

(வாசிதேவர்கடுக்காய்க்கற்பம்)

போச்சென்று விடாதே சத்திசிவபிரசம்டுயே பூரணமாய்க்
கொண்டபின்பு வாசியத்தும், பேச்சொன்றுமில்லையடா பத்தாத்
திங்கட் பெருமையுள்ள காயதிலே கடுக்காய்பாரு, காச்சென்ற
காயதிலேசெங்கடுக்காய்தானுங் கசப்புண்டுதுவர்ப்பில்லை கண்டு
பார்த்து, பூச்சென்றவாசியது வடக்குங்காயில் மூக்கானுப்பச்
சையடா கடுக்காய்வாங்கே. (௱௮௯)

வாங்கடாவகைப்பட்ட கடுக்காய்தன்னை வாய்கண்டகுரவிலி
டுமேப்போற்றுத்தி, பாங்குபெறவிழுத்தகடுக் காலயமைந்தா ப
க்குவமாய்ப்பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, நிக்கில்லாக்காடியைநீ
வார்த்துமைந்தா நிறமாகக்கலக்கிமைந்து மதனைவாங்கி, சா
ங்கமதாய்நீர்வற்றக்காய்ச்சிப்பாரு சமர்த்தாகக்காய்ச்சசையிலேயு
ப்பாம்பாரே. (௱௯௰)

பாரப்பாவுப்பதற்கு நமெங்கேளு பகமையுள்ளசரிக்கவாயு
மூப்புவுப்பு, நேரப்பாவுப்பெடுத்து மெருக்கேற்றி நிட்சயமாய்
ச்சர்க்குருவைத் தொழுதுபோற்றி, காரப்பாமேருவினைத் தோத்
திரமேசெய்து கருவான வுப்பதிலே கடுகுபோலே, காரப்
பாமெடுத்துநா வதனில்வைக்க வரிதியோ லமூர்தமது வடிவு
த்தானே. (௱௯௧)

தானுனவமூர்தமதைத் தானேகொண்டு தான்டிருசண்டவ
னா வாசிதேவர், ஊனுனகற்பமென்ற வுப்புதன்னி லுத்தமமுனைக்
களவு வெடுத்துக்கொண்டு, சேனுனகுருவருளை மண்டலமய
கொண்டால் குருவான வாசியது வடங்குப்ட்டும்
வாசியது தானடங்கும் டொறுமை பெயன்ற பேரச்சை (௨௯௨)
மாச்சே.

(திருமூலர்வல்லாரைக்கற்பம்)

ஆச்சப்பாதிருமூலர் செய்தமார்க்க மலையடக்கஞ்சொல் லுகின்றே னையாகேளையா, நீச்சப்பாவல்லாரை யாருகாத நிலத்தி லேதோராளையடா யார்தான்காண்பார், பேச்சப்பா வொன்றுமில் லை குருவருளாற்கேட்டு பெருமையுள்ள வல்லாரை யெடுத்துவ ந்து, காச்சப்பாரவிதனிலே யுலர்த்திநீயுமைந்தா கருவதனைப் பொ டியாக விடித்துக்கொள்ளே. (௱௯௩)

இடித்தபொடிதனக்குசெட்டி செட்டிப்பாக வெய்தமுள்ள சருகதுவுங்கூட்டிச்சேர்த்து,அடித்ததொருபாண்டத்தி லிட்டுமைந் தா தன்மையுடன் குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு,துடித்துமிகத்தி யிபாமற்றயிலத்தன்னைத் துரிதமுடன்பரணிதனில்லடைத்துக்கொ ண்டு, நடித்தாடாய் நின்றவண்டமேவாட்டுப்பதப தன்மையுடன்ப லைவிடாதா னெடுத்துக்கொள்ளே. (௱௯௪)

எடுத்துவிட்டகாரத்தில்வைத்துத் தயிலமிட்டு விண்பமுட னன்றன்றுமைந்தா வருட்டிமைந்தா, அடுத்ததொரு மந்திரத்தை த்தியானஞ்செய்து வன்பாகக்குருபதந்தைத்தொழுது போற்றி, கடுத்ததொருகற்பமதைக் கொண்டுமேயுங் கருத்துறவே மண்டல த்தாங்கொண்டால்மைந்தா,அடுத்ததோர்காயமதற் கழிவோவில் லையாகராமூலமதற் குறியாச்சே. (௱௯௫)

ஆச்சப்பாமூலமதற் குறியாச்சு மதநூலேவாசியது பில த்துப்போச்சு, மூச்சப்பாவோடாது வண்டத்தோடு மூலையா சனிப்பமதின் மேலசெல்லு,பேச்சப்பாசொல்லரிது புகைபோ டொக்கப்பெரிதானதீயமது பதத்தோடே,போச்சப்பாமூலவ ன்னிதன்னிலேதான்புகுந்ததிறும் திருமூலர்போரானே. (௱௯௬)

போரானதிருமூலர் மூலத்தாலே பெரிதானவண்டவரை த்தினார்கள், தோரானவன்னிவலை தன்னிலின்று நீடுழிகாலமேல் லாமூலரானார், கூரானதிருவென்ன மூலமென்ன குணமானவமை ந்தனே கேளுகேளு, வாரானசருகதுவுந் திருவேயாச்சு மகத்தா னதோரமையது மூலமாச்சே. (௱௯௭)

ஆச்சென்றவண்டமதுசத்தமாச்சு வடங்காதநாதமடாவிந் துவிந்து, நீச்சென்றநாதவிந்துநிலைதன்றாலே நின்றுமேதிருமூல ர்நிசமாய்மைந்தா, பாச்சென்றபாவிந்து நாதந்தன்றுதி பதின் கோடியூழியடாமலைக்கோயிலிலே, பேச்செய்றதுறியொரு நாழி கையாய்நின்று மிலத்தாரேதிருமூலர்பெருமைதானே. (௱௯௮)

(சட்டைநாதர்கற்பம்)

தானென்றநாதமடாசட்டைநாதன் றன்லமையுடனவிருந்த நேர்மையப்பர், நானென்றவாலுவத்தைதீதானெனல் நம்புத லாற்காயமென்றவைங்காயத்தை, கனமென்றவைங்காய மென்ன வென்று நடுவியுள்ளசத்தியடாசட்டையாச்சு, தேடினன்றசத்தி யாத்தசத்திவாங்கித் திறமானசத்தியென்றவுட்லையாங்கே. (௱௯௯)

வாங்கியதீதவுப்போட்டயண்டஞ்சேர்த்து மகத்தானகெந்தி யுமேகூடச்சேர்த்து, சாங்கமாயுரலிலிட்டுவிடித்துமைந்தா காவி யெல்லாயினிலே யெடுத்துவைத்து, பாங்குபெலரவிமுகத்தி லேவைத்துப் பத்திரமாய்க்கண்டிக்கு, ஆபாண்டத்தோடே பத்தியுடன்காயவைப்பாய்க்கிண்டிக்கு, தீகாடுபுத்தியுடன் பத்துநாள்வை சுடுமேகமதாய் தான் கேளு (௨௱) கேளே.

கேளப்பாசட்டிகொண்டுமேல்வாய்மூடி கெட்டியாய் மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, கோளப்பாவாரமுற்படமர்தான் மேபோட்டு கூமையுடன்குழித்தயிலந்தன்றாய்வாங்கி, ஆளப்பாமேருவ ல்லிரப்புகனப்பண்ணி பக்பாகக்குருபதத்தைவணங்கிப்போற்றி நீளப்பாநிறைத்ததொருவண்டபடியபு நிலைவாகப்பரணிலடைதான் றையிலேந்தே. (௨௱௧)

வத்தினதோர்பற்மகிற்றயிலமிட்டு வகைமென்றவாரத்தை த்துதித்துமைந்தா, சாந்தமாய்க்குழைத்துருட்டி நாவின்மேலே சங்கையுடன் வைத்திடவேகங்கைமீறி, யாத்தமாயமூர்தமதுவுரு விபோலே பக்குவமாயூறுமடாரவியைப்போற்றி காத்தியென் றவமூர்தமதைக்கொண்டுதேறி கணக்கில்லாக்கோடிவரை யிருந் தாரியாமே. (௨௱௨)

பாரப்பாசட்டைதனைச்சட்டைநீக்கி றுபக்குமாயேயினதால் முனிதானுச்சு, ஆரப்பாவதிவார்கள்சட்டமுனிமார்க்க மாதியத் தப்பொருளையெல்லாமுதித்தாலரயா, நேரப்பாசகலமுமே யதி ந் துவுகொண்டு நினைவாகநிகண்டுமுறைநன்றுய்ச்சொன்னார், தேர ப்பாதனைக்கழுகுகிரகபோலச் சித்தர்கள்பாடஇச்சுருத்திபுந்தானே.

(போகர்கற்பம்)

தானென்றதீபமந்தந்தானேகண்டார் தன்மையுள்ளபோக ருடமுறையைக்கேளு, ஊனென்றவிந்துவுடனாதம்ரண்டு முதித மேனிசற்குப்பேர்காரசாரம், மோனமுன்னாகாரமுடன்சாரங் கூட்டி மூதண்டக்குருவிலொரு பணவிடைதான்போட்டு, மா னென்றாவிமுகத்தில்வைத்துப்பார்க்க மார்க்கமுடனீர்வர்தியுப் பாய்ப்போமே. (உ௱௪)

உப்பானவுப்பதர்குணமங்கேளு வுத்தமமேயதியானவித் தாவித்து, அப்பானமதியுப்புவெண்ணீற்றம்பரு வரகாவுப்பெடுத் துக்கல்வத்திட்டு, செப்பாதவமுர்தம்விட்டுவாட்டிமைந்தா செம் மையுடன்வட்டதும்போற் பிடித்துக்கொண்டு, முப்பானபொரு ளென்றுபுடத்தைப்போடு மூர்க்கமுடனெடுத்துப்பார் சுன்னமா ச்சே. (உ௱௫)

ஆச்சப்புசுன்னமதைமேருக்கேற்று வருள்பெறுசற்குரு வினடியைப்போற்றி, பாச்சப்பாகடுக்காய்ச்சூரணத்தில்லதான் பக்குவமாயிருவிரலாலெடுத்துக்கொண்டு, பேச்சப்பாபேசாதசு ன்னந்தன்னிற் பெருமையுடன்பணவிடைதான் கூடச்சேர்த்து நீச்சப்பாவைங்கோலத்தயிலத்தாலே நிட்சயமாய்த்தானுருட்டி ப்பொசித்திடாயே. (உ௱௬)

பொசித்தவுடன்பூரணத்திற்பர்தியேறிப் பூண்டாரேயோகமா நிலைநந்தங்கலம், கசித்துமனங்கசிவதனாலியோகநாதர் கடந்தா ரேகோடிவரையுமிகாலம், உசிதமனப்பக்குவத்தால்யோகஞ்செ ய்து வருசியானமதியமூர்தந் தானேகொண்டு, பசித்தகுவலயில் லாதவாசிதனைப் பணிந்தாரேயோகருடயோகப்பாரே (உ௱௭)

பாரப்பாபோகருடசீஷிவர்க்கம் பதந்தனினைநிட்சயமாய்க் கொண்டுதேர்ந்தால், சீரப்பாசெய்யாமந்கொண்டுதேர்ந்து வெ ருகோடிகாலமட்டும்வாழ்ந்தாரையா, ஆரப்பாவவரைப் போற்சி த்திபெற்றுவட்டானயிவ்வுலகில்வாழ்ந்தாரையா, கூரப்பாகொங்க ணவர் புத்தியாலே குருயாகப்பூரணத்திற்குறிகண்டாரே. (உ௱௮)

(கொங்கணர்கற்பம்)

குறியானகுறியெவனவென்றுகேட்டாற் கொங்கணமாமுட் டையெனுமண்டம்வாங்கி, நெறியானவண்டமதை யெடுத்துக் கொண்டு நேராகத்தானெடுத்துக்குடித்தாரையா, வெறியானவெ ள்ளிமுலையண்டமேது மேலானவண்டமெல்லா நொடியிற்கற்றி, சரியாகவாறுவரைசென்றுவேறு கஷணத்திலேசிலம்பொலியைக் கண்டாரப்பாசே. (உ௱௯)

பாரப்பாசிலம்பொலியைக்கண்டுதேறி பத்தியுடனவரிருக் கும்பதியிற்சென்றார், ஆரப்பாவவர்போலேயாராதார மளவுட னேகண்டவர்களொருவரில்லை, பேரப்பாபெற்றவர்க ளிவரைப் போலேகாணேம்பெருமையுடனிவர்திறத்தைப்பேசுவார்கள்சா ரப்பாகொங்கணவர்கற்பத்தாலே கருவானயோகருமேகனாகண் டாரே. (உ௱௰)

(கருவூரார்கற்பம்)

கண்டாரேகருவூரார்செனித்தமார்க்கங் காயிலியில்லாரவிவார் கருப்பேர்தன்னை, உண்டாரெயுண்டுமனந்தேறிக்கொண்டு வுதய கிரிவாசமதாயுறைந்தாரையா, பண்டானகருவூரார்மார்க்கம்போ லே பத்திகொண்டுதேறினவரொருவரில்லை, அண்டர்பிரானருளா ந்தோனவரேயாகும்மக்கையிலேபெற்றவனேயருள்காண்பாரே.

(சுந்தரானந்தர்கற்பம்)

அருளானசுந்தரானந்தர்தானு மனுபவித்தகாரணத்தையுவி பாய்க்கேளு, இருளானவிருளறுக்குமதிதானமைந்தா, வின்பமுள் ளமதிதானுமவித்துவித்து, குறியானகுறியுமிந்து விந்துதன்னைக் குறியாகத்தானுமிந்து கொண்டாரப்பா, நெறியானவிந்தாரிந்து கொண்டதாலே நீநல்சித்திசித்தசெல்லாவிடம்சிறைபாரே. (உ௱௰௧)

பாரப்பாசித்தரெல்லாமெச்சிக்கொண்டு பரிதிமதிநனையறி
ந்துடையனிந்ததாலே, நேரப்பாசுந்தராநந்தரென்று நேர்மையுட
ன்றுயமைத்தாரப்போதானும், பேரப்பாபெற்றதிறுத்சுந்தராந
ந்தப் பேருலகிற்சுந்தரர்போல் வாழ்ந்தாரப்பா, ஆரப்பாவவர்
போலேபேறுபெற்றாரராமதியமுர்த்தத்தன்மைதானே.(உகங)

(மச்சமுனிகற்பம்)

நானென்றதத்துவத்தைத்தானேகண்டு நான்சார்புநிலையென
வேன்மையைபெற்று, கோனென்றமச்சமுனிபெற்றமார்க்கங் குவ
லயத்திலாரறியப்போறுரையா, ஊனென்றமச்சமடா வுந்திப்பூ
டு வோங்காரகம்பமடாமுக்கால்முக்கால், நேனென்றமுக்காலாய்
நின்றபூடு செம்மையுடன்சொல்லுகிறேனுண்மையாமே. (உகச)

பாரப்பாவுற்றியென்ற கமலம்வாங்கிப் பக்குவமாய்த்தண்
ணீரில்விரைத்துக்கொண்டு, நேரப்பாநீர்வற்றச்சுண்டித்திருனே
ர்மையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போட்டு, காரப்பாபத்திரமாய்க்கா
யப்போய் கல்லுரலிற்றூளிடித்துத் தோண்டிமைந்தா, வீரப்பா
செய்யாமற்காசுபோலே விக்கிலசெய்துபத்திரமாய்க் காயப்
போடே. (உகரு)

போட்டெடுத்தப்ப வனிதனிற்பதனம்பண்ணிப்புத்தியுடன்
சட்டிதனிலெய்யைவார்த்து, தேட்டுட்னேயடுப்பேற்றித் தீயை
மூட்டிச் செம்மையுடன்வில்லையிலேயொன்றுபோட்டு, தாட்டிக
மாய்வேகவைத்து விறக்கிக்கொண்டு தண்மையுடன்வில்லைதின்ற
தெய்யையுண்டால், கூட்டுடையதேகமதிற்சட்டைதள்ளிக்கடுமை
யுடன்ரவி யொளியோற்தேகமாமே. (உகசா)

ஆரப்பாதேகமதையென்னசொல்வே னரகாபிரமையிய
யரிந்துபோச்சு, வாமப்பாநீகொண்டதொருலகிர்மற்றி வாழ்த்தா
ரேநவகோடிகாலமட்டும், காமப்பாலவ லுவமிற்தமச்சயோகி கற்
பமதினாற்பணத்தையென்னசொல்வேன், தாமப்பாதாமெனவே
[illegible]கண்டார் தயவானமச்சமுனியானார்பாரே. (உகஎ)

(கமலமுனிகற்பம்)

பாரப்பாகமலமுனியையர்தானும் பத்தியுடனுரைசெய்த
முறையென்சொல்வேன், நேரப்பாசுழிமுனைதான்வுகாரபீடநிலை
யறிந்தபீடமடாகமலமாது, ஆரப்பாவறிவார்கள்கமலபீட மாக
ராவாசிய துவடங்கும்பீடம், ஆரப்பாவடிமுடியா மாதியந்தந்
துண்டாதமணிவிளக்கின் முடிதான்பாரே. (உகஅ)

முடியானமுடியறிந்து மூலமைக்கொண்டார் முடிமேலே
யடிமுடியுமொன்றாய்ப்போச்சு, அடியானவாசியின் பதத்தைப்
போற்றி யன்பாகவியலிற்பூசைசெய்து, தேடியானவாறியந்த
முடியைவாங்கி நினைவாகச்சர்க்கரைதேனதிலேவார்த்துக்கடிதான
கல்லுரலிலிடித்தால்மைந்தா கமலமென்றமதியமூர்த்த மெழுகு
மாச்சே. (உககூ)

ஆச்சப்பாமெழுகெடுத்துமேருக்கேற்றி யன்பாகவீசானம்
பூசைபண்ணி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லை மௌனதீட்சை பெ
ருமையுள்ளதீட்சையிலேயொருமைவைத்து, மூச்சப்பாரேசக
பூரகமும்பண்ணி முனையாகக்கும்பகமேயென்றுபோற்றி, காச்ச
ப்பாகனலானமெழுகிலேதான் கடுகளவுதானெடுத்துக் கருத்துள்
வையே. (உஉய)

கருத்தறிந்துகருந்துள்வைக்குங்கருவைக்கேளு கருவானமெ
ழுகிலேகடுகளவெடுத்து, திருத்தமுடனுள்ளேவைத்து வமூர்தங்
கொண்டார்-திறமாகச்சிவயோகத்திறமுங்கண்டார், பெருத்தமு
டன்சிவயோகத்திறந்தான்கண்ட யோகையிலேகமலமுனி யாலு
மப்பா, பெருத்ததொருபோனடக் கமலந்தன்னூற் போனகம
லமுனியானார்பாரே. (உஉக)

(இடைக்காடர்கற்பம்)

போனவிடைக்காடர்கொச்சிதேசம் பெருமையுள்ள
நீதரலைத்தேடிக்கொண்டு, ஊரானதுருமடாயதிலுத்தேடி யுரிமை
யுடனதிக்கரையிலொடுக்கந்தேடி, ஞானசண்ணீராதந்தப்போய்
இ நீரிலிந்தானமைனதியோரத்தில், கூரானகளாக்காட்டிற்றவசிறு
த்தார் கூர்மையுள்ளசந்தர்ருமவற்தாரபாரே. (உஉஉ)

வந்தவருமிடைக்காடர்மனமுமெய்ந்த வாக்குறுதிமனதுமு நியிரங்கிநெல்கி, அந்தமுள்ளவாநியந்தமவருக்கீந்து வருணமயுடன்செய்தமுறைகாப்பமைந்து, எந்தவூரெர்தநாடென்றுகேட்டா ரெங்குருவேயிந்தவூசென்றுசொன்னார், சொந்தவூர்கண்டவனே நீயேயென்று குருவமுட்விருந்தவிடமிடைக்காடாமே. (௨௨௫)

இடைக்காடுயிலியமெய்ந்துவருந்த சித்தரெல்லவருமிடைக்கா டுச்சித்தரென்றார், படைக்கமனநிலெயிர்தகுருசெபத்தாற்பெற்ற பாலகனேநீடூழிகாலம்வாழ்க, விடைத்தபொருளனுக்கிரகமவருக் கீந்து விஞ்சையெனுஞ்சத்திஸெப்பொருளுநீந்து, குடைத்தவ ருளனுகாமற்றீபங்காட்டிச் சுத்தரருந்தல்பதிக்குர்கேமாறுமே ()

(கோரக்கர்கற்பம்)

சுகமானகோரக்கர்செய்தமார்க்கந் சொல்லுகிறேனாமுமு ன்போகருவிதன்னை, அகமானவகமிந்துகோஸாவாங்கி யக்கோ ரைவாங்கிநன்றாய்ச்சுத்திபண்ணி, உகமானமில்லாத கோரைதன் னை புத்தமனேரவிருகத்திலுலர்த்திக்கொண்டு, முசமானமதியமு ர்தங்கடத்திலவாங்கி மூர்க்கமுள்ளகோரை நியமாத்திடாயே. ()

அமர்த்திமெள்ளப்பதப்படுத்திரவியிற்போடு வரகராவிப்ப டியேயபத்துமுறைபோடு, நிமிர்த்திமெள்ளவிளையளவு சண்டமா க்கி தினவாகப்பாணிதலிற்பணம்பண்ணி, குமிழ்க்குழிகைக்கு ணமாகக்குரித்துக்கொண்டு குருவானபராபரத்தி னருளாற்போ ற்றி, தமிழ்க்கழிகமகத்திசா வெல்றுபோற்றி தனதாகக்கோரையி லோர்கண்டம்வாங்கே. (௨௨௬)

வாங்கியந்தக்கோரையைநீரவியிற்போட்டு வரிசையுடன்மெ ல்லுவதுபதமாயென்றால், ஓங்கியேயமூர்தமுவருவிபாயு முக் தமனேபந்தருவிநீரசக்கொள்ளு, இக்காணபசிதாக மமர்ந்துதல் ல சிவயோகப்பேர்தைநாமெனன்னசொல்வோம், பாருதுபெ றுமென்றுவரிலமுர்தமுறப்பசியாமற்கோடிவரைவாழலாமே.()

ஆமப்பாவித்தமுறைபார்தான்செய்வா ரருமையுள்ளகோர க்கரதிந்துசெய்வார், தாமப்பாவித்தமுறை செய்துகொண்டாற் றுலவதுமென்ற நித்துவாழலாகும், நாமப்பாவெல்றபத நீயே யாகி னலமானசற்குருவைத் தொழுதுபோற்று, வாமப்பாலந்த மதானிதியேறி வரையானவண்டவரையேறலாமே. (௨௨௮)

(அகப்பைசித்தர்கற்பம்)

வறுதற்குவின்னமொருமார்க்கங்கேளு விதமாகச்சொல்லுகி றேனகப்பேய்சித்தர், பேறுபெற்றபெருமையென்னசொல்லப் போறேன் பிலமாகத்தன்னுரிமையறிந்துகொண்டு, கூறுதற்குஅ ம்மெனவேயகாரநிட்லை குறிப்பரணதசதீட்டை மௌனவாலை தேறுதற்குவவ்வாலைபீசந்தலனைச் செம்மையுடன்றினமுறுசெபி த்தார்பாரே. (௨௨௯)

பாரப்பாதசதீட்சையகாரபீடம் பத்திகொண்டயீடமடா மென்னசோதி, நேரப்பாநின்றதலைகப்பேய்சித்தர் நிமிழிகால மெல்லாமகப்பையானார், ஆரப்பாவவர்பெற்றசித்திதன்னை யார றியப்போறார்கள்அகாரவாலை, நீரப்பாலட்சமுருசெபித்தாலே நிறமாகவகம்வலுத்து சித்தியாச்சே. (௨௩௰)

சித்தியென்னசித்தியென்றுகேட்டால்மைந்தா செடம்வலு த்துவருடமயமானதாலே, முத்திகொண்டசித்தரடா வகப்பேய் சித்தர்மூர்க்கமுடன்வெகுகோடிகாலம்வாழ்ந்தார், புத்தியென்ன மூர்க்கமென்ன சொல்லப்போறேன் பாலகனேவெகுகோடியா ரின்மீதே, சுத்திகொண்டசித்தனென்றுதுருவமானார் கருதியுள்ள மனோன்மணியைப்பூசைபண்ணே (௨௩௧)

பூசையென்னமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பூரணமாய் நின்றபரிபூரணமேயாகும், வாசமுள்ளபூரணமேமனோன் மணி யாய்நின்ற மகத்தானபூரணமே யகாரநிட்சை, தேசமுள்ளாதீட் சையிலேதசதீட்சைபெற்று நின்றதனுஞ்சித்தரென்ற பேரேயாச்சு, தேசமெங்குங்கொண்டாடப் பேர்தான்பெற்று சித்தனென் ற வசப்பையெனுஞ்சித்தனாச்சே. (௨௩௨)

(அழுகண்ணிச்சித்தர்கற்பம்)

ஆச்சப்பாவழுகண்ணிச்சித்தர்பார்க்க மாச்சரியமாச்சரியஞ் சொல்லப்போமோ, நீச்சப்பாவெகுநீக்கவாரியத்த நிலையானவ ந்தமடாபிரமவல்லி, காச்சப்பாதேங்காய்ப்போற்கொடியிற்றொங் குங் கருணையுடனகாயெவெறுப்பிகொண்டு, பாச்சப்பாகல்வி விட்டுவுடைத்தப்பாரு பலாச்சுளைபோலவே யிருக்கும்வழுக்கை தானே. (௨௧௩)

தானவழுர்தர்சல்லேயமைந்தா தன்மையுடன்றுனெ டுத்துப்பிங்கலில்வைத்து, தேறுவழுர்தாசத்தேனேவார்த்துத் திறமானரவியிலேவைக்க மைந்தாகேளு, ஊறுனவாயுரசத்தே னுமொன்றுபுடம்சேர்த்துமொழுகுபோலுருவியாச்சு, தேறு வெருகுவருந்தாற் றெழுதுபோற்றிக் குழிப்பாகமேருவிலிற் பத னம்பண்ணேனே. (௨௧௪)

பதனமிருபதனமதாய்ப் பதனம்பண்ணி பாமானகுருப த்திரிப்பவித்துக்கொண்டு மந்தமாகரேசகபூரகமும்பண்ணி விசை யாயகும்பகத்திலேயனைக்கவைத்து, சதமானமெழுகெடுத்துத்தி யானஞ்செய்து சதமாய்க்குண்டலியிடை கொண்டாலமைந்தா பதமானதேகமதுசித்தியாச்சு பராபரத்தேடொப்பாச்சு பருவ ந்தானே. (௨௧௫)

பருவமுடன்பருவமதிற் பருவங்கண்டு பக்குவமாய்த்தச நீட்சை பணித்துவிட்டு, ஒருமையுடன்புருவமத்தி வெளியைப் போற்றி பூரம்வாசியைத் துறிக்கொண்டு, அருமையுடன் பூரக ரேசகமும்பண்ணிச் சுடரொளியாங்கும்பகத்திற் பணிந்துநின்று ல்திருவான சர்வாங்கமெல்லாஞ்சித்தி தன்மையுள்ளபூரணமுஞ் சித்தியாச்சே. (௨௧௬)

(சிவவாக்கியர்கற்பம்)

சித்திபுள்ளசிவவாக்கியர் செய்தமார்க்கஞ் சிவசிவாவென்ன சொல்வேன்சித்திமுத்தி, பத்திகொண்டமுத்தியதாற் சிவவாக்கிய ரானார் பரமானசிவவாக்கியர்செய்தமகிமைகேளு, முத்திகொண் டபத்தியிலேமூலங்கண்டு முனையானசுழினையிலே தாண்டியேறி சத்தியென்றசிவசத்தி யிரண்டுங்கண்டு தன்மையுடன்பூரணத்தை வாங்கினாரே. (௨௧௭)

வாங்கினதோர்பூரணத்தைப் பின்கொண்டுன்னில் வன்மையுள் ளபூரணத்தை வைத்துமைந்தா, பாங்குபெறப்பூரணத்திற்கனவா சிதானும் பார்த்துமேவெகுன்ரவி பிசகாமல், சாங்கமாயிரண்டு மொன்றாய்ப்பிணைத்துமைந்தா சங்கையுடன்ரவிமுகத்தில் வைத் துக்கொண்டு, நீங்கிலாசமதனைப்பத்துக்கொண்டு சேர்த்துரவி முகத்திலேவைக்கச் சேர்ந்துபோமே. (௨௧௮)

சேர்ந்துநின்றரசமுமொன் றுமொன்றாய்ச்சேர்த்து திறமான மெழுகாகுமென்ன சொல்வேன், பாத்தமாயம்மெழுகுதானங்கே ளு பக்குவமாய்த்திரிமூர்த்தி பியன்றும்பேறு, காந்தமாய்க்கருத் வர்னமென்றுங்கருதினார் பெரியோர்கள்ரிஷிகள்தானும், சார்த் தமாய்மூன்றுரசஞ்சேர்த்ததாலே தயவானமும்மூர்த்தி யாகு ர்பாரே. (௨௧௯)

பாரப்பாவம்மெழுகைமேருக்கேற்றிப் பக்குவமாய்ச்சற்று ருவின்பதத்தைப்போற்றி, நேரப்பாநின்றுநிலைதவராமற்று விளை வாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, வீரப்பா செய்யாமற் கும்பகத்தினி னீறு விசையானமெழுகிலொரு பணவிடைதானெடுத்து, காரப் பாகுருபதத்தைக் கருத்துள்வைத்து கருவான வம்மெழுகைப் பொசித்திடாயே. (௨௨௰)

பொசித்திடுநீமண்டலத்தில்மைந்தாகேளு புதுமையுடன்ச டத்திலொருசட்டைபோகும், பசித்தமொருவமைதுகளைந்துநரை ல்ல, பக்குவமதாயிருந்துவிரும்தேகம் விசித்திமேலாக்கினையி ற்றீபத்தோன்றும் வேதாந்தரூபமதாய்விளங்குமப்பாரு, சித்தத் தொருவாக்கையது வருபமான சகமதனுற்சிவாக்கிய ரானும் போனாரே. (௨௨௧)

போனபெருமையினாற் சிவவாக்கியர்தானும் பேருலகில் யார்தருக்குக்குருவானார்கேள், கூரானசிவவாக்கியர்போ லார்தா ன்மைந்தா கூர்மையுடன்சுரூபமதாயிருந்தாரப்பா, தூரானவழி மூலமாராதாரஞ் சுற்றிவந்துதிறமதனைச் சொல்லப்போமோ, ஆ யடக்கினவராருமில்லை பருவி ரானவாறுதலமவனைப்போலே ப்போற்றே. (௨௨௨)

போற்றுவது விண்ணுலப் போற்றவேணும் புகழ்பெரிய கும்பமுனிவரத்தாற்சொன்ன, தேற்றியதோராயிரத்து விருநூற்

தன்னை நிறைமானமனைதறிவாற் பார்க்கவேண்டும், தோற்றியதோரி
ன்னுலகக்கண்டோரையா குருவருளுள்ளதருமதிற் றலக்குவாரை
ன், சத்தியமாயின்னுடைவெளிவிட்டோர்கள் சண்டாளதத்துவ
மாயானவாறே, (உசக)

(சூரியானந்தர்கற்பம்)

காருணசூரியானந்தர்தாமும் வகையுடனே பவர்முறையை
வழுத்தக்கேளு, கூருணாந்தியிலே பரந்தமுண்டு குளிப்பான
காந்தியடானவின்விலாவி, நீருணவன்னியடை செய்மையசெய்மை
நிறைந்துநின்றசெய்மையடாசத்தியவர்க்கு, பேருணசத்தியடாதா
தமப்பா பெருமையுள்ளதாதமதுகாரமாமே (உசச)

ஆமப்பாவதிலேயொரு விபரமுண்டு வகையடக்கஞ்சொல்
லுகிறேனதிற்றுகேளு, காமப்பாக்கலியுள்ள தாதமாக கன்னி
யிலேமுதலுமிருவகையுமாகும், தாமப்பாசத்தியைநீ பூசைய
ண்ணித்தன்மையுடன் பிக்காணி ருதம்வாங்கி, நாமப்பா சொ
ல்லுகிறேன் தன்னிருப்பு தன்மையுள்ள தாதமது பத்துக்கொ
ள்ளே. (உசரு)

ஒன்றானதாதமதில் வித்துசேர்க்க வரிசையுட ருதவித்து
மொன்றாய்ச்சேர்த்து, நன்றானமெழுகதுபோ லிறக்கிதிற்கு நா
தவித்துசெயலதனைநவிலப்போமோ, குன்றானமெழுக்தனைச் சி
மிழில்வைக்கக் கூறானகிழிதுதா னென்னவென்றால், பன்றாக
ன்மாதாந்திமிழ்ந்தால்செய்துயத்தியுடன்மெழுகுவைத்துப்பகன
ம்பண்ணே. (உசசு)

பதனாமடனிசாணம் பூசைபண்ணிப் பக்குவமாய்ச்சாக்கு
ருவைப்பணிந்துபோற்றி, சதமாகமெழுகிலொரு பணவிடை
தானெடுத்து சாதகமாய்ச்சடமதற்கும் தனதாயூட்டு, விதனம
ல்லாத்தாமொருக்கி மண்டலமே கொண்டால் வேதாந்தசடலமது
சட்டைபோகும், நிதமாகவளவிடையாய்ச் செலுத்திருக்கா னே
ர்மையுள்ளதேகவச்சிரகாயமாமே. (உசஎ)

(பாம்பாட்டிசித்தர்கற்பம்)

ஆமப்பாசித்தரிலேபாம்புசித்த ரவருடைய மார்க்கமதைய
றியப்போமோ, தாமப்பாதன்னிலையைத்தானேகண்டு தானவரு

ய்நின்றதவம்பெற்றாரையா, நாமப்பாசொல்லுகிறே னவர்தான்
செய்த தன்மைகுணஞ்சொல்லுகிறே னுண்மையாக, காமப்பாற்
கருவிருந்த கருவைக்கண்ட கருவான மயேந்திரமலைசார்ந்திற்
றுமே. (உசஅ)

தானானமலைச்சார்பிற்றன்றனென்று சாதகமாயக்குமலையில்
வாழும்போது, கோனானகுருவருளாற்பாம்புசித்தர் கொடிதான
நாகமடாராகுகேது, ஆனாராகுடனேகேதுசேர்ந்து வருமையு
டன்வெண்சாரை யொருமையாக, தேனானவெண்சாரை யருமை
யாகும் திடமானசாரைவெருமாயமாமே. (உசகூ)

மாயமாய்ப்போனதுதானென்னவென்றால் மார்க்கமுடன்
சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, நேயமுள்ளவெண்சாரைமலமே
னின்று நிசமாகக்கேநோக்கிப்பாயும்பாரு, தாயகமாய்க்கண்டவு
டன்றம்பித்தேதான் றன்பிடித்துத்தயவாகப்பூசைபண்ணி, காய
மெனப்பிடித்தவிடங்கையிற்றன்றுங் கருவாகவிருப்புமுமொன்றா
ய்ப்போமே. (உருய)

ஒன்றாகக்கூட்டியபல்லோமைந்தாகேளு வொருமையுடன்பி
குளிகையிலொன்றாய்ப்போகு, நன்றாகவதைக்காணவேண்டுமென்
றாலம்மாலுமவனாலுமுடியாதப்பா, நின்றுமெச்சாரைசித்தர்கா
ணபார் நிச்சயமாய்ச்சாரைதனை வாங்கிமைந்தா, குன்றாகவந்
தெழுந்ததைக்குறியாயெண்ணி குணமாகமனதறிவாற் பொசித்தி
டாயே. (உருக)

பொசித்தவுடன்வாசியைநீவணங்கிமைந்தா பூரணமாய்ச்சே
சகபூரகமும்பண்ணி, விசித்திமேற்கும்பகத்தைக் குருவைப்போ
ற்றி வெற்றிபெறமெய்யெனவேபுத்திகொண்டு, பசித்துமனமலை
யாதேநினைமுங்கொண்டாற் பாலனாய்வயதுபதினாறதாகும், கசி
தமனதுறுதியினாற்பொசித்ததாலேகரும்பாம்புசித்தனென்றபே
ர்தானுச்சே. (உருஉ)

ஆச்சப்பாசித்தரிலேபாம்புசித்த ரவர்போலே பேறுபெற்
றாருமில்லை, மூச்சப்பாதானடங்கும்வாசியினாலே மூதண்டத்
கைலாயமறிந்தாரையா, பேச்சப்பாவவர்பேச்சும்பேசமென்றால்
பேருலகிற் சித்தருண்டோவென்னசொல்வேன், வாச்சப்பா கரு
ஞ்சாரை வெண்சாரையுண்டு கருத்துறவே கொண்டுகளைக் கொண்
டிருமோ. (உருங)

(கமலமுனிகற்பம்)

கனாகண்டகமலமுனிகற்பங்கேளுகமலமெய்றவயிரத்தெட்டிதனைப்போற்றி, வனைகடத்துமேல்வனையில் மனதைநாட்டி மந்திரபஞ்சாக்ஷரத்தைமனதிற்கொண்டு, நினைகடந்து கமலமலரமுர்தம்வாங்கித் திறமான பிங்கனிற் பதனம்பண்ணி, நினைவறிந்துமுப்பூவைபத்துக்கொண்டு நீட்டிநன்றாய் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. (௨௫௪)

பார்க்கையிலேயமுர்தரசவாதத்தன்னைப்பரமனமுப்பூவர் திபடித்துப்போகும், ஏர்க்கையுடன் முப்பூவு மமுர்தமாகவும் பி ங்கிரசமெழுகுபோலிருக்குமப்பா, பார்க்கமுள்ளமெழுகதனைப்பதனம்பண்ணி மந்திரபஞ்சாக்ஷரத்தையனைதினாட்டி, சேர்க்கையுடன்சுழிமுனையில்வாசிநாட்டித் திறமாகரேசகபூரகரும்பக்கவே. (௨௫௫)

பன்னப்பாரும்பகநித்துருவைப்போற்றிபத்திபுடன்மெ ழுகதிலேபனைவிடதாமெடுத்துவில்லைப்பாறாய்க்குளிப்பொசித்தால்வமிர்த வியாமுள்ளபோலதையநாமெல்லசொல்வேன், கன்னைப்பாமனக்கல்லுக்குறிவைபார்த்துக் கருவையுள்ளசுழினையிலூற்றிபமேற்றி. உன்னைப்பாதிபமதாம்பாத்திற்செய்துவொருமையுடன்கமலரசம் பொசித்திடாயே. (௨௫௬)

பொசித்தமனதுறைநிலிருல்மைந்தகேளு பொருமனகமலமுனியாலுமப்பா, வசித்துமனைகவியதலும் கமலநுபவம் காயசித்திபோகமதார்க்கருணைசேர்ந்து, ப்பித்துபாபுபூனைத்தாம் பருவியான பங்கைத்திச்நரிசனத்தாம் பாரிக்கிதேகே, வசித்கபஞ்சாக்ஷரமகிலமைவனுமைபெற்று வசியலாத்திபாகிவைத்திருப்பே. ()

(குளமுனிகற்பம்)

வணக்கமுள்ளகுளமுனிமகிமைகேளு விவரிசையுடன் சொல்லிடுமன்வமைந்தாமைந்தா, இணக்கமுள்ள குளமடமந்திரவாலையசாந்தவாலைரசமென்னசொல்வேன், மலைக்காமலைவாலைரச மெ ன்னசொல்வேன்வாலையுடமதியமுர்தமதைத்தாம்போதும், தனக்கு மதியமுர்தமவகுருமாருந் தனதானகுளமது குளப்பம். ()

குளமென்றபற்பமது சுத்தவெள்ளைத் தலங்குவில்றவெண்ணையடயபிதாணுஞ்சு, நீதமெல்றமதிதாணும் வித்துவித்து நிச

மானவித்தருவுங்குதயாகும், பாதமெல்றருதமது பாலாம்வித்து பக்குவமாய் வித்துநில பருவங்கண்டு, போதமுள்ள வித்தாரநிலையக்கண்டு புத்தியுடன்வாங்குதற்கு வரிசைகேளே ()

கேளப்பாவரிசையென்ன வென்றுகேட்டால் கெவிநமுடன்பூர்வயாம் பக்ஷநாளி, குளப்பா குருவாரத் தன்னிலேதா வயிவானமதியமுர்தக்காலையுதய, கோளப்பா யில்லாமல் வித்துரசம் விழுங் குழிப்பாப்பிங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு, நீளப்பாவித்து ரசமென்னசொல்வே விலைபானரசமதிலே சொல்லக்கேளே. ()

சொல்லக்கேள் வித்துரசம் தன்னிலேதான் சுகமாகச் செயவிரம்பத்துக்கொண்டு, விள்ளக்கேள் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துவிளையாண்பூரமுடனமுர்தஞ்சேர்த்து, அல்லக்கேளுகரசமதனிற்சேர்த்து வன்பாகவிரலாமேலயமர்த்திமத்தி, சொல்லக்கேன்ரவிமுகத்திவைத்துப்பாரு சோதனையாய் ரசநாக மான்புபோமே. (௨௬௧)

போமப்பாரசமஞ்ச மாண்டுநல்ல பொல்லிநம்போன்மெழுகாகுமென்னசொல்வேன், நாமப்பாதன்னருளாற்றன்றுந் கண்ட தனித்தரசமெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி, நாமப்பாசெல்துவிரேங்குருவைப்போற்றி நலமாகவின்னம்வெகு பூசைபண்ணி, வாமப்பாவமுர்தரசம்பண்ணிகொட்டான்கொண்டால் வரிசையுள்ளபோதைவெகுயோதழாமே. (௨௬௨)

ஆமப்பாபோத மயமென்னசொல்வே குபெந்தப்பருவமதைக்கண்ணிற்காண, போமப்பாவாசிமல ரதனிற்செல்லு புகழானதீபசுடாதிலேசெல்லும், நாமப்பாவிதனைத்தாளுடிநீதானலமானவாலையுடபதத்தைக்கண்டால், தாமப்பாதன்னிலையத்தானேகட்டுந்தனதானசடத்திலொருசட்டைபோமே. (௨௬௩)

சட்டையொன்றுகருப்பாகவுரிந்துபோகுஞ் சடாட்சரமேமென்மேலுவலுத்துப்போகு, நிட்டையிலேவாசியது சுழினைக்கேறும் தோனசுழினையிலேதீபந்தோன்றுந், திட்டமுடனத்தீபவொளியிற்சென்று சிவசிவாகமலமூல வமுர்தங்கொண்டு, அட்டாங்கயோகமுதற் சித்தும்பெற்று வனுக்கிரகளுதமுனி யானிபாரே. (௨௬௪)

பாரப்பாகுருமுனிபெற்றபேறு பாருலகிற்சித்தர்களோரா னப்போரூர், பேரப்பாபேறுபெற்ற பெருமையென்ன பெரி தானசித்துநிலைபெருமையாமே, விரப்பாதர்னடங்கி விசைபல் கொண்டு விரிபத்தை விரிபத்தால் விளுவிப்போற்றி, காரப் பாகருத்தறிந்துகார்த்தாயாருந் வலைபப்பதனிதனைக் காட்டும் பாரே. (உ௬௫)

(நந்திசாத்தியம்.)

பாரப்பாநந்திசாத்தியக்கூறு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறே ன்மைந்தாகேளு, நேரப்பாவாமுலமேலாதார நின்றபதிபோக காரமூலாதாரங், காரப்பாமூலமென்றுணர்ந்துநந்தி கருவானநந்தி கடாசத்தியாய், ஆரப்பாவறிவார்களைத்திறங்கள் நடுவானநந்திய டாதாரமாமே (உ௬௬)

தாதமடாநந்தியென்றதன்னசீர்வார்த்தி நலமாகவித்துநீரா னவிட்டு, பேதமடாவினையாமதுப்புடிப்பும் பிரியமுடன்றுங்க ைக்கும்போதுமைந்தா, நீருமுடன்கற்பூரம்பத்துக் கொண்டு நி றுத்தநன்றாய் சவியிலவைக்க நிகமேயாரு, தாதமென்ற நந் தியடா மெழுகாய்ப்போரு நலமான பூமுகத்தைப்பதனம்ப ண்ணே. (உ௬௭)

பன்னுவதப்பானிதனித் பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்ச்சக் க்குருவின்பாதம்போற்றி, தன்னுவநாழிகையிலேதட்டமுற்று நாதாந்தகமலமலரமுர்தங்கொண்டு, தன்னுநவாலதன்மூலிக்கள ஷேத்நான்மடித்தப்பாமல்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, வின்னுதபமா னகும்பகத்தித்தென்றமெய்த்தீபச்சுடாதனைமேவிப்போற்றே(

போந்தவதுபூரணமேயென்றுபோற்றிப் புனிதமுடன்மெழு கேடுத்துத்தியானஞ்செய்து, பார்த்திபனேகுவடிப்பிடகொண டாயானுத் பக்குவமாய்நத்தியோனி செகாசிக்கும் கார்த்துநீய பிரேவை கல்லனிந்தகடாந் கற்பூரதீபமதுபோலவேதக,தாந்தி சைபிறுள்ளசித்தர்மெச்சயார்களுனாந்ததத்திசாருமுறைதப்பாதே

(பிர்மமுனிகற்பம்.)

முறைவழுத்தப் பிரமமுனிதவறாய்சொல்ல முதலானமு டித்துதகுருமுடிவைச்சொல்வேன், நிறைதவருநியைமியின்றதி

ரஞ்சனமாமண்ட நேரானவண்டமடாபிரமகற்பம், உறைதவரு வாசிபதுவுறைந்துநின்ற ஞானமென்ற மௌனமடாபராபிடம், மறைமுதலாய்ச்சொன்னதொரு மைந்தாமைந்தா மதிநிறைந்த முர்தமடாபூரணமுமாமே (உ௭௰)

ஆம்ப்பா பூரணமாமமுர்தமண்ட மமுர்தரசவண்டமடா ஞானமார்க்கந், தாமப்பாதன்னருளாநிலையைப்பெற்றுத் தன தானநிலையிருவென் றறிந்துகொண்டு நாமப்பாசொல்லுகிறே முறைபெற்று, நடுவானபூரணத்தைவாங்கிமைந்தா காமப்பால் விட்டுவொரு பிங்கான்றன்னிற், கருத்துறவே மத்தித்துவசியில் வைவே (உ௭௧)

வவைப்பாரவிதனிலேவைக்கும்போது மார்க்கமுள்ளபூரமு டன்வீரம்கண்டு, நையப்பாமுறைக்கிபதிற்சேர்த்துக்கொண்டுநன் மையுடன்ரவிமுகத்திலவநாள்தானும், பையப்பாலைத்தேடுப் பாய்ப்பதனமாக பக்குவமாய்நலநாட்போய்பத்தாநாளில், மெ ய்யப்பாசொல்லுகிறேனென்னசொல்வேன் வேதாந்தவண்டமா துமெழுகாய்ப்போமே (உ௭௨)

மெழுகான்வண்டமதின் மேனலகைமைந்தா மெய்யானபா னிதனிலடக்கம்பண்ணி, நழுகாமனவேணையைப் போற்றி யேறி நடுவானபூரணத்தின்மனைதநாட்டி,வழுவாமல்ரேசகபூரகமும்ப ண்ணிவணக்கமுடன் கும்பகத்தின் மருவிநின்று, அழுகானசுட ரொளியைத்தாண்டிமைந்தா சோதியென்னுஞ் செகச்சோதிதன் னைக்காரே (உ௭௩)

தன்னைத்தான்கார்த்துநீதனதாய்மைந்தா தன்மையுள்ளபூர ணமேயென்றுசொல்லி, உன்னைத்தா னுள்கார்த்தேனெனனைநீயு முகத்துடுமை கொண்டுமனதுறுதியாக, என்னைத்தானிரக்ஷிக்குந் தாயேயென்று விம்பமுடனண்டமதின்மெழுகுவாங்கி, வின்னை த்தானேக்கிமனக்கடுபோக்கி வேதாந்தமெழுகின்பனவிடைதா ங்கொள்ளே (உ௭௪)

சொன்னப்பா மெழுமெலாருபனையிடையாளெடுத்து சொன் டமியபுசக்குருவைதொழுதப்பார்த்தி, மென்னப்பாவத்திசத்தி மிருதோத்தரம் விரும்பியேபம் மெழுவைமெய்யிறப்பிட செம் வப்பாதமேவிமிலர்விர்விட்டிந் செம்மையுடன் கற்பூரதீபம் யாரு, உள்ளப்பாவானந்தவமுர்தப்பாபு முத்தமனேயத்தமுர்த மதியமுர்தமாமே. (உ௭௰)

ஆமப்பாவமுர்தசக் கொண்டாள்மைந்தா யாதிமுதலந்த வனையமுதநோத்தர், தாமப்பாவம்முலங்கண்டபோதே தன் மையுள்ளதேவச்சிரகாயமாரு, நாமப்பாவமுர்தக்கொண்ட போதாமடிநீக்கமிபோவதைபென்ன சொல்லப்போறேன், வாமப் பாலவிலியடாவமிர்தாமைந்தா மைந்தானவரிலடமார்க்கசே ப்பா. (உ௭௧)

மார்க்கமென்னசொல்லுவேனடந்தோசிமைந்தானவ ரிடமடாமுனேயாக்க, மார்க்கையுடன்சமிமுனியிக்காசியெய்மு விப்பமுள்ளவாசியதற்கடமேதெக்ருத், சேர்க்கையுடன்சற்பூரதீ பத்தங்களிற் சிறந்தசக்தசொளியிற்செம்மையாக, மார்க்கமு ஸ்வமுலமசித்சேர்ந்தகந்த மனோமுத்தியுள்ளதேவச்சிரயாச்சே

(கும்பமுனிநாதர்க்சொல்லியபருக்கம்)

ஆச்சப்பாதேவச்சிரகாயமான வருள்பெருக்கும்பமுனி யையர்தாமும், பேச்சப்பாயெகதத்தருநாலோரிக்கில பேரின்பசி த்திக்டயிராவரிக்கண்டார், மாச்சப்பாயில்லாதகுவியபோன்று மைத்தாமாரணமுலையும்போக்கு, காச்சப்பாவாயிரத்திருதா தக்கருள் கருணையுள்ளவட்டமித்தமெட்டுமாமே (உ௭௨)

ஆமப்பாவட்டசித்திகிதப்போக்கு வாச்சரியமானக்கு வழங்கப்போக்கு, தாமப்பாவஞ்சனமுமறைப்புப்போக்கு சால மென்றவகைகளிலேயனந்தம்போக்கு, நாமப்பாசொல்லுகிறே த்செயநீரிற்போக்கு தலமானசெத்தாசப்பர்பப்போக்கும், கா மப்பாத்தலவியிலேகுளிகைப்போக்குவட்டுவகைசாக்குவைப்புமி ன்னங்கேளே. (உ௭௩)

கேளப்பா சொல்லுகிறேந் தயிலப்போக்கு கிருபையுள்ள சு வர்க்கார வழலைப்போக்கு, வாளப்பா முப்பூவின் குருவின்போக்கு வரிசையுள்ள வேதையிலே யனந்தப்போக்கு, சோளப்பாவில்லா த சத்தகோடி குறிப்பாகமந்திரத்தின் சத்தப்போக்கு, நாளப்பா மோடியிலே மறைப்புப்போக்கு, தனிமையுள்ள வித்தைகள்தான் சொல்லப்போமோ. (உ௭௪)

{ கும்பமுனிகலைக்ஞானம்
இந்தநூலிரமும்பார்க்கவும். }

சொல்லவென்றுந் பொருள்களெல்லா மைந்தாகேளு சொல் லுகிறேனாயிரத் திருநாலுகளும், வில்லாதபொருள்க ளெல்லாம் வெளியாய்த் தோன்ற விளம்பினார்கும்பமுனி யையர்தானும், கல் லாத கற்பனைகள்காலச்சொன்ன கருவானவாயிரத் திருநூறிதன் னே, எல்லார்க்குமேகுரு வாகிநின்ற வேதாந்தபுலத்தியர்தா னெ னக்கீந்தாரே. (உ௭௫)

எனக்கீந்தாராயிரத் திருநூற்தன்னை யெந்நாளுமிகக்கருக்கனுட னெல்லாந்தோன்ற, கணக்காகக் கைம்முறைகள் கருவுஞ்சொல் லி கற்பனையும் பிறப்பினையுங் காணச்சொல்லி, வணக்கமுள்ளவலி முறைகள் வன்மைச்சொல்லி வரிசையுடன் வராமதேவரென்று ரீ, இணக்கமுடனவர்பதத்தைக்கொண்டுநாளு மிருந்தனடாகோ டிவரை யோகத்தானே. (உ௭௬)

தானான யோகமதிற் றனேதானாய்த் தன்மையுட னின்றனை டாவன்மையாக, கோனானகுருவருளாற் குருவைப்போற்றி குரு சொல்ல வின்னூலைக் குணமாய்ப்பாடி, தேனானகமலமல ரமுர்த ங்கொண்டு திறமாகவாயிரமாய்ப் பாடினேன்யான், வீணான பொ ருட்கொன்றுஞ் சொல்லவில்லை வேதாந்தவாயிரத்தை விரும்பி ப்பாரே. (உ௭௭)

பாரப்பாவாயிரத் திருநூற்தானும் பருவமுட னின்னூலாயி தமும்பாரு, தோப்பா நின்றபொருட் டானேதோற்று நிச்சயமா யாதியந்த நிலைமைகாட்டுந், தேரப்பாமனந்தெளியும் திவ்வுஞ்சேருந் திறமாக வாசியுட கருவுந்தோற்றும், காரப்பா யோகமுடன்ஞான மாண்டுங் கருணையுடன்றேன் றமடா கருவாய்ப்பாரே. (உ௭௮)

குருவானவருக்குருவா யின்னூலை நீதா காட்டாதேயொருவருங்காட்டிருசால், உருவானதேகமப்பா வழிந்துபோகு மொருவரிடங்காட்டாதே புன்மையுண்மை, தருவான வைத்துருவா மித்தநூலைத் தானவனுய்நின்றநிலை தானேகாட்டும், குருவானவர்க்குருவின் பாதம்போற்றிச் சீர்மையுடனின்னூலைப் பகனம்பண்ணே, (உஅரு)

பகனமுடனே யெடுத்துப் புதனமாகப்பக்குவமாய்ப் பார்க்கையிலே மௌனம்பூண்டு, விதனமெல்லாந் தானகற்றி யறிவிற்சேர்ந்து விபரமுடனால்பார்த்துக் குகைக்குள்வைத்து, நிசமாக மலமொழித்து வர்ச்சனைகட்செய்து நீமகனேபூசித்தா லெல்லாஞ்சித்தி, சதமானகருக்களெல்லாந் தானேதோற்றுந் தானவனுய் நின்றபொருளுண்மைதானே. (உஅசு

தானென்ற கும்புமுனி புலத்தியமாரிஷியுந் தனதாகவிகர்களுட முறைதானப்பா, தேனென்றவாயிரத்திருநூறைப்பார்த்தாற் றேறுதேசித்தையெல்லாந் தேறத்தேறும், ஊனென்ற கற்பாதி கற்பந்தோன்று முறையுடன் வாசியதுவுண்மை யாகும், கோனென்றஞானமுடன் யோகமெய்துங் குறிப்பான தீபவொளி குணமாம்பாரே, (உஅஎ)

பாரப்பா சித்தாதிகர்பமுறையெல்லாம் பாடினேனனுபோகம் பலநாள்மைந்தா, நேரப்பாயானறிந்து பரமாகுப்போ னீர்பூவிலாதியப் போருரப்பா, தேரப்பா நூலறிந்து முநலைப்பார்த்தாற் சிவசிவா சிவகலையுந்தானே தோற்றுஞ், சீரப்பா வகாரவர்க்கட்கற்பமுறைசொன்னேன் செம்மையுடன் வாதமுறை செய்யக்கேளே, (உஅஅ)

கேளப்பா தேவர்களில் வாதுதேவர்கிருபையுடனவர்களுடைய தரிசனத்தைக்கேளு, வேளப்பா வெளிக்கநெற்றிக் கண்ணுமைந்தா விசையானமுச்சுடரின் கன்னத்தாலே, ஆளப்பா நவலோகம் வேதையாகும் அறுமுறைமையவட்குமுனைத்தாரப்பா, கோளப்பா பொருளெல்லா முப்பூவாங்கி சுயமாகவிடைக்கிடையாய்த் துரிசுசேரே, (உஅகூ)

சேர்த்துமிகக்கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு திறமாகவைங்கோலத் தயிலத்தாலே, கார்த்துமிகச்சாமமளவா நன்றாயாட்டிக் கரிதானதானக்கற்றுக் கவசம்பூட்டி. பார்த்துடனே வியில்லைக்குக் காய்ந்தபின்பு பக்குவமாய்மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, போற்றியே வெயிலிலேவைப்பாய் மூன்றுநாளிதான் புண்ணியனே தானெடுத்துப் புடத்தைக்கேளே. (உகூய)

(அரிதாரக்குரு.)

கேளப்பாநிலத்திலொரு குழிகால்வெட்டி கிருபையுடன்புடத்துச்செருவிப் புடத்தைட்போடு, ஆளப்பாவரிதார மென்னசொல்வேனப்பனேபுகைபடாமற் கட்டிப்போகும், வாளப்பாசர்க்குருவைத் தொழுதுபோற்றி வரிசையுடனீசனம் பூசைபண்ணி, நாளப்டா புடமாறியெடுத்துப்பாரு நல்லையுடன் றன்னிறமாய்க் கட்டிப்போமே. (உகூக)

கட்டிநின்ற தாரமதை யெடுத்துக்கொண்டு கணக்காகவிடைக்கிடைதான் றங்கஞ்சேர்த்து, திட்டமுடனுருக்கிடவே மணியாய்நிற்குஞ் செம்மையுடனிறையதுவுங் குறையாதய்யா, சட்டமதாய் வெள்ளிசெம்பு வெட்டுமாண்டுந் தன்னையுடன் குகைதனிலே யுருகும்போது, மட்டாகக்கனகமதிற் குன்றிமைய மார்க்கமுள்ளவபதுவீராறுமாமே. (உகூஉ)

காரப்பனிரண்டு சுத்தவெள்ளை யென்மகனேவிராகனிடை கூகயிலிட்டு, நீராகவுருக்குமுகத் தன்னிலேதா னிசமாகக்களங்கிலே குன்றிமைய, கூராகவெடுத்துப்பார் என்னசொல்வேன் குருவானதங்கத்துக் கதிகமாகும், போனதங்கமதை யார்தான்காண்பார் பெருமையுள்ள தங்கமது அங்கத்தானே. (உகூங)

அங்கமதாய்க்குடவனிலே பத்துக்கொன்று வட்டமேனளங்கதனைக் குன்றிமைய, பங்கமின்றி யெரேழு வயதேகாணும் பக்குவமாய்ப் புடம்போடத் தங்கமாகும், வங்கமதிற்பதினாறுக் கொன்றேயிய வைத்துசொல்ல முடியாது மைந்தாமைந்தா, தங்கநின்றதைக் காட்டும்கதுதான் ரமாகுந் நல்லமையுடன் றன்னிறத்தைக் காட்டும்பாரே, (உகூச)

பார்ப்பதற் கின்னூலைப் பார்க்கவேண்டும் பக்குவமாய்ப் பூர ணத்தைப் பணியவேண்டும், ஆர்ப்பனர்க்கழிவில்லா திருக்க வேண்டு மாதியத்தப்பதவியிலே யடுக்கவேண்டும், கூர்ப்பதற்குக் குண்டலியின் குழியைக்காண குருவானதேகமடா சித்தியாகு கார்ப்பதற்குக்காயாதி கற்பந்தன்னைக் கருத்துறவே யுண்டுடுத்திக் காணுவாயே. (உகரு)

(திருமூலர்முறை.)

காணுதற்குக் திருமூலனையர்செய்த கருணைபெற்றதரிசனத் தைக் கருதக்கேளு, பேணுதற்குக்கருவங்கக் கட்டிவாங்கிப் பெரு மையுள்ள சருகுடனே முப்பூசைசேர்த்து, பூணுதற்குக் கல்வமதி லிட்டுக்கொண்டு புதுமையுடன் கட்டினதோர்தாரந்தானும் வே ணுதற்காய் விராகனிடை சேர்த்துக்கொண்டு விபாமுடன் றன்சாற் றி லரைத்திடாயே. (உகசு)

அரைத்ததொரு மருந்தனை வங்கத்திற்கு வப்பிறன்றாய்க் கா ய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, வரைக்கடங்காரவிதனிலே காடப் போட்டு வளமாகதீவற்றக் காய்ததான்றால், நினைக்கடங்காப் பத்தெ ருவிற்புடத்தைப்போடு சிவசிவா கருவங்கமென்னசொல்வே, வி ரைக்டங்காதீர்வற்றிக் கட்டிப்போரு தீர்வற்றிக்கட்டினதை யுடை த்துப்பாரே. (உகன)

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலே நாகம்போலே யொளியான கண்விழுந் தெறிக்குங்கட்டி, புடைத்ததொரு வங்கத்தை யுருக்கி ப்பாரு புதுமையுள்ள காரமாங்கல்விட்டாடுந், திடத்துடனே யு ருகினதோர் வங்கமப்பா செம்மையுள்ள வெள்ளிபோக் கிருக்கும் பாரு, படைத்ததொருவங்கமதற் கிடைதான்றங்கம், பக்குவமாய்த் தூரிகனிடப் புரிகுவாரே. (உகஅ)

பாரப்பா சுத்திசெய்த செம்புதன்னிற் பக்குவமாய்ப் பத்துக் கு வொன்றுதாக்கி, நேரப்பாயருக்கிப்பார் வயதெட்டாரு நீடக ளோதகமிதட்டிப் புடத்தைப்போடு, சீரப்பாதான்விலங்கி பிறக்க மாகும் விபாமுடனிறங்கியது தங்கமாகும், ஆரப்பா வதிவரிகள்த ங்கப்போக்கு வப்பனே தங்கமென்றால்லங்கமாமே. (உகக)

(சட்டைநாதர்முறை)

தங்கமென்றநாதரிலே சட்டைநாதர் சுண்ணமையுடன்செய்த தொருவாதப்போக்கு, அங்கமுடன் சொல்லுகிறேனையாகேளு வா சிசரியமாச்சரியமயத்தின்மார்க்கம், சங்கையுடனுதியந்தவடிமுடி யுமாச்சு சதுரானவடிமுடியுமொன்றாய்க்கூட்டி, பங்கமில்லாக்க ல்வமதிலாட்டிப்பார்க்கப்பருவமுடன்மெழுகாகுமதனிற்கேளே ()

கேளப்பாமெழுகிடைதான் மாப்பொடியைச்சேர்த்துக் கரு டைபெறப்பிசைந்து ருட்டிக்குகைக்குள்ளேவைத்து, கோளப்பா வாரமுலையில்வைத்து குழுறவேதுருத்தியுழுகவூதிப்பாரு, தாளப் பாதிரைபுரைதர்னடங்கினமைந்தா தண்மையுடனுருகியது மணி போலாடும், வாளப்பாவப்மணியையுடைத்துப்பார்க்க வர்ணமாகச் சுக்கருபோற்றெறிக்குப்பாரே. (கூாச)

தெறித்ததொருவயமணியைவாங்கிமைந்தா செம்மையுடன் குடகரியிற்காரமூட்டி, கருத்துடனேயுருக்கிப்பார்கண்விட்டாடு ங் கறுப்பில்லாவென்மையென்னசொல்லப்போறேன், திருத்தமு டனுருக்கியதோரயத்தைவாங்கிச் சிறமாகச்சாங்குவகைசெப்பு தேன்கேள், குறித்தகருவயத்தினிடைதங்கஞ்சேர்த்துக் கூர்மை யுடன்குகைதனிலேயுருக்குவாயே. (கூாட)

உருக்கமுடனுருக்கையிலே நாகஞ்சேரு முத்தமனேமுக்க ருவுமுடனேசேர்த்து, வருக்கமுள்ளகளங்கத்தையென்னசொல்வே ன் மகத்தான்களங்கமதைதப்பதனம்பண்ணி, கருக்கள்வெள்ளிதனி லேகானூற்றுக்கொன்று காட்டிமுல்வயதுபதினாறாகும், அருக்கா னவெள்ளி பூரணபூசத்தார்க்கண்ட வாச்சரியமாயிரத்தை யழுத்தி ப்பாரே. (கூாக)

அழுத்திமுனைப்பார்க்கையிலேசலவிட மதில்வினங்குங்கர்பூ ரதீபம்போலே, நெளித்தவிருள்வெளியொளியையென்னசொல வேனேர்மையுள்ளபரிதிமதிசுடர்மூன்றப்பால், துளிர்த்ததுளிசேர் தியென்னசொல்லப்போறேன் சொற்பெரியபூரணத்தையாசிதான் காண்பார், பளித்தபளிங்கதுபோலேயிருக்குமைந்தா பங்கயத்தின் றெரிசனத்தைப்பாருபாரே. (கூாச)

(போகர்-கருவூரார்-கொங்கணர்முறை)

பார்ப்பாபோகருடன்கருவூராரும் பத்தியுள்ளகொங்கணரு மூன்றுபேரும், போப்பாவெற்றயேசொல்லக்கேளு பேதுலில

சித்தர்களுமனிகாணப்பா, அரப்பாயிவர்போலேசெ பற்றார்பேருவா
ச்சரியம்வாச்சரியம்வகைப்பேசமோ, நோப்பாவத்துரிகசுத்தப
ச்சை நிகரானபச்சைபொன்றுமில்லைதானே. (௯௱௪)

தானென்றபச்சையுள்ள துரிசுவாங்கித் தண்மையுள்ளநாக
நீர்சுருக்குத்தாக்கி, வடவென்றவுப்பகளுநீகவசம்பண்ணி யுக்தம
னேமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, கேளென்றரண்டருவிநீபுடக்கை
ப்போடு செம்மையுடன்றுரிசுதுவுங்கட்டிப்போகும், சேரனென்ற
குருவருளாலெடுத்துக்கொண்டு குருவானரசமதனை வாங்கிக்கொ
ள்ளே. (௯௱௫)

வாங்கியேந்தரசமதனைக்கல்வத்திட்டு வளமானதுரிசத்தனைப்பத
தூக்கொண்டு, தாங்கியேவாய்நீராற்சாமமாட்டுத் தன்மைபெறச்சா
மமாம்பழச்சாந்தன்னால், நீக்கில்லாமுலைப்பாலாற்சாமமாட்டு செ
ம்மையுள்ளதேனதனாற்சாமமாட்டு, பாங்குபெறச்சாமநூலாட்டி
த்திர்ந்தாற் பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. (௯௱௭)

பண்ணியதோர்வட்டதனைமயிலைவைத்துப் பசுமையுறக்கா
யீதபின்புமைந்தாகேளு, புண்ணியனேசெம்போடுதன்னில்வைத்
துப் புத்தியுடன்மேலோடுபதியமூடித், தண்மையுடன்மண்சீலை
வலுவாய்ச்செய்து தாரைருகுழிவெட்டிக்குழிக்குள்வைத்தா, ந
ன்மையாயொருமுழத்திற்புடந்தான்போடு நாடிநின்றஅப்புவுப்பு
க்கட்டிப்போமே. (௯௱௮)

கட்டிநின்றபக்குவந்தானென்னவென்றாற் கறுப்பில்லாப்படி
கமதுபோலேகட்டும், இட்டமுடன்கட்டினதோரசத்தைவாங்கிச்
சிவசிலாயிடைக்கிடைதான்றங்கஞ்சேர்த்து, சட்டமுடன்குகைத
னிலேயுருக்கிப்பாரு சமர்த்தானகளங்காகுந்திறந்தான்மெத்தப்ப
டமாம்பல்லுருவுங்களங்கைக்கண்டாற் பதியுடன்களங்கதனைப்ப
தனஞ்செய்யே. (௯௱௬)

பதனமதாய்ச்சக்களங்கைவைத்துக்கொண்டு பர்மானகுருபா
த்திற்பணிந்துமைந்தா, விதமானநவலோகந்தன்னிலேதான் விபர
முடனிணமறிந்துவிளைவதாக, சுதமானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொ
ன்று சுருக்கானவெள்ளியதுநூற்றுக்கொன்று, மதமானகுட்வனி
லேநூற்றுக்கொன்று மகத்தானகாரியம்வகைகயக்கேளே. (௯௱௯)

வகையானவியமதிநூற்றுக்சொன்று, மார்க்கமுடன்மற்றதி
லேயன்புதுக்கொன்று, பகையானவினைமறிந்துபாய்ச்சிருக்கால்
பக்குமாய்நாணூறுமாற்றுகாணு, நகையாதேயிவ்வேலைகண்டால்
ஸமர்த்தா நடுவானபூரணத்திருட்டிப்பாரு, தகையாமல்ரோசகபூரக
மும்பண்ணித் தண்மையுடன்கும்பகத்தில்யோகம்பாரே. (௯௰௧)

(சுந்தரானந்தர்முறை)

பாரப்பாசுந்தரானந்தர்செய்த பக்குவத்தையென்னசொல்
வேன்பண்பாய்க்கேளு, நேரப்பாதிலுறவொருநாதம்வாங்கி நேர்
மையுள்ளகட்டுவகைசெயநீர்தன்னில், வாரப்பாநாகமலைகயுருக்கிச்
சாய்க்க வரிசையுடனேத்துமூறைசாய்த்தாயானால், விரப்பாதானெ
டுங்கிநாகந்தானும் விசையாகக்கட்டுமடாவிசையைப்பாரே ()

விசையாகக்கட்டினதோரசத்தைவாங்கி விபாமுடனுகமதிற்
பத்துக்கொன்று, கசகவேயுருக்கியதாசத்தைவாரு கருவானநா
கரசமொன்றாய்ச்சேர்த்து, பிசகாமற்கட்டியதுமுழவிபோலாடும்
பிரியமுடன்றனெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சசுடாகக்கட்டின
தோர்சாரந்தன்னிற் சமர்த்தாகக்காரமிட்டுக்கல்வத்தாட்டே. ()

ஆட்டுவதுபழச்சாற்றாலாட்டிக்கொண்டு வழகாகநாகரசம
ணிக்குப்பூசி, பூட்டுவதும்மணிக்குநாலிலொன்று பதுமையுட
ன்பிமேல்மண்ணுஞ்செய்து, நாட்டியேயொருமுழத்திற்புடத்
தைப்போடு நன்றாகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு, தாட்டிகமாய்
ப்படிகம்போற்கட்டிப்போகும். தனதாகநாகமணிப்பதனம்பண்
ணே. (௯௰௪)

புண்ணியதோர்நாகரசமணியைத்தூக்கி பக்குவமாயிடைக்
குவளாயமுஞ்சேர்த்து, உண்ணியேகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரி
க்க வுத்தமமேனயநாகமொன்றாய்க்கூட்டி, இன்னியனோவியே
மூமதிமூன்றாகும் இறமானகுருவதாலென்றேயாகும், புண்ணி
யனேயம்மணிக்குச்சரியிடைதான்றங்கம்பூட்டியதுகுகைதனிலே
யுருக்கிப்பாரே. (௯௰௫)

பார்க்கவேநாகரசமுமொன்றாய்ப்பக்குவமாயுருக்கியதோ
ர்மணியினைச்சொல்வேன், சேர்க்கையுடன்மணியெடுத்துவைத்து
க்கொண்டுசிவசிலாமணிக்குநிகர்தங்கங்கூட்டி, மார்க்கமுடன்குகை
தனிலேயுருக்கிப்பாரு மகத்தானகளங்கதனையென்னசொல்வேன்

வாக்குமனதொன்றாகமனதுகூர்ந்து மார்க்கமுடன்களங்கதனைவைத்துப்போற்றே. (௬௰௬)

பேற்றவநுமனேன்மணிபென்றதனைப்போற்று புகழாகமணியிறுட்விபரங்கேளு. பார்த்திபனே செய்பதிலேனூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்வெள்ளி தனியிருநூற்றுக்கொன்று, நேர்த்தியாய் வெள்ளிசெய்புவெட்டிக்கொண்டு நேர்மையுடன்கனைக்குடனே நூற்றுக்கொன்று,வார்த்தியேபுருக்கிப்பாரென்னசொல்வேன் வரிசைபுள்ளகளையதனைச்சொல்லொண்ணாதே. (௬௰௭)

(செந்தூரம்)

சொல்லவொண்ணாவங்கபடாதங்கவங்கஞ் சோதிபடாசெகச்சோதிசொல்லப்போமோ,நல்லதொருகளங்கதனைச்செந்தூரிக்க நாவடங்காவேதையென்னசொல்லப்போமோ, வல்லதொருகளங்கதனைசெந்தூரிக்க வகைசொல்வேனன்றாகவரிசைகேளு, சில்லாகளங்கதனை நுறுக்கிக்கொண்டு சிவசிவாவல்விடைக்குவிராஞ்சேரே ()

சேரப்பாவவ்விடைக்குநேர்த்திகூட்டி செம்மையுடன்கல்வமதிற்பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பாசெந்தூரச்செயநீர்விட்டு வரிசையுடன்மண்டிநன்றாய்ரவியிற்போட்டு, காரப்பாதீர்வதற்காய்ந்துகாணத் கட்டியில்லாதேபொடித்துக்கருவைக்கேளு, ஆய்பாவநிவார்கள்காசிகுப்பி யர்த்தமுள்ளகுப்பிதனைவாங்குவாயே ()

வாங்கியந்தகுப்பிக்குவளைமட்டிட்டு மகத்தானகுப்பிக்குவலுவாய்மைந்தா, பாங்குபெரமண்சீலையேபூஞ்செய்து பக்குவமாய்ரவிதனிலேகாயப்போட்டு, சாங்கமாயுப்புதன்றாய்ப்பொடித்துக்கொண்டு சமுசயமில்லாபாண்டத்தைமட்டிட்டு, தூங்கியேகுப்பியுதன்மேலேவைத்து துடையறவேகுப்பிவாய்தனியக்கேளே ()

தனியவேயுப்பிட்டுவளைத்துநன்றாய்ச் சர்க்குருவைத்தியானித்துத்தனதாய்நின்று, பணியவேவுழசாணம்பூசைபண்ணி பாபூசைவிந்துபூசை பாங்காய்ச்செய்து, புனிதமுடனேபேற்றிச்சொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சாருகம்புவிதனல்மைந்தா, தனியவேசொன்னமுறைதவறாமற்றான் கருத்துறவேயனல்மூட்டிக் காருகாரே. (௬௨௧)

கார்த்துமிகவனல்மூட்டி வகையைக்கேளு கற்பூரத்தீபம்போற்சாரகால்மைந்தா, பார்த்துமிகச்சாமமதுவெரித்துத் தீர்ந்தாற் பதனமாய்க்கம்புறாக்கமலம்போலே, நார்த்துமிகப் போகாமனன்றாய்நீயு நன்மையுடன்சாமமதுவெரித்துத்தீரு, நேர்த்தியாயெரித்தபின்புவிரகான்மைந்தா நேர்மையுடன்வனன்மூட்டிநினைவாய்நில்லே. (௬௨௨)

நினைவாகநீயிருந்துவகோரமாக நிச்சயமாயனல்மூட்டிச்சாமமட்டு, மனதாகச்சாமமட்டுமெரித்துத்தீர்ந்தால் மைந்தனே தீப்புறித்தவனலிற்றுனூர், தனதாகச்சாமட்டும் பண்பிலேதான் நன்மையுடனிருந்தபின்பு விறக்கியேதான், சனமாறுந் தன்மையதுபோலேமைந்தா சலம்போலே குளிரவைத்துத் திறந்துபாரே. (௬௨௩)

பாரப்பாபதனமதாய்த் திறந்துகொண்டு பக்குவமாய்க்குப்பிதனைப்பதனமாக, வீரப்பா செய்யாமற் குப்பிவாங்கி வினையமாய்க் கவசத்தையகலத்தள்ளி, நேரப்பாகுப்பிதனை நினைவாய்வாங்கி நேர்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி, காரப்பாகுப்பிதனைக் கலத்துப்பாரு கருவான செந்தூர மதிகந்தானே. (௬௨௪)

அதிகமுள்ளசெந்தூரமென்னசொல்வே னரகாவிதற்குறிகரேதுசொல்வேன், கெதிமோட்சமிதுவென்றுமனதிலெண்ணிக், கிருபையுள்ளசெந்தூரமதனைமைந்தா, மதியானபடிகமுள்ள குப்பிதன்னின் மார்க்கமுடனேயடைத்து மைந்தாகேளு, சிறிரானசுழிமுனையில் வாசிபூட்டி சமாசமாய்ச் சிவசத்தி பூசைபண்ணே. (௬௨௫)

பண்ணப்பாசிவசத்திபூசைபண்ணி பரமானசற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி, விண்ணப்பாதாரேக்கி மைந்தாகேளு விபுவயானசெந்தூரந்தன்னைவாங்கி, நண்ணப்பாசெம்பதனைக் குகையிலிட்டு நலமாக வுருக்கியதிற் சொல்லக்கேளு, பொன்னப்பா பொன்வினையுஞ்செந்தூரத்தைப் போற்றியேபணவிடைதானெடுத்துக்கொள்ளே. (௬௨௬)

எடுத்துநீசர்க்குருவைத் தியானம்பண்ணி யிதமாகவுருக்கிற
தோர்செம்பிலேதான், விடுத்துமிகக்கொடுத்திடவே வாங்கிக்கொ
ண்டு வியரமுள்ள செம்பதனை யென்னசொல்வேன், தொடுத்ததொ
ருமாற்றென்னசொல்லப்போமோ துருவமுள்ள மாற்றதிகந் தங்
கமாகும்; அடுத்ததொருதங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு வட்டமே
வெள்ளிதனிற்பத்துக்கொள்ளே. (௧௨௭)

ஒன்றான தங்கமதை வெள்ளிதன்னி லுரிமையுடனேப்பதுக்கு
வொன்றேதாக்கி, நன்றாகவுருக்கிப்பார்மாற்றுப்பத்தாய் நாடித்
ன்றதியமதுபோலேகாணும், குன்றாததங்கமடா குறைதானில்லை
குறைவில்லாச்செந்தூரங்குணந்தானப்பா, பன்றனபரப்பிரம
ஒளிதுவென்று பாய்ச்சிறுனவலோகம் புலிக்கும்பாரே. (௧௨௮)

(மச்சமுனிமுறை)

பாரப்பாமச்சமுனி மெழுகுநேர்மை பாருலகிற்சித்தர்க
ளோகாணப்போருர், நேரப்பாதின்ற நிலைபூரமாகு நிலையானபூர
ணத்தைமைத்தாகேளு, வாரப்பாமிங்காலில் வாங்கிக்கொண்டு
வல்லமையுடன்கன்னமடா பூரகன்னகு, சேரப்பாவக்கருவிற்ப
த்துக்கொன்று சேர்த்துமிகமத்தித்துரவியில்வையே. (௧௨௯)

வைத்ததோர்மூன்றுநாள் மெழுகாய்ப்போகு மார்க்கமுள்
ள மெழுகுக்குரெட்டிதானுஞ், சுத்தமுள்ளரசமதனை வார்த்துக்
கொண்டு சோதியென்றகெந்தகத்தின் றயிலம்வார்த்து,மத்தித்து
ரவிதனிலே தவநாள்வைக்க மகத்தான மெழுகாகு மென்னசொல்
வேன், பத்தியுடன் சுழிமுனையிலங்கென்றாணிப்பரமானபாரப
த்தைப்பணிந்துபோற்றே. (௧௩௰)

பணிந்துமிகப்பூரணத்தில்மெழுகைமைந்தா பக்குவமாய்ப்ப
ணிதனில்டக்கம்பண்ணி, கணிந்துமிகவெள்ளியதுதகட்டிலேதா
ன் கருவானமெழுகதிலேதடவிமைந்தா, தணிந்துமிகவோட்டில்
வைத்துப்புடத்தைப்போடு தாயானதங்கமதை யென்னசொல்
வேன்,அணிந்ததொருசெம்பதனிற்பத்துமாற்று, வழுக்கானகுட
வனிலேயாதேமாமே. (௧௩௧)

(கமலமுனிமுறை)

ஆமப்பாகமலமுனிநாதர்சேதி யருள்பெருந் தயிலமதை
யன்பாய்க்கேளு,தாமப்பாகமலமலரமுர்தம்வாங்கித் தப்பாமற்
பிங்காரனில்வைத்துக்கொண்டு, நாமப்பாசொல்லுகிறேன் நினைவா
ய்க்கேளு நன்றானசாதியடா லிங்கம்வாங்கி, வாமப்பாலமுர்தம
திற்றேய்த்துத்தோய்த்து வரிசையுடனிப்படியே பத்துமுறை
வாட்டே. (௧௩௨)

வாட்டுவதுவிளக்கொளியில்வாட்டினாக்கால் மகத்தானரசகு
சேர்த்துகட்டிப்போகுந், தாட்டிமையாய்க்கட்டினதோர் லிங்க
த்துக்குச் சரியிடையாம்ரேசகத்திற் சுத்திக்கொண்டு,மாட்டுவாய்
காரமதில்வாய்நீர்விட்டு மத்தித்துரேக்கதிலே வளமாய்ப்பூசி,நா
ட்டியேமண்சீலையதுவாய்ச்செய்து நன்றாகக்காயவைத்துச்சொல்
லக்கேளா. (௧௩௩)

ளேப்பாநாலெருவிற் புடத்தைப்போடு வெட்டியதையெடு
த்துவைத்துவாறப்பாரு, காளப்பாவலுத்தவம் மணிபோலிற்கு
ங்கனகமணிசாதிலிங்கமணியைவாங்கி, ஆளப்பாசெம்பதிலேநூற்
றுக்கொன்று வன்பாகக்கொடுத்துருக்கி யெடுத்துப் பார்த்தால்,
கோளப்பாயில்லாததங்கம்வாங்கிக் குழமவேதகடுதட்டிப் புடந்
தைப்போடே. (௧௩௪)

போடப்பாபுடந்தன்னில் வேகந்தான்மீறி புத்தியுள்ளதங்க
த்தின் வயனைக்கேளு, கோடப்பாவக்கோட்டிலொளிதானென்ன
குருவானதங்கமதிலதிகமாகும், விடப்பாவிலத்தகுறியார்தான்க
ண்பார் விசையானமுப்பூவின் வியாரங்காணார், நாடப்பாநாட
த்துநாட்டினாலோ நால்வனபூரணத்தையறியார்பாரே. (௧௩௫)

(பஞ்சபூதம்)

பாரானபிருதிவியுமப்புத்தேய்வும் பதிவானவாய்வோடுவ
காயமைந்து, நேரானவைந்துமடாபஞ்சபூத நேர்மையுள்ளபூ
மைந்துமர்தான்கண்டார், கூரானவைந்துபஞ்சபூதங்கண்டா
கோடானகோடிவித்தைகைக்குள்வாகும்பேரானசித்தர்கள்தா
பஞ்சபூதம் பெருமையுள்ளசரக்குகளாய்ப்பாடினாரே. (௧௩௬)

பாடிஞூர்சரக்குவிதிப்பருவங்காஞூர்பாருலகிற்சித்தர்கள்தான்செய்யுமார்க்க,நாடிநின்றபக்குவங்கள்தெரியாமற்றூனுட்டி னுள்ளசரக்குகளைவாங்கிக்கொண்டு, கூடிநின்றவினஞ்சேர்க்கவறியாமற்றூன் குணங்கெடவேபுடம்போட்டுத் தியங்குவார்கள், பேடிகளாற்செய்ததனாலென்னவாகும் பெருமையுடனினைவறிந்து பேசுவாயே. (ருளஎ)

(சத்துருமித்துரு.)

பேசுவதுமிருநிவுக்குசத்துருவப்பு போனவப்பதற்கு சத்துருதேயு, நேசமுள்ளதேயுக்குசத்துருவுவாய்வு நெறியானவாய்க்குசத்துருவாகாயம் , பாசமுடனினைவறிந்து பாச்சுவதான்மைந்தா பக்குவமாய்ச்சரக்குகளைக் கட்டுவதுதுரிதம், வாசமுள்ளபூரணமாமதியமுர்தமிரண்டு மனங்குவித்துகொண்டவனேமாசித்தாஞூமே. (ருளஅ)

சித்தமுள்ளவிடைக்காடர் செய்தமுறைபாசஞ் செயமானவீரத்தின்மெழுகிவிடதேர்மை, சுத்தமுள்ளசெயவீரம்வேண்டினதுவாங்கித் துருவமுள்ளவைங்கோலத்தயிலத்தில்வார்த்து, பத்தியுடன்றீபமதைப்பதனமதாய்வாட்டு பக்குவமாயிப்படியேபத்துமுறைதீர்ந்தால், முத்தியுள்ளவீரமதுகசிந்துவெகுமூர்க்கமுள்ளமெழுகெடுத்துப்பீங்கானில்லவையே. ()

வையப்பாபீங்கானில் மெழுகைவைத்து வரிசையுள்ளதங்கத்தைத்தகடாய்த்தட்டி, நையப்பாரவிபோலே நறுக்கிமைந்தாநலமானமெழுகிலேவிளாவிக்கொண்டு, பையப்பாரவியில்வைக்கவென்னசொல்வேன் பரிவானதங்கத்தை விரவித்தின்று, வையப்பாபோலவுமேதங்கம்வீர மார்க்கமுடன்மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. (ருசய)

பண்ணியதோர்மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்வெள்ளிதனிலூற்றுக்கொன்று, புண்ணியனேமெழுகதனை யீந்தாயாகிற் பொருளானதம்மதையென்னசொல்வேன், வன்னியெனநின்றிலங்கும்வீராசன் மார்க்கம்வெகுமார்க்கம்விட்டு சொல்லுறேன்கேள், உன்னியேசெம்பதனிற்றடவிநல்ல வுச்சிதமாய்ப்புடம்போடத்தங்கமாமே, (ருசக)

தங்கமதைத்தட்டதுபோற்றட்டிக்கொண்டு தன்மையுடனவையாசிமெழுகைப்பூசி, அங்கமுடன் புடம்போடத் தங்கநீறாமப்பனேவெள்ளிமுதலோகநீறும், பங்கமில்லாமண்ணீறுமலையினீறும் பருவமுள்ளகற்கரவெயிர்நீறுஞ், சங்கையுடன்சராசரங்களெல்லாநீறுஞ் சார்பானபூரணத்தின்றன்மைதானே. (ருசஉ)

(புத்தி)

தன்மையுடன்பூரணத்தைச் சாரவேண்டுஞ் சதாகாலமதியமுர்தங்கொள்ளவேண்டும், உண்மையுள்ளசதாசிவத்தின் பூசைவேண்டு முறையுடன்வாசியினிலிக்கவேண்டு, நன்மையுடன்குருபதத்தைப்பணியவேண்டு நல்வரனபூரணமேகமலபீடம், விண்ணின்மையாரக்கற்பூரதீபத்தன்னில் விபரமுடன்வாசியைநீ விரும்பிப்பூட்டே, (ருசரு)

பூட்டுதற்குத்திறவுகோற்கன்னக்கோற்போற் பூரணமாம்வாதமுறைதிறவுகோல்தான், மூட்டுதற்குத்திறவுகோலின் றூல் மைந்தா சிவசிவாவாயிரமேசாஸ்திரபீட, நாட்டுக்குநற்பீடங் கமலபீட நலமானமதியமுர்தஞ் சொலிக்கும்பீடம்: வீட்டுக்குப்பிலமானமூலபீட மெய்ஞ்ஞானபீடமடாசாஸ்திரமாமே. (ருசச)

ஆமப்பாசாஸ்திர மாமலருக்குள்ளே யானந்தபோதமுள்ளவமுர்தமுண்டு, நாமப்பாசொல்லுகிறேமவ்வமுர்தங்கொள்ள நலமானவின்றூலாயிரத்தைப்பாரு, காப்பாந்தசிந்துமதியமுர்தத்தோடே கலந்துரவிமதியான் பூரணமுமாச்சு, வாமப்பாற்பூரணமே மகத்தாம்போதை மக்களேயப்போதை வண்ணப்பாரே, (ருசரு)

(சூதமுனிமுறை)

பாரப்பாசூதமுனியையர்தானும் பாடிபட்டவாதமுறைபாரப்பாசூதமுனியயர்தானும் நிலையானவமுர்தகரக்கேஞூ, தேரப்பாநின்றநிலையமுர்தமாகு சூதமுனியாகுக், கரப்பாசூதமுனியேதென்றக்காற் கருவாசூதமுனியாகுக், காரப்பாசூதமுனியறிவார்கள்நீதலிங்க மப்பவேலிங்கமடாசாதிலிங்கம், ஆரப்பாவறிவார்கள்நீதலிங்க (ருசசு)
சித்ருதிகள்சகவீரம்யாங்கே,

வாங்கப்பாவீரநிகர்வெள்ளைசேரு வரிசையுள்ளவெள்ளைதிக ரிதாரஞ்சேரு, பாங்குபெறத்தாரநிகர்காரசாரம் பக்குவமாய்ச்ச ரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து, பூங்கமலக்கல்வத்திற் பொடித் துக்கொண்டு புண்ணியனேகலசத்தவா பொடிதானிட்டு, சாங்க மாய்மேலோடு படிபருடித் தளமாகமண்சீலை வலுவாய்ச்செ ய்யே, (௬௪௭)

செய்யப்பாமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சிவசிவாசத்திசிவ பூசைபண்ணி, வையப்பாகுழிவெட்டிக்குழிக்குண்மைந்தா மார் க்கமுடனிகரானவெருவைக்கொட்டி, ஐயப்பாவனத்சேருந் தி ரணைப்போட்டு பக்குவமாய்த் திரணையின்மேலேநீயு, மெய்யப் பாசுத்தியா சனமும்போட்டு மேன்மைபெற்றநேசபூ சகமும் பண்ணே. (௬௪௮)

பண்ணப்பாரும்பகத்திற்பதியநின்று பராபரமாஞ் சற்கு ருவைப்பணிந்துபோற்றி, விணப்பாதாளேக்கி வாசிகூட்டிமே லானவாசியைநீதீபத்தேற்றி, உண்ணப்பாவத்தீயச் சுடர்தானப் பா லுக்கமுள்ளவாசியைநீ புடனேசேர்த்து, கண்ணப்பாகடைக் கண்ணை பார்தால்காண்பார் காணரிது கடைக்கண்தா னந்தி யாமே. (௬௪௯)

நந்தியென்றமூலமதின்மனதைவைத்து நாடவுமமண்டல மேதவமேசெய்து, அந்திசந்தியிருவேளை தியானஞ்செய்து வ ன்புடனேயீசானம்பூசைபண்ணி, சிந்தைமனதொன்றாகி நின்று கொண்டு சிக்கெனவேசமாதிவைத்துக்கவசம்வாங்கி, தந்திரமாய்க் கவசமதையெடுத்துப்பாரு தங்கநிறமானமெழுகாகும்பாரே ( )

பாரப்பாமெழுகெடுத்துப்பதனமாகப் பக்குவமாய்ப்பா ணிதனிற்பதனம்பண்ணி, காரப்பாவம்மெழுகிலங்கோலத்தயில த் கட்டாகரவியில்வைக்க மெழுகுமாகுஞ், சாரப்பாமெழுகுட னேதயிலஞ்சேர்த்துசங்கையுள்ளமெழுகதனையென்னசொல்வே ன், வீரப்பாவம்மெழுகைவைத்துக்கொண்டு வேணுமென்ற டதனைவிட்டுக்கின்டே. (௬௫௧)

கண்டிஞல்ரவியில்வைக்கவென்னசொல்வேன் கெம்பிரமா னரசமழிந்துபோச்சு, கண்டிமிகாசமடித்ததென்னசொல்வேன் சுகமானமெழுகினுடசருக்காமப்பா, கண்டிதமாய்திற்றதொரு மெழுகிலேதான் கணக்காகப்பணவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு அண்டர்தொழுஞ்செம்பதிலேயன்னூற்றுக்கொல்லு, வனைத்திட மாற்றென்னசொல்வேனுயிரமுமாமே (௬௫௨)

ஆமப்பாலாயிரத்தைப்பதனம்பண்ணியபி பூசைசிவபூசை குருவின்பூசை, நாமப்பாமனதுநிலையாகச்செய்து நல்லோர்க் குமெளியோர்க்குநாட்டினேன்பார், காமப்பாவிவ்வேதைபூரண த்தின்வேதை சங்கையில்லாவேதையைநீதானேகண்டால், காமப் பாற்கொண்டவெறியெடுத்தாற்போலே கண்டதோராயிரத்தை ச்சொல்விடாதே (௬௫௩)

சொல்லவொண்ணுவத்தாங்கமின் ஞால்மைந்தா தருவமுள்ளவா யிரமேபிரமபீட, நல்லதோரிவ் ஞாலயிரமுமையாறுவோனகும் பமுனிநாயஞ்சொன்ன, பல்லர்தொழுமாயிரத் திருநாறுத்தாய் பார்த்தவர்க்குப்பாமகைலாபத்தோற்றும், கல்லாதமானிடர்கற் ண்டாலுத்தாள் காலழித்துஞானவழிசொருறவனே (௬௫௪)

கருவானசிலையபொடி கிரிவையமார்க்கம் கைகண்டபோ மொடுஞானமார்க்கம், உறுதியுடன்றனெடுத்துப்பேசுவால்கேளு ண்லமெயல்து ஞானவொவ்வா மூறுநியாகும், பசிதமதிரவை பதித்துகடைப்பாற்றி பக்குவமாய்ப்பூரணத்திலமூர்தங்கொ ண்டு, அரிதமுடனண்டர்கோன்பதியிலின்றும் நான் டாதமணிவ வக்கில்கடர்காண்பாயே, (௬௫௫)

(கமலமுனிமுறை)

காணுதற்குகபிலமுனிமுறையைக்கேளு கமலமென்றபிர மடாகல்லுப்பாச்சு, பேனுகிறகல்லுப்பையென்ன சொல்வே பேசாதமெளனமடாவிந்துவிந்து, தோணுகிறவிந்துவென்ன வ காயந்தான்கடானதீபமடாசுத்தவெள்ளைபாலுவிலித்போட்ட லுங்காயுமோதால், பச்சைபொல்லுமிச்சமடாகல்லுப்பாரே

உப்பானகல்லுப்பைவாங்கிமைந்தா புளியுடன்கட்டுவகை செயநீர்தன்னிற், றப்பாமலதுலைத்துரவிமுகத்திற்போடு தயங் காமற்பத்துமுறைரவியிற்போட்டால், அப்பாகேள்கசடற்றுசுத் தியாச்சு வரகாசுத்திசெய்தவுப்பைவாங்கி, செய்யாதவுப்பினி டைதுரிசுகூட்டிச் செம்மையுடன்றுரிசினிடைகெந்திகூட்டே ()

கூட்டியெல்லாமோரிடையாய்க்கல்வத்திட்டு குருவானகட் டுவகைசெயநீராலே, நாட்டிநன்றாயரைத்து மெழுகானபோதி னன்மையுள்ளரசம்வாங்கிசுத்திசெய்து, பூட்டியந்தரசத்தினிடை நாகஞ்சேர்த்து பொடியாக்கி முன்மெழுகிற் போட்டுமைந்தா நாட்டிகமாய்க்கட்டுவகைசெயநீர்விட்டுத், தயங்காமலரைமம ரைத்திடாயே (௫௰௭)

அரைத்துநன்றாய்வழித்துருட்டிவட்டுபண்ணி யனலேறா விமுகத்திலாறப்போட்டு, விரைத்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்புவரை த்தெடுத்து விபாமுடனோட்டில்வைத்து மேலோடிட்டு,நிறைத்து டனேமண்சீலைவலுவாய்ப்பத்து செம்மையுடன் காயவைத்து சொல்லக்கேளு, தரைக்குளொருகுழிவெட்டிப்புடத்தைப்போடு சர்க்குருவைத்தொழுதுவனன்மூட்டுவாயே (௫௰௮)

மூட்டியனலேற்றிமனதொன்றாய்நின்று மூன்றுதாஞ்சுற்றி வந்துமுன்னேநின்று, தாட்டிகமாயெனக்காக்குந்தாயேயென்று தன்மையுடன்றன்றெழுதுதனதாய்நின்று, மாட்டினதோர்புட மாறியெடுத்துப்பாரு மகத்தானவுமூர்தரசங்கட்டிப் போகும், தேட்டமென்னவிதனைவிட்டதேட்டமுண்டோ சிவசிவாதங்கமா யக்களங்கம்பாரே (௫௰௯)

பாரப்பாகட்டில்தோரசத்தைவாங்கி பக்குவமாய்க்குகைத ளிலேயுருக்கும்போது, வாரப்பாதங்கமதை நாக்கொன்று மாட் டிநன்றாயுருக்கிப்பார் மணிபோலாகும், காரப்பா வம்மணி யைக்கருவைப்பேரமேல கருவானவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று சேர்ப்பாசேர்த்து நன்றாயுருக்கிப்பாரு சிவசிவாவெள்ளியெல் லாந்குருவாய்ப்போச்சே (௬௰)

குருவானவெள்ளியைநீயெடுத்துமைந்தா குணமாகச்சொ ல்லுகிறேன்நன்றாய்க்கேளு, கருவானசெம்பெடுத்து வுருக்கிக் கொண்டு காட்டுவாய்செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று, தருகாமற் றான்கொடுத்து வுருக்கிப்பாரு தயவானசெம்பதுவை யென்ன சொல்வேன், திருவானலட்சுமிப்பெண்வயதைச்சொல்ல செகத் திலேயாரறியப்போறார்தானே. (௬௰௧)

தானவளாய்நின்றபொருள்தானேயாகுந் தானுகமென்றது தானேன்தென்றக்கால், ஊனவளாயுறதியுள்ளகாயங்காய மூண்மை யென்றகாயமடாவைங்காயந்தான், தானவளாய்நின்றதோருப்பே யாச்சு நன்மையுடனுப்பறிந்து வுப்பைக் கொண்டால், கோன வளாய்நீயாகி யுலகுக்கெல்லாங் குருவானசர்க்குருவா யாவாய் யாரே. (௬௰௨)

பாரப்பாபரப்பிரமகமலபீடம் பாருலகிற்பீடமதை யார் தான்காண்பார், தேரப்பாவப்பீடஞ்சாஸ்திரமாகுந் திறமானசா ஸ்திரமாமாயிரத்தை, காரப்பாவாயிரத்தை வெளிவிடாதே கருத் துறவேயனதறிவால் வைத்துப்பாரு, பேரப்பாயிப்பேரின் பெ ருமைகண்டால் பெருமையுடனண்டவனாகலாமே. (௬௰௩)

காணவேயின்னமொரு கருவைச்சொல்வேன் கைலாசநந்தி சர்கருத்தானப்பா, தோணவேநந்தியென்ற மூலத்தவனைத் தொ ழுதியோ லாரறியப்போறாரப்பா, பேணவேசொல்லுகிறேனை ன்றாய்க்கேளு பெருமையுள்ளநாதவிந்து காரசாரம், பூணவே காரமுடன்சாரம்ரண்டும் யோக்கானவப்பாச்சு வுப்புமாச்சே. ()

ஆச்சப்பாவப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து வருமையுள் ளரவிழிசத்தன்னிற்கூட்டி, பேச்சப்பாபேசாதே மூன்றுமொன் றாய்ப் பெருமையுடன்றானரைத்துக் கல்வத்தாட்டி, பாச்சப் பாமேலோடுபதியமூடிப் பக்குவமாய் ரவிமுகத்தில் நவநாட் போடு, காச்சப்பாதினைசநான்தாவெடுத்துக்கொண்டு குருவானக ட்டுவகைசெயநீரவாரே. (௬௰௪)

வார்த்துநீகுழம்பாக்கலாத்துக்கொண்டு வகையாகரச்மதி லேவார்த்தநீயும்,பார்த்திபனேமேல்மூடிசீலைசெய்துபக்குவமா ய்க்குழிவெட்டிப்புதைக்கும்போது, வார்த்துநீயாலேயுட கத்தம் போட்டுக் கவசமதைப்பதியவைத்துக் கருத்தாய்மூடி, போற்றி யே மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து பூரணமென்றேநீயுங் காரு வாரே. (௧௬௬)

காத்துமிகமண்டலந்தான் சென்றபின்பு கருவானகலசம தையெடுத்துக்கொண்டு, போற்றியேமேல்மூடிக் கவசமெடுத்து ப்பாரு பொல்லாதரசமதுவும் வாலையாகும், பார்த்திபனேயக்க வசந்தன்னிலேதான் பருவமுடன்கட்டுவகை செயநீர்விட்டு, தே ற்றியேமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து சிவசிவாமுன்போலக் கவசம்ப ண்ணே. (௧௬௭)

கவசமதுவலுவாகச்செய்துகொண்டு கருவானகழுதையுடக த்தம்பேர்ட்டு, தவாசமாய்க்கவசமதை நடுவேவைத்து நன்றாக மணல்பரப்பி நடுவிலேயைப்போற்றி, தவாசநீர் கருணையதால் வி ளங்குஞ்சோதி தானவனாய்நின்றதவந் தானேதோற்றும், பவாச நீர்பொருளதனுலெண்ணக்காக்கப் பரப்பிரமவஸ்துவெனப்பணி ந்துபோற்றே. (௧௬௮)

போற்றியேமண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு பொன்னிற ம்போல்மெல்லிணையதாய்த் திரண்டுநிற்கும், பார்த்திபனேயுரி விட்டுப்பதனமாகப் பக்குவமாய்க் கழுவிரவி முகத்திலவைக்க, தேற்றியதோர்வெண்ணைதனி லின்றநீரா செம்மையுடன் வைத்த வெள்ளைதிறமாய்க்காணும், தோற்றியந்தரசவெள்ளை சுத்தவா லை சுருபமுள்ளவாலையைநீ வணங்கிக்கொள்ளே. (௧௬௯)

வணங்குவதுவமூர்தரசவாலைதன்னை வரிசையுள்ளபரணிதனி ல்வைத்துக்கொண்டு, இணங்கிவிளையாடுவது தேசமான வென்று டையமாதாவேயென்றுபோற்றி, தனங்கள்விளை வித்தரச நவநீத த்தில் தான்செய்யுந்தொழிலதனைச் சாற்றக்கேளு, குணங்களொ ருமனதாகக்குருவைப்போற்றி ருருவான்வெள்ளைசெம்பி லெட் டிரண்டே. (௧௭௰)

எட்டிரண்டுமாய்ச்சேர்த்துத் தகடுதட்டி யென்மகனேயத் தகட்டில்வெண்ணைபூசி, சட்டமுடனோட்டில்வைத்துப்புடத்தை ப்போடு சார்பாகப்புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, கட்டானதங்கமே டாழகத்தானதங்கம் கருவானதங்கமதை யென்னசொல்வேன், திட்டமுடன்வாலையதாரறியப்போறார் சிவசிவாவயதுபதி னறு வனேதானே. (௧௭௧)

கனேதவருநின்னமொரு கருவைக்கேளு கருத்தாரும்வெள் ளிசெம்புபொன்மூன்றுமாய், கனேதவருக்குகைதனிலேயுருக் கிக்கொண்டு மார்க்கமுடன்றகடுதட்டிவைத்துக்கொண்டு,கனேதவ ருந்தகட்டில்நவநீதம்பூசி இருளையுடன் புடம்போட வென்ன சொல்வேன், அனேதவருவகண்டப்ரி பூரணமேயாருமரகராவமர் ந்ததொருவாதியந்தமாமே. (௧௭௨)

ஆதியந்தம்பொருளறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தி யாகஞான மொழிவாதமெய்தும், நீதியுள்ளகாயாதி கற்பந்தோன்று நிலைதவ றாமந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, சோதியெனுஞானவொளி தீபஞ் சித்தி சுருபமுள்ள தேகமடா வதுவேயாகும், சாதியெனுஞ்ச மாசங்க ளெல்லாந்தானாய்த் தனதுள்ளே தானவனாய்த் தானு வாயே. (௧௭௩)

வாயாறமந்திரத்தை வழுத்தவேண்டு மனதாகக்கற்பமுறை கொள்ளவேண்டும், தேயமுள்ளவாசிதனை யறியவேண்டு நினைவா கயவ்வாசி பற்றவேண்டும், தாயகமாய்வாசியிலே மனதைநாட்டி த் தனதானசுழினையிலே சாரவேண்டும், மாயமென்றசுழினைவழி க்குள்ளேபுக்கி மகத்தானபூரணத்தில் மருவிச்சாரே. (௧௭௪)

சார்பறிந்து சாராதமடையர்மெத்த தன்சார்பு நிலையறி ந்துசாராமாண்டர், கூறறிந்துகுருவறிந்து குறியிற்சாரான் குறி திப்பறித்துவக்குழியிற் கூடான்பாவி, வேறறிந்து நடுவறிந்து மு டியினில்லான் வேதாந்தமின்னதென்று விளம்பமாட்டான், பா ரறிந்துந்தெரிந்து பருகமாட்டான் பக்குவங்களறியாத பசாசர் தானே. (௧௭௫)

தானென்றசித்தரிலே பாம்புசித்தர் தனதானவாதமுறை த
னினைக்கேளு, ஊனென்றகாயமடா சித்தியான வுறுதியுள்ளசித்த
னவன் செய்யுமார்க்கம், தேனென்ற வமுர்தமடா தண்ணீரப்பா
தெளிவானதண்ணீரிற் பூரஞ்சுன்ன, நானென்றதன்னமதிற் கலக்
கிக்கொண்டு நடுவானவித்துவடா வென்னைபாரே. (௫௭௬)

(பாஷாணக்கட்டு)

வெள்ளையென்ற பாஷாணக் கட்டிவாங்கி விபரமுள்ளதண்
ணீரைப்பாண்டத்திலூட்டி, நல்லதொரு பாஷாணக் கட்டிதன்னை
நடுவாகத்தோளேந்திர மாகக்கட்டி, வெள்ளையென்ற வடுப்பேற்றி
யனலைமூட்டிச் சுருக்காக நீர்வற்ற வெரிப்பாயப்பா; வல்லமை
யாய்நீர்வற்ற வெரித்துத்தீர்ந்தால் மகத்தானபாஷாணங் கட்டிப்
போமே. (௫௭௭)

கட்டினதோர்பாஷாணக் கட்டிவாங்கிக் கருவானமுப்பூவும்
வீரஞ்சேர்த்து, இட்டமுடன்வாய்நீரா லரைத்துமைந்தா திறமா
னபாஷாணக் கட்டிக்கப்பி, சட்டமுடன்மண்சீலைவலுவாய்ச்செ
ய்து சாதகமாய்ப்பூப்புடத்தில் முழுக்கட்டாகும், முட்டடங்கக்
கட்டினதோர் பாஷாணத்தை முக்கியமாய்க்கல்வத்திற் பொடித்
துக்கொள்ளே. (௫௭௮)

பொடித்ததொரு பொடிக்குமொட்டு ரசத்தைவார்த்துப்
புகழானகட்டுவகைச் செயநீராலே, விடுத்துமிகவிருசாம மரைக்
கும்போது விசையானபாஷாணம்ரசத்தைக்கொல்லும், தடுத்து
மிகரசமிரண்டு மெழுகாய்ப்போகுந் தனதானமெழுகதனைப் ப
தனம்பண்ணி, கனத்தொருவெள்ளியக் கட்டிவாங்கிக் கருங்கு
கையிலுருக்கையிலேமெழுகைப்போடே. (௫௭௯)

போடப்பாயிம்மெழுகைப் பத்துக்கொன்று பூட்டியிகவு
ருக்கியதைக் குகைக்குள்மைந்தா, நாடப்பாகுகையாறியெடுத்து
ப்பாரு நலமானவெள்ளியக் கட்டிப்போகும், ஆடப்பாவெள்ளி
யக்கட்டிதன்னை யப்பனேசொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, தே
டப்பாகுகைதனிலே வெள்ளிபோட்டுச் செம்மையுடனுருக்கை
யிலேயட்டுவீரே. (௫௮௰)

சேர்ப்பதுதானவ்வகையெய்ன சொல்லக்கேளு திறமான
னைகேட்டிரும்பு நீர்வி, கூர்ப்புடனேரண்டுமொன்று யுருகி
போனால் குருவான வெள்ளிபடன் கட்டுசேர்த்து, நேர்ப்புடனே
யுருகியது மணிபோலாகு நிச்சயமாய்மணியை யுடைத்து
கொண்டு, பார்ப்பதுதான்செப்புருக்கிப்பத்துக்கொன்று பக்கு
வமாய்த்தால்கொடுத்து வுருக்கிப்பாரே. (௫௮

உருக்கிமிகப்பார்க்கையிலேவெள்ளிமாற்று வுடர்த்தியிகம
ற்றதிகமென்னசொல்வேன், சுருக்கானவெள்ளிதனி லூற்றுக்கெ
ன்று காட்டினால்மாற்றுபதினாறுமப்பா, திருக்கான வெள்ளிவி
தையாகுவித்தை திருவானலட்சுமிப்பெண்ணிருக்கும்பீடம்,
ருக்கானவெள்ளிபுனரதிற்றோர்க்கெல்லா மறிவித்ததைவெள்ளி
த்தைபறியாய்பாரே. (௫௮

(புதி)

அறிவானபோதமடாவமுர்தபோத மந்தமிர்தபோதம
யார்தான்காண்பார், நெறியானவமுர்தநிலையறிந்தோர்க் கெல்
தோரானமறியமுர்தபூரணமுமாகும், குறியானபூரணமே தெய்
மென்று கும்பமுனியெந்தனுக்குக் குறியுங்காட்டி, சரியானதி
காட்டிசாஸ்திரமுமீந்து தன்மையுள்ள தேவர்களோ டொப்
ன்றாரே. (௫௮

ஒப்பென்றுசொன்னவுடன் தேவரெல்லா முறுதியுடன்கு
மகிழ்ந்துவுண்மையாக, செப்புமுடன் ஸ்ரீராம தேவாவென்
திறமானசதீட்சைவைத்தாரப்பா, அப்பென்றவித்துவுட
மைத்து வருணானகாயாதிகாயமீந்து, உப்பென்றவுன்னிருக்கு
குசொல்லி யுறுதியுடன்யோகமதி லிருவென்றாரே. (௫௮

இருவென்றுசொன்னவுடன் பொதிகைமேவி யிருந்தனை
கும்பமுனிகஞ்சமென்று, அருமையுடன்மறியமுர்தத்தங்கண்டு
ண்டு அடங்கிமனதடங்கிமனக்குகையைக்காத்தேன், வருமை
ன்றமனமுன்வைத்துவதட்டுதற்கு வந்தாரேபுலத்தியரு மக
யென்று, ஒருமையுடனேனையழைத்தாரப்பேர்தானு மூளம
த்துமலரடியிலெலாமடிவேனே. (௫௮

ஒடுங்கிநிலைதன்னைபதித்துவருட்பாலித்துவுபதேசவாக்கியமு
முடன்சொல்லி, அடங்கியினையாடுதற்குவழிதிடசித்து அடவாக
வறப்புத்துநான்குஞ்சொல்லி, திடங்கொண்டவாதமுறை தீட்சை
சொல்லித் திடமாகக்காயாதிகற்பஞ்சொல்லி, நடங்கொண்டநா
வென்விதாட்டங்காட்டி நல்லமையுடனேயாண்டு கொண்டார்
பாரே. (௬௮௧)

பாரப்பாயின்னமொரு சேதிகேளு பாருலகில்வாதிகள்தா
ஞ்செய்யுமார்க்கம், சேரப்பாநின்றநிலைதவறவிட்டு நிச்சயமாகப்
பிலத்திற்சாக்கைக்கட்டி, சாரப்பாவச்சரக்கில் காரஞ்சேர்த்து ச
னத்திலேவாதமுறைநாலைத்தாரும், வீரப்பாதான்கொண்டு செ
யும்வேதை விபரமுடன்மாற்றதிகங்காணுதென்னே. (௬௮௨)

காணுமற்கலங்கிமிகவலைவார்மெத்த காசினியிற்சன்மவினை தீ
ர்தப்பா, தோணுமற்கருவெடுத்துவாடப்போவான் குருத்திவை
துச்சரக்குகளை யூதிப்பார்ப்பான், பூணுமற்சரக்குவெகுபுகையா
ய்ப்போகும் பகைத்தவஞ்சையென்னவகை யென்பான்பின்பு,கோ
ணசாஸ்திரங்கள் பொய்யென்றெண்ணிக் குவலயத்திற்சண்டி
ன்தான்கூறும்பாரே. (௬௮௩)

கூர்வசனந் தவறுதகுருவைக்கண்டு குணமாகவவர்பதத்திற்
பணிந்துகொண்டு, நேர்வசனநிசமாகப்பெற்று நின்றதனாற்
கலசித்துநேரதாகும், ஆர்வசனஞ்சொன்னாலுங் கேட்டுக்கொ
ண்டு வகுவார்களுலகமதி லசட்டுவாதி, பேர்வசனப் பெருமையி
னற்பேரண்டத்தைப் பேணியேபெற்றவனேசித்தனாமே. (௬௮௪)

சித்தரிலேகும்பமுனி புலத்தியமாமுனியுஞ்செய்பாகங்கை
யாகந்தீட்சையாக, பெத்தநிலேயவர்களைப்போலார்தான் பெற்
ற பேர்பெற்றவகைவிபரம் பணிப்பாராச்சு, சித்தருள்வாயிரத்
குநூறுக்குந் தோன்றுதபொருளையெல்லாந் தோற்றிவைத்தார்,
த்தியுடனன்னூலைத்தேடிப்பார்த்து பகருவாய்கண்டவர்கள்பர
ரம்பாரே. (௬௮௫)

பரமானபராபரத்தி னருளைப்போற்றிப் பரமகுருபுலத்தி
யர்தன்பதமேற்கொண்டு, சிரமானவமிர்தநிலைபெற்றநாளுஞ்சி
வசத்திசத்திசிவபூசைசெய்து, திரமாகச்சிதம்பரத்தில்பூசைசெய்
தேன் தீர்க்கமாய்ப்பூசைசத்திநிறந்தைக்கேளு, வாமானபூசை
யைதான்சொல்லப்போமோவஞ்சமற்றசீஷனென்றேசொல்லே
ன்பாரே. (௬௮...

சிதம்பரசக்கரதீட்சை

பாரப்பாசிதம்பரத்தின் தீட்சைகேளு பக்குமாய்யாறுவனை
நேரோகிதி, சேரப்பாவாறுவரைகுறுக்கேகிறிச் செம்மையுடன்நே
யதோரணையக்கேளு, நேரப்பாயிருபத்தைந் தனையுமாகுநே
மையுடனந்தனையிலெழுத்தைக்கேளு, காரப்பாவைந்தெழுத்
ம்பஞ்சபூதங் கருவானபூதமடாந-ம-சி-வ-ய-மென்னே. (௬௮...

என்னவே-ந-ம-சி-வ-ய-மென்றுபோட்டு வறடாநடுவெ
த்தைப்பிடித்துமாற, சொன்னதோர் சக்கரத்தைச் சூழமூன்
குருவமுடன்விந்திட்டுவிந்துக்குள்ளே, நன்னவேமுதற்சுற்றில்
ன்பிறைழப்போடு நடுச்சுற்றிலெதழிரொட்டும்போடு, மூன்றானே
த்சுற்றிலெம்பத்திரண்டு மூன்றுசுற்றிலைம்பத்தோரிதழுமாச்சே

ஆச்சப்பாசேவகமேத் கோட்டைவசியம்போட்டு அக்கே
ட்டைதனக்குநால்வாசல்விட்டு,காச்சப்பாகீழ்வாசல்கணபதியில்
பீசங் கருணைபெறவட்சரத்தைக்கருவாய்ப்போட்டு, மூச்சப்ப
தாறெடுக்குமேல்வாசல்தன்னில் மூக்கியமாய்வடுகனுட பீச
போட்டு, பாச்சப்பாதென்வாசல்வடக்குவாசல் பத்தியுடன்ர
மதியின்பீசம்போடே. (௬௮...

போடப்பாவதிந்துவகைபீடம்போட்டுப் புத்தியுடன்நே
னைக்குப்புகலக்கேளு, நாடப்பாவர்நந்தத் தேவதைகள்தன்
தன்மைபெறப்பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து, கோடப்பாமற
மத்கோட்டில்நின்று குறிப்பாக-ந-ம-சி-வ-ய-வென்றுமாறி,
டப்பாவாசியிலேமேலேற்றிக்கொண்டு குருவுமுடன் ரோசபூ
மும்பண்ணே (௬௮...

பன்னப்பாகும்பகத்தில்பாவித்தேறிப் பக்குவமாய்நன்றெ றுசெபித்தாயானால், முன்னப்பா செபித்ததெல்லாம் வசிகர மயாகு மூவுலகிலுனதுசொல்மேலாய்நிற்கும், நன்னப்பாப க்காதுயிதுமேருட்ச நாட்டிலுள்ளோர்க்கிச் சூட்சநவிலவேண் ாம், பொன்னப்பா குவித்தாலும் புகலார்சூட்சம் புத்தியுடன் மாகனத்தைப்புகலக்கேளே (சுசு)

(மோகனம்)

கேளப்பாமோகனத்தைச் சொல்லக்கேளு கெனிதமுடன் ம்பா சக்கரத்தைக்கீறி, நாளப்பா-சி-வ-ய-ந-ம-வென்றுபோ டு நன்மையுடனடுவெழுத்தைநன்றாய்மாறி, கோனம்பாவாரா ற்சக்கரத்தைச்சுற்றிக் குறிப்பாகமூன்றுசுற்று விறுத்தம்போட் குளப்பாவிறுத்தமதிலிசபுந்தாலம்போட்டுசுகமாக மூலபோலக் ட்டுகட்டே. (சுஎ)

கட்டியதோரக்கோட்டை வாசல்தன்னிற் கருத்துடனேமு போலதேவதைவிட்டு, இட்டமுடனவரவர்க்காபூசையேசெய்து சம்மையுடன்தானிருந்து சிங்-வங்-கென்று, சட்டமுடனுருவே யிவாசிதனிலின்று சமர்சமாய்சேசகபூரமும்பண்ணி, இட்டமு ன்கும்பகத்தில்மேவிச்சென்று இருளறுக்கு மெய்ஞ்ஞானதீப யாரே. (சுஅ)

பாரப்பாதரபமுடன்தீபம்ரண்டும் பக்குவமாயற்புதமேப ரித்துசெய்து, நேரப்பாவிபூதிதனைநெற்றிக்கிட்டு நேமமுட னி ருக்கவுலகமெல்லாம், விரப்பாதானொடுங்கிமோகமே செய்வா விசையானமந்திரத்தின்சித்துமார்க்கம், ஆரப்பாவறிவார்கள்சி ம்பாதிதிளோர்மையாகாறுவேணையின்மைதானே (சுகூ)

(தம்பனம்)

தானென்றமோகனத்தின்கிரிகைசொல்லேன் நன்மையுட தம்பனத்தின்மார்க்கங்கேளு, ஊனென்றசக்கரத்தில்-ய-ந-ம- வ - -வென்றேயுண்மையுடன்றானெழுதிநடுவணையைமாறு,மா னன்றநடுவணையைமாறியபின்மைந்தாமார்க்கமுடன் மூன்போ ய்வரிசையுடனெழுதி, கோனென்றதேவதைகள் குணமதித்துபூ நதிப்புடனேசெய்துவர்தக்கதுவகைகேளே. (சா)

கேளப்பாஅங்கென்றதிருவுருவைச்செய்து கிருபையுடன் வாசியைநீறுமாய்க்கூவி, நாளப்பாசேசகபூரமுஞ்செய்து ந ன்மையுடன்கும்பகத்தில் மருவிச்சார்ந்து, ஆளப்பாதுபமொடு தீபஞ்செய்து அனைத்திமேவாய்விபூதிதனையன்பாய்மைந்தா,கோ ளப்பா செய்துமனதுரிமையில்லான் குணமாகமோகமதாய் வ ணங்குவானே. (சாக)

வணங்குமடாலோகமதில் மாமோகமாகி மார்க்கமுடனுன் னடியைப்பணிவேணையா, இனங்கிவிளையாடுவதற்கதிகமோக விக் கருதான்மந்திரத்தினிப்பயின்பய், குணக்கொருமனதானேலா ன்றமிலில கூர்மையுடனொருமனதாய்க்குறித்துப்போற்றி, மன ங்குவித்துவைத்தெழுத்தை யறிந்துமாறி மகத்தானவஷிட்டசித் துங்கைக்குள்ளாமே. (சாஉ)

ஆமப்பாமோகமதாய்த் தம்பனமேயாகும்மபாத்திலோடு கிறவருமையப்பா, நாமப்பாதம்பனத்தை நன்றாய்ச்சொன்னோ தன்மையுள்ளவைத்தெழுத்திருட்டமப்பா, சாமப்பாற்கலவியினு லொன்றமில்லகருவானவகாரமடாசிவத்தின்கூறு, வாமப்பாலவி ரியினுற்சிவனைப்போற்றிவரிசையுடன்சத்தியைநீவணங்குவாயே()

வாயாறமந்திரத்தைவழுத்தவேணும் மனதாகப்பூரணத்தை வணங்கவேணும், ஓயாமல்வாசியைநீ வணங்கிக்கொண்டு உறுதியு டன்யோகமதி லிருக்கவேண்டும், நேயமுடனுலகமதி லிருந்தா லுந்தா னிருநிசப்பச்சமாதியிலேநிலைக்கவேண்டும், தாயகமாய்ச் சமாதியிலே நிலைந்தாலுந்தான் தனதாகத்தானவனாய்த் தன்னைப் பாரே. (சாச)

(உச்சாடனம்)

பாரப்பாதம்பனத்தைப் பகுந்துசொன்னேன் பயனறிந் துகதியறிந்து பண்பாய்ப்பாரு, வீரப்பாசெய்யாமலுச்சாடன த்தைச்சொல்வன் விபரமுடன்சிதம்பரத்தை விரும்பிக்கீறி, நே ரப்பாமேல்வரையில் - ந-ம-சி-வ-ய - வென்று நினைவாகத்தானெ ழுதி நடுவணையைமாறி, சோட்பாவிருபத்தைத் தலையுமாறிச் செ ம்மையுள்ளசக்கரம்போல் விறுத்தம்போட. (சாரு)

போடப்பாவிறத்தமறிவிதழ்முன்போட்டுப் புத்தியுடன்கோட்டையிருல் வாசல்விட்டு, நாடப்பாவாசலிலே தேவதைகள்பிசம் நம்முகச்சமர்ப்பித்து வலவர்க்கோ, விடப்பாகுத்திசெய்து வருநர்தவிவர்க்கம் விபாமுள்ளபாமாவைப் பால்பழங்களுடனே, ருடப்பாதான்பலிடத்துத் துபதிபஞ் சுகமாகத்தாய்செய்துகருதிபாரே. (சாகூ)

கருதியெல்றுலாரியப் போறூரப்பா கருபமுள்ளகருதிபடாமூல்பின்னேத்து, வருதியிறுற்கருதிமுறை யறிந்துகொண்டு மார்க்கமுள்ளவாசியிலே மனதைவைத்து, சர்வையொடுகிரிவை யோகத்தில்நின்று சன்முகமாமைத்துலகில்ஞானதிபம், உரிமையுடகுதிபங்கள் காணவேண்டி யொருமனதாய்ரேசபூரகமும்பண்ணே. (சாகா)

பவிணியதோர்கும்பகத்தில் -அம்-உம்-என்ற பக்குவமாய்ப்பரிரூப வுருவேசெய்து, தன்னிடதோர்விடதிதவே மறந்தியிவிட்டு நாவினைத்தகாரியமுச்சாடவென்று, வல்வியிலேயனலே றாவகைமெல்லாம் வாய்மனவுச்சாடனமா மைந்தனமைந்தா, செவ்வியிலேகண்டிறந்து தெற்றிக்கண்ணில் திக்கொளுத்திவாயிலுருதிட்டுபோடே. (சாஅ)

போடப்பா வுச்சாடனத்தை நன்றாய்ச்சொல்லேன் புவியிலேமனதிந்து புகழ்ந்துபாரு, நாடப்பாவாகிருஷினைத் திரட்டங்கேளு நாடறிந்துசிதம்பரத்தில் -வ-ய-ந-ம-சி-என்று, விடப்பாதாவறிந்து வெறுக்கைநாட்டி மெய்ஞ்ஞான நடுவினையிந்திடித்துமைந்தா, கூடப்பாசக்கரத்திற் மாறித்தாலுங் குறிப்பாகமூல் விறுத்தவிட்டுப்போடே. (சாகூ)

போடப்பாவிமழிருக்க சமயத்தோரம் புத்தியுடன்கோட்டையாளிவாசலிட்டு, நாடப்பாவாசலிலே தேவதைகள்பிசம் நமேறிந்து வைப்பிசநாட்டிப்பின்பு, கூடப்பாவவரவர்க வருதுகறிவர்ச்சன் கூர்மையுடன்பாலபழமுன் குணமாய்ச்செய்து, விடப்பாவிலப்பதாகும் வாசிபூட்டி விபரமுடன் ரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. (சாய)

செய்தபின்புகும்பகத்தி நிறமாய்நின்று செம்மையுடன் -ஐயும்-கிலியும்-சவ்வென்றோதி, உப்தமுடனேயிருந்து விபூதிசாற்றியுரிமையுடனினைத்ததெல்லாம் வசவசமேயாகுந், தொய்தமுள்ளவாகிருஷினத்தின் துரிக்குமெத்த அருவமுடன்கண்டதெல்லாநினைக்கச்சித்தி, வைதலர்கள்தனக்குமிவதைப்புகலாதையாபஞ்சாக்ஷரத்தின்பயன்களதானே. (சாயக)

தானவனுய்த்தல்லருவாத் தானேகண் டுதைதானகாயமடாவைங்கரயந்தான், வாஞ்ஞுவகாயமடாவுறுதிமெத்தவுறுதியுள்ளவாக்கைவைநியறிந்துகொண்டான், காறுகொட்சியெல்லாங்காணலாருங் கருக்கவொல்லாமுடிக்கலா மறிவிற்சேர்வாய், பூறுமபொருள்முடிக்க வின்றாலதன்மேப்புத்தியுடனறிதொடுத்தந்தம்பாரே()

அந்தமென்றுலாரியப் போறூணாயா வருநர்தாசமறியமூர்தமருனாக்கண்டோய், சொந்தமென்ற நிலையறியாய் அருதிகண்டான் கருதியுள்ளவாயிரமா மலைக்காண்பாய், பந்தமென்றுமலிருடபாலைக்கொள்வாய் பக்குவமாய்க்கேசரத்தின் பதத்தைக்காண்பாய், நினைமனதொல்றுகி யறிவிற்சேர்வாய் சிவசிவாவைகலாசசித்தனுமே. (சாயங)

(வித்துவேஷணம்.)

சித்தமுடனுமிருஷிணஞ் சொல்லேனைமைந்தா செம்மையுடன்வேஷணத்தைச்செப்பக்கேளு, முத்தியுள்ளசிதம்பரத்திரேவாகன்தன்னில் மூலியமாம்-வ-சி-ய-ந-ம-வென்றுதாக்கி, பத்தியுடன்வேஷிணயில் நின்றுமாறி பக்குவமாய்மாறினபின் விறுத்தம்போம், சுத்தமுள்ளவிறுத்தமிட்டுவிதழ்முன்போட்டு அருவமுடன்கோட்டையுந்தால் வாசற்போட்டே. (சாயச)

வாசமிட்டுத்தேவதைகள் பீசம்போடு மகத்தானசக்கரத்தைவைத்துமைந்தா, பாசமுடனமூதுகறி பரிமானங்கள் பத்தியுடன்றான்படைத்துத்தூபதிபம், நேசமுடனர்ச்சனைகள்செய்துகொண்டு நினைவாக-ஐயுங்-கிலியுஞ்-சவ்வு-மென்றோதானே, வாசமுடன்பண்டு திருநுவுருவேசெய்துவயாக்கமுடவிறைதுத்தூப்புமிக்கொள்வே()

சொள்ளடாவிபூதிகளை நெற்றிக்கிட்டுக் கொண்டபின்ப சே
சகபூரகமும்பண்ணி, செல்லடாருப்பகத்தைச் சென்றுதங்கேசி
வசிவாகற்பூரதீபம்பாரு, நல்லடாநினைத்ததெல்லாம்வேஷிணமே
யாகும் நலமானவித்துவே ஷிணமாம்வித்தை, மல்லடாவித்தநா
ற்பதனம்பண்ண மந்திரத்தைபுலக்காகவருட்செப்தேனே. ()

(மாரணம்)

அருளானவித்துவே ஷிணத்தைச்சொன்னே னருளடுக்கும்
புலத்தியர்தன்றவத்தினாலே, இருளானமாரணத்தை யியம்பக்கே
ளுலி போசமந்தமிதம்பாச்சக்கரத்தைக்கீறி, பொருளான-சி-ய-
ம-வ-ந-வென்றும்போட்டுபுத்தியுடனடுகேணையைப்பிடித்துமாறி, ம
ருளானமாறினபின் விரத்தம்போட்டு மைந்தனேயிதுபோட்
டுகொட்டைகட்டே, (சாயஎ)

கட்டியதோர்கோட்டையுடன் வாசலுமித் கருத்தாகத்தேவ
தைகன்மிசம்போட்டுத் திட்டமுடன்சக்கரத்தைச் சுத்திபண்ணி
த்தெம்மையுடன்றூலியுத்திசெப்பக்கேளு, சட்டகத்தொடமுறு
பலகாரவர்க்கஞ் சங்கையுடன்றான்படைத்துத் தூபதீபம், இட்
டமுடன்செய்தபின்பு நீறெடுத்துமைந்தாபகேமைதாய்த்தொழு
துநிதிப்போடே, (சாயஅ)

கடிநிகேப்போடுவது வென்னவகைபென்று வுண்மையுட
ன்றூம்பேசில் வஞ்சகமேசெய்தோர், சாதியிலேபெச்சாதி யா
னுலென்ன சங்கையுடனவன்பேரைக் கழித்துயிலேநின்று; விந்தி
லேபவ்வாதி கோலெழுப்பிவைமந்தர மேலாமைதிடமதில்பூதிகளை நூ
தி, சோதியுள்ளதேசமட தமன்றுயிகொரத்து கபிகாட்டுக்குறி
யாகச்சுழன்றதவிப்பானே, (சாயகூ)

தவித்துயிகவிளைத்தி லவனுயிர்மாணமாதல் சந்தேகயில்
லைபடா சங்கையுடன்பார்த்தால், குவிந்துவரும்பகைளுருக்குமி
ப்படியேசெய்ய குலகுலைந்துவர்களுயிர் மாணமேயாகும்
செவிட்டுமைவர்சபமதுவிச்சாபத்தீர மேவதைகளாறுநின்சிக
ம் பார்த்திருக்கிறோ, அவிக்குயிர் பிழைக்குமென்று வாசியப்
பொரு ததிமப்பமாரணத்துக் கழித்ததவே, (சாஉய)

தானேதாய்றனதாகந் தன்னருளைப்போற்றிநீதானிருக்கும்
வாசிபடாதன் றுயிரேயாகும், ஊனேதாறுயிரானவாசிதனைமை
ந்தா வுண்மையுடன்றூனறிந்து வாசிதனைப்பார்க்க, கோனேதா
ன்தானவனுக் குறிகாட்டவேண்டுங் குறிப்பானவக்குறியில் வித்
துமைதொன்றுப், தானேதானென்றவதைச்சுழியிலேற்றி நன்
மைபெறவாசிமைநீதாட்டிப்பாரே, (சஉக)

(பேதனம்)

பாரப்பாமாரணத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன் பதிகொ
ண்டபத்தியினுற்டவிக்குந்தெசித்தி, ஆரப்பாவறிவார்கள் பேதனத்
தின்போக்கை யப்பனேசொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு நோய்
பாசிதம்பாசக்கரத்தைக்கீறி நிட்சயமாய்- ந-ஊ-ம-ய சி-யென்று
போட்டு, காரப்பாறுவேணையைப்பிடித்துநீயுங் கணக்காகமாறின
பின்சருவைக்கேளே, (சஉஉ)

கேளப்பாசக்கரத்தைச்சுற்றிமூன்று கெவிதமுடன் விமுந்த
யிட்டு விதைந்தாய்ப்போட்டு, ளூளப்பாகோட்டையுதால் வாசலிட்
டுத் தூலங்கவேபவ்வாசல் தேவதைகன்மிசம், வாளப்பாவட்சரங்
கள் பிசாமற்றூன் வணக்கமுடன்றனெழுதிமைந்தாகேளு, கீ
ளப்பாசக்கரத்தைச் சுத்திபண்ணி யதற்குமேல்பிராணபிறதிட்
டைசெய்யே, (சஉங)

செப்பப்பாவமூர்த்தாசவர்க்கத்தோடே செம்மையுடன்மு
ப்பழங்கள்பாமானங்கள், வைப்பாவத்துவுடன்சுத்திதாறுநெய்ய
ரிசையுடன்றூன்படைத்து வணக்கமாக, மையப்பா தூபமெரி
தியங்காட்டி பத்திமனதொன்றுகிப் பாத்திற்செல்ல, மெய்யப்
பாசெசபூசகமும்பண்ணி மேன்மைபெறக்கும்பகத்தில் வாசிபூ
ட்டே, (சஉச)

பூட்டிபத்தவாசியைநீதிபத்தேற்றிப் பூரணமாமதியமூர்த்தம்
புகழ்ந்துகொண்டு, காட்டிகமாய்ச்சர்க்கரை விபூதிவாங்கித்தன்
மையுடனீறணிந்துதனதாய்நின்றல், நட்டிணிலேநினைத்தவெ
ல்லாம்பேதமேயாகும் நன்மையுள்ளபேதனத்தானென்னவென்
றல், காட்டியதோர்கருக்கைநீ சுத்தாய்ப்பார்த்தால் கருவான
கண்டபொருள்பேதமாம்பாரே, (சஉரு)

பாரப்பா வட்டகர்ம மெட்டுந்தானும் பக்குவமாய் மந்திர பாடமாய்ச் சொன்னேன், ஆரப்பா வறிவார்கள் மந்திர பாடமா யெந்தநவியெனப்பாரணமர்ந்திரங், காரப்பா மந்திரங்க ளெல்லாமெ வன்று சடர்கள்தான் பேசியே கண்ணிர்காறு, பேரப்பாவப் போதான் மந்திரமாகும் பெருமையுள்ள மந்திரத்துக்குயிர்தான் கேளே, (௪௨௫)

உயிரான வுயிரறியுமுயிரைக்கேளு வுறுதியுள்ள வாதியடாவே கமாகும், பயிரானவேகமடா விறுமமாச்ச பாலகனே விறும மென்றுலண்டமாச்சு, வயிரான வண்டமடா சிற்றேரண்டம் வா ய்திறைந்தவண்டமதின் கருவை வாங்கி, தயிரான குருவிலொருவி பாங்கேளு தன்மையுடனே கோலத்தயிலம் வாங்கே, (௪௨௬)

வாங்கியந்தத் தயிரோடே தயிலஞ்சேர்த்து வன்மையுடன் றன்குழைந்து ரவியில்வைத்து, பாங்குபெற ரவிதனிலே காய்ந் ததானால் பக்குவமாய்க் கருப்பேறி மெழுகாய்ப்போகும், சாங் கமாய் ரவிதனிலே நவநாள்வைக்கத் தன்மையுள்ள மெழுகதுவை யென்னசொல்வேன், ஆங்கது கொண்டே மெழுகைப்பின்னு மன்னி லவைபடக்கமாகவே நீ பதனம்பண்ணே, (௪௨௭)

(அஷ்டகர்மமெழுகு)

பதனமுள்ள மெழுகதிலே யிப்பாங்கேளு பக்குவமா யட்ட கர்மம்பண்ணலாமே, மதனமுள்ள மெழுகதிலே மூலப்பால்வி ட்டு மந்திரத்துச் சக்கரத்தில் வளமாய்ப்பூசி, விதனமெல்லாந்தானெ சந்திப்பூசை செய்ய விரும்பியந்த வசிகரத்துக் குயிரேயாச்சு, ச தமானவசிகரந்தா னிலையின்றுமே சந்தேகமில்லையடா தன்மை யாமே, (௪௨௮)

(மோகனம்)

தன்மையுடன் மோகனத்துக் குயிரைக்கேளு, தருவான மெ ழுகதிலே தேனை விட்டு, உண்மையுடன் மந்திரத்துச் சக்கரத்திற்பூசி பூநீறுடன் பூசையிலே புகழ்ந்து நின்றால், தன்மையுள்ள மோகந் தானமையாகும் நாட்டிலுள்ளோர்க்கக் கருவை நவிலாதையா நன்மையுள்ள மனதகற்றித் திருவை நோக்கித் திறமாகுமவீட்டா மந்திரந்தான் பாரே. (௪௨௯)

(தம்பனம்)

பாரப்பா தம்பனத்துக் குயிரைக்கேளு பதிவான வித்துவுட வமுதுதன்னால், நேரப்பா மையதனைத் தன்றுயாட்டி நிச்சயமாய்ச் சக்கரத்தில் வளமாய்ப்பூசி, காரப்பா மகேசுவன்மணியைக் கருத்தி ல்வைத்து கடமவேசக்காரத்தைக் கருத்தாய்ப்போற்றி, கூட்டப்ப தம்பனமே யென்றுசொல்லி குறிப்பாக வெந்தொழிலுந்தம்பன முமாமே, (௪௩௧)

(உச்சாடணம்)

ஆமப்பா வுச்சாடனத்துக் குயிரைக்கேளு வாதியென்ற மெ ழுகதிலே நாதம்விட்டு, தாமப்பா மந்திரக்க ளம்பிமொன்றாய்த் த டையறவேசேர்த்து சக்கரத்திற்பூசி, நாமப்பா சொன்னதின்றுமா னதமாம்பூசை தன்மையுடன் செய்து நீ தணிந்தால்மைந்தா, கா மப்பா வுச்சாடனத்தை யென்னசொல்வேன் கைகண்டவித்தையடா குருவிற்பாரே, (௪௩௨)

(ஆக்கிருஷணம்)

பார்க்கவே யாக்கிருஷணத்தாதிகேளு பதிவுடன் மெழுகதி லேவாய்நீர்விட்டு, சேர்க்கையுடன் மந்திரத்துச் சக்கரத்திற்பூசி செ ம்மையுடன்றானிருந்து பூசித்தாக்கால், மார்க்கமுள்ள ஆக்கிரு ஷணத்தான திடமாகுமதந்தானச் சித்தியடா வித்தையாகும், ஆக்கிரு ஷித்தக்கருவதனைச் சொல்லப்போகா வவையடக்கமானதொரு வ னிதத்தானே, (௪௩௩)

தானென்ற வித்துவேஷணத்தைக் கேளு தன்மையுள்ள கரு வெடுத்து விந்துவிட்டு, கோனென்ற குருவருளாய் மந்திரத்தே கன் குறிப்பான சக்கரத்திற்பூசிமைந்தா, நானென்ற வகம்போக்கித் தியானஞ்செய்து நழுகாமல் வித்துவேஷணநின்றுமே, மானெ ன்றமௌனமடா மகத்தாய்வித்தை மக்களெனமனதடக்கி யதிலே த்பாரே. (௪௩௪)

(மாரணம்,)

பாரப்பா மாரணத்திற்கருவைக்கேளு பசுமையுள்ள கருவை யெடுத்துப்பக்குவமாய்த்தேன், காரப்பா கருநாகவிடத்தையாக்கிக் கரு வோடே மந்திரத்துச் சக்கரத்திற்பூசி, வீரப்பா செய்யாமல் கிலி யில்மாட்ட வெகுசுறுக்குமாரணத்தை யென்னசொல்வேன், ஆர ப்பா வறிவார்கள் கருவித்தை யவையடக்கமாக நீ பதித்துவை க்கவே, (௪௩௫)

(பேதனம்)

செப்பப்பாபேதனத்தின் கருவைக்கேளு செம்மையுடன்
மெழுகுடனேபுழுகுசேர்த்து, மையப்பாகருவுடனேமத்தித்தே
தான் பக்குவமாய்ச்சுரக்கிரிப்பதிவாட்டிப்பூசி, உப்பவேமணியிலே
வாவிச்செயித்தபாகி லுருக்குமுன்னபேதனந்தானுறுதிமெத்த,
ஐயமேவட்டகர்மமர்டமென்று வடக்குமுடன்கருவேயடுத்துவாமே
வாமே, (௪௬௭)

(அஷ்டகர்மசித்தி)

ஆமிவாபட்டகர்மமெட்டெட்டுக்கு மாதியத்தமானதொரு
நிலையைக்கேளு, நாடிவாய்நமனுருப்பொற்சிலையாய்ப்பூதி நன்று
னபொற்சிலையா மாவிபொல்றப்பா, தேடிவாய்சிலையைத்தான்
கண்டால்மைத்தா செம்மையுடன்றனித்தேதான் வாங்கிப்போடு,
பூடிவாலங்கேவி லங்கையத்தைப் பூரணத்திலாலுரைத்து மேலே
பூசே. (௪௬௮)

பூசிநன்றாய்ரவிதனிலே நவதான்யவைத்துப் புத்தியுடன்றவ
னுருவேபதனமாக, கூசிமனந்தளராமல் நிதானத்தாலே குறிப்பு
டனேபதருமதாய்க்காருகாரு,வாசிமனதொன்றாகக்காத்தால்மை
ந்தா வகையானவஷ்டகர்மம் சிலைக்குத்தானு, மாசிலாவிபொ
விதானதிலேசென்றுமைத்தானே யதுவும்பொய்மையாச்சே() (௪௬௯)

பொய்மையென்ற வச்சிலையைவாங்கிமைந்தா பூட்டுதற்கு
வின்னமொருவிபரங்கேளு, நல்லமையுள்ளசத்தைனத்தைப்பன்னீ
ராலே நன்றாகக்கரைத்ததிலேபழுகுசேர்த்து, நன்மையுடன்கள
பகஸ்தூரிசேர்த்துச் சந்தனத்தைத்தான வரைத்துத்தடவாய்மை
ந்தா, உண்மையுள்ளசிலையதனைதோய்த்துநீயு முறையுடன்ரவி
வெளியிலேநிழலைநாட்டுபோடே. (௪௭௰)

போட்டுநன்றாய்க்காய்ந்தபின்பு வெடுத்துப்பாரு பொய்
மையென்றசிலையதனைமென்னசொல்வேன், நாட்டிகமாய்ச்சி
லைப்பதனம்பன்னிக் கன்மையுடனேயிருக்கு மொடுக்கத்த
தில், நாட்டிநன்றாய்ச்சிலைதன்னைத் தூபதீபம்நாசுபுறத்தான்
பூட்டுவேகமாக,வாட்டப்பில்லிசூனியமதுநன்றாய்வைத்துவசீகர
சித்திப்பதைநன்றாய்ப்பாரே. (௪௭௧)

போடுவதாய்மூலிகைகளானபின்பு பத்தியுடன் மறுநாளந்தா
ன் சிலையைப்பாரு நாடுவதுமுன்னேதானடக்கு பாரு நடந்தா
லுமோதியப்போகுமப்பா, ஆடுவதுவசிலைதான்மாயாருபமுன்
னுதிப்பாயுதற்குசுருக்குமெத்த, கூடுவதுவிச்சிலைக்குப்போனா
க்கேளு குட்டியென்றசாதிகுட்டி சாதிபாக்கே. (௪௭௧)

ஆச்சப்பாசாதியென்றகுட்டித்தன்மை யப்பாகேமுன்னிரு
த்தவசிகரமாம், பாச்சப்பாவதனருகேயிருந்துக்கொண்டு பத்தி
யுடனேமெடுத்துப் பானஞ்செய்து, பேச்சப்பா பேசாமற்
சாமத்தைப்பட்டுபெருமையுள்ளகுட்டிவெகுவழிவாய்நிற்கும், வா
ச்சப்பாசாமெடுத்துக்காய்ச்சக்காய்ச்சக்கருவேறியுருவேறிக்கவ
னிக்கப்போச்சே. (௪௭௨)

வனிக்கமென்ற பேர்போன குட்டிச்சாத்தான் கட்டுமுன்
னேபாயுமடா காத்தாக்செய்மை, உனங்கவிய மகிழ்ந்தேற்றிப்
பூசைசெய்து வுறுதியுடனிருந்து முன்முன்னப்பா, குனங்கமோ
ன்றசாதிகுட்டிச்சாதிவேரிமைக்கூறவிட்டனன்றாகத்துனிந்துமே
ளு, விளக்கிச்சித்தில்வெகுசித்துக்கெல்லாம் ஒன்றுமடாவஷ்ட
கர்மச்சிலையப்பாரே. (௪௭௩)

பாரப்பாவிச்சிலையைப்பதனமாகப்பக்குவமாய் நீயிருக்கு
ம்பெரியில்மைந்தா, ஆரப்பாவதியாமடைக்கப்பன்னி பலவாய
டக்கம்வெகுபதனமையபாரையா, சீரப்பாசொல்லவொரு புத்
தியாலே மெய்மறந்துவெகுவியிறுவ் விளக்குஞ்செய்தால், நீரப்
பாநிர்மலமாய் நீதிப்போவாய் நிட்சயமாய்த்தலைதெறிக்கும் நி
லைவாய்க்காணே, (௪௭௪)

காணவேவசிகரமோ கனமாந்தம்பன் கருவானவுச்சாடன
மாமிருஷ்ணமாகும், பேணவேசன்மமாரணமாய்பேதம் பெரு
மையுள்ளவெட்டுவித்தைத் தொழிலுக்கையா, கோணவேயஷ்ட
கர்மச்சிலையைநாட்டித் தோணுதாகர்மஞ்செய்திடவேமெட்டுமா
மும் பேணவேவெட்டுவித்தைசித்தியாகும்போல் றுலகிதியுமோ
ருசித்ததுமே. (௪௭௫)

இத்தனையிருந்து முலகந்தன்னிற் செம்மையுட னதிட்டர்ம
சித்திலதனன்று, பரிதனைரச் சுகருக்கு நவர லங்கிமைந்தர வுதி
வெருவு நாகிபடாவிகாரிக்மார்க்கம், புத்திபுனைச் சிவனன்றுபடி
யோனையதட்டப் பூவேகமெய்க்கமென்ற சித்தியானாயமே, பத்தி
யுடன்சுத்தருக்கின் பாதமலர்களைப் பங்கயமாமாயிரத்தி லமரி (௬௯)
தருமன்னே.

உன்னையேயின்னமொரு செப்பிகேளு வுறதிபெற வர்தியத்
தானகேதுசெல்வேன், தகீனவெருவிலுடவுபதேசம்பெற்று
நிவமோட்சத்தை நயந்துபோற்றி, தவிர்மையாய் வித்து
நீதனிவேதன் சாத்துமனசென்று சித்தனராய்மைந்தா,
முன்விலயைத்தாங்கிடுத் தமவனையில் நின்று முத்தியுள்ளவகா
ரமகைத்தினைந்தாங்பேற்றே. (௭௦)

(அகார உகார நிட்டை,)

போற்றியதோர் அகாரமது வெண்சொல்வேன் பூரணமா
கக்கமலமேற் புகலக்கேளு, பார்க்கிலுமே காரமடா விந்துவிந்
து பனிவானவர் தவ்டா காரமாகும். சாற்றியதோர் காரமது வ
டீபறப்புத்து கவ்வையிலவேப்பதுஞ் சுன்னமிர்தனாமீர்; தே
ற்றியதோர் தன்னிமே வெண்சாரையதுரு தெவிட்டாத சாரமாய
டாவதுரிதானே. (௭௧)

தானென்றவதுமிப்படிகாரமறிந்தை மைந்தா தன்மையுடனே
தமரிமேக்கிருப்பாய், மனமெல்தை காமரியாகவிட்டுநாம் உதி
தாமிலையிலமன்று பெரியர்க்கு, கோனென்றவருத்துவாவி
சேவடையுடிக்கும் கூர்மையுள்ளதெல்லாம் மெய்யோக்கு, தே
னெல்லமையிலமதுவுகைத்து உசசெம்மையுடனோமாமனைக்கற்றே
கற்றிததே. (௭௨)

நித்தனையே மாகத்துமமியென்ன விவமேசட்டைபோல
று வெறுப்பாய்க்கன்றும், சுத்தமெனிரமதுவுயிர்ந்துபோனவ
சித்தியும் பார்த்திராசத் கமலமேதோயறாய் வித்தாவ விந்துவி
ருத்தியான விஷயானதேயமதும் கைக்கொவ்வில்லை, முத்தவ
மானமதை யத்தினத்தி முறையதிற்றுவிகொண்டபின்பு விண்ண
வர்க்கேளே. (௭௩)

இன்னங்கேள்முன்னமே பகாரநிட்டை யின்பமுட னுண்
டொன்றிற்செய்தவிப்பு, சொன்னமொழிதவருமற்செய்துமகா
னந்தலக்காயலடிமூலம் உகாரமாகும், இன்னமுடன் உகாரம
தைச்செயித்தப்பார்க்கச் செப்புகிறேன்கண்மணியே நன்றாய்க்
கேளு, உன்னூவதுஉகாரமதையறிந்தாக உத்தமனே மனதறி
திபகைப்போற்றே, (௭௪)

போற்றியேயுருச்செயிப்பா பத்திசத்தி பூரணமாய்மனத
றியமதியும், தேற்றியேசெயிப்பதற்கு உகாரமேடந் திறமை
யுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தா, தோற்றியதோர் உகார
படாருபமாச்ச கருமமுள்ளஉகாரமது வுப்புமுப்பும், பார்த்
திடவேயுப்பென்றுலார்தாங்கண்டார் பருவமுள்ளதுருசியடா
புளியுமாச்சே. (௭௫)

புச்சப்பாபுளியுறைந்த சந்திலாக்கி அப்படனே-தமி-மமி-
யென்றுநோக்கிப்பேச்சப்பாபேசாமல்-தமமி-யென்றேதப்
பெருமையுள்ளசுருப்பு கட்டிப்போகும், பாச்சப்பாசட்டின
தோருப்பையீயும் பக்குவமாய்ச்சடமதிந்து பாய்ச்சுபாய்ச்சு,
மாச்சப்பாயோகமுற்றிலமுநோக்க மருவிநின்றதேகமது வுத
தியாச்சே. (௭௬)

உறுதியுடன்மனதறிந்தாகநீயு முத்தமனேமூலமதில் மன
தைநாட்டி, உரிமையென்றகாரமடா சத்தியென்ற புண்மையுட
னத்தசத்தி பூசித்தேசென்றீத்தவ், வறுமைதனைத்தானகற்றி புரி
யமையைத்து மார்க்கமுடன்சத்தியைநீ வருத்திருக்கால், ஏருதிபு
ள்ளதேகமதின்சட்டைபோக்கிச் சுடரொளிபோற்தேகலச்சிரகா
யமமே. (௭௭)

ஆமப்பாவச்சிரமிட்ட காயத்தாலு மனதுக்குநிருக்குமனை
யாதப்பா, தாமப்பாதவ்வுடனே தன்னில்நின்றால் தன்மையுள்
ளபூரணமாய்நிற்குமையா, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் பூரண
மேதெய்வம் நாட்டிநின்றபூரணத்தை நயந்துபாரு, காமப்பா
த்தனைப்பாலிர்ந்தீக்கூட்டிக் கலந்துநின்றபூரணத்தின் கருணை
கேளே. (௭௮)

கருவெல்லவென்றதிருத்சொல்லக்கேளு கண்மணியேயெ ன்மகனே கருவைச்சொல்வேன், கருவெல்ல வகாரமடா விவத் தாளுக்க தவித்துநின்றஉகாரமது சத்தியாச்சு, உருவெல்லை நிவ்விய மிரவிமித்தவின் புனிமையுடனெருமனதா யுத்துகொ ண்டு, திருவெல்லவுதயாதி தவ்விலேதான் நீக்கமுள்ள அகார மதைச்செயித்துப்பாரே, (௭[illegible])

பாரப்பாவுதயாதி வகாரநிட்சை பணித்தபின்பு மகாவி லே உகாரந்தன்னை, காரப்பாஉகாரத்தைச் செயிப்பதாருக் கு குருத்துறவேசெயித்தாக்கலைமாண்டான், ஆரப்பாதியவா கள்சத்திவையிரண்டு மதித்துமனதாதியிலுலப்புமுண்டு, தேர ப்பாநின்றகோருக்கைப்போற்றி தேர்மையுடன்சத்திவயிரண்டு க்காமே, (௭[illegible])

சொண்டதித்துவொன்றதித்து சம்புமொன்று தேர்மையு டன்காலமதின்நிவ்வாய்க்கண்டு, ஒன்றதித்துவொன்றவிடத் தவ் வேக்காரு வொருமையுடன்மனதுகத்து காத்தால்மைந்தா, வி ண்டாமிராவிரெண்டாத்தனத் தவிமையாகி பாதியத்தப் பதவிதா லேபருவைச்சேர்வான், கண்டதெய்வகாவியமாகத்தி சுகத் தருநின்றவனேகுருக்குயலோகனே (௭[illegible])

குருக்குறவேமுதற்நிட்சை அகாரமாகும் காய்துமிவொன் டொன்றசெயித்தபின்பு, நிரம்பமுடனுகாரமது ரவ்டாத்திட் சை நிருவேறவுநகேறச்செய்தபின்பு, பெருத்தமெதா யகாரமு டன் உகாரங்கூட்டி பூரணமாய்மதியமுத்தக் கொண்டதம்மை ந்தா, வருத்தமெல்லாமகன்றிடும் வருந்தத்தாளும்வாசித்தின்றதி யமதைவைக்குந்தானே, (௭[illegible])

சவிமுதிக்குறி

(சத்திப்புவைபாகம்.)

வணங்கிநின்றவாயெயறு வடிரிச்செய்து மகிராணைகடைதுவு ரைத்திறேப், இணங்கியர்தலுமைமதித் சவ்தான்கொண்டு ஏமு பமடாவண்டவை கவித்தாலும், முணக்கமழமாவியது வாயி ச்ச கூர்மையுள்ளவவியதத் தெரிக்கக்கேளு, மணங்கமழு சதியடாவாகயத்தான் மதந்தாணவாகயந்தவ்விற்கேளோ. ()

கேளப்பாவகாரயந்தன்றிலேதாய் பெருமையுள்ளமேகமதா யித்திரண்டுதையா, வாளப்பாபுகையெழும்புமேமோகி மார்க்க முள்ளமேகமது சாகரத்திற்சென்று, நீளப்பாயாக்கிமிக வுபாந் தாக்கி நின்றகடாரயிமிவிட வலிவிர்காறுங், காளப்பாமேவாக்கி நின்றகலத்திறுமே சடாணவுயர்நீக்கச் சுத்தமாச்சே, (௭[illegible])

சுத்தமுள்ளநல்லதண்ணீ ரென்னசொல்வேன் சமோகயூ பூமிதன்னில்விழுந்து, பத்தமுள்ளவுயிர்ப்பயிருக்குதவியாகி பா ர்தனிலேநன்மையதாய்ப்பயிர்த்துநின்று, சித்தருள்ளோதெளியா தித்தெளிந்துநின்ற திவ்வியவத்தெளிவை யென்னசொல்வேன், வித்தெல்வும் வித்தெனவும் பெருண்டாகி மேதினியெல்லாம்ப டைத்துவிளங்குந்தானே, (௭[illegible])

தானென்றவிர்தநீர்த் தயிலமாச்சு தன்மையுள்ளசவிசேச உபாரமாச்சு, கோலென்றஉகாரமது தண்ணீருப்பு கூர்மையுள் ளவுப்பதுவுமவியிராயின்னோ, மாவென்றமதித்துசவிதாஞ்ச மார்க்கமுள்ளசவிமதியும் காரமாச்சு, வடுவென்றகாரமுடன் சா ரம்ரண்டு முவ்வமையுடன்கண்டுகொண்டுதெளிந்திடாயே ()

தெளிந்துநீசத்திசிவந்தன்னைப்போற்றித் திறமாகமனது தியானமின்பு, அளித்துமனதொருமையிலுல்மகாரநிட்சை யவை யடக்கஞ்சொல்லுமெம்று மதித்துகேளு, தெளிந்தமன தாளுக்கா லசைநிலஞ்சு தேர்வமையுள்ளதினைவாசநின்றகேளு, குளிர்ந்தமன க்குளிராதகல்துக்கடு கூர்மையென்றகல்லுதமியுனமாமே.()

ஆமப்பாமெளனமென்ற சிப்பித்தோடு அவையடக்கமாக நிகொண்டுவந்து, நாமப்பாதெளிந்ததண்ணீர்த் தன்னிற்காய்ச்சி நிதெரித்துக்கொண்டு, நாமப்பாவுதற்கு தன்மையுடன்சுத்திசெய் நன்மையுடனமுரியிலைநாத்துமைந்தா, கா நிக்கருக்கூட்டித் தன்மையுடனமுரியிலைநாத்துவைக்க மப்பாற்கருவியிலைநாத்துவிங்கைக் கமியிலைலாத்திவைக்க (௭[illegible]) மெத்தாமே.

நச்செந்தவிஷ்ந்தவ போட்டுக்கிளைத்து [illegible] அம்மையுடன்
மேல்வாமெயியருது, [illegible] மனதாய்ச்செ
[illegible] புயம்போட்டு வெயிட்டுப்பாரு, தாமென்ற
[illegible] தவமானபூமைதை [illegible]
[illegible] கொண்டாம்மைந்தா [illegible]
[illegible] (௪௱௬௰௬)

பாரப்பாவண்டபர்ப [illegible] பக்குவமாய்மண்டல
[illegible] தன்னிலேவந்த வி
[illegible] காரப்பாவான
[illegible]
[illegible] (௪௱௬௰௭)
மாமே.

பேணவேமேன் [illegible] மாக்கமுடன்
செப்பாக [illegible]
[illegible] செய்யுமுடன்
[illegible]
[illegible] (௪௱௬௰௮)
புடனே [illegible]

சாத்தியதோர்ருப்பமுலி தவத்தாற்சொன்னேன் சங்கையு
[illegible], தோத்தியதோர்ச்ச முறை [illegible]
[illegible] செய்பாகங்களையுங் கேட்டுமையாகப் பார்த்தி
[illegible] பக்குவமாய்ச் சொன்னேனையா [illegible]
[illegible] மெய்யிதென்ன தவமானவாயி
நமைப்போடிவேய், (௪௱௬௰௯)

பாடியே விஷ்ணுவின்பலத்தையெல்லாம் பக்தியுடனேலே
[illegible] நடினதோர்சுருவைமித்து நன்றாய் நாட்
[illegible] தெரியாமல் [illegible] அடினதோர் குளிப்
[illegible] தோற்றான் [illegible] மொரு வி
[illegible] அடினதோரிருடனத்தைத் [illegible] வகரா குருவரு
ளாலறிந்துபார்ப்பாய் (௪௱௭௰)

(நவக்கிரகம்-ரவிமதி).

பாரப்பாவின்னமொருகருவைக்கேளு பரிவானநவக்கிரகத்
தன்னிலேதான், நேரப்பாரவியடவேதிங்கள்ரண்டும் நேர்மையு
ள்ளகண்கள்ரண்டிற்றேந்திமாச்சு, காரப்பாநேத்திரமெய்திற விர
ண்டுகண்கள் கருவானரவிமதியுமான வாறு, ஆரப்பாரவிமதியுமை
ந்தியப்போருர் அறிந்தவனே மெய்ஞ்ஞானியருள்தான்பாரே ()

அருள்காணவசனிலொருவிபரங்கேளு அப்பனேகண்ணதி
ற்றூசுருவைகாங்கு, மருளாமற்கல்வமல்லவைத்துக்கொண்டு மர
ர்க்கமொடுகோசமுடன் பேசுஞ்சேர்த்து, அருளாய்மைவங்கோலத்
தபிலத்தாலே அழுத்தியிடித்தானைத்து வழித்துவமைந்தா, உரு
ளாமல்மனத்திறமாய்திஷ்டிக்கொண்டுமெய்யைவெளியின்தனிலே
லவத்துப்போற்றே (௪௱௭௰௨)

போற்றவதகன்மைபதாய் வைத்துப்போற்றி பொருளாக
லபூரணத்தைப்பூசித்தேதான், சாத்துநீர்சகபூரசமும்பன்னீர்
கமலமலர்ரும்பசத்திற் கருத்தைவைத்து, நாற்றிசையுமெய்க்க
வேடுலநம்போடு தாடுநகர்தனில்வாழும் நாளாக்கமெல்லாந்தே
ந்திரமாயுவாருபதம்பணிவார்மைந்தா சுகமாகவின்னமொருகரு
வைக்கேள. (௪௱௭௰௩)

(மெய்க்குறியஞ்சனம்)

கேளப்பாமங்களமாம் புகலிசயிங் கொத்தவளையபூர
நீக்குருக்கேயாரும், நாளப்பாமூக்குமேற் கண்ணுக்கீழே தல
மானமஞ்சவிற்கிக் கருமேலேழாருய்ம், ஆளப்பாலக்கருவை புத்தி
கொண்டு வவையடக்கமாகநீபதிந்துவாங்கு, கேளப்பாவாசமுய்
சுல்வத்திட்டுக் கூர்மையுடனேக்கோலத்தயிலம்வாங்கே, (௪௱௭௰௪)

வார்த்துநன்றாய்மந்திக்கும் போதிலப்பா வரிசையுடன்புழு
ரசஞ்சேர்த்தேதான், போற்றியேபதனமதா யனைக்கும்போ
திப்பூரணைக்கின்கிருவைபயிறைமையாய்ப்போறும்,சாத்தியதோர்
மையெயித்துச்சிமிழிலடைத்துச் சங்கையில்லாப்பாமருந்தாமே
ட்போற்றி, பார்த்திபனேபொருமலநாய்த்தின் றுகொண்டு பக்கு
வமாய்சேசபூரசமும்பணியே, (௪௱௭௰௫)

[illegible] (௪௭௬)

(சாதாரணை?)

[illegible] (௪௭௭)

[illegible] (௪௭௮)

[illegible] (௪௭௯)

([illegible])

[illegible] (௪௮௦)

(நிலத்தலிங்கம்)

வாங்கியதோர்சத்தோடே தயிலஞ்சேர்த்து வன்மையுள்ள புழுகிட்டுமெத்திடுவேதான், பாங்குபெறாவிதனிலே யொருநாள் வைத்துப் பத்தியுடன் மறுநாள்தா னெடுத்துப்பாரு, சாங்கமாய் மையைப்போலே திரண்டிருக்கும் சாதகமாய்ச்சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி, பூங்கமலமாஞ்சகச்சோதியென்றுபுத்தியுடன் நிலதமிட் டுவணங்கிநில்லே. (௪௮௧)

வணங்கியேநிற்கையிலேமாஞ்சாச்சோதி வாலைபதாமுனை ஞமலைநிட்டுமேறிப்பான், இணங்கியவன்பாதமதைத்தொழுதுகொண்டா விருதயத்திற்சகலரூபப் பொருள்கண்டோன்றுன், குணங் கொருமனதாங்கிக் குவித்துநின்றால் கூறவாள்வேதமொழி சாத்தி ரங்களெல்லா, மணக்கமழுமாஞ்சாச்சோதிநின்று வசனிப்பாளா ம்வசனமேலதாமே. (௪௮௨)

ஆமப்பாசச்சோதி திருமந்தத்தாலே யடங்காதவாரிதிபோ லமுர்தமூறும், தாமப்பாதன்னருளாலமுர்தங்கொண்டாற் றவ லவனைபுர்[illegible]மையும் காட்டிவைப்பாள், தாமப்பாதயக்கிசைக் குிப்பை[illegible]ரூப் நலமாகப்பார்த்தவனே சிவன்முத்தன், காமப் பால்வேகத்தாற்கிரகந்தன்னைக் காணட்டாற்கருத்தழிந்த கழுதை மாடே. (௪௮௩)

மேடானபசுவுக்குப்பதிதான்பாச மார்க்கமுடன்பாசமதிற் பசுவுக்காகும், நீடானபதியாம்பாசமூன்றும் நல்லோர்கள் தானறிந்து நாட்டப்பார்ப்பார், வாடாதமுப்பொருளுமூன்றே யுப்பு வாசமுள்ளமுப்பூவை பார்தான்காண்பார், சேடானசிவ சத்தி பூண்சேயோர்கள் சுழிமுனையின்கடைவெளியிற் காண்பாள் புரரே. (௪௮௪)

(இராருவின்பதி.)

பாரப்பாராருவின் பதியைக்கேளு பதிவானதிரசமடா லிங் கலிங்கம், ஆரப்பாவதிவாரிகள்சுயம்புலிங்க மந்தரத்தில்நடுவான வாதிலிங்கம், நீரப்பாநிறைந்துவருமமுர்தலிங்கம் நீள்புவியிற்ச ராசரங்களடைத்தலிங்கஞ், சாரப்பாலிங்கமென்ற வங்கத்தன்னை ச்சதாகாலத்தொழுதுநின்றுவழிவாய்நில்லே, (௪௮௫)

அறிவானநலமிகுதாருர்தக்காய்பா ரப்பயோயத்தலத்தி க்காருவாழ்வார், குறிபாவாரவெனுர்தவ்வாய்க்கு குணமாகக் கொள்வதற்குவியரய்க்கேரு. தெரியானநலமைமிந்து காசிபூட்டி நிவலாகமிசையபூரகமுஞ்சேர்தாக், பரியாலகும்பகத்தி லமுர் தநின்று பாயுமடாவியினமைநில் விரவித்ருனே. (௪௮௬)

கோரானவமுர்தமனதைக் கொண்டாக்மைந்தா பிக்கெனவே வழுர்தாரம் ரவியிற்சேரும், உமைநித்ராவியிருடவமுர்தந்தே ர்ந்தால் உத்தமனேயுந்தடைப்பு ளளிச்சிகொருரம், நிரமநிந்து வக்குளிச்சி கண்டபோதே நிமசேவயட்சாத்தை நினைவாயே வது சாமயித்துமயோநிறு லக்ஷபந்தான் சாட்சைநிழல்வத்வி தே கமாமே. (௪௮௭)

(அமாவாசி.)

அமப்பாசதுர்த்தம் விசமைாவி யப்பமோ மஹாதாந்தா னம் மாவாசி, தாமப்பாவமாவாசிதன்னிலேதான் தருவானவமுர்தம தேத்தவித்துகொள்ளு நாமப்பாசொன்னபடி யமாவாசிநல ல்லதந்தமிகேவ யமுர்கங்கொண்டால், காமப்பாதவ்வனுவா மானதாய்தவிகே யமுர்தஞ்சிறுநாயி கருநிப்பாரே, (௪௮௮)

கருந்தயிபாக்காமிய்ற்குக் கருவக்கேதா காலநியாமுடருக் குக்கண்கேது, உருக்குநித்தவெர்ப்பினேயயநியார்முட ரு நிருத்தமுடலில்தாலாயில லகமிபவாசமதா யறுண்டுர்பாவால், நிருத்தமுடலில்தாலாயில நம்குகாலுர் நிவ்விவயவேட மரியாமாத்தர், வருந்தமுடனு லகமிழ் நமித்தமேந்து வணக்கமில்லாநினைக்கமநில் மாளுவா ரே, (௪௮௯)

(கேதுகிரகம்.)

வாரூவகேதுவின் கிரகந்தன்னை வசியையுடன்கேதுவை நா ன்சொல்லுகிறேன்மைந்தா, வளருமுவமடா வயானத்தன்வி லேகமிதிலுவண்டமடாநிராசக், நேருமேநேமடா கேதுவுட விந்து தெவிட்டாதகேதுவின் வித்தைவாக்கி, கூருமாவிசராங் கூடச்சேர்ந்துக் கூர்மையுடன்ராவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரே. ()

பார்க்கவேகேதுவுடவித்ததாநும் பக்குவமாய்ராவிரிசங்கூ டச்சேர்ந்து, எர்க்கவேமெழுகாகுமைசர்தரகேரு யின்பமுடன ம்மெழுகைத்தினநுங்கொண்டால், மார்க்கமுள்ளதேகமதிற்கரந் திமீறி மகத்தானபோதையிது வென்னசொல்வேன், நீர்க்கமுள் ளபோதையிலேநின்றுதேர்ந்தால் திவ்வியமுள்ள கயிலாயத் தே கமாமே. (௪௯௧)

தேகமென்றவகமதனை யறிந்துகொண்டு நீர்க்கமுள்ளவறுசு வையிற்பாகக்கண்டு, பாகமென்றவறுசுவையை யகற்றிநீயும் பக் குவமாய்ச்சுவையறிந்து பனித்தபாறைல், நாகமென்றபசிகா கந்தானேதாறைய்த் தன்னுள்ளேயடங்குமடா வின்னேப்பாரு, ஆகமென்றநவக்கிரகநன்றாய்த்தோன்று மாகாசகிரகமது லமர்ந் துநில்லே. (௪௯௨)

அமர்ந்தவொருநவக்கிரகந் தனக்குமேலே யாநிவென்றவ னுக்கிரகமார்தாழிகாண்பார், சமத்தபினையைப்போல்நிரிவார்கிரகங் காளுர் சருநியுள்ளகிரகமதைச் சொல்வேன்மைந்தா, நமர்ந்தம வயாய்கையைநீ யகலத்தள்ளி நலமானபுத்தியைத்தா னுட்டங்க ண்டு, சமந்தமாமநுக்கிரகந் தன்னிலேதான் சதாசிவமனேன்ம ணியைத்தான்காண்பனே. (௪௯௩)

காணப்பாமனேன்மணியைக்கண்ணுற்கண்டு கருணைபெறவ வள்பதத்தைப்பூசைபண்ணி, பேணப்பாவநுக்கிரகந் தன்னில் நின்ற பெருமையுள்ள நாதமதைவாங்கிமைந்தா, தோணப்பாவ ண்டாண்டத்தயிலஞ்சேர்த்துச் சருக்காரவிமுகத்தில்வைத்துப் பாரு; தேணப்பாதவ்விறம்போல் மெழுகாய்ப்போகுந் தெவி ட்டாதமெழுகைவைத்துப்பூசைபண்ணே, (௪௯௪)

பூசையென்னதாபமுடன் தீபங்காட்டிப் புகழுடனேமன துசந்துபுத்தியாக, ஆசையைத்துமெழுகுபண விடைதான்கொ ண்டா லாசாரவாக்கையைதற்சுழிவோயில்லை, தேசமுடன் சதாகால மிகொண்டால்மைந்தா நீயலகெல்நீடுழிகாலம்வாழ்வாய், வாசமுள் ளவநுக்கிரக மகிமைதன்னே வசனிக்கதாவுநூண்டே மனதைக் காரே. (௪௯௫)

காப்பாவின்னூலா யிரத்தையமைந்தா கருக்கிறேற்சலேகமெ காணலாகும், ஆப்பாவாயிரத்தி லமூர்தக்கொண்டர் லய்யமூர் தங்கொண்டவமெய்யாயிவஸ்து, பேப்பாபெற்றவனூமூலகிமேல தான் பெருமையுள்ளசித்தனென்று பேசுவார்கள், தோப்பாறவ க்கிரகமனுக்கிரகத்தன்னை நிட்சயமாய்க்காட்டிவிக்கு மின்னூல் பாரே, (சகூ)

பார்க்கவேதவக்கிரகப் பதியுஞ்சொல்லேன் பாமரவனு க்கிரகநிலையுஞ்சொல்லேன், எர்க்கம்வபதூடைய்நிலையுந்சொ ல்லேன் லேகாந்தமானதொரு வழியச்சொல்லேன், கார்க்கவேலை பாகமுறையுந்சொல்லேன் கருணைபாய்தவில்வினையாட்டிச்சொ ல்லேன், சேர்க்கையுடலின்மதியதன்னைக்காட்டித்திறமாகநீயி ருக்கவகைசொல்லேனே. (சகூ)

சொன்னவகைதனையறிந்துக்குருவப்பாரு தருவாமுள்ளமே ருவைநீசொல்லுப்பின்னி, இவ்வகைசொல்லுமென்று நன்றாய்க் கேளு யின்பமுற்றக்கேளாட்டாதசவமேபெல்பான், இவ்வ டதானுமும் புத்தியுண்டு திறமாகவேயமுடர்ரிக்கிறமேயானும், எ ல்லவகையாருமடாமாருக்காகேள்ட்டிசம்பமெந்தறன்று ப ந்தைப்பாரே. (சகூ)

பத்தானதகாரமடா வண்டமேது பகருதற்கு நாவுண்டோ பாரின்மீது, வித்தானபொருவாகும்வேதமாகும்வினையானவ த்துருவுக்காணியாருஞ், மித்தானமித்துவினையாமதற்குத் திறமா னதலமாருமெனனமாகு, மூத்தாகச்சப்பிடாமூவேயுமாது மூ தண்டநிறைந்தமதிமூத்திதாமே. (சகூ)

(அண்டமேரூ)

தானென்றமூத்தியுடதலைமைகண்டு தப்பாமலத்தலையை தா ன்றுனென்று, சோனென்றகுருவருளால் தானியென்று குருவா னவண்டமடாஞானியண்டம், ஊமென்றஞானியண்டம் வாக்கி நல்ல வுறதியுள்ளமெமூருவகைப்புரைட்டேமைபா, தேனென்றவண் டமதின்சவ்வுப்போக்கித்திங்கிலாதிறாவகத்தாங்கத்தியணமே ()

சுத்திபன்னூம்வகையேது சொல்லக்கேளு சுகமானவெடி யப்புரிராவகத்தைவாங்கி, பத்தியுடனண்டமதைத் தோய்த்துத் தோய்த்துப் பதிவாரவிமூகத்தில் தவநாட்டேபோடு, அத்தியுடனி ரிகள்வற்றிச்சுத்தியாச்ச வருவமையுள்ளவண்டமது வெற்றியாச்சு, மூத்தியுள்ளவண்டமது வெற்றியானால் மூர்க்கமுள்ள மொழுகுவ கைக்குறதிகேளே. (௬௱)

உறதியுள்ளவிமமது பலந்தானேந்து வுண்மையுள்ளவவிர ந்தன்னைவாங்கி, பரிமெல்லூதாமதிற் நன்றாவாட்டிப் பாமா னவண்டமதுகைவைந்செய்து, கருதவதுவைந்தெழுத்தையுச்சரி த்துக் கருணையுடன்ரவிமூகத்திற் காயப்போடு. உறதியுள்ளவண் டமது நன்றாய்க்காய்ந்தாற் சுகமானவதன்மேலார் வைசக் கேளே, (௬௱௨)

சேரப்பாகவசமது சொல்லக்கேளு கெடிலாப்பூரமடா காரங்காரம், ஆரப்பாகாரமுள்ள பூரம்வாங்கி யக்குவாற்றுநாட் டியசுண்மேற்பூசு, சோரப்பாவாரமற் பூசிறன்றாய்ச் சொகுசா ஈவிமூகத்திலவநாட்டேபோடு, வேரப்பாமெரித்தமெற்றிக்கல் லிறமேலே வினையானவண்டமது விஞ்சையாச்சே. (௬௱௩)

விஞ்சையெனும்பொருளானவண்டந்தன்மேல் மெழுகுவச மதன்மேலோர்கைசக்கேளு, நஞ்சையெனுநஞ்சப்பாஷாண காண்பான் நவிழுகின்றமதனிப்பெருமை நன்றாய்க்கேளு, ப ஞ்சையென்றபஞ்சையெடா நிலப்பூரநதான் பக்குவமாய்தன்சே னைப்பரிதியாமேல, ஐஞ்சுமேலாதயோர்க்கு மேலதாக கருவதி றமானநிலப்பூரந்தாமே, (௬௱௪)

(நிலப்பூரம்)

தானெனநிலப்பூரம்பலந்தானேந்து தன்மையுடன்கட்டுவகை சயநீர்தன்னால். கோனுணகுருவருளாற்கல்வந்தாட்டிக்கூர்மையுட ன்கவசமது குணமாய்ச்செய்து, தானுணநாதர்பத நன்றாய்ப் போற்றி தலங்காமல்ரவிமூகத்திற் காயப்போடு, தேனுணகமலம திலமூர்தத்தானுஞ் செம்மையுடன்கசிந்துருகித்திறமதாமே ()

நிறமாகவதன்மேலோர்வசம்பேரு சிவசிவாபாண்டமென்
றபதப்பாண்டத்தில், உறமானகல்லிலையுந்தா னிட்டுக்கொண்டு
உரிசையுள்ளவுப்புதிரெண்டாய்ச்சேர்த்து.நமாவபாண்டமதில
சைமேட்டிட்டுக்கருணையுள்ளவசமுனைபதன்மேல்வைத்து, சிரபா
ரகவசம்தில் மூன்பொடிவைத்தாயி நிறமாகமேல்மூடிக்கவசந்
செப்பே (௫௱௪)

செப்பதொருவசமதை வறுவாட்செய்து நீக்கமுடனி
லிமேரு வகையைக்கேளு, செப்பதொருபூமியிலே குகை
போல்வெட்டிக்குகையாவது நாதனியேயா லேக்கயிட்டமுடன்
டன்குகையிலவர வாசிபோட்டு வன்மையுள்ளவசமதை பதன்
மேல்வைத்து, மைதையுமந்தருசதன்மேல்போட்டுக்குருத்துற
வேவைவப்போட்டுமூடிடாயே. (௫௱௫)

மூடியபதன்மேலே நிரணைபோட்டு மூர்க்கமுடன்சிதம்
பாசக்கரத்தைக்கீறி, நாடியேநீயிருந்தபடையன்று நமோவாபூ
சணைநிதைமனதில்கொண்டு, வாடுமனந்தனைராமற் கும்பகத்திலி
ன்று வாசியுடன்சேசபூசக்கூரப்பலனி, கூடிபெருகுபதத்தில்ம
னதைநாட்டிக் குணமாகநீயிருத்தபடைபண்ணே, (௫௱௬)

பண்ணைப்பாதபடையுந்தாக்கிலியிற்றின்று பாலகயோமண்ட
லமோ ரண்டுசெல்லுஞ், விண்ணாப்பதாரேளக்கி வைரவர்பூசை
மேலான கருபூசையிட்டுத்தீ, தங்களப்பாவிட்டகை வயிட்டதா
னம் நாடிநின்றதுவாரபாலர்க்குப்பூசை, கண்ணைப்பாகருவடை
யந் தவறுமஞ்செய்து கருணையுடன்சாலைமென்று தண்டஞ்செ
ய்யே, (௫௱௭)

செண்டமதைபதிருது கோணத்தன்னில் நீக்கமுடன்செய்
துகொண்டுதபதீபம், கொண்டுநடுத்திபமதைக்குறிப்பாப்ப
ல்லலிருவியானசமாதிதனைத் திறந்துமைத்தா, கண்டதொருசமே
ண்டலத்தைப்பையவாங்கிக் கருவானவசமதைக்குறந்தியுந், கா
ண்டமாருதமானவிட்டத்தன்னைச் சாத்தமுடன்றுவெடுத்துவை
த்துக்கொள்ளே, (௫௱௮)

வைத்ததொருவண்டத்திற்வசத்தன்னை வரிசையாய்நீயெடு
த்துமைந்தாகேளு, முத்திபுள்ளவிரதமதின்கவசந்தாணு மூதண்ட
வண்டவோட்டிவித்செய்து, வைத்ததொருபூரணத்தோடிட்டலந்
து கருவானமுக்திசிவமொன்றாய்க்கூடி, மெய்த்ததொருமெரு
கதுபோற்றிரண்டுநிற்கு மேலானவண்டரிராவருளாற்பாரே ()

பாரப்பாதிரண்டு நிற்றமொருமெடுத்து பத்தியுடன்பாணி
தனிற்பதனம்பண்ணி, நேரப்பாநிற்றதொரு பூரணத்தை நேர
மையுடன் பூசைசெய்து பூசித்தாக்கால், ஆரப்பாவறிவார்கள்பூ
சைநேர்மை பன்பானபூசைவைபதானாளக்கேளு, விரப்பாசெ
ய்யாமல்சதாசிவத்தைபூடன்சேர்சுபூசைதும்பண்ணே (௫௱௯)

பண்ணுவதுகுருப்பதமேற்றருவேவன்றுன்லிப் பணித்துமிக
ப்பாராபரனைத் தொழுதுபோற்றி, உண்ணுவதற்குமூர்த்தாச கற்ப
மென்று வறுதியுடன்சடத்திறுட வுறுதிகண்டு, நண்ணுவதுமெ
முதிலொருபணவிடைதாவெடுத்து நாவதனிலவைக்காசயருவிப்
பாயும், புண்ணியவேயந்தாகம் கொண்டாயாறுல் புதுமைமெ
ருபுதுமைதனைச்சொல்லக்கேளே. (௫௱௰)

சொல்லக்கேள்மூர்த்தசகற்பத்தன்னைச்சருதியுடன்மண்டலமே
கொண்டாயாறுல், அல்லக்கேளென்மகனே யாக்கைதன்னி லழு
த்தமதாய்ச்சட்டையொன்று வெளுத்தாத்தன்றுட், வின்னுக்கே
ன்மேலானசட்டைபோறுல் விசையானவாதநீ ரற்றுப்போச்சு,
செல்லக்கேள்வாதநீர் சட்டைபோறும் திறமானபிரமகுலத்தேச
மாச்சே, (௫௱௰௧)

ஆச்சப்பாவந்தாசமமூரியோடே யருமையுடன்றுடெ
குமனதுட்கொண்டு, பேச்சப்பாவற்றதொருமௌனமே,
பேசாமல்மூன்றுமண்டலமேகொண்டாக்கால்,காச்சப்பாவை
நியின்றழலிறுமேல கடறமேமன அழுநியாகநின்றும், பே
பாதிரோதையின்பாசம்பாசம் போக்கநிந்தாலதுன்மேல
ட்டைபோமே, (௫௱[illegible]

(லிங்கமெழுகு)

சட்டையென்றதேசமதிற்சட்டைபோனல் சங்கையில்லா
விசாந்திபெயினசொல்லுவன், இட்டமுடனிதவியலாகு வியரங்
கேளு மெலமக்கசாமுன்மெழுகிற்குழைந்சவாங்கி, கட்டாவவிக்
கமாரத்தவைசஞ்செய்து கருணையுள்ளதிபமதில்வாட்டிஞெங்கால், மூ
ட்டாடபடியம்மெழுகதுதான்லிங்கத்தேறி முழுதுமருமெழுகாகு
ம்லிங்கத்தினே. (ருாயக)

தானென்றலிங்கமதின்மெழுகைவாங்கிச்சமாசமாய் மதிதனி
லேயூற்றிக்கொண்டு, கோனென்றகுருவாதந் தொடுக்கப்பா
ரு குருவானதங்கமடாவெள்ளைசொல்லுவன், தேனென்றவுமிதர
சற்பத்தாலே செயமானதங்கமதைப்பணவிடைதான்வாங்கி,நா
னென்றவாஞவைத்தால வெள்ளிசெய்யில் தன்மையுடன்பத்துக்கு
வொன்றுதாக்கே. (ருாயஉ)

ஒன்றானதங்கமதைத்தாக்கிறேக்கால் ஒங்காகோவெள்ளைசொ
ல்வேனுத்தமன்றுபக், குன்றுதலுப்பதவைபடா வடதோவெட்டு கு
றையாதசெல்படா வாய்யதி, கன்றுடைதாயேருவியாகுங்கச
டற்றதங்கமடா வங்கமங்கம், பன்றனவங்கபடாவாதிசம்பா
லகேனேநியறித்தாப்பயறும்போச்சே, (ருாயஅ)

(அரிதாரம்)

போச்சென்றவிமிசாதே யின்னங்கேளு பொருளான்வமுரி
தாசமெழுகிற்றுணும், பேச்சொசாகுறம்பேசாமல் பயனையாகவ
ப் பெலிபெயம்மெழுகிற் கழைந்சவாங்கி, பூச்சென்றவரிதார்க்க
ட்டதன்னில் போதாவாயிடைக்கடைதான் வைசம்பண்ணி, மூச்
சென்றமண்ணிலைவைத்துசெய்து மூர்க்கமுள்ளாவிதனிலே காய
ப்போடே, (ருாயக)

போடப்பாவிதனிலே தன்றுப்காய்ந்தால் பூரணமாஞ்
சோதிபாதம்போற்றி, நாடப்பாதிசனமதாய்ப்புடத்தை
தன்மையுடன்புடமாதியெடுத்தப்பார்த்தால், வீடப்பா
வொருதாத்தாஞம் வீறங்கிக்கட்டிபதும்மணிபோலடு
ப்பாவம்மணியையெடுத்துக்கொண்டு வருளானதங்கம
டபேசேரு, (ருாயஉ)

சோப்பாதங்கமது ருகையிலிட்டுத் திறமாகவுருக்கையிலே
தாரந்தாக்கு, சேப்பாதானடங்கித் தாரந்தன்னைச்செம்மையுடன்
வாங்குமடாதங்கத்தாஞம், தோப்பாநின்றதங்க மென்னசொல்
வே னேர்மையுடனதிறத்தையார்தான்காண்பார், பாரப்பாவ
தனுடையபேரைக்கேளுபிரபலமாமரிதாரமென்றும்பேரே ()

போானவரிதாரத்தின்றன்மைகேளு பெரிதானசெம்புலே
நூற்றுக்கொன்று, நேராகக்கொடுத்துடனேயென்ன சொல்லே
ன் விசமானதங்கமதுபத்தேகாஞந், தூானவெள்ளியிலேயை
நூற்றுக்கொன்றுருட்டிஞர்வ்பதென்னச்சொல்லப்போமோ, பேரா
னவரிதாரத்தன்மைசொல்லச் சிவசிவாநாவடங்காச்சித்தநாதனே.

சித்தானசித்திபொன்று சொல்லக்கேளு சிவசிவாவைலாயு
மென்னசொல்வேன், சுத்தமுள்ளவெள்ளியடா மதிதானென்ல
சுருதியுள்ளமதிகோடியிதற்கொவ்வாது, பத்தான வெள்ளையப
பரப்பிரமரூபம் பார்க்கரிதுபார்க்கரிது கண்ணேருகும், வித
தானவித்துதானுர் தான்காண்பார் வோனவித்துமதிவெள்ளை
தானே. (ருஉக)

வெள்ளிமதிக்கதிரொளியையார்தான்காண்பார் வோனச
திர்மதிதான்வீரம்வெள்ளை, உள்ளியென்றதயிலமதா விரண்டுஞ்
சேர்த்து வுரிமையுடன்கல்வமதி லாட்டிமைத்தா, தெள்ளிமை
யாய்வழித்துருட்டிவட்டுபண்ணி செங்கதிரோன்றன்முகத்தி னுள்
ளவைத்து வன்னிபெறுங்கிழங்கதனை ரண்டாய்க்கீறி வைத்துமூடி
புலர்த்தவட்டைவைத்துமூடே. (ருஉஉ)

மூடிதன்றுப்க்கிழங்கதனைமண்ணுஞ்செய்து முக்கியமாய்
நிறைபதித்து புடத்தைப்போடு, வாடிநின்றமலையாதேவிசவெ
ள்ளை மகிழந்திரண்டுமுறவாகக்கட்டிப்போரும் நாடிநின்றசற்
குருவைத்தொழுதுபோற்றி நமனைவைரவர்க்குப் பூசைபண்
ணி, கூடிநின்றபுடமதனை யெடுத்துப்பார்த்தால் குருவான வெ
ள்ளையடாவீரத்தானே. (ருஉரு)

விரமெல்றவெள்ளைதனைப்பிறர்சைக்காளுர் விப்ரருடன் சொய்நுகிறேனன்றூய்க்கேளு, கார்மென்னதங்கமெதில் நாதுக் கொன்று வளங்குமூற்றவுருக்கிவாய் கல்விட்டாபிம், சாமெ ன்றசாரமடாதங்கப்போக்கு சற்குருவாய்நிற்றதொரு தங்கத்த வ்ணை, பார்மென்றவெண்ணிபதைவெள்ளிசெய்யில் பதிலுக்கு ஒன்றவிடபழுக்கும்பாரே. (௫௨௬)

பாழக்குமென்றசொன்னபொரு ளென்னவென்றுற் பா ரானவண்டமடா செயவீரத்தாம், செறிக்குமனமப்பாத்தின் செயல்தானுற் திருவானவாலேபடா செம்மைசெய்மை, வளிக் குயனங்களிக்காமற்சாருத்தைக்காரு கமலமலர்பூமாதைக்கருத்தி ம்சேரு, சுழிக்குமனதுசொக்காமற்சாருதிபாரு சருதிமுடித் தந் தமடாசேர்திதாமே. (௫௨௭)

(வெடியுப்புச்சுண்ணச்செயநீர்)

தானென்றவெடியுப்புச்சுண்ணஞ்சொல்வேன் நன்மையுட னேகேளுமாளுங்காநீ, தேனென்றவெடியுப்பு பலமோரண்டு திறமானகல்லுப்புப்பலமும்ரண்டு, ஊனென்றவேடிது பலமி ரண்டு உத்தமசேரமூன்றொன்றாய்க்கல்வத்திட்டு, தானென்றசெ யநீராலரைத்துவில்லை தன்றுக்காயவைத்துப்புடத்திற்போடே. (௫௨௮)

போட்டசொருபுடமாறி யெடுத்தப்பாரு புண்ணியனே கண்ணும்பார்க்கட்டிநிற்கும், வாட்டமென்ன சுண்ணம்பைக்க ண்டபோதே மகத்தானசாருஞ்சேர்நாளுக்கொண்ட, ஓட்ட மென்றநீரப்பாசெயநீராளு முத்தமனேபன்னீரில் வீரம்பூரம், நாட்டமுடன்செயநீரில் சேர்த்தாயாளுல் நன்மையுள்ளசெயநீ ருமுறுதியாச்சே. (௫௨௯)

உறுதியுள்ளசெயநீரில் சாக்கெல்லாந்தா னுசமடித்துபோ ருமடாநீரின்மேலத், சருதியுடனிமரித்து வெறையார்த்தால் சொர்க்கமென்றுசொர்க்கமடா சோதிதோன்றும், பரிதிமதிர ண்டிடுமடபலமேகாளும் பாலகனேபயனறிந்துபலவிக்கண்டா ல், கருதுமனமொன்றாகுங்கலைநீங்குங் காணமும் பூரணமும் வாசிருள்ளாமே. (௫௩௦)

(அண்டத்தயிலம்.)

ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு அருளானவகிரா மதுபலம்பத்தாகும், ஓமப்பாசருகுத்தப்பலம்பத்தாகு மூண மையுள்ளபூநீறு பலமொன்றாகும், தாமப்பாவெடியுப்பு பல மொன்றாகும் தன்றானசிமைதுபலமொன்றாகும், ஓமப்பா வி ரத்துப்புபலமொன்று மூண்மையுள்ளசாரமது பலமொன்று மே. (௫௩௧)

பலமான பொரிகாரம் பலமொன்றப்பா பலியானவ ளையலுப்புபலமொன்றப்பா, குலமானகல்லுப்புபலமொன்றப் பா கூர்மையுள்ளருடனைப்பலமேபாடு, வலமானகெந்தியு மு பலமொன்றப்பா வகையானசாக்குலமேயந்தங்கூட்டி, பி லமாகவிடித்ததனைப்பொடியாய்ப்பண்ணி பேரண்டசருகாயு ங்கூடச்சேரே. (௫௩௨)

கூட்டியெல்லாமொன்றாக்கிப்பாண்டத்திட்டுக் குமானநீர் விட்டுப்பெசிநன்றாய், நாட்டியே மேற்சட்டிகவிழ்த்துமூடிநன் றாகமண்செய்துதமரிதான்போட்டு, கேட்டமுடன்றயிலமாக யிறக்கிக்கொண்டு கிலசியாப்பாரணியிலடக்கப்பண்ணி, வாட்ட மில்லாவீரமதில் கருக்குதாக்க மைந்தனேயவீர மெழுகாய்ப் போமே. (௫௩௩)

மெழுகானவீரமொடுகாசார மேன்மையுள்ள பூரமுட ன்கெந்திகூட்டி, நழுகாமலரைத்துமொருவில்லையாய்க்கட்டி நன் மையுள்ளகல்மறித்தாட்டிக்கொண்டு, உழுகானவாய்நீரைவைத் துக்கொண்டு வுண்மையுடன் வில்லைகட்டிக் காயப்போடு, கழு வாகக்காய்ந்தபின்பு சீலசெய்து சத்தியுடன்காடையென்ற புட த்தைப்போடே. (௫௩௪)

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்தப்பாரு பொற்குருவாஞ்ச ற்குருவாய்போற்றிக்காரு, நாட்டமுடன்குருவெடுத்துவைத்துக் கொண்டு நன்மையுள்ளதங்கமதுசேர்த்திரண்டு, கேட்டமுடன் மூன்றாகுவிறப் பணவிடைதானேயிட்டு திருவானதங்கத்தில்வாய் நீராற்பூசி, வாட்டமில்லாமேவாட்டில்வைத்து மண்சீலைசெய்து ம கம்புடம்போடக்குருவாய்ப்பாரே. (௫௩௫)

பாரப்பாபொற்குருவிற்பனைவிடைதாமெடுத்து பாய்ச்ச டாகாரியம்பத்துக்கொன்று, நீரப்பாகீதான்வற்விக்காரியந்தா னி யிஷித்திற்பழுக்குமடாவென்னசொல்வேன், காரப்பாசற்குருவி ன்பாதந்தன்னைக் கருணைபெறப்பூசித்துக்கருணைகூர்ந்து, தோ ப்பாமனதைமிகத்தேர்ந்துகொண்டு திறமாகப்பூரணத்தைத்தின முநோக்கே. (௫௩௭)

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேண்டும் நொடியானதிரு வடியைக்காக்கவேண்டும், தாக்குவது கும்பகத்தில்வாசிபூட்டித் தழுலானவக்கினியாற்றன்னைத்தாண்டி, நீக்குமலர்வாசனையாற்ச கஸ்திரபீடம் நேரான பிரமபதத்தருணைநோக்கி, வாக்குமனதி றிவுடையமனதினாலே மானதமாம்பூசைதனைமனதிற்காணே. ()

காணவென்றால்ராமனுடவாக்கியத்தில் கருணையுள்ளவாயிர த்தைக்காணவேண்டும், பூணவென்றால்மனதுருகியகலேயமந்தா பொற்குருவாஞ்சற்குருவைப்பூணவேண்டும் நாணவென்றால்நா னுகிறதாருக்கென்றால் நன்மையில்லாதுஷ்டரிடம் நாணவே ண்டாம், ஆனுவங்கள்மிகப்பேசியழித்திடாம லண்டசாரசரங்க ளைத்தான்வசமாயெண்ணே. (௫௩௮)

எண்ணுவதுனைவற்தெழுத்தை யெண்ணியெண்ணி யெட்டி ரண்டுமறியாதவிடும்பர்தானும், அன்னமதுசுவைதனையேகாண மாட்டா னதனுடையசாரமதையறியான்மட்டி, பெண்ணுடை யபெருமைதனைப்பேணிப்பார்த்து பேய்க்கூத்தாய்த்திரிவார்க ள்கோடாகோடி, தன்னுடலைத்தானறிந்து வழுர்தங்கொண்டாற் றலைவனையுந்தன்னையுந்தான்காணலாமே. (௫௩௯)

காணவொருகருவைப்புசொல்லக்கேளு கைலாயபுலத்தியர் தன்கடாட்சத்தாலே, தோனுகிறவுருப்பேதங் கோடாகோடி சொற்பேதம்பொருட்பேதங்கோடாகோடி, பூணுகிறபொற்கு றிபோர்சித்தர்கோடி பூவுலகில்யானறிந்து புனிதமாக, வானு லகிற்சென்றுகை லாசம்புக்கி மகிழ்ந்திருந்தே னந்தியுடமாய்ற் றலே. (௫௪௰)

நந்தியுடமாயில்வெகுநாளிருந்து நான்பவித்தேவைலம் ந் தைத்தெண்டம்பண்ணி, புந்தியுயிசைபெறுங்லகாரபீடமோ ங்காரமானதோருகாரபீடந், சித்ததலிற்றெளிவானமூலத்தன் னைச்செப்புகிறேனவர் பதத்தைத்தெண்டம்பண்ணி, தந்தைதா யானதோரேகமூலந் தயவானமூலமதுமகாரமாமே. (௫௪௧)

மகாரமென்றமௌனமதையார்தான்காண்பார் மக்களேபு ங்களுக்காய்ப்பிரித்துச்சொல்வேன், அகாரமென்றவட்சரமேசி வமாமூல மப்பனேசிவத்துக்குச்சத்திகேளு, உகாரமென்றவட் சரமேசத்தியானு முறதியுடனிருவருமேயான்றும்போது, அ காரமாமெட்டிரண்டும்பத்துமாச்சு வாதியந்தமொன்றான வறி வைக்கேளே. (௫௪௨)

கேளப்பாவறிவான அகாரபீடங் கிருபையுடனேக்காரக்க ம்பமாகி, மேலப்பாவளர்ந்துவாசாய்ம்புக்கி மேன்மையுள்ளவ ட்டமதாய்விந்துவாச்சு,வாளப்பாவிந்தென்றுங்காரமென்று மக த்தானமௌனமென்றும்போகமென்றும், ஆளப்பாபோகமெ ன்றவைத்துதன்னை யாரறியப்போறார்களப்பப்பாமே. (௫௪௩)

உப்பானவுப்பதுதான்பூமிநாத முரிமையுடன்மண்பிறப்பு மதனைநாதம், அப்பானவமுர்தமுன்னும்பசனைநாதம் அடக்கா தசிந்தையுற்றவருணமாதஞ், செப்பாதநாதமடாயக்கைநாதஞ் செகத்தோரையமயக்குகின்றசெகநாதந்தான், கொப்பானகுருவி ருந்தகுருநாதந்தான் குழந்தையென்றமதனைபக்ஷை மன்னானீ பாரே. (௫௪௪)

பாரப்பாசெனித்தமுதற்பத்துநாண்மட்டும் பாலகனைய மைத்தவிதிபெழுத்துமாறில், சீரப்பாசிருஷ்டியில்சிருஷ்டிவைய ச்சேரப்பா செனித்தவிதியெழுத்தெனவேதிகைத்துநிற்பார், கா ரப்பாவப்பதியைகாருகாரு காத்துமிகக்கருவெடுத்துக்கருத்தா ய்நீயும், ஊரப்பாவந்துவிடுமூலகத்தோர்க ளொருவரறியாமல் நீபதனம்பண்ணே. (௫௪௫)

பதனமுள்ளகருவைமிகக்கண்டமாக்கிப் பாலகனேயிதற்கு ரெட்டிபுப்பைவாங்கி, விதனமதைத்தானகற்றிரவிபிசந்தாய் விருப்பமுடன்பலம்பத்துபொடிதான்செய்து, வதனமுள்ளகுப்பிச்துளடக்கஞ் செய்து வாருபெறமண்சீலை வலுவாய்ப் பூட்டிமதனமுள்ளமெளனமதைத்தொழுதுபோற்றி மகத்தானவப்புமுப்புமொன்றுப்சேரே. (ருசசா)

சேர்த்துமிகச்சட்டிகொண்டுநன்றாய்மூடித்திறமாகச் சீலைசெய்துமன்தாய்பூசி, பார்த்திபனேகுழிவெட்டிப்பாண்டம்வைத்து பத்தியுடன்மண்பரப்பித்திரணேபோட்டு, கார்த்திருந்துவாறுநாளெடுத்துப்பாரு கனலேறிக்கற்பூரவாசம்வீசும், போற்றிமிகத்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு பூரணமேயாதியத்தப்பொருள்தானென்னே. (ருசஎ)

(சவர்க்காரம்.)

தானென்றசவர்க்காரவுப்புதன்னைச்சங்கையுடன்கல்வமதிலரட்டிமைந்தா, கோனென்றகுருவருளால்நன்றாயாட்டிக் குருபரனைத்தியானித்துப்பாண்டத்திட்டு, தேனென்றமொழிமாதைத்தியானம்பண்ணிச்சிவசிவாமுன்போலேசமாதிவைத்து, நானென்றவாணவத்தைநன்றாய்போக்கி நன்மைபெறமண்டலந்தான் காருகாதே. (ருசஅ)

காரப்பாமண்டலந்தான்சென்றபின்பு கருவானகருவெடுத்துமுன்போலாட்டி, சேரப்பாவாய்கண்டதாழிதன்னில் செம்மையுடன்றான்சேர்த்துத்திறநைநோக்கி, வீரப்பாமனதறிவாலவட்டிலேற்றிக்கல்லேநக்கியெரிப்பாய்மெதுவாய்மைந்தா, தேறப்பாமனந்தேறிமெதுவாய்மைந்தா, நியெரிக்கும்போதிலது பொங்குந்தானே. (ருசகூ)

பொங்காமற்றீயெரித்துப்பதத்தைப்பாரு புஷ்டியெல்லாந்தான்கரைந்து நீராய்நிற்கும்; எங்காமல்நீயெடுத்துப்பாயமடத்தாற்றி யென்மகனேவெட்டிசவியிலேவைத்து, ஆங்காமற்காத்திருந்துவெட்டுநாள்தான் துயர்க்கக்காய்ந்துயின்புமைந்தா கேளு, பாங்கானவுவர்ப்புவுஞ்சீனக்காரம் பத்தியுடன்வகைக்கைத்துபலமும்வாங்கே. (ருருய)

வாங்கிநன்றாய்ப்பொடிசெய்துவைத்துக்கொண்டு வளமானகளியுப்பிற்சேர்த்துக்கிண்டி, இங்கில்லாவிழுகத்தில்மூன்றுநாள்தான் திறமாகத்தானெடுத்துவைத்துமைந்தா, தாங்காயல்லியமுடன்பூரம்ரண்டுந் தப்பாமல்வகைக்கிருபலமும்வாங்கி, ஆங்கதுகொண்டேபிடித்துப்பாகிற்சேர்த்து அப்பனேகிண்டிராவிழுகத்திவ்வையே. (ருருக)

(ஞானியண்டம்)

வைத்தபின்புமறுநாள்தானேயாகேளு மகத்தானசவர்க்காரங்காரமேற, எய்த்துவிட்டுத்திரியாதேஞானியண்டம் பின்புமுடனுபதுதான்வாங்கிநீயு, மைந்துவிட்டுவிருகருவுமொன்றிற்சேருமாரக்கமுடன்றுரிசைத்துபலமும்வாங்கி, நைத்துவிட்டுப்பொடியாக்கிக்கருவிற்சேர்த்து நன்றாகமத்தித்துவுப்பிலூற்றே, (ருருஉ)

(அன்னப்பெருமை)

ஊற்றிநன்றாய்மத்தித்துக் கிண்டிகிண்டி வுரிமையுடன்ரவியில்வைத்துநன்றாய்க்கிண்டி, பார்த்திபனேதினந்தோறும் ரவியில்வைத்து பாலகனேநீர்வற்ற மட்டுங்கிண்டி, கார்த்திருந்துகிண்டினதாலுப்புக்காரங் கடுங்காரமேறியல்லோ அன்னம்வீசும், பூத்தமலர்வாசனைபோற்சுன்னமாகும் பூரணமாஞ்சுன்னமெல்லாம் வெளுத்துப்போமே, (ருருங)

வெளுத்தமலர்ச்சுன்னமதையென்னசொல்வேன் வேதாந்தமனோன்மணித்தாய்விளம்பும்வார்த்தை, அழுத்தமுள்ளசுன்னமடாவம்பாத்திசுன்ன மருள்பெறும்பூரணத்தி னதிகசுன்னம், வழுத்துதற்கரிதானவழலைச்சுன்ன மங்களமாயெங்கும் நிறைந்திருக்குஞ்சுன்னம், பழுத்தநலகலாசகிரியானமேரு பருவதம்போலெங்குநிறைசுன்னமாமே, (ருருச)

சுன்னமதின்பெருமைதனைச் சொல்லக்கேளு சூட்சமாய்ச்சற்குருவைத்தொழுதுபோற்றி, வன்னமென்றசுன்னமதுவகுத்து வரிசையுடன்சொல்லுகிறோம்மகிழ்ந்துகேளு, எண்ணவொண்ணாதமுப்பத்துநான்குபேரு மின்பமுடன்வளாதலைக் கண்டால்மைந்தா, நண்ணமாயவர்தேகங் கட்டிப்போச்சு நல்குருவெழுஞ்சொரூபபதமேவலாச்சே, (ருருரு)

ஆச்சப்பாசொர்க்கபதமென்னவென்று வருள்பெருந்தே வசிஷ்டமுனிவரோடு, பேச்சப்பாபேசாத மௌனத்தேகிப் பெருமையுடனிருந்தார்களனேகங்கோடி, நீச்சப்பாபிரளயம்வந்து அற்றபோது நீணிலத்திற்கெதியில்லையென்றுசொல்லி, மூச்சப்பா முடிந்தவிடந்தெய்தினார்கள் முடிந்தவிடந்தெய்திசொர்க்கங்கண்டிலாரே. (௫௰௬)

சொர்க்கபதங்கண்டவர்கள் கோடிக்கொன்று உருவமுள்ள மேருவதையவனேகாண்பான், வர்க்கமுள்ளசிவயோகிவர்க்கமாகும்வகையுடனேயட்டமாசித்துமாடும், தர்க்கமலமாயபரிபூரணமாய்நிற்பாள் தன்மையுடனாயிரத்திறைப்புச்சன்னத்; தர்க்கபதமில்லாத வழலைச்சுன்னந் தற்பாத்தினருள்பெருகுஞ் சுன்னத்தானே, (௫௰௭)

(சாரக்கட்டு)

சுண்ணம்துவாடுநெறதொழிலைக்கேளு அணையானமனோன்மணிதன்றவத்தினாலே, எண்ணமுள்ளசுன்னமதுகழஞ்சுபத்து வெடுத்துநீகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு,வண்ணமுள்ளகருவாலையாட்டிமைந்தா வரிசையுடன்சாரத்துக்கங்கிபூட்டி, நன்னையமாய்ச்சட்டிதனில்மண்மீதில்வைத்து நன்றாகமேல் மண்ணைப்பாத்திவையே. (௫௰௮)

வையப்பாசட்டிதனைபடுப்பில்வைத்து வரிசையுடனீயெரிக்கவனலுமீறி, பொய்யப்பாபோகாமல்சாரத்தாலும் புனிதமுடன்கட்டி நன்றாயிருகிநிற்கும், நையப்பாகல்வமதிற்கவசத்தோடே நன்றாகத்தானரைப்பாயமூர்தம்விட்டு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன்கெந்திபலம்வாங்கி மேன்மையுடன்கவசமதுவலுவாய்ச்செய்யே. (௫௰௯)

வலுவாகச்செய்ததொருகவசந்தன்னை மார்க்கமுடன்முன்போலமண்மாயில்வைத்து, தணுகமற்றீயெரிப்பாய்மைந்தா நீயும் நன்மைபெறத்தீயாறியெடுத்துப்பாரு; ஒழுகாமல்செந்தியந்நீறாய்நின்று வுண்மையுடன்கவசத்தோடொத்துப்போகும்,அறுகாமற்கவசமதுகல்வத்திட்டு அப்பனேவாய்நீர லரைத்திடாயே. (௬௰)

(நாகக்கட்டு.)

அரைத்ததொருகவசமதைநன்றாயாட்டி யப்பனேமெழுபோலாட்டிமைந்தா, புரைத்ததொருநாகந்தூக்கையாலையா ண்ணியனேயதற்குரெட்டிக்கவசம்பண்ணி, விரைந்துமிகக்காயநன்றாய்ரவியிற்போடு விறட்டிநன்றாகக்காய்ந்தபின்பு, நிரைத்துடனேமண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து நீர்வற்றநன்றாகக் காயப்போடே, (௬௰௧)

காய்ந்ததொருகவசத்தையெடுத்துமைந்தா கணபதிக்கும்வடுகனுக்கும்பூசைசெய்து, பாய்ந்தோடிப்போகாமற் செபுடத்திற் பத்திபுடல்வைத்துநன்றாய்ப் பூசைபண்ணி, சாய்ந்துமனங்கோணமல்நிலையில்நின்று தன்மையுடன்றானுருகியாடுநாக,மாய்ந்துநில்றாடுகிறநாகந்தன்னையக்களேபுடமாறியெடுத்துப்பாரே.

பாரப்பாபுடமாறியெடுத்துநல்ல பக்குவமாய்க்கவசமதையுடைத்துப்பாரு, வீரப்பாதானடங்கி நாகத்தாலும் விபாமுடன்கட்டிபதுமணியாய்நிற்கும், ஆரப்பாவறிவார்கள் நாகமணிதன்னை யாயிரமாகுஞ்சிரசுடையவாதிசேடன்,நேரப்பாநின்றல்லோ பூமிதாங்கி நின்றதினாற்பூலோகமானவாறே. (௬௰௩)

லோகமென்றுலோகமல்ல நாகலோகம் நுண்ணிமையாய்ப்பெருந்திவாய்நின்றதப்பா, ஆகமென்றகருவறிந்தோ னவனேவாதி யம்பாத்தின்குறிப்பறிந்தோனவனேஞானி, பாகமென்றுசெபறிந்தோனவனேயோகி பலருசியுந்தெரிந்தகற்றுமவனேசித்தன், சேகமென்றநாகமதையடக்குமந்த சிவமாின கவசமதைப் பதனம்பண்ணே. (௬௰௪)

பதனமப்பாகவசமதைப்பதனம்பண்ணிப் பாலகனேகவசமதிற்சாரஞ்சேர்த்து, விதனமப்பாதானகலக் கல்வத்தாட்டி மேலான்நாகத்துக்கங்கிபூட்டி, அதனமப்பாவென்றெண்ணிப்புடத்திற்போடு அப்பனேயன்றாகக் கட்டிப்போரு, மதனமுடனிப்படியேறுதொந்தங்கட்டுமகத்தானகவசமதைவலத்துப்போற்றே,

(ஞாற்றொகை,)

போற்றுவதுலாயிரத்தைப்போற்றவேண்டும் பூரணமாமை ஞானபலதிரட்டு, மார்க்கமெத்தவுள்ள விருநாறயோக மகத்தா விஞ்ஞேவகை நாறஞ்சொல்லேன், பார்த்திபனேயென்பதி லேவயித்தியஞ்சொன்னோம் பரிபாஷைநீயறிவதற்றும் பதினெட் டும்பார்த்தோம், தோற்றமுடன் சோசியத்தைப் பத்திற்சொன் னோம் சுருக்கமுள்ளவைப்ப அமுப்பதுவும்பாரே (௬௬)

பார்க்கவென்றால்ராமனுடவாக்கியந்தேடி பாடுபட்டுக்கோ ர்வைநூல்தன்றுய்ப்பாரு, சேர்க்கையுடன்பத்துமுதலாயிரத்தோ டையா செம்மையுடனொருகோர்வை யாகச்சேர்த்து, மார்க்கமு டன்பார்ப்பவருக் கெல்லாருஞ்சித்தி மார்லத்திலவர்கள்சிவ யோ கியாரும், திர்க்கமுள்ள்சிவயோகிப்பின்னுஞ் சிவசிவாமதிய முர்தம்தகமாமே, (௬௭)

ஜமப்பாகட்டிலையோர் நாகத்தங்கனை யம்பாகவெடைக்கி டைதான்பரியைக்கூட்டி, தாயப்பாசொல்லுகிறேயிரண்டுமொ ன்றாய்த் தடையறவேயாங்றுகி மணியாய்நிற்கும், வாடிப்பாய் மதியமுர்தம்பூசைபண்ணி மார்க்கமுடன்குகைதனிலேபுருக்கிப் பாரு, நாமப்பாகண்டபடிவெள்ளிபோலே நலீறுக்கட்டுமடா களங்கமாச்சே, (௬௮)

களங்கமென்றநாகமணியெடுந்துக்கொண்டுகணக்காகவெள் ளிசெம்மைதன்றுய்ச்சேர்த்து, உளங்கலியப்பத்துக்குவொன்று தாக்கு வுத்தமனேயுருக்கிப்பார்மாற்றெட்டாகத், துலங்குமபா வதையெடுத்துத்தகடுதட்டிக் கப்பறவாய்ப்புடம்போடத் தங்க மாகும், நலங்கமழும்நாதாந்தச்சோதிப்பாதம் நிர்தாந்தம்பெற்ற வர்க்கேநன்னுய்பாரே. (௬௯)

(நாகசெந்தூரம்)

பாரப்பாவெள்ளியிலேபத்துக்கொன்று பாய்ச்சினால்பத்த ரைக்குமேலேகாணும், ஆரப்பாவறிவார்கள் நாகக்கட்டு அப்ப னேயாதியந்தமறிந்தோர்செய்வார், நேரப்பாபரிசேர்ந்த நா கத்தன்னை நீமகனேகல்வத்திற்பொடித்துக்கொண்டு, சேப்பாவ யமொன்று ரசமுமொன்று செம்மையுள்ளலிக்கமொன்று கெந் தியொன்றே, (௭௰)

ஒன்றாகத்தான்பொடித்துக்குமரிச்சாற்று லுத்தமனேயிரா முசாமமாட்டி, நன்றப்பாவயற்சட்டிதன்னில்வைத்து நழுகாமல் மேற்சட்டிகொண்டுமூடி, குன்றாமல்மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து குறிப்பாகப்பக்குவமாய்ப்புடத்தைப்போடு, அன்டாளூர்பதம் போற்றியெடுத்துப்பாரு அப்பனேசிவந்துசெந்தூரமாமே, ()

ஆமப்பாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி அப்பனேபணவிடை தான்பாவிலுண்ணு, நாமப்பாசொல்லுகிறே மண்டலமே கொ ண்டால் நாதாந்தத்தேகமதிற் சட்டைபோகும், தாமப்பா விருக ண்ணுந்துலக்கம குந் தவறாமல்வாசியதுநிலையில்நிற்கும், சாம ப்பாநரைதிரையுந்தானேபோகுஞ்சகலகலைக்கியானமெல்லாந்த க்குந்தானே, (௭௨)

தானென்றசெந்தூரந்தன்னைவாங்கித் தன்மையுடன் வெள் ளியத்தகடுதட்டி, வீனென்ற தகடுபலம் பத்துக்கேதான் மேலா னசெந்தூரங்கழஞ்சுபத்து, தேனென்றவமுர்தமதாற் றுழப்பிக் கொண்டு செம்மையுடன்வெள்ளியத்தகட்டிற்பூசி, நானென்றவா றுவகைதீக்கிமைந்தா நலமாகவோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப் போடே, (௭௩)

போடப்பாகெசபுடமாய்ப்போட்டுமைந்தா பூரணமாடா றினபின்னெடுத்துப்பாரு, நாடப்பாவெள்ளியமுருகிக்கட்டி ந ன்மையுடனுறுகிநிற்கும் பொன்போலமைந்தா, கூடப்பாதாமிர லிலக்கத்தகடுதட்டிக் குருபானைத்தாளேக்கிப்புடத்திற்போடு ஆ டப்பாவொருபுடத்திலிறங்கித்தங்க மப்பனேபதினாறுக் கதிகமா ச்சே, (௭௪)

ஆ சப்பாகாரீயத்தைக்கட்டிமுன்போலப்பனேசெந்தூரம ணிந்துகொண்டு, மூச்சப்பா காமலோட்டில்வைத்து முத்தி பெறச்சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி, பாச்சப்பாகெசபுடத்தி ல்வைத்துமைந்தா பதமாகப்புடமாயெடுத்துப்பாரு, பேச்சப் பாகாரீய முருகிக்கட்டிப் பெலமானதங்கமதாயிருக்குங்காரே()

காரப்பாகாரியத்தங்கந்தன்னைக்கருணைபெற நீகடைந்துப் புடத்தைப்போடு, விரப்பதாலேறுமங்கீயிறங்குந்தங்க மேலான தங்கமதையென்னசொல்வேன், சூரப்பாளறிவாளர்கள் தங்கமாற் றுவருமையுள்ளமாற்றதுதானேம்பர் தொண்டு, யோப்பாவெ ற தொருதங்கந்தன்னைப் பெருமையுடன்றனெடுத்து வைத்துக் கொள்ளே, (௩எ௯)

(திருவருத்தயிலம்)

கொள்ளுதற்கின்னமொருகருவைக்கேளு குருவான திரு வருவர்ம்வாமப்பூபூ, தன்றூறவாய்திரமறந்தாண்டுகொண்டபூடு த லமானபூடதனையெடுத்துவந்து, தென்னிமையாய்க்கசடகனை நீ க்கிமைந்தா சிறுகதனைக்கண்டமதாய்ப்பொடித்துக்கொண்டு,உன் றூறவாய்ரவிதனிலேகாயப்போட்டு வுண்மையுடன் றனெடுத்து (௩எஎ) ப்பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர்கருவுக்குதிராய்நீயும் பாய்ச்சடாகருகுட னேவண்டகுசேர்த்து, உண்ணியதோர் டனைதுதாதுக்கொன்று மித்தமனேபொசுக்கிப்பாவீர் திட்டு, தயிலமையாய்க் கு ழிக்கயிலமிறக்கிமைந்தா சாதனைக்குப்பிவலிலடைத்துக்கொ ண்டு, விண்ணிறந்தபதிரேக்கிதியானஞ்செய்து மேலான குரு பதத்தைமேவிப்பூனை (௩எ௮)

(சிப்பியற்பம்)

பூணுவதற்கின்னமொருகருவைக்கேளு புகழான வருள் பெ ருகுஞ்சிப்பிவாங்கி, தோணுவதற்கிதற்குநிகர்தாரசேர்த்துக்கத் திருமுள்ளசருகதுவும்பாதிகூட்டி, பாணிபெறுந்தண்ணீராலரைத் துமைந்தா பருவமுடன்றூருட்டிவட்டுபண்ணி, வெயிலேரவி தனிலேயுலர்த்திக்கொண்டு பெருமையுடன்மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்யே, (௩எ௯)

செய்ததொருவசமதைதிரானங்கண்டு திருவருளை நோக்கி யொருபுடத்தைப்போடு, உய்தமுடன்புடமாறியெடுத்துப்பா ருவுத்தமனேநீறியதுநீறாய்நிற்கும், தொய்தமூள்ளபற்பமதைப் பதனம்பண்ணி குணமான சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி, சைதன்னியமானதொருதயிலந்தன்னில் திருவானபற்பமதுபவ விண்டதாய்கொள்ளே, (௩அ௰)

(சத்திசிவபூசையம்)

கொள்ளுதற்குவிதமென்னவென்றுகேட்டால் கொடிதான என்னைபொய்புளியுத்தள்ளி,துள்ளுகிறமீனிறைச்சிதானுந்தள்ளி சொற்கபதமேவுதற்குவழியைக்கேளு, கள்ளமனக்கசடகற்றிக்க ருணைநோக்கி கனியான சிவமதனைப்பூசைபண்ணு, உள்ளுறவாய ந்திசத்திபூசைசெய்தா லுற்றதொருதேகமதிலக்கிட்போமே, (௩அ௧)

அக்கியதுதேகமதுகழண்டுதானு லாயிதிரோமாய்மக்கியதுவ கன்றுபோகும், சிக்குமடாசிவசித்துதன்னாலந்த திருவானசத்தி யைநீபூசித்தாக்கால், தக்குமடாகர்பாதிஷீப்பங்கொண்டால் சுதர சிவன்போல்தேகவச்சிரகாயமாகும், கைக்குள்வெகு சித்துவிளை யாடலாகுங் கருணைபெறச்சத்திசிவபூசைபண்ணே, (௩அ௨)

சத்திசிவபூசையைத்தான் செய்யவேண்டித் தாரணியில்மா னிடர்கள்மாயைகேளு,உற்றதொருசிவமதுதாய்தன்னைத்தன்னி ருரிமையுடனன்னிர்கொண்டறிந்தோர்தாமும், அத்தியுடதேகம தில்வாய்வுமீறி லகைபகற்றமாட்டாமலேயோனவையோ, புத்தியுட னன்னினாத்தள்ளிப்போட்டுப் போக்கறியாமடையர்கள் தான் பொன்றும்வாரோ (௩அ௩)

வாறானசத்திகளைபறியாமற்றான் மாதர்கள்தன் மாதனியப சத்தியென்று, வீறானமானிடர்கள் பெண்ணைக்கூடி மெய்யாக மாதாத்தங்கொள்வாரப்பா, கூறுனமாதவிடை கொண்டபேர்க ள்கொடிதானதேகந்திலனேலாமீறி, நீராதவிருமலொடுமீனாகச சஞ்சிக்கியேதேகமதுவழிந்துபோமே, (௩அ௪)

அழியாதுவுண்டாச முன்போர்தேக மனதுக்குநிறுக்கு மசையாதப்பா, வழியான மூலமடாபுளியுமாகு மகத்தான வழியு டாவுப்புமாகுந், தெளிவானபுளியுடனேயுப்புங்கொண்டாற்றேக வச்சிரகாயமடாசிவன்தான்சாட்சி, பழியாமலிப்பொருளைக் கண் டுகொண்டாற் பத்தியுள்ளசற்பமதற்குநிகரியாமே, (௩அ௫)

உருதியுள்ளபுளிப்புச்சத்திவெடாச்சு வோகோகோ விய்வி ன்றொருட ரூவிருமாச்சு, பரிதிமதியிரண்டுடனே மைந்தாவமைந்த பதியானகட்டந்தாவெங்கேயென்றால், கருகுகிரோக் குருவருளா நிலைத்துமிரு கருவானகொடிமுடிதாவீர்தாருச்சு, திருவானவொ டிப்புடியாயண்டந்தனில் பிறந்திருந்தகட்டமதாய் பூரணமுமா மே, (௫௮௬)

(பரிதிமதிகட்டகற்பம்)

பூரணந்தானுவதுவும் சித்தியோகாரம் புத்தியுடனுண்டேகல் நிலையைப்போருருவு காரணமாச்சுருக்கெடுத்துமைக்குக்கொண்டு மைலமெச்சுறுக்கவிந்த கிண்ணமைக்கொட்டு பூரணமாய்ச்செய்வ தற்குச்சரியாப்பூர மாட்டிநன்றாய்ப்பூசைத்தாவி முகத்தில்லை பாய்த்து தாவியாய்த்திவைத்தோறும் யில்லைத்தாற் நன்மை புள்ளதவியதருல் நம்பபோச்சே, (௫௮௭)

போச்சடாநஞ்சுதீரவிதன்று பல புத்தியுடனத்தோதிகள்பூரக் கூட்டு பாச்சடாநவெல்லாஞ் சாமந்தானும் பரிதைக்கச்சுத்தி ன்றவிற்ுபாட்டு காச்சடாரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு கருவாலவ டாதுகாவ்டமூளர்ப்போகும், பேச்சடாபெகந்திருநாவுடன் போ போரவயாதியமிடையைப்பாரே, (௫௮௮)

பாரப்பாசுக்கைத்தி விரண்டுதன்னைப் பரிவானவெளிதவி லேவொசவன்றுப்பாரு ஆரப்பாவதிலாரிகள்விட்டிலாண்டு வமை க்கருவெளியிவொவறவருத்திப்பார்க்க, வீரப்பாசெய்யாதுவீ ட்டில்தாண்டு வெளியிவெலாவ்நகூட்டிடவே குருவாய்ப்போகுப், பேரப்பாருட்பொருநூமிதுவேத்ாறும் பெலமாலபுத்திகொண்டு வதிவிக்திலலே. (௫௮௯)

அதிமானசரியை த்திசைத்திரிகூற அடங்காதசத்தியடா கிரி யையாச்சு குருயானவொகப்பியென்னவென்றால் ஞானமான சத் திசிவபூசைமார்க்கஞ், தெயியானஞானவழி வேதாந்தமென்றால் நே ராகமல மலர்பூரணமேயாகும், அரியமுட்டும்பூரணமாக மௌன த்தக்கத் தொண்டுசெய்துகொண்டுபேணதிர்தவனே (௫௯௰)

(விந்திலமகிமை)

வாஞனவாகாசமருர்தந்தல்விலவழி நுரையாடனுபைவசொ ண்டாயாறுல், வீறுணதேகமதுவலுத்துப்போச்சு மெய்யானவல மிர்தநுவிலகிப்போச்சு, கோனவாசிய தநிகேர்துவதையாலுண்ட விழியநநிவொளிகூர்மையாலே, தேஜனவமுர்தமடாதேகமாச்சு தேவாதிதேவனெனப்பேருமாச்சே, (௫௯௧)

ஆச்சப்பாவிந்தைமொருமுறைமைசேர நவைசந்தாடுமண்ட மடாமிசம்மிகம், நீர்சப்பாமிசமென்ற சக்கரமாய்வித்து நிசமா னவித்துவாம்விந்துதாண்மைந்தா, ஆச்சப்பாதிமேநிலங்குருவையா ய்வித்து ஆதண்டமானதொருவித்துதன்னை, பேச்சப்பாவென்ன சொல்வேன்விந்திவேர்மை பெருமையுடனெடுக்குமவகை சொல் லுவேனே. (௫௯௨)

சொல்லுசேவீகருவமைப்புவெவிலோதன்னில் சொக்கெடுத்தலி ரைசுவிரண்டுபேடலேயெறி, நல்லுறவாய்மணிவிட்டித்செண்றநிறு ருய் நாடியந்தவிதையெடுத்துமைந்தாசேரு, தெள்ளிமையாயிட ங்கலங்கல்லெடுத்துத் திடமாகமஞ்சருட வைப்புகூட்டி, கல்லன லைகல்வாமிதி லாட்டிமைந்தா கருவாயவிந்தைகருந்து கவசம்ப லையே, (௫௯௩)

(வித்துக்குக்கவசம்)

பன்னியந்தக்கவசமதை புலரப்போட்டு பாலகனேதன்னி ரில்விந்துகொண்டு, பன்னியநேரிந்தயிதம்பத்துருவைசெய்தா லுரிமையுள்ளவிதையதுவுங்கட்டிப்போகும், தன்னிமையாய்க சமதைியெடுத்துப்போட்டுத் தாக்கிநின்றாவிதனிலேகாயப்போ டு, புண்ணியனேநன்றாகக் காய்ந்ததாறுல் புதுக்கலசப்பாவிலதை புறப்போடே. (௫௯௪)

போட்டவிதைதநிநன்றாய்ச்சிகண்டிற்றுல் புத்தியுடனதை யெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, நாட்டிமையாய்கமலநெய்யிலவு த்துமைந்தா தனதாகவலதுவிதை பொடித்துக்கொண்டு, நாட்டி யந்தநல்லெண்ணெயிடநுவிதைதன்னைப் பொருந்தவேயறுத்துப்பி கப்பொடித்துநன்றாய், நாட்டியந்தப்பொடியதனை வைத்துக்கொ ண்டு நன்றாயிருபொடியுஞ்சிமிழில்வையே, (௫௯௫)

வைத்தபொருளைவலதுவிதைப் பொடியதனை மைந்தனேபண
விடைதான்றேலிற்கொள்ளு, உய்த்தசெகருயமண்டலமே கொண்டு
தேதி புறுவியுடன்பூரணத்திற்கள்றதிலுப்பெற்றநோயிடவிலை
விபொடியதனைப் பேனிபேமண்டலமேறுபொற்கொள்ளு,
பத்தியுடன்மண்டலமே கொண்டுந்தீர் பாலகனேயுண்டுடைய
மேதகந்தமனே, (ருகூ)

(மூலவிதைசொள்ளவடுபானம்)

உன்றுடையதேகமதைக் கண்டால்மைந்தா வொருவேனாக்
கோரிறமாயதிக்காய்ப், பின்னமருபுன்னமருமெல்லவெ
ன்வல் போனதேகமுவலுக்குப்போச்சு, தன்னையமாய் விதை
யருந்தப்பிறவிபோச்ச தாதாந்தவாசியதுவயாத்துவையா, தன்னி
மையாய்வெருகோடிபூசியலந் தனாதும்தகைச்சிரகாயமாமே()

ஆமப்பாவிருபொடிபுபொலிறுப்கூட்டி யருளானருபர
னைத்தியானஞ்செய்து, காமப்பாதன்னிலையிற்பனதைநாடிச் சாத
கமாய்ப்பொடியதனைமூலப்பால்தன்னில், மமப்பாபணவிடைகா
ல்கொண்டுதேறு வுறையுடன்மண்டலமேகொண்டுதீர்ந்தால், நாம
ப்பாசொல்லுகிறேயுமருத்தேசம் நாடிநரம்பக்கினையும் வலுக்கு
ப்போச்சே, (ருஅ)

போச்செயுறவிகொதேதினை முகங்கொண்டு பக்தியுடன் சத்தி
சிவபூசைசெய்தால், நீச்சென்றநரைதிரையுமகன்றுபோச்சு நிலையா
தவாசியதுநிலைத்துப்போச்சு, பேச்சென்றபூரணமும் பெருகலா
ச்சு போனமண்டலமூத்தோனலாச்சு, ஆச்சென்றவடிப்படைய
மைநலுத்துப்போச்சு வசையாததேகமென்றபேருமாச்சே ()

போச்சுதாசிகிடிடடத்தைபெல்லாம்பெருமையுடன்சொ
ல்லுதற்குப்பூரணமேசொல்லும், வொச்சவித்திறப் மகிமைதன்
னுல் விளையாடவெகுகால மிருக்கலாகும், நீராச்சப்பிறவியெல்லா
மற்றுப்போச்சு நோரான பூரணமுஞ்சொலிக்கலாச்சு, ஆசாச்சவத்தி
ல்தமடங்கிப்போச்சு அசராவில்லைமொருகருணைக்கேளே()

(வெள்ளாட்டுரால்கற்பம்)

கருவானவெள்ளாட்டுவிரல்வாங்கிக் கடுமருங்க ருப்புறன்
றுபவாத்துப்பூசி, புருவானதண்ணீரால் விருதெடுத்து வுண்மை
யுடன்பொடியாக்கியுலர்த்திமைந்தா, தருவாகவுலர்த்தினதை யெ
டுத்துக்கொண்டு சாதகமாய்நெய்தனிலேவறுத்துநீயும், உருவா
னபதிநோக்கியுதயகால்தான் கொண்டுவிடுபொடியொன்றுரு
மாய்த்தாமே, (சாக)

குணமானவிப்பொடியை மண்டலமேகொண்டால் குறை
ந்துநின்றநரம்புகள்தானிறிநிற்கும், கனமானதேகமடாவச்சிரக
யகாயமதிற்காயாதிகற்பஞ்செய்ன்றால், இனமானதத்துவங்கள்பொ
டிங்கிமைந்தா விருக்கலாமெத்தநாளாகிலுந்தான், மணமானசெ
வனமென்ற வெனந்தக்கு மாதாந்தச் சேர்வையுடன் வண்மை
கேளே. (சாஉ)

கேளடாதன்னுடையதாரந்தன்னில் கெணிகமுடன் மாதர
ந்தவரிசைவாய்ங்கு, வாளடாவால்பிளகுபூசம்கண்டும் வண்மையுட
ன்காசிலைட்தான்பொடிக்குப்போம் நீளடாகலக்கிதன்றாய் வைத்
துச்சற்றே நோமதிற்றும்பொசித்தால்மைந்தாகேளு, கேளடா
வெரித்தநெற்றிக்கஷ்டதாலு மெய்யாகச்சிவந்துரவிபோலாம்
பாரே. (சாந)

பார்க்காண்டுகண்களுமேசிவந்துநல்ல பரிதிமதிசுடரொளி
யையென்னசொல்வேன், நீர்க்கமுடனின்னமொருவிபரங்கேளு
திருவானமாதரந்தத்திறத்தைமைந்தா, மார்க்கமுடன் பூங்காவில்
வாங்கிக்கொண்டு மகத்தானதண்ணீருங்கூட்டிச்சேர்த்து, தாக்கிறவ்
றுய்விரலவிட்டுக்குழப்பிமைந்தாதாகமேதுதீரநீபொசித்திடாயே

பொசித்திடவேகண்சிவப்பு வாங்கிப்போகும் பொன்னொ
ளிபோற்கண்கள்ரண்டுந்தெளிவாமைந்தா,கசித்ததொருகண்ணெ
ரிவுமொடிப்போகுங் கபாலவிடிபீனிசமுங்காணுதோடும், நசித்
தமனதுமுதிறிலறிவுதன்கும் தாதாந்ததேகமதிற் காந்திமீறும்,
விசித்திரமின்மேலாக்கினியிலமூர்தன்சேர்ந்து மேன்மையுள்ளதேக
மதுவிசிதமாமே. (சாரு)

ஓமப்பாவின்னமொருவிபாருசொல்வே னாசாரவகை டக்கமாகதில்லு, தாமப்பாதன்னருளால்தாசாந்தத்தில் தருவான முப்பூவின்காசிடைதான்பொட்டு, ஓமப்பாவென்றுசொல்லிச்சு டுமற்றிமைந்தா வரியைபுடன்மனதுறுதியாகக்கொண்டால், காம ப்பாகருணையிறுலனமேலீறி கைலாயம்போலுமெருப்பொதைய மே. (௯௱௯)

போதையிலேமனதுருகியுமிவிற்றிதரு புரணமாய்ச்சகல கலைகியானந்தோற்றும், பாதையிலேவாங்கு நடக்கும்போதி ல்பக்குவமாய்த்திடமதிப்புக்குப்பாரு, பேதையிலேயெருப்பை தன்னிமங்கைமேலே பெருமைவிட்டேறியமயிலேபேணிதிய வாலைவெற்றவருந்தமெல்லாமகேறும்போரு, மார்க்கருடனின் னவயாருவகையக்கேளே. (௯௱௧)

வகையானமாதாந்தவருவிதன்னில்மார்க்கருடன் புரணத்தி ல்மைந்தாவமைந்தா, துகையாகப்பணவிடைதானதறிந்சேர்ந்து ந் அருவருடன்றுன்கலக்கிக்கொண்டாலேபா, வகையானதனை யெடுத்துமனேவாவிறி சதாபோதைமார்க்கமதையென்ன லேன், பகையானதுருக்கவொவ்றாயில்லா பார்த்திடனேறிபு மொருபூவியாவாயே. (௯௱௨)

ஞானியாகிமுதன்டமித்துமாகி ஞாலவுலகில்நீயுமொருதேவனு கி, பேனியனதிலகமுப்பிலதுப்போலும் பொன்டச்சுத்தி பெறக்கேளுமாகும், வலியால்லகருநெல்விக்கருணையாலே கரு வானமாதாந்தங்கருணையாரு மனியானமேலன்மனியாந்தத் திபூசை வகையறியால்கொண்டிருல்மாறுவனே. (௯௱௩)

மாறுவான்தேகமதிற்செத்திப்பட்டு மைந்தனேநீயவன் மாண்டுபோவான், ஆறுவான்சத்திவேபூசையாலே பானந்தமா தாந்தமடைந்துகைமையா, வாறுவான்வாசிய அவருவினோக்கு மகத் தானதிபமொளியுமங்காவையா, தாபவதில்லையில்லைபொன்று ப்சதாசிவன்போல்நீயிருந்துதவ்வப்பாதே. (௯௱௪)

பாரப்பாவிடிந்தமனைதன்னில்மைந்தா பக்குவமாயதற்கு மொருமுட்டுக்கால்தான், தோப்பாகொடுத்துவிட்டாலசையாதி ல்லம் தோர்மையுள்ளபூரணதேகமுமாகும், ஆரப்பாவறிவார்க ள்வழி [illegible] மறையின்மார்க்க மாகாயமாயிரத்தைப்பதனம்பண்ணு, போரப்பாபெற்றதொருவாயிரத்தைநீயும் பெருலகிற்கறிவுடை யோர்க்கறிந்துபேசே. (௯௱௫)

பேச்சறிந்துபேசவதேயுண்மையாகும் பெருலகில்மாவிட சாசாத்திரங்கள்பார்த்து, வாய்ச்சமர்ந்தாய்ப்பேசுவோனறிவா ன்போல மனதிலக்கமாட்டாதமமாடு, கூச்சமற்றாங்குறிபோ டேப்பேசமாட்டான் கூறுவாள்முன்பின்றுய்க்குலநாய்போலே மாச்சல்கொண்டலேவாலையடுக்கவேயன்ட மகத்தானசாதிகற் பத்தின்னே. (௯௱௬)

(செந்தூரகற்பம்.)

கற்பமதற்கின்னமொருமறைந்தைக்கேளு கைலாயபுலத்தியா ரிதங்கருணையாலே, சிற்பமெய்யசெந்துரடாவமைந்தாகேளு செ வித்துடன்மதித்தநேத்தேடிப்பார்த்து, உற்பனமாய்க்கொண்டு வந்துகோசாம்பாச்சி யெடுத்தருடன்றுனதிந்துபுலாப்போட் டு, விற்பனமாய்ப்புடமேயமஞ்சட்கூட்டி விபாருடன்றுனை த்துப்பிசறிப்போடே. (௯௱௭)

போடப்புாமிசறிதனிறுய்க்காயப்போட்டு புன்னையினே தாவிடியுமாயமாய்ந்து, நாட்டப்பானடமந்தகாடிவிட்டு நன்றாக த்தான்பிசைந்துவிழுத்துப்போடு, தேடப்பாவிப்படியேய்த்து முறையசெய்து செவ்வியாவிதவிலேயுலர்த்திவைந்தா, விடப்பா யிலப்பதற்றுநன்றாய்க்கூடி விபாருடன்வடிகட்டிப்பதனம்பண் ணே. (௯௱௮)

பன்னவின்தோர்துரணத்தாக்கைதானுப்ப பன்பானபின ருடனோசெகருக்கூட்டி, [illegible] யாய்ப்பொடியன்னிலிரு ரணத்திற்சேர்த்து [illegible] செய்துவொன்றாய்க்கூட்டி புன்னவி ரணத்திற்சேர்த்து [illegible] யிலிருந்துடன்சேர்த்தருவைத்திடா மயிலயன்னி, வன்னியிலேபுறகெக்காய்சூரணத்தில்வைந்தா மா க்கமறுக்காசிடைதானிருபோதுவன்னே. (௯௱௯)

உன்னையிலேமலசலங்கள்கழிந்துபோகு முறுதியுள்ளதேகமதாயிருக்குமப்பா, விண்ணிறந்தகாட்சியடாகடுக்காய்மூல மேலானமூலமதைவிரும்பிக்கொண்டால், புண்ணியமாம்தேகமதற்கழிவேயில்லை புத்தியுள்ளகற்பமதுவிரங்கற்பந், தண்ணிமையாய்ப்பெருமீனுக்கிறைதான்குஞ்சு தானறிந்துவுலகமுதயங்கும்பாரே. (௬௱௰௬)

பாரப்பாசாஸ்திரத்தையெடுத்துப்பார்த்து பத்தியுடன்குருக்குருவையறிந்துகொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்மனமடங்கிநல்ல விருப்பமுடன்குணத்திற்பணவிடைதானெடுத்து, காப்பாவுதயாதியமூர்த்தமதைக்கொண்டு கருவானகுணத்தைமனதிவாற்கொண்டு, பேரப்பாபெற்றதொருதேகமதற்குறுதியிலமானவுறுதியடாபேணிமிகக்கொள்ளே. (௬௱௰௭)

கொள்ளுவதற்கின்னமொருவுறுதிகேளு குருவானகுணத்திற்பணவிடைதானெடுத்து, தெள்ளிமையாய்வழுதிதன்னிற்கலக்கிக்கொண்டாற் சிவசிவாதேகமதற்குறுதியுண்டாம், நன்றாமவாய்மண்டலம்நால்பொசித்தாயாகில் நாடிநின்றநரைதிரையுமுதிர்ந்துபோகும் துள்ளிநின்றவிந்ததுவுங்கட்டிப்போகுஞ் சுகமாகுந்தேகமதுசுத்தமாமே. (௬௱௰௮)

(சவர்க்காரம்)

சுத்தமுள்ளசவர்க்காரஞ்சொல்லக்கேளு சுகமானவாதியந்தமண்டபிண்டம், வித்தானபிண்டமதையெடுத்துமைந்தா விசையானகோரையைநீயகற்றிப்போட்டு, பத்தாசைகொள்வதற்குநொறுக்கியந்த பதிவானகற்கல்துவாலிலிடித்துமைந்தா, வற்றுதகாடிதன்னில்தோண்டிப்போட்டு மார்க்கமுடனடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (௬௱௰௯)

எரித்துநன்றாய்க்கிண்டிவரில்மைந்தாகேளு மிதமானபடிடியெல்லாங்கரைந்துபோகும், குறித்ததோரஸ்துவெல்லாம்பொங்கிநன்றாய்க், கூர்மையுடன்றவிடதுபோ விடுத்துக்கொண்டு தயித்ததொருநீறன்பாகிசேர்த்துமைந்தா தன்மையுடன்மறுபடியுங்காடிவிட்டு திருக்கமுடன்றடுப்பேற்றுங்கிண்டிச்கிண்டிச் சிவத்தபதக்குழம்பானபாகிற்சேர்ரே. (௬௱௨௰)

சேருடாவெடியுப்புச்சீனக்காரக் கிருபையுள்ளநவாச்சாரஞ்சூடனுப்பு, நாளடாவிந்துப்புலவந்துமொன்றாய் நன்மையுடன்வகைவகைக்குப்பலம்பத்தாகச், சூளடாவைந்துப்புமொன்றாய்ச்சேர்த்துத் துருவமுடன்மாவாகப்பாகிற்சேர்க்க, கோனடாவாராமவன்றாய்க்கிண்டிருணமானபதந்தன்னிலிறக்கிடாயே. (௬௨௧)

இறக்கியந்தச்சூட்டுடனேவிளாக்காய்போலவிதமாகவுருட்டிவிடுவிநிழப்போகும், இறக்குமிந்தச்சவர்க்காரவுண்டைமைந்தாசிவசிவாவென்னசொல்வேன்வழலைப்போக்கு, அரக்குமணிமாளிகையாஞ்சவர்க்காரந்தானறிந்துசெய்வார்களையாவையசரக்கில்வெகுசரக்கிதுதான்சவர்க்காரந்தான் நன்மையுடனின்னமொருவகையைக்கேளே. (௬௨௨)

சேரடாவெரியிலேவளர்த்தபிண்டங் கெணிதமுடனேந்துதிக்களானபின்பு, நாளடாபகிரதிக்குவெல்லத்தோடே நடுவானசவிழிசங்கூடச்சேர்த்து, தாளடாவவன்தனக்குவிந்தால்மைந்தாதன்மையுடன்விதனமன்றிவருகும்பாரு, பாளடாவழுதிதனிலேயெடுத்துப்போட்டு பக்குவமாயடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (௬௨௩)

எரித்தபதமென்னவென்றால்முத்திப்பாரு விதமானமெழுகாகவிருந்ததானால், சுரித்ததோராலதனிலேயிடித்துமைந்தா தன்மையுள்ளசாடிதனிற்கலக்கிக்கொண்டு, குறித்ததோர்யாண்டமதையடுப்பிலேற்றிக் குழம்பாகும்பருவமட்டுங்காய்ச்சிநன்றாய்த் தெறித்தபதம்வருமளவுநன்றாய்க்காய்ச்சி நீமகனேபருவமதின்றநன்றாய்க்காச்சே. (௬௨௪)

காச்சிநன்றாயிருக்குமந்தபாகுதன்னில்கருவானவுப்புவகைசொல்லக்கேளு, பாசிவெடிவாய்கறியுப்புவளையலுப்பு பாங்கானகல்லுப்புப்படிகஞ்சூடன், மாச்சலுடன்செய்யாமல்வகைக்குநீதான்மாரிக்கமுடனேதுபலம்வாங்கிக்கொண்டு, தாட்சியொன்றுமில்லாமற்பொடித்துமந்தத் தழலானபாகுதனிற்போட்டுக்கிண்டே. (௬௨௫)

கண்டிபற்சப்பளத்தவிலேயிருந்துகொண்டு கிருபையுட னருட்டிவெட்டிவைக்காட்போலக், கண்டுநமையுநட்டிவந்தவ விபெருங் கருணைசவர்க்காரக்காரர், தொண்டிதமாய், கெண்டிக்குற்றைக்கைமைந்தா முடிபானசவர்க்காரம்வழிலப்பா ம்ப, வண்டிசையுங்காக்குமடாபெயுமிக்கா யேகாந்தமென்றரு ளும்பாடிருந்த. (௬௨௫)

பாடினாபிரத்திருமாக்குள் பவிபானசவர்க்காரம்வ ழுமேப்போக்கு, ஆடினாவெகும்பாக்குசவர்க்காரத்தை யாதியர் தப்பொருளாமெயடைகிப்போச்சு, நாடினாரெபாதவிதியைவி லேகா ஞாத்தர்ச்சிங்யவுதைதித்துகொண்டு, வடினாட்டமா சித்துதன்னைக் குலித்துமனமெகாய்ரக்கிக்குருவைக்காப்பீர (௬௨௬)

(தென்னங்காய்சவர்க்காரம்)

காக்கவேயின்னமொருகாரகேளு குருமானமெண்வை காவெடுத்துவைத்து நறாக்கருடன்குணமடக்கு வழுக்கவகோசன டிவரிசையுன்வடிட்டுத்தவெட்டபொடித்துச்சேர்த்து, நிர்கருப்பா வருமிதனிற்கலக்கியைந்தா வெப்பமாயிட்டுவெற்றிவெயிப்பாயப் பா, பார்க்குமனதியவெயெரிக்குமபோதிற் பக்குவமாய்த்த வர்றிக்குழம்பாம்பாரே. (௬௨௭)

குழம்பானபதுவமதிற் றுடன்காரத் துரிசான லிங்கமொ ரேவிரம்வெள்ளை, நாம்பாய்ச்சகர்ப்பவிநாலசியி நல்வை யுடன்காசிவெபாடிக்குவைத்துப்பொாமம், வாப்பெருமேயசெவி யனந்தன்றுப்பிக்கொண்டிடமாக்கமா குருட்டிவயியிமாக்கையம்மிக் கை, நலப்பறகேளுடாழிபிதுமிப்பாகும் நாதாந்தச்சவர்க்கா ரமுண்டாமே. (௬௨௮)

(துரிசிசவர்க்காரம்)

ஆமப்பாவிக்காரமதிகார மாரநிய யிருநாளை வெ ரி காரப்பா, தாமப்பாதன்னருனா ல்ரித்து ..... பாக்கி ரா வெமருகாரங்கேளு, தாமப்பாவெகவமுமித்ருங் துரிசை ... ரா க்குருத்தப்பக்திபுடவெகாடுற்சமையனிஷ், து..... னை தா ..ப்பா .. ... வைத்து வெள்ளைசேப்புமிட்டுவெற்றிவைக்குறிதிறடாவேய்

வித்திடவேநெய்ப்பதுவமுருகிநிற்கு யின்பருடவெயியிதி மேருக்குசேளு, குவிக்கத்தொருநாரிசதுவும்பலமேவாங்கிருவா னலிங்கமொரிவிரம்வெள்ளை, விரித்ததொருநாகசத் நாரங்கார மேலானவெழுசாக்குங் காலேகூட்டி, தெறித்ததொரு துரிசது வைவொன்றாய்ச்சேர்த்து நேர்மையுடன் பொடித்ததனை நெய் யிற்றாவே, (௬௩௧)

தூவிநன்றாய்க்கிண்டியதை யிறக்கிக்கொண்டு முடாறுமுன் பாகவுருட்டிமைந்தா, ஆவியென்றுடதுவுமாதிற்றுலவைபா தல்லும்பாலிறக்கிற்றும், நாவிவென்றருவு சவர்க்காரமாஞ் ச நல்லசவர்க்காரமதுபதனம்பண்ணி, காவியென்றகாரமிக்கு றையோகோடி கருவதித்துசெய்வோர்க்கு ....னே ()

(லிங்கசவர்க்காரம்)

தானென்றதுரிசசவர்க் காரஞ்சொன்னேன் நன்மையுடன் லிங்கசவர்க்காரங்கேளு; ஊனென்றலிங்கமடா பலந்தானொன்று வொருமையுள்ளவீரமுடனீரம்வெள்ளை, கோனென்றகாரமொ ரிகாரமைந்து ருணமாகக்கார்ப்பலமா வெடுத்துக்கொண்டு, தே னென்றலிங்கமுடனொன்றாய்க்கூட்டிச் செம்மையுடன் றான்பொ டித்துவைத்துக்கொள்ளே, (௬௩௩)

கொள்ளடாகத்தபத்தில் கொழுப்பையாக்கிக் கூர்மையுட னெய்யருக்கிவைத்துக்கொண்டு, செல்லடாவப்பொடியைத் தூ வித்தாவி செலுத்திபிரக்கிண்டியதைபிறக்கிமைந்தா. நல்லதொ ருருட்டனெயுருட்டிப்போடு நலமாகவரினையின் வரிசிப்பொரு ள், சொல்லடாலிங்கசவர்க்காரமென் றகமாகவிநவில்வெருகென்ன நையாமே, (௬௩௪)

(வீரசவர்க்காரம்)

வேதையென்ற லிங்கசவர்க் காரஞ்சொன்னேன் வியாறுவீ ரவீரசவர்க்காரங்கேளு, கோதையென்றவீரமடா பலந்தானொ ன்று ருருலிங்கநாரமொரு காசாரம், நீதமென்றவெள்ளையுடன் காலேபூட்டி நிசமாகவீரமுடன் பொடித்துக்கொண்டு, பாதமெ ன்றமுடியானபூரணத்தைவாங்கி பருவமுடன்கொழுப்பெடுத்து நெய்யாட்டுகாய்ச்சே, (௬௩௫)

காசிபெத்தெப்தலிலேபொடியைத்தூவிக் கருத்தறவே ண்டியதையிறகிவைத்தா, பாச்செயதைபெய்த்தூவ்று புரட் டிப் பாய பருவமுடன்கூடாதியிறகிதிரும், தாட்டியிலேமோகா ரமத்துவிரசவர்க்காரந் தன்மையுள்ளகாரமதைபாதிப்பொரு ர், நீசிந்தகாரமதுவெருப்போக்குண்டு திலையறிந்துகலையறிந்து தேர்ந்தபாரே, (௯௩௬)

(செவுரிசவர்க்காரம்)

பாரப்பாசெவுரிசவர்க்காரஞ்சொல்வேன் பரிவானசெவுரி யதுபலந்தானொன்று, நேரப்பாவிசமொடுதாரங்காரம் திலையா னதிலையுடனேவிய்யமாந்தும், சேரப்பாவகைக்குக்காற்பலமே சொல்வேன் செம்மையுள்ளசெவுரியுடன் பொடித்துக்கொண்டு, ஆரப்பாவறிவார்களறுாவியண்டை மண்பாணவைட்டமதுதயிலம் வாங்கே, (௯௩௭)

வாங்கிபந்தத்தயிலத்திற்பொடியைத்தூவி மார்க்கமுடன்கி ண்டியதை புரட்டியமைத்தா, தாங்கியதைவைத்துப்பா நிறுமிப் பொருந் தன்மையுள்ளகாரமது செளரிசவர்க்காரந், தீங்கில்லாக் காரமதையாரிந்துசெய்வார் திருவானபூரணத்திற் சேர்ந்தோன் செய்வான், காக்கையுள்ளசெளரிசவர்க்காரமதில்வைத்தா கனவே லைகூடினவேலைதகண்டிபாரே, (௯௩௮)

(செத்திசவர்க்காரம்)

பாரடாசெத்திசவர்க்காரஞ்சொல்வேன் பத்தியுடன் செத்தி யுடன்பயமோவங்கி சேரடாநாரிகடனேதாரங்காரத் திறமான விகமொடு வெள்ளைபைத்தும், நேரடாவகைக்குக்காற் பலமே வாங்கி நேர்மையுள்ளசெத்தியுடன் பொடித்துக்கொண்டு ஆரடா வறிவார்கள்வெள்ளாட்டின்மை பதம்கொழுப்பைவாங்கிபிச்செது ப்பாய்க்காச்சே, (௯௩௯)

நெய்யாகக்காச்சினதிற் பொடியைத்தூவி நெருக்கிநன்றாய்க் கிண்டியதைபுரட்டிமைத்தா, கைபாறவுருட்டினதை யெடுத்து ப்பாரு கனவாரிபிறுமியது கல்லுபோலாம், மெய்யாகவுருட்டி னதோர்காரந்தானு மேன்மையுள்ளசெத்திசவர்க்காரமாகும், பு ப்பமேயிதன்வேதைகோடாகோடி தூரதித்து துறையறிந்துபா ருப்பாரே. (௯௪௦)

பாரானபிருதிவியை யறிந்துகொண்டு பக்குவமாமாயிரத் தைப்பார்த்துமைத்தா, நேரானவாசியிற்சென்றேறியந்த நிலை த்தொருதீபமதைநினைவாற்கண்டு, போரானகுருபதத்தைத்தொ ண்டுபண்ணி பெருமையுள்ள மௌனமதிற்பணிதில்லு, கூரா னசிவயோகக்குறிகண்டூட்டு குறியறிந்துநெறியறிந்து குருவை க்காரே. (௯௪௧)

காரப்பாகருக்குருவாய்ச்சொன்னதிந்தக் கருவானவாயிரத் தைக்கசடரோடே, சாரப்பாவிருந்ததனைப் பேசவேண்டாந்த ன்மையுள்ள பொருளதனைக் கூறவேண்டாம், நேரப்பாநின்ற பொருள்விள்ளவேண்டாம் திட்டமானமனமுடையோர்கோடி, சீரப்பாவவர்கள்குண மறிந்துதன்று சிவயோகமானகற்பத் தின் றுதேறே; (௯௪௨)

தேறதற்குவழிமுறைமை நன்றாய்ச்சொன்னேன் றெளிவா னசவர்க்கார முறைமைசொன்னேன், கூறுதற்குமந்திரத்தின்குறி யுஞ்சொன்னேன் குறியானவாலையுடபூசைசொன்னேன், ஏறுதற் குசித்தருடைவழியுஞ்சொன்னேன் இரவானகாயாதிகற்பஞ்சொன் னேன், விறுபெற்றநன்மைதன்மை விபரஞ்சொன்னேன் வே தாந்தகாரமதில்வெளிசொன்னேமே, (௯௪௩)

(சாபர்ணைக்கதயிலம்,)

சொன்னமொழிதுலங்கவொரு விபரங்கேளு சுத்தமுள்ளத யிலமதின்முறைகடன்னை, வின்னமில்லாப்பாண்டமடாவாபாண் டத்தான் மேன்மையுடன்றூய்வறுத்துப்பாண்டத்திட்டு, நன்மை யாய்ச்சத்தியுட வெடியுங்கூட்டி நலமானசாரமுடன் கூடஞ்சே ர்த்து, நுண்ணிமையாய்வகைக்கைத்துபலமேவாங்கி தெரறுக்கிந ன்றாய்ப்பொடித்ததனைப்பாண்டத்தாக்கே, (௯௪௪)

தாக்கிநன்றாய்க்காடியதைப் பாண்டத்தன்னில் தன்மையு டனிறையவிட்டுவடுப்பிலேற்றி, பாக்கியமென்றேமகனேயனலெ த்தாக்கு பக்குவமாய்நீர்வற்றப் பதமாய்க்கண்டு, தேக்கியதை க்கிண்டிவரில்நீர்கள்வற்றி நன்மையுள்ளதயிலமது மேலேநித் றுந், தூக்கியதோர்தயிலமதை வடித்துக்கொண்டு துப்பறவாய் மேருதனில்வைத்திடாயே, (௯௪௫)

அடைத்தவொருதயிலமதைப் பணவிடைதானெடுத்து வரு வானகுருபதத்தைத் தியானம்பண்ணி, யிடத்துடனே கொண்டு விடுமண்டலத்தானப்பா நீர்க்கமுடன்வாசியது திறந்துப்போகு மே, கடந்திடுவோர்சட்டைதன்றுபுரிந்துபோருக்கன்மவினைதான்றொ டிக்குமந்தப்போரு மடத்தமைமாய்த்திரியாமற் குருவைக்கார்த் து மார்க்கமுடன்சத்திசிவ பூசைபண்ணே, (௬௬)

பண்ணைப்பாசத்திசிவ பூசையாலே பலபலவாங் கற்பமெல் லாமுறுதிடாகும், எண்ணப்பாவெகுபலசத்திபூசை யிகழ்ந்தவ ராருறுதிடாகும், மண்ணைப்பா வெகுசடம் விட்டார்த்தம்பமதாற் றேகம்போகு, பொன்னைப் போருமாகில் மாலிலத்திலவ்றவைவினையாச்சு, பொன்னைப் பாபொன்னதுபோற்சடத்தைப்பேணிப் பூவுலகில்நீயுமொரு சி த்தனாமே, (௬௭)

சித்தாகுப்பிறந்திருக்கும் புத்திதன்னில் செம்மையுட னறியாட்டைவெல்லசெப்பேவ், சத்தருள்ளந்தேகமடாதேவரும ருபமுள்ளதேகமதை யறியாமற்றுய், பத்தாயகொண்டுப லருமிவைத்தின்ற பாடுதாசித்போவார்க்குப் பலனுண்டாமோ, சத்தமாய்நின்றுசிவ சத்திதன்னைச் சாதகமாய்ப் பூசைபண்ணியிடா னந்தெசய்யே, (௬௮)

(வஞ்சிக்கொடிகுழித்தயிலம்)

செப்பவேயின்னமொரு தயிலக்கேளு சிவசிவாகுழித்தயி லஞ்செய்யும்வண்மை, சொப்பவேவஞ்சியென்ற கொடியிற்று ண்டு சுத்தமுடனிரண்டுமூன்றாண்டுபார்த்து, மையவேதானறு த்தப்பாவொங்கப்பக்குவமாயிட்டபெற்றியவிழ்க்கும்போது தை யவோப்புடனேமுளைக்கூட்டி தன்றுபொடித்தந்தப் பா வித்தேசோ, (௬௯)

சேர்த்துதன்றுய்க்கண்டிவரிற்யிட்டுபோலத் திறமானபிட் டதினைவைத்துக்கொண்டு, பார்த்திபனேசொகிடைதான் கொண் டாய்றைல் பகுந்துறிக்கதநாணிவைகள் பாழாய்ப்போகும், வத் தியின்றவாசிய துவிதருத்தே மெத்தநாளாகுத்தா னதிபாதப் பா, சாற்றியதோர்வஞ்சியென்றகொடியைமைத்தான்ணைத் தாவிதனிலேசாயப்போடே, (௭௰)

போட்டதொருகொடிக்குநிகர் சருகுசேர்த்துப் புத்தியுட னுவிலிலாவ்றுபூறஞ்சேர்த்து, தாட்டிமையாய்ப்பாண்டமதிலட க்கம்பண்ணிச் சட்டியொண்டுமூடிமண் சீலைசெய்து, நாட்டி யதோர்சட்டியின்மேற் றமரும்போட்டு தன்மையுடன் குழிவெ ட்டிக்கலசம்வைத்து,பூட்டியதோர்கலசமதில்தமர்நிறுத்திப்புத்தி யுடன்மணவிட்டுப்புடத்தைப்போடே. (௭௧)

போட்டபுடமாறினபின் பதனமாகப் புத்தியுடன்றனெடு ப்பாய்க்கலசத்தன்னை, தாட்டிகமாய்க்கலசமதிற் றயிலத்தானுந் தன்மையுடன்றுவிறக்கியிருக்குமைந்தா, தேட்டிமையாய்த் த யிலமதைபோரில்விட்டு இலகிலாபதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, கூட்டியதோர்தயிலத்திற்பணவிடைதானெடுத்துக் குருவானபதி நோக்கிப்பொசித்துநில்லே, (௭௨)

நில்லடாவத்தநிலைதனிலேதான் நினைவுகொண்டுவாசியதில் நிறுத்திப்பாரு, கல்லடாவுந்தேகங்கசியாதப்பா கருவானவாசிய ராமமுறுதப்பா, அல்லடாதேகமதிற்சட்டைபோகு மாண்டுமொ ருகோடிவரை யிருக்குமப்பா, செல்லடாமதியமூர்தமொன்று ங்கேளு செம்மையுடனண்டமைந்திற்குவைவாங்கே. (௭௩)

(மதியமூர்தம்)

கருவானகருவதனில்மூப்புச்சேர்த்துக்கைபாறப்பிசைந்து விடுபலமைந்தப்பா, திருவானகற்பூரப்பலமைந்தைத் செம்மை யுடன்றூன்பொடித்துக்கூடச்சேர்த்து, வருவானபூரணத்தைரவி யிற்போடு வல்லமையுள்ளாவியதனுற்காய்த்துறல்ல, தருவானமெ ழுகுபோலிருக்குமப்பா சன்மையுள்ளமதியமூர்த வித்தும்பே ரே. (௭௪)

போனமதியமூர்தந்தன்னைவாங்கி பெருமையுடன் பானி தனிலடக்கம்பண்ணி, ஊரானதபூனைக்கண்டுதேதி புத்தியுடன் சேசபூரசும்பண்ணி, தோர்மகும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றி லக்குத்தியானதைநோக்கிக்கொண்டு, கூரானமதியமூர்தந் தன்னி லேதான் குவித்தெடுத்தற்பணவிடையுங்குணமாய்த்தானே. ()

தாளுணமதியமூர்தந்தன்னைவாங்கி சமாசமாய் மண்டலமே கொண்டாயாளுல், வீணைதேகவச்சிரகாயமாகிமேன்மைபெற் றவமூர்தாசதேகமாகும், கோளுனவமூர்தாசங்கொண்டோர்தம் மை குவலயத்திற்காண்பதரிதாகுமையா, வாளுனவாகாயமதிதன் ளுலே மகத்தானசித்தருட்மார்க்கங்கேளே, (கூருள)

மார்க்கமென்னசொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா மகத்தா னவுலகிலில்லத்தேர்டிருந்து, நீர்க்கமுடனாகலவைத்தள்ளிப் போட்டுச் செம்மையுடன் வறுமையொத்திருப்பானையா, ஆர்க் கும்வெகுநோய்கள்வந்துவவாக்கண்டா லப்போதேவிலகிவிடு மமூர்தக்கூறு, வாக்குமனந்தவறுதமகத்தாஞ்சித்தன் வணக்கமு டனுலகதனிற்றிரிவான்பாரே, (கூருஎ)

திரிந்திடுவான்சிறுவனைப்போற் பேதையாகத் திரிந்தாலுஞ் சதாயோகநிட்டையாவால், அறிந்திடுவ ன்லோகமதிலவரவர்கள் மனதை யறிந்துமவனைமனதோடேபேசிக்கொள்வான், விரிந்தம னந்தனைநிறுத்திமௌனமர்வான் மெய்யானகுருபதத்தில் மேவி நிற்பான், சொரிந்தநீரனலுக்குங் கனலுக்குந்தான் சோர்வனடி யாரபரத்திற்சொக்குவானே, (கூருஅ)

சொக்கிமனவாசியினுலாராதாரத் தொடர்ந்தேறிமேல்வசை யாமேலாதாரம், புக்கியந்தச்சிலம்பொலியைக் கண்டேறி பூர ணமாங்கிழ்வரையிற் புத்தியாலே, திருகுநிலைதனையறிந்து திரும் புவான்பார் நேரானகொங்கணவ ராடுங்கூத்து, திக்குவிசையஞ் செலுத்திவந்தாலேசிங்கமவன்கொங்கணவன்றிறந்தான்பாரே()

(அமூரிகற்பம்)

பாரப்பூர்கொங்கணவரிபற்பந்தன்னைப் பக்குவமாய்க்கொ ண்டதினுல்ராசதாசம், நோப்பாநிலையறிந்துசென்றதாவி நேரா னவாறுவரைகடந்தப்பாலே, மோப்பாதனில்வாகி கொண்டுபுக் றதாகிச் சிவசற்பகாலம்வசாசெலுத்திளுமே. (௱௱கூய)

செலுத்துவதற்கின்னமொருமுறைமையச்சொல்வேன் செப் புமுறைதனையறிந்தாலேதுசெய்வோம், பமூத்துவிடுந்தேகமது வாறுலென்ன பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன் பணிந்துகேளு, கொமூத்துமீளிறைச்சிபெண்ணை புளிதாய்பூரம் குருகுருளாற்ற ள்ளிவிடுமண்டலந்தானப்பா, அமூத்தமனவறுதியினுற் றள்ளிப் போட்டு அப்பனேதன்னமூரியிறக்குவாயே. (௱௬க)

இறக்குவாய்பிங்காணிலிறக்கிக்கொண்டு விள்பமுள்ளவி:மு சங்கூடச்சேர்த்து, சிறக்கவளைமூடிவைத்துமறுநாடாலுஞ் செ ம்மையுடனாளவாய்ச்செலுத்திமைந்தா, மறக்கமதியில்லாமற் றினமூங்கொண்டு மார்க்கமுடனமூதெடுத்துவளையில்நில்லு, உற க்கமதைச்சாதகமாயகற்றிநீபு முண்மையுடன்சதாகாலங்கொண்டு நில்லே, (௱௬உ)

கொண்டதினுல்வாய்வகலுஞ்சூடேறுமூ குடிலமென்றநோ ய்களெல்லாந்துணமாய்த்திரும், அண்டர்பிரானருளதவு மகத்தி ற்றங்கு மாயிசிரோதாயியுடமாய்சைநீங்குஞ் சண்டனவன்றுன் விலகிமாண்டுபோவான் சமாசமாய்த்தன்னமூர்தங் கொண்டதா லே, மண்டலமாமண்டமதில்வாசிதங்கும் வாசியென்றமூலமதி ன்வரிசைகேளே, (௱௬௩)

(சத்திசிவமெமூகுகற்பம்)

வரிசையென்னசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளுவன்மையுள் ளவமூரிதனிற்புளியைச்சேர்த்து, பரிகடனேதான்களைந்து விற த்துநல்லப் பக்குவமாய்சவிமூகத்தி லலாப்போடு, பரிசமுடன் ருறுலிற்தாலதுமேற்பின்னும் புத்தியுடன்முன்போல கரைத்தி றத்தி, உரிசையுடனிப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் உண்மையு டன்சத்திசிவமெமூகாய்ப்போமே, (௱௬௪)

மெமூகாகிநின்றசிவசத்திதன்னை மெய்யாகமாக்கியிலேபண விடைதான்கொள்ளு, நெமூகானசதாகாலங்கொண்டேறு நே ர்மையுள்ளதிசைவாய்வுநிலையில்நிற்கும், ஒமூகானமூலமூதலாரா தார மூறதியுடன் ரா நிலைக்குமூண்மையுண்மை, சமூகானதேகம நிற்சட்டைதள்ளுஞ் சோதியென்றாவிபோலகாந்தியாமே ()

சாத்திபென்றமூலமதில்வாசிநின்று கருவானதீபமதிற்புக்கு ம்பாரு, சாத்திபென்றவாய்வதில்லே தீபம்புக்குந் தன்மையுடன் றுவிறங்கிமூலஞ்சேர, பார்த்திபமாய்த்தீபமது மூலஞ்சேர்ந்தா ல் பதியானபதிய துவும்பதியாய்க்காணுஞ், சேர்ந்ததொருபலபா சந்தீர்ந்துபோகுஞ் சிவசிவர்பிரமாதிதேகமாமே, (௯௬௬)

ஆமப்பாவுடலுயிருநிலைத்ததானா லருளானவருள்பெறுகப் பூரணத்தைக்கொள்ளு. தாமப்பாபூரணமும்பிரத்தியாசாரத் தரு வானகாரமடாவாதியந்தங், காமப்பாம்கசிந்தொழுகிக் கருவாய்நி ற்குங் கருவானமூலமடாவண்டமாச்சு, ராமப்பா வண்டமென்ற ஞானியண்டம் நலமானவண்டமதில்வளமைகேளே, (௯௬௭)

(இளநீர்வழுக்கைமெழுகு)

வளமையென்றவண்டமடாசித்ரோண்ட மார்க்கமென்ற வ ண்டமதையார்தான்காண்பார், இளமையென்றபருவமதா யிருக் குமண்ட மேகாந்தவண்டமென்ற ளநீர்வாங்கி, தலைமைபெறுந் தானுடைத்துவழுக்கைதோண்டித் தன்மையுள்ளமிங்கான்றலு லத்திட்டு, குலம்பெறவேகாடியென்ற வருபிவிட்டுக் கூர்மையுட ன்கரைத்துநன்றாயிறுத்துப்போடே, (௯௬௮)

இறைத்துநன்றாய்ப்ரவிதனிலேகாயப்போடு சரம்வற்றிச்சுண் டினபின்னங்கேளு. கருத்துறவேயின்னமதிற்கரைத்துதொரு க ருவாகவிப்படிபேபத்துமுறைசெய்து, திருந்தமுடன் பத்துமு றைசெய்தபின்பு சிவசிவாரவிதனிலேகாயப்போடு, இருத்துவமா யிருக்காமலுரித்தாய்ப்பாரு திருமையுடன்சிவந்தமெழு காகும் பாரே (௯௬௯)

பாரானமெழுகெடுத்துமைத்தநீயும் பதிவானாவிபிசஞ்சா ரியாய்ச்சேர்த்துக், கூராகச்சேர்த்ததலைக் கல்வத்திட்டுக் குருவா னபொருளைநீமனதிலெண்ணி, தேகமாக நின்றகுருதன்னைப்போற் றி நினைவாகமத்தித்துமைத்தாமைத்தா, போரானமிங்கான்றலம்பே பில்வைத்துப் பிலமாகத்தான்மூடிவைத்துக்கொள்ளே, (௯௭௰)

(மேற்றேட்டின்பற்பம்.)

கொள்ளுகிறவிதமென்ன வென்றுயாகிற் குணமாகமேற் றேட்டைசுத்திசெய்து, நல்லுறவாயிடைக்கிடை தாண்டாலாம்பூ சம் நன்மையுடன்றுன்சேர்த்துப்பழச்சார்விட்டுக் கல்லுறவாய் த்தானரைத்துவட்டுபண்ணிக் கடிதானசவிதனிலே யுலாவைத்து, புல்லுறவாய்மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து புடமதுவுந்தானமதா ய்ப்பொருந்தச்செய்யே, (௯௭௧)

பொருந்திநின்றபுடமதனையெடுத்துப்பாருபுட்பமலர்போ லவுந்தானிருந்திருக்கும், வருந்தியந்தபற்பமதை வைத்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்பணவிடைதானிருபோதுண்ணு, திருந்தியந்தப்ப டிதானே மண்டலமேகொண்டு திறமாகச்சத்திசிவபூசைபண்ணு, தெரிந்துகொள்ளுபூரணத்தையெடுத்துமைத்தா திறமாகக்கேள வுவெடுத்திடாயே, (௯௭௨)

எடுத்ததோர்பூரணத்தைத் தியானஞ்செய்து இயல்புடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, நடுத்தறமாய்க்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டிநா டுவானபூரணத்தைப்பூசைபண்ணு, தொடுத்ததொருபூரணத்தின் பூசையாலே சுகமாகித்தேகம்துதளராதையா, முடித்ததொருபூ ரணத்தின்மகிமையாலேமூவுலகுந்தெரிசனையாய்முத்தியாமே()

முத்திகொண்டுமண்டலமேகொண்டாயானால் மீறிநின்றதே கமதிற்சட்டைபோகும், பத்தியுடனுண்டதுமேற்கொண்டுநின்று ற் பதிவானபூரணமாத்தேகமாகுஞ், சித்தியுள்ளவாசியது வகை தையா தீபமதிற்றுனெடுங்கித் திறமாய்நிற்கும், பத்தியுடன்சகா காலங்கொண்டுதேறிப் பூவுலகிற்பிரமரிஷியாவாய்பாரே (௯௭௩)

பாரப்பாவாதிதொடுத்தற்சஞ்சேரிற் பாமகைலாயமென்ற தேகமாகும், நேரப்பாகைலாயதேகமானால் நேர்ந்துகொண்டக ற்பமெல்லாஞ்சித்தியாகும், பேரப்பாபெற்றதொரு கற்பதேக ம் பெருமையுள்ளதேகமதையென்னசொல்வேன், காரப்பாஞ்ரு வருகைக்கண்டுதேறிக் கருவான்கற்பமெல்லாங்கண்டுதேறே ()

(வசியவிபூதி,)

நேரதற்குப்பூரணமேதெய்வந்தெய்வஞ் சிவாலயத்திலதெய்வமெல்லாமாகுவாகும், கூறுதற்கின்னமொருபுத்திசொல்வேன் குஞ்சாய்போல்நின்றபொருட்டன்னைவாங்கி வறுதலுக்கு வெருவுக்கிக்கண்டுபோட்டுவேகாத்தமாகநீபுடத்தைப்போடு.நீறதற்குமேலியற்றுக்கண்டுபோட்டு நிச்சயமாய்நீறினையின்னெடுத்துப்பாரே.

பாரப்பாநன்றாகநீறுப்விட்டால்பதிவானவெருவுடனேகருவுக்கூட்டி; நேரப்பாதண்ணீராற்பிசைந்தருட்டி நீமகனேரவிதனில்லைகாயப்போடு, விரப்பாதானெருடுக்கிக்காய்ந்ததானால்மேன்மைபெறமுன்போலேபுடத்தைப்போடு, காரப்பாபுடமாறியெடுத்துப்பார்க்கக் கருவானபூதிநன்றாய்நீறிப்போமே, (௬௧௭)

நீறிப்போய்நின்றதொரு பூதிதன்னை நீயெடுத்துவடிகட்டி வைத்துக்கொண்டு பேறுபெற்றபூதிதன்னையெடுத்துமைந்தாபெருமையுள்ளமெளனமதைத்தியானம்பண்ணி, வீறுபெற்றதேகமேநிற்றவமாய்ப்பூசி விஞ்சையென்றபேராளர்களைமேவிக்கொண்டு நேருபெற்றசின்மயத்திலின்னவாய்நின்றால் நின்சமுகம் வசியமென்றசமுகமாமே, (௬௧௮)

(வல்லாரைலேகியம்.)

ஆமப்பாவல்லாரை லேகியஞ்சொல்வேன் ஆறதிக்களானசத்தூர்த்தன்னைவாங்கி, காமப்பாகொண்டதொரு காடிவாங்கிக் கருவானகருவிட்டுவலித்துமைந்தா, ஓமப்பாகருவெடுத்துக் கூல்வுக்காட்டி புன்மையுடன்காடிதனைக்கலக்கிக்கொண்டு,தாமப்பாநன்றாகக்காச்சிக்கிண்டித் தன்மையுடன்குழம்பானபருவம்பாரே ()

பருவமுடன்பார்த்துநன்றாய்ப்பாகிற்சேர்க்கப் பதிவானசரக்குவகைசொல்லக்கேளு, கருவானவால்மிளகுபூரக்கூட்டிக்கனமாகப்பொடித்ததனைப்பாகிற்சேரு உருவானகருவுடனே சேர்த்துக்கிண்டி புன்மையுடன்றனெடுத்துவைத்துக்கொண்டு,திருவானபதிநோக்கி ருசியுண்ணத் தேகவச்சிரகாயமதாயிருக்குமப்பாமே, (௬௨௰)

பாரப்பாமண்டலமேகொண்டாயானால் பதிவானதேகமதுசட்டைபோகும், நேரப்பாதின்றதொருவாசிதானுதினவாகத்தினகத்திலடங்கும்பாரு, நேரப்பாவாண்டுவரை கொண்டுதேர்தால் செம்மையுள்ளதேகமதாய்ச்சித்துகானுக், கைப்பாசதாலக்கொண்டுதேர்ந்தால் கோடானகோடிவரையிருக்கலாமே ()

(கடுக்காய்லேகியம்)

இருக்கவேகடுக்காய்லேகியத்தைக்கேளு விருவகன்றதொல்வர்தமப்பேயானால், திருக்கமேகொண்டுவந்துசகடுபோலதனைப்பொடியாக்கிக்கண்டிக்கேதான், உருக்கமுடன்வெடிபருடக்கட்டி புன்மையுடன்பொடித்ததனைப்பசிநிலைத்து, ருக்கமுடன்மூடிநன்றாய் மூன்றுநாளிற் பெருமையுடன்ரவிமேலயுலரப்போடே, (௬௨...)

உலர்ந்ததொருபொடியதனையிடித்துமைந்தா வன்மையுடகாடிதனிற்பிசைந்துகொண்டுவந்ததொருரவிதனிலேகாயப்போடு கருவெடுத்துமூன்பேர்விடித்துக்கொண்டு, வினோந்ததொருடிதனில்விரவிமைந்தா விரமுடன்பத்துமுறைசெய்தாயாகில், வத்தருதாரூரணத்தின்மருந்துசொல்வே னல்லமையுள்ள சாருடன்பூரம்வாய்கே, (௬௨௩)

வாக்கப்பாகாரமொடுமூன்றுக்கேளு வனைக்கருடன்வனைக்குநாற்பலமேவாங்கி, பாக்காகப் பொடித்துக்குரணத்திற்சேர்த்துப்பதிவாகவிடித்துநன்றாய்வடித்துக்கொண்டு, சாக்கமாய்ப்பிக்கமன்றன்மேரிற்சேர்த்துத் தன்மையுடன்குருபதத்தைத் தியானம்பண்ணி, யேக்காமலந்திசந்திபணைவிடைதான்கொண்டா லேகாந்த தேகமதிற்சட்டைபோமே, (௬௨௪)

சட்டையென்றதேகமதிற்சட்டைதானுஞ் சரியானவிருள்ளிச்சருகுபோலே, இட்டமுடன்றுஹரியும்வெளுப்பாய்மைந்தா விரவிமதிகூடாதபோலிருக்குந்தேகம், சட்டையென்றமூலமதற்கடியாளுமூலையாக கடுநபனையுந்துலக்கும்பாரு, சட்டமுடன்கமுறுதயங்காலதையா சதுராகக்கோடிவரையிருந்துய்யப்பாமே,

இருக்குகின்றவாசியது வசலாதையா வின்பருள்ளவாசியது
ருதயத்தில், இருக்கரூடனின்றிலக்குமசபைதன்னை சிவசிவாவற்
றைபறிமுத்திப்பாரு, விருத்தமூள்ளசக்கரமுமசையாதையாவே
ற்றனுக்கிரத்தின்வியாத்தாலே, கருத்துறவேகருவானகுக்காய்த
ன்னூற் காலனைவந்மாண்டிடுவான்கருவாய்ப்பாரே, (௬௮௬)

பாராசைநீக்காய்தான் நினைவுங்கொண்டாற் பதினெறுவயது
ன்றமதன்போலவாய், வாரானசிறந்தொண்டனடக்கைதன்னை
ளிப்பாருலகமதிற் கேட்டுக்கொள்ளு, கூரானசஞ்சீவி மலையிற்
றங் குருஞ்சித்தர்நடத்தைதன்னைக் கூறுங்காவியம், போரனக
மலைசித்தர்செய்த பெருமைபரிபூரணநூற்பேணிப்பாரே, ()

(நூல்வகை)

பாரடாகாவிய நூல்தன்னைப்பாரு பரிபூரணந்தன்னையே பற்றி
பாரு, வீடாகொண்டதொருசித்தமார்க்கம் வியாமுடனே கற்
முறைநன்றாய்ச்சொல்லும், நேரடாயிருநூற்குமின் னூல்மிச்சநி
ருபாணவாயிரம்போலொருநூல்பேசார், காரமுடனாயிரந்தைக்கரு
வையெண்ணிக் கைம்முறையின்பாவமதைக்கருத்தாய்ப்பாரே ()

கருத்ததிர்த்துசருவதிர்து கருவைக்கொண்டாற் காணமும்
பூரணமுங்கலந்தாதையா, உருத்துடனேயுருபாகம் குருவில்பாக
முரிமையுடன்செய்பாகமுறைமையெல்லாந், திறத்துடனே பாடி
னதோர்ன்னூல்மைந்தா திருவானவாயிரத்தைச் செகத்தோர்கண்
டால், உறத்துடனேயதிலேயறியொடுக்கிதிர்பாருகமுடிந்தவைலா
யபிடம்கொள்ளாதே, (௬௮௯)

கொள்ளாதமனத்தோர்க்குக்கண்ணங்கேது குருவறியாமாந்
தருக்குபனமங்கேது, தள்ளாதகோபியர்க்குத் தவமங்கேது தன்
மைமதியில்லார்க்குவதிலங்கேது, கல்லாதமூடருக்குக் கருத்தங்கே
காமவிடாய்க்கொண்டவர்க்குவாமமேது, துள்ளுவதுவாசிதனை
யறிவோர்கள் ஞானமென்றவுலகதனிற்றுலக்குவாரே (௬௯௦)

(வெள்ளாட்டின்பூமால்)

அவங்குகின்றமுறைமையொன்று சொல்லக்கேளு ஆனதொரு
வெள்ளாட்டின்கொழுப்பெடுத்தே, ளங்கமறவீரமுடனேழுவா
ரமூன்று கல்மடிக்குகொந்திரசங்கூடச்சேர்த்து, விளங்கநன்றாய்
டித்துவொருபாண்டத்திட்டு வியாமுடனேமூரிசெஞ்சம்விட்டுக்கி
ண்டி, மலங்காமல்மேற்சட்டிகொண்டுமூடிவரிசையுடன்மண்சீலை
வலுவாய்ச்செய்யே. (௬௯௧)

செய்கதொருசட்டிநடுத்தமருபோட்டுச் செம்மையுடன்கு
ழிவெட்டிப்பாண்டம்வைத்து, நொய்துமணற்கொட்டிநடுத்தமர்
மேல்வைத்து அப்பறவாய்த்தான்மெழுகிவைத்துக்கொண்டு, கொ
ய்துவத்தமலரைமேலர்ச்சனைகள்செய்து கூர்மையுடன்வலஞ்சுற்றிக்
குருவைப்போற்றி, மெய்தவருப்பூரணமேசமலவல்லி வேதாந்த
மேனோன்மணியேயென்றுசுற்றே, (௬௯௨)

(புஷ்பம்)

சுற்றிவந்துநிற்கையிலே மனோன்மணியாள் சூழ்ந்துநின்று
ரீவாசமுங்கொண்டேபுக்கி, பத்தியுடன்பூரணத்திறப்பிவாய்நின்றுபரி
வாகவாசிகொள்ளவேமூம்போதில், சித்தியுள்ள மனோன்மணியாள்
கடாட்சத்தாலே செம்மையுள்ளகடமதிலேசிலபூவுண்டாய், புத்தி
யுடன்பூவினைத்துவாழுநாளில் புவிக்குடன்பதினெறுதான்தமரைப்
பாரே, (௬௯௩)

தமர்பார்த்துவெளியொளியிற் பார்க்கும்போது சக்கையில்
லாப்பூமலர்கள்தானேநின்று, நிமிசவழிதெரியாமல்தமர்மேற்சேர
ன்றும் நேர்மையுடனத்தவழிகொண்டபோது, குழுதமென்றபா
ண்டமதைத் திறந்துகொண்டு கூர்மையுடனம்மலரை யெடுத்து
மைந்தா, நிமிசநன்றாய்க்காசியுடகுப்பிக்கேற்றித் திடமாகச்சில்விட்
டுமெழுகுசெய்யே, (௬௯௪)

மண்செய்நாவிதனிலே காயவைத்து மார்க்கமுடனென்றுசுக்
காய்ந்ததானால், கண்ணுவிந்தபாண்டமதில்நெற்குள்வைத்துக் கரு
காணலுப்பிலைவைத்துமேலேமூடி, குணக்கவொருமனதாகத் திசை
யைப்பார்த்து, இனங்க
மூட்டிக்குழைந்தநெல்லுவவித்தபதத்தன்னைப்பார்த்து, இனங்க
நன்றாயிறக்கியதைமேரைப்பார்க்க ஏகாந்தமலர்தான் குழைந்து
பாமே. (௬௯௫)

குழைந்துநின்றமேருவதில்வீரம்பூரக்கூட்டிநன்றாய்ப்பொடி த்திரிட்டுக்குச்சியாலே, வளர்ந்துமிகமத்தித்தாவியிற்போடு மகத்தா னபூவதுவுங்கரைந்ததல்ல, கலந்துநின்றமேகசலம் போலேமைத் த கருவானபூவமூர்தமென்னசொல்வேன், உலர்ந்துநின்றதேகமெதி ற் பணவிடைதான்கொண்டா லுறுதியுள்ளதேகமதாய் நிற்குந் தானே.

(௬௯௬)

தானென்றபூவமூர்தத் தன்மைதன்னைத் தாரணியிலாரறிந்து செய்வாரப்பா, கோனென்றகுருவருளா லிருமைதக்கிங் குவிந்த தொரூசாஸ்திரமாயிரத்தைப்பாரு, தேனென்றமதியமூர்தப் பூவமூ த்தமிரண்டுஞ் செம்மையுடனதவியாந்தெவிலாட்த்தோந்து, மா னென்றமதியமூர்தந் தனனுலத்த மகத்தானபூவமூர்தவரிசையா மே,

(௬௯௭)

வரிசையுட்றுநிதொடுத்தந்தமாகவழிதுறையாய்க்கற்பமதை மார்க்கமாக, உரிசையுடன்கொண்டநிறு லந்தவாசி யோடாதுகட டநிலேபொடுக்குமைந்தா, பரிவுடையமனோன்மணியும்வார்த்தை சொல்வாள் பச்சவமாயத்தேசித்தும்பதிவாய்த்தோந்தாய், தெரிச னமாய்ச்சொன்னதிந்தப் பொருள்கடன்னைச் சிங்மைத்திருளா லேதெரிசித்தாயே.

(௬௯௮)

தெரிசித்தாய்மூலமுதலாதாரந்திருவானநிறமூலமேலாதா ரம், பரிசித்தாய்நிறதொருமூலாதாரம் பருவமாடநிலிருந்தா ய் தமையப்பாரு, குருசித்தமானபரிபூரணமூங்காலும் கொள்ளுந்திவா கிடதிற்குறிப்புக்காலும், அதிகத்தமானபரமாத்துமாவாலே பதிமுழு ள்ளாதவிந்தையடியவாமே,

(௬௯௯)

ஆமப்பாவாதியெயன்றவாதிவாக்மைந்தாவாதாதக்மானதொரு வமூர்தந்தன்னை, ஈசமப்பாமரிக்காவில்லாக்கிகொண்டு தன்னமையு டல்சாக்குகளிடங்கக்காதுக்க, இயப்பாவெச்சாகமுக்கட்டிட்போ கு புரிமையுடனதிலேவலைகோடாகோடி, காமப்பாக்கார்பால் கொண்டவர்தாமுங் கருவாவைக்குவதித் துக்கவாகாண்டபாவே

(௭௱)

(அறுவகைச்செயநீர்)

வகைகாணவின்னமொரு கருவைக்கேளு கருவானவறுவகை நீர்சொலவுந்தானுந், துறையாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாமை ந்தா கமானபொட்டிலுடன்படிகங்கூட்டித், திரையாதகாரமு டன்சாரம்பூரந் திருவானகண்டருடமுங்கூட்டி, நிறையாகத்தா னெடுத்துவபுரிவிட்டு நேராமுடன்கல்வமதிலாட்டுவாயே (௭௱௧)

ஆட்டிநன்றாய்வழித்திட்டே மைந்தாகேளு அடவாவயிக் கான்றல்ருழிதன்னில், போட்டுநன்றாய்ப்பனியில்வைக்கவென்ன சொல்வேன் பூரணமாய்நீரதுவும் பொங்கும்பாரு, நாட்டிகமா ய்ப்பொங்கிநின்ற செயநீர்தன்னைச் சாதகமாயெச்சாக்குங்கட்டு ம்பாரு, தேட்டமுடனின்னிரில் வேதைசொலடி தெவிட்டாதவே தைமுகஞ்செப்புமவனே, (௭௱௨)

(அரிதாரபம்)

செப்புகிறேனரிதாரவியந்தன்னைச் சிவசிவாதிருவருளாற்றி றமாய்க்கேளு, உப்பானவெடியுப்புகாசுகட்டி புன்மையுள்ளகா ரமுது மூன்றுமொன்றாய்த், தப்பாமற்சரியிடையா யெடுத்துக் கொண்டு தருவானவாய்நீராலரைத்துருட்டி, மெய்ப்பானகுகை யிலவைத்துச்சில்லுமூடி மேலாகமண்சீலைவுவாய்ச்செய்ய()

செய்தகொருகுகையதனைப்புடத்திற்போட்டு சிவசிவாமூன் று மொன்றாயுருகிநிற்கும், கைதவறுதேயுருகிநின்றவியங் கருவான தாரமென்றவியமாகும், உய்தமென்றவியமதைவைத்துக்கொண் டு வுண்மையென்றநாகமதை யுருக்கிநன்றாய்த், தொய்தமென்ற தாரமதிலியந்தன்னைச் சுருக்காகவிடைக்கிடைதான் றாக்குவாயே.

(நாககுரு)

தாக்கிநன்றாயுறாக்கிடவே நாகந்தானுந் தட்டபுரிச்சுட்டுமே டாவெள்ளிபோல, நோக்கியந்தநாகமதைவைத்துக்கொண்டு நன் மையுடனதற்குநிகர்பயிலைக்கூட்டி, பாக்கியமென்றேநினைத் துவுருகிப்பாரி பருகிமதிக்கடா அவங்குருவாய்ப்பாகுந், தாக் கியவாய்க்குருவானகளங்குந்தன்னைச் சுகமானவெள்ளிசெய்யநின்று க்கநன்றே. (௭௱௫)

நன்றாகத்தூக்குவதுவென்னவென்றால் நாலுவெள்ளி யாறு செம்புபக்துங்கூட்டி, நின்றாடியுருகுமதிற் களங்குகல்லைநோக்கவொன்றீயவயதெட்டாகுங், குன்றுதபொன்னதனைத் தகடுதட்டிக் கூர்மையுடன்புடத்தில்வைக்கவப துபத்தா, மன்றுதனில் நின்றவினையாடும்பெண்ணே மார்க்கமுடன்கண்டதனை மகிழ்ந்திடாதே,

(௭௱௬)

மகிழ்ந்திடாக்குடவனிலே பத்துக்கொன்று மார்க்கமுடன் கொடுத்துரைக்கவபதாறாகும், இகழ்ந்திட்டசெம்பதிலேவெட்டுக்கொன்று வேர்கையுடன்கொடுத்துருக்கவெட்டேகாலாம்,நிகழ்ந்திட்டவெள்ளியிலேபத்துமாற்று நேர்மையுடன்புடத்தில் வைக்கப்பதினொன்றாகும், உகந்திட்டதாரமதின்களங்குதன்னை லுண்மையுள்ளசெந்தூரமுகந்துகேளே.

(௭௱௭)

(அரிதாரகளங்குசெந்தூரம்)

கேளப்பாவரிதாரகளங்குதன்னித் திருப்பையுள்ள கெந்தியதில்தோய்க்கூட்டி, மேலப்பாறாவிலெலான்றவீரஞ்சேர்த்துவிபரமுள்ளவறுவகையினீராலாட்டி, கோனப்பாவாரமல் நன்றாயாட்டிக் குண்டலம்போல்வட்டதனைப் பிழிந்துமைத்தா, நீளப்பாதான்சுவாவியில்வைத்து நேர்மையுடனோட்டில்வைத்துமன்னுஞ்செய்யே.

(௭௱௮)

செய்ததொருகவசமதைநிதானங்கண்டு செம்மையுடன்புடத்தில்வைத்துச்சிவனைநோக்கக், கொய்ததொருசெந்தூரமென்ன சொல்வேன் குணமாகப்படமாறியெடுத்துப்பாரு, உய்தமுள்ள வாறுனைவிறமிதற்கொங்வசது வுத்தமனேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணித் தொய்தமுள்ளச்சடந்தனக்குப்பணவிடைசெந்தூரந்தான்றவொருமண்டலந்தான்கொண்டுதேறே,

(௭௱௯)

தேறுவதாற்றேகவச்சிரகாயமாகுஞ் செம்மையதாய்ச் சட்டைமொன்றுதிரைந்துபோகுங், கூறுகின்ற குண்டலியில் வாசித்துசவிகையிருலே மேலானவேதைமுகங்காடடசோடி, சீறுகின்றநாகாசமதிலமதன்னைச் செப்புகிறேன்கருக்குருவைச் செப்பு நேனே.

(௭௱௰)

செப்புகிறேனரசஞ்சுத்திசெய்து செம்மையுடனொன்றாகத்தொந்தம்பண்ணிக், துப்பறவாய்க்கெந்திகனைச்சுத்திசெய்துச்சாறக்காகாசநாகக்கினையேசேர்த்து, தப்பாமலறுவகைநீர் தன்னாலாட்டிச் சாதகமாய்வழித்துருட்டிரவியிற்போடு, மெய்ப்பாகக்காய்ந்தவில்லையோட்டில்வைத்துமேலாகமண்சிலைவதுவாய்ச்செய்யே

(௭௱௰௧)

வதுவாகச்செய்ததொருகவசத்தன்னைவறுமைகண்டுபுடத்தில்வைக்கக்கட்டிப்போகும், எழுமையுடன்கட்டினதோர்ப்பமாகியிருக்குமடாநன்றாகவெடுத்துக்கொண்டு, செழுமையுள்ள தங்கமதிற்பதப்பம்பூசித் திர்க்கமுடன்புடத்தில்வைக்க நீறிப்போகும், குறைமையுள்ளநீரதனைத்துக்கொண்டு கூசாமற்பணவிடைதான்பொசித்திடாயே.

(௭௱௰௨)

பொசித்துவிடுமண்டலத்திற்றேகஞ்சித் திபூரணமாய்ச்சதாகாலங்கொண்டுநின்றும், பசித்துநின்றபகைமையென்ன சொல்வேன்றேகம் பாலனடாவயதாகும் பாருபாரு, சசித்தமன துறதியிலேவாசிநின்று கருணைபெறப்பூரணமாய்க் கருத்தோடொத்து, விசித்திமேலாக் கினையுமூலாதாரமேவிநின்றவினையாடும்வாசிதானே,

(௭௱௰௩)

(பரிச்சுன்னம்)

வாசியென்றபரிச்சுன்னந்தன்னைவாங்கி மார்க்கமுடன் பணவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு, தேசமுடன்கஞ்சமலர் தகடுதட்டிநிச்சயமாய்வாய்நீராற்குழைத்துப்பூசி, பாசமுடனோட்டில் வைத்துப்புடத்தைப்போட்டாற்பக்குவமாய்த்தானபழுத்துப்பதினொன்றாகுந், தேசமெங்குந்திரிந்ததனாற்பதினொறுசென்ற திருவானலட்சுமியைக்காண்கிலேனே.

(௭௱௰௪)

காண்கிலார்க்கென்னபலன்வந்தாலென்னகருவானசிவயோகத்திருந்தாலென்ன, பாங்குபெறவட்டசித்துமாடிலென்னப் பக்குவமாய்க்காயவரையிருந்தாலென்ன, பூங்கமலமாதுதிருவொளிகாணுட்டாற் புத்தியென்னசித்தியென்னபசுந்தானென்ன, காங்கமாய்த்திபமில்லாமனையோடொக்குஞ் சக்தியில்லாதமடைக்கும்பாரோ,

(௭௱௰௫)

பாரப்பாவாதிருமலத்தந்தொட்டுப் பச்சையுடன்சேர்த்திலி ங்கத்தாரக்காரம், சிரப்பாசெண்டதொருவெடியுப்புக்கூட்டி மேன்மைபெறவேரிடையாயெடுத்துக்கொண்டு, தேரப்பாவந் நிடைக்குவலியான்கூட்டி நீர்வாகபழச்சாற்றாலாட்டிக்கொண் டு.சாரப்பாவாட்டியதைவழித்துருட்டிச் சங்கையுடன்புடம்போ டுசிவயோகப்படியே. (௭௬)

சிவயோகப்படியதிந்துபுடத்தைப்போடு சேர்த்ததல்று யருகியதுகட்டிப்போகுஞ்,சிவயோகமிதுவாகுமைந்தாமைந்தா சிறப்புடனேகுகையில்வைத்துருக்கிப்பார்க்க; அவயோகமில் லாமற்சிவயோகமாமி யம்பரத்தின்குருவருளாலுருகிப்போகும், தவமான வகையுடனேயுருகிநீற்றதாமேமணிப்பெருமைதனை நவி லொண்ணுதே. (௭௭)

(நாதமணி.)

ஒண்ணுகிநீற்றமணிதன்னைவாங்கி புரிமையுடனதற்குநிகர் பரிவைச்சேர்த்துக், கன்றுமாவுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு கரு வானகுருவிரண்டுமொன்றாய்க்கூட்டி, நன்மையாயுருகியதுகளி ந்ததாகுந் தாரணியிற்களங்குவகையனைத்துமண்டு, பொன்னுன பொன்விளையுங்களங்குதன்னைப்புத்திகொண்டுசெம்பதனைமாற்று க்கொண்டே. (௭௮)

ஒன்றானகளங்கதனைபொன்றதாக்கவுண்மையுள்ளபக்குவமை தனையெல்லாம்சொல்வேன், பன்றானபரப்பிரமவாலையென்றுப க்குவமாய்த்தானுருக்கிவைத்துக்கொண்டு நன்றானமலரால்லய ர்ச்சனைசெய்து நன்மையுடன்றூபதீபங்கள்செய்து, மன்றான மனதில்நடமாடுகின்ற மகத்தானசோதித்தாயென்றுபோற்றே ()

போற்றியேகைதொழுதுகங்கத்தாலே பூரணமாய்நின்றப ரிபூரணியேயென்று, வாழ்த்தியேவலக்கரமுடன்பணிந்துநின்று ற்பதிவாய்நின்றுபாருவேசரியேபாக்கியசாலி, சோத்தியன் கள்வாராமலென்னைக்காத்து தொண்டுசெய்தசெம்பதனைத் தன்னைக்கொள்வாயே. (௮௰)

ஆலேயாகவின்னமொருசேதிகேளு சோதியென்றகௌரி யுடைமகிமைதன்னை, விளையமஞ்சிச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகே ளு மேன்மையுள்ளகைலாயகிரியைத்தானும், இனையானசத்தியி லோர்கௌரிதானு மிருந்தவஞ்செய்மகிமை யென்னசொல் வேன், மனையானநடுமனையில்நின்றுகொண்டு மகத்தானவல்லப ங்கள்மகிழ்ந்திட்டாரே. (௭௨௧)

(கௌரிமணிகளங்கு.)

மகிழ்ந்திட்டகௌரியுடவல்லபங்கேள் வாய்திறந்துசொ ல்வதற்குமாவுமுண்டோ, நெகிழ்ந்திட்டகௌரியொடுமணியாய் வாங்கி நேர்மையுள்ளவல்லபமாநாதத்தன்னில், சேர்த்திட்டமாக வேதாங்குருக்குத்தாக்க சோதியென்றவல்லபத்தாற் சத்தியாச்சு, அருந்திட்டமானதொருகௌரித்தாய்தானல்லவோவல்லபத்தால ருள்கண்டாளே. (௭௨௨)

அருளானவல்லபங்கள்சொல்லக்கேளு வாதியென்றாசரு டனேநாகலிங்கம், உருவானகாரமுடன்காரம்பச்சை புண்மை யென்றவழுசாக்குமொன்றாய்க்கூட்டி, கருவானவாய்நீராலரைத் துருட்டிக் கவயானகுகையதனிலேவைத்துமூடி, குருவானபுடி நோக்கிக்கவசஞ்செய்து கூர்மையுடனொன்றெடுத்துப்புடத்தைப் போடே. (௭௨௩)

போடப்பாபுடமதுவுதிரானங்கண்டு பொருந்ததல்றாய்ப் போற்றியிகப்புடத்தைப்போடு, நாடப்பாவப்புடத்திற்சென்று நீயு நன்மையுள்ளகுகைதனையெடுத்துப்பாரு, விடப்பாபெ லத்ததொருகௌரிதானும் வீராறுள்ளவல்லபத்தாலுருகிநிற்கு ந், தேடப்பாதேடவெல்லாக்கவுரிசத்து திறமானசத்துநிகர்தங்க ஞ்சேரே. (௭௨௪)

(கௌரிகளங்குசெந்தூரம்)

தங்கமதைக்குகையில்வைத்து வுருக்கிக்கொண்டு தாயான கௌரியதிற்சாருமைந்தா, தங்கமுள்ளதங்கமதில்வல்லபத்தா ல ருளாலகௌரியதுவொன்றாய்க்கூடி, மங்களமாயுருகிநின்ற தெ ளிவையிந்த வையகத்திலாரறிந்துவணங்கப்போறா, சங்கையுட னுருகினதோர்மணியைவாங்கிச், சதாசிவனார்பதிநோக்கிவைத்து ப்போற்றே. (௭௨௫)

போற்றியந்தமணிவெடி யுமைந்தாகேளு பூரணமாய்மதி
தவிலேதாற்றக்கொண்டு, பார்த்திபமேருமகைசயிமேய புருக்கப்
பாறு பக்குவத்தில் ஒளிசகநிலைதவெல்லாம்சொல்வேன், சாத்திய
சொரிவபதுயுப்பிறுக்கிக்கமலமாயுடல்வாலையதாய வெயர்
தாய் தேட்டிரத்தில் பேரொளிபாரிநில்றமாதநிரச்சனமாமெய
ருநிறைந்திருந்தாள்பாமே, (௭௰௬)

பாரப்பமெனரியுடனைக்குதல்லோப் பக்குவமாய்க்கல்வத்தி
ற்பொடித்துக்கொண்டு, தேப்பாசநிலைசைத்தேந்திகட்டி தேர
மையவள்ளதாருடன் விக்கச்சேர்த்து, காப்பாவிகட்டிமொண்
ருக்கூட்டி தல்லகுருவாளைவாலைநீர்கூருலாட்டிச், சொப்பா
வழித்தருட்டி வட்டப்பல்லித் திருவாலாவிவபாவிமிதுசாயப்
பேட்டே. (௭௰௭)

போடப்பாநீவற்றிநன்றாய்க்காய்ந்தால் புக்கோட்டிக்கலை
வித்தைமேல்வாய்முடி, விடப்பாவிவப்பதற்குச்சாயுமோவி
பாருடன்நாணமதைவிருப்பெப்பார்க்குதாடப்பாடிட்டிபோட
க்குருவைப்போற்றியதையுள்ளவெருவக்கிட்டுத்தைப்போ
ப, கூட்டப்பாயமேருமணிவாய்த்திலதாருமநில்துளித்தபடிமாறி
வாலெல்லாமெடுத்துமக்கொள்மே. (௭௰௮)

சொன்னதக்கைசமேதைவிடுத்துப்பாரு கூர்மையுள்ளசெந்
தூரமெல்லசொல்வேன், சொல்லதிமையதொருசெந்தூரந்
தன்னைதுப்பறவாய்நிறுவெள்ளிசெம்பில்லைத்து, நில்லதந்திலத
விலேருருவைப்போற்றி நிச்சமாய்ப்பவிடைசெந்தூரங்கொ
ளு, உயர்த்தயானதொருகெந்தாதும் ஓய்-த-ம-தி-வா-ப-மதா
வநிற்குந்தாமே. (௭௰௯)

(லிங்கக்கட்டுசெந்தூரம்.)

காமென்றதயவாய்த்தான் ருணைத்தைக்கேளு சங்கையுடன்
சொல்லுகிறேனங்கமாக, கொலைன்றகுருவருவாலிங்கம்யாங்கி
கருவிந்தமலாருமதயநிற்றுமைமாய்ச்சேர்த்து, வாயெற்றவித
வில்லைவடிச்சுருநல் மக்தாளவக்கைடுநீர்ப்பெட்போருகும், விமெ
ன்றகட்டுதாவிக்கிநிற்ற மேலாவலிங்கமதைவெடுத்துக்கொள்
ளோ. (௮௰)

எடுத்தந்தக்கட்டிதனைமைந்தாகேளு வேகாந்தமாதாந்தங்க
ளிற்சேர்த்து, அடுக்காவிவின்மைமதிற்சேர்த்துமைந்தாவருளை
னதீபமதில்வைத்துக்காரு, கொடுத்தவொருதீபமாளுதில்தாது
லக்கினதோர் லிங்கமதிற்சவுரும்பாரு, வடுத்துறந்றுட்சவளி
தோர்லிங்கந்தானுங் கலைடங்கிக்கட்டினதுநின்னுந்தானே. ()

தின்னமுடன்கட்டினதக்கையாகேளு திருவாளபூசையுட
ன்றேவிபூட்டி தன்னையமாய்முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து தாமடி
ட்டாட்டியதுவைசம்பூசி, தன்மைமயாய்ரவிதனிலேகாயப்போட்
டு தளாரமல்மஞ்சிலவுருவாய்ச்செய்து, வண்மையெல்லாலிங்கமெ
தைப்புடந்தில்வைத்தால் வரிமையுடனுருவெதுமணியுமாமே. ()

மணியானலிங்கமணிதல்லோவாங்கி மார்க்கமுடனதற்குதிகர்
மைந்தாகேளு, மணியானமணிபொருந்துந்தங்கந்தன்னைக் கைவியுற
ன்றுயுருக்கியதில்மணியைச்சேரு, தவிபாதரங்கமுடன் லிங்கஞ்
சேர்த்துத் தன்மையுட்டுருகியதுவுண்மையாகும், பவியானவிங்
கமதுபலித்ததுநிற்றபத்தியுள்ளவர்க்கமதுமுத்திபாச்சே, (௮௰௩)

ஆச்சப்பாமுத்தியுள்ளவர்க்குதன்னை யாதியந்தவெள்ளிசெ
ம்புநற்றுக்கொண்டு, பாச்சப்பாலிக்கவங்கிலொன்றுசேர்க்கப்
நிவாலசோதியைநாவெனசொல்வேன், நீச்சப்பாவெசநீச்சு
லிங்கநிறாய்தானேர்மையுமறுக்கவெங்கமாறுள், மூச்சப்பா
வடங்கிநிற்றவர்க்குதன்னை முறையாகச்செந்தூர முடிக்கலாமே
ளே. (௮௰௪)

(செந்தூரம்.

முகிவெக்கீவென்றக்கால்மைந்தாகேளு முறையாகக்களங்
குநிகர்கெந்திகூட்டி, சகியாதவீரமுடன் சாரஞ்சேர்த்துச் சமா
சமாவொக்குகப்பொடித்துமைந்தா, சுகிதமுடனமுலைநீர்தன்
னுலாட்டித் துப்பறவாய்வழித்துருட்டிவட்டுபண்ணி, மகிமை
யுள்ளாவிதனிலே புலாப்போடு மார்க்கமுடனுலர்ந்தபின்பு வரி
லைசகேளே. (௮௰௫)

வரிசையுள்ளவோட்டில்வைத்து மண்தான்செய்து மார்க்க முடனிதானமதாய்ப்புடத்தைப்போட்டு, கரிசனமாய்நீயிருந்து குருவைப்போற்றி காங்கைநன்றாயாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, உரிசையுள்ளசெந்தூரமென்னசொல்வே னுரிமையுடன்சிமிளத னில்பதனம்பண்ணி தெரிசனமாய்ப்பணவிடைதானுள்ளேகொ ண்டாற் றேகவச்சிரகாயமதாய்த்திறக்கும்பாரே, (எகரு)

(சவ்வீரமணிக்களங்குசெந்தூரம்.)

பாரப்பாசவ்வீரமுறைமைகேளுபக்குவமாய்ச்சொல்லுகி றேன்பழக்குமார்க்கம், ஆரப்பாவறிவார்கள்வீரந்தன்னையந்தாரச வீரமதையடக்கக்கேளு, நேரப்பாநீநமநாதந்தன்னில் நிச் சயமாய்ப்பூவிற்பணவிடைதான்சோத்து, நீரப்பாமுறித்துவு த்தண்ணீராகும் நிறமானதவ்வீரியவீரம்போட்ட (எகள)

போட்டதனையனலில்வைத்துச் சுண்டிற்றாறும் பொன்னிற ம்போல் வீரமதுகட்டிப்போகும், நாட்டமுடன் கட்டினதை யெடுத்துமைந்தா நன்மையுள்ளபச்சையுடன்தாரகூட்டி, கேட் டமுடன்காரமது மூன்றுமொன்றாய்ச் செம்மையுடன்வசயநீரா லரைத்துக்கொண்டு, வட்டமில்லாவீரமதற்கங்கிமூட்டி வரிசையு டன்காயவைத்துமண்தான்செய்யே (எகஅ)

செய்தொருகவசமதையுலரவைத்துச் செம்மையுடனிதா னமதாய்ப் புடத்தைப்போயி, கைதன்னியமானகுரு தான்றனைப் போற்றிச், சங்கையுடன்றனைவாறியெடுத்துப்பாரு, கொய்தவொ ருகவசமதில்வீரரசம், கொடிதானவக்கினியிலுள்ளமாய்நின்று மெய்தவமும் சங்கையுடனுருகிநின்று மேலானஞானமணியாகு ம்பாரே, (எகக)

பாரப்பாபாரானும்வீரரசம் பதிவானமணியதனையெடுத் துக்கொண்டு, சோப்பாவதற்குநீகர்தங்கங்கூட்டி சிம்மயத்தின் குருவருளாலுருக்கிப்பாரு வீரப்பாகொண்டபரி வீரமாய்வடு மெய்யாகவுருகிபொருமணியாய்ப்போகும், ஆரப்பாவறிவார்க ள்வீரப்போக்கு வமர்ந்தரசவீரமணிக்களங்கைவாங்கே, (எஉய)

வாங்கியந்தக்களங்க தனைவைத்துக்கொண்டு மதியானவெள் ளிசெம்பில்நூற்றுக்கொன்று, பாங்குபெறத்தான் கொடுத்துதரு க்கிப்பாரு பாஞ்சோதியானதொருதங்கமாகும், துங்கமலமாறு திருவுதயமாகும் புத்தியுடனம்மாதைப்பூசைபண்ணு, நீங்கதுரந் கயமானபுத்தியுண்டாற் றிருவானகளங்கமதின்றிறத்தைக்கேளே.

(செந்தூரம்.)

திறமானகளங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு செம்மையுள்ளசெ ந்தூரமுப்பவிங்கங்காரம், உறமானவிடைக்கிடைதான்வைத்துநல்ல வுறுதியுள்ளவறுகசீரதன்னாலரைத்து, திறமானநால்வகையுநன்றாய்ச் சேர நிறுத்திநன்றாயரைத்துருட்டி வட்டுபண்ணி, மறவாகநிழ லில்வைத்துவுலர்த்துநல்லமார்க்கமுடனோட்டில்வைத்துமண்தா ன்செய்யே. (எசஉ)

செய்தொருகவசமதைநன்றாய்வாட்டிச் செம்மையுடனி தானமதாய்ப்புடத்தைப்போட்டு,மெய்தவருமனோன்மணியைத் தொழுதுநின்று மேன்மையுள்ள புடமதுவுங்குளிர்ந்தால்மைந் தா, உய்யமுள்ளகவசமதைத் திறந்துபார்த்தா லுண்மையுள்ள செந்தூரமென்னசொல்வேன், கைதன்னியமானசெந்தூரமென் று தண்மையுள்ளசிப்பிதனிலடக்கம்பண்ணே (எசங)

அடக்கமுள்ளசெந்தூரம் பணவிடைதான்மைந்தா. யனுதி னமுமந்திசந்திகொண்டாயானால். முடக்கிமுள்ளதேகவச்சிரகாய மாகு மூத்திநின்றநரைதிரைகளன்றுபோகும், தடைக்கவசமான திவாவிலகிநல்லச் சச்சிதாநந்தமென்றவுண்மைகாட்டும், விடைக் கெடுத்தநாய் போலே மருவிநின்றால், மேல்வரம்புகிழ்வரம்பு தெரியாதென்னே. (எசச

(அரியெழுத்துமகிமை.)

தெரியாமல்மதிமயங்கிநூலைப்பார்த்துசெம்மையில்லாவழி துறைகள்செய்துகொண்டு. குறியானநெறியதனையறியாமற்றான் குருடாவரவாய்மதங்கள்மெத்தப்பேசி, அரியானவட்சரத்திலடுக் காமற்று மறைவயில்மாண்டிறந்தார்கோடாகோடி,சரியானப திவெட்டுமெழுத்துக்குந்தான் தாயானமுதலெழுத்தை யழுத்தி ப்பாரே (எசரு)

அழுத்திமுனை பாரமா யுத்தமான பாதியத்தநாரவிந்தை யறிந்தோமென்று, வழுத்தியவணாயிறிலயில் வணங்காமற்றான் மார்க்கமுள்ள தபோதனர்போற் பூசைசெய்வான், தெளித்தமனை நற்றனிறுக்கிவாசிபூட்டி நேர்மையுடன் சிவயோகத்திருந்துகொண்டு, சுழுத்தியென்ற வவத்தைகளைத் தாண்டியமர்ந்தா லப்பரானந் தியமதிற்றுலங்கிநில்லே. (௭௪௬)

(பாஷாணக்கட்டுபற்பம்.)

நிலங்கிறிக்கறபாஷாணத்தொழில்கேளு சோதியென்ற மனோன்மணியாள் சொன்னவார்த்தை, விளங்குகின்ற வெள்ளையடா மாயாருபம் விருப்பமுடத்தவெளியிலேயார்கட்டிவாங்கி, கலங்காமற் பாண்டமதிற்பழச்சாறிட்டுக் கருவானவெள்ளைதனைக்கட்டித்தூ க்கி, அலங்காமலப்பிலில்வைத்துத்தீயைமூட்டி யப்பனேசார்வற் றிக்கட்டும்பாரே; (௭௪௭)

கட்டிநின்ற பாஷாணந்தன்னைவாங்கிக் கனகாசவசுந்திமை தான்முப்பூச்சேர்த்து, திட்டமுடனதற்கிடைதான் ரசத்தைவார்த் தார்த்திருவாலவறவைத்தீர்தன்றலாட்டி, நெட்டடக்கவரைத்தத னைவழித்துருட்டி நேர்மையுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, சட்டமுடன் காய்ந்தவில்லை யோடுசேர்த்துச் சந்துவாய்ச்சீலைசெய்து வைத்துக்கொண்ணே, (௭௪௮)

வைத்ததொருகவசமதைக்கமைத்தாகேளு மார்க்கமுடனிதான மாய்ப்புடந்தைப்போட்டு, சுத்தமுடன் சற்குருவைத்தியானஞ் செய்து சுகமான ரூபாதினைபின்கவசத்தன்னை, பத்தியுடன்றுவெ டுத்துப்பிரிவாய்ப்பாரு பரமகுருவானதொருபற்பமாகும், புத் தியுடன் பற்பமதைப்பிதனம்பண்ணிப் பூரணிபோராணிபோவெ ன்றுபோற்றே. (௭௪௯)

போற்றிநின்ற பற்பமதிற்பணவிடைதானெடுத்துப் பொரு ளானபரிக்கவேகமுஞ்சுவாக்கிப், பார்த்திபனே பற்பமதைவாய்நீ ராலே பரிவாகத்தான்ருழைத்துத் தட்டிப்பூசி, நேர்த்தியாயோ ட்டில்வைத்துப்புடத்தைப்போடு நிசமானபரிய தவு நீதிப்போ ரம், சாற்றியதோர்நிறைதிருத்துவைத்துக்கொண்டு தன்மையுடனே லவெள்ளித்தகட்டிற்பூசு. (௭௫௰)

பூசியதோர்தகடுதனைப் புடத்திற்போடு பொருளானவெ ள்ளியதுதங்கமாகும், நேசமுள்ளதங்கமதை வைத்துப்பூசி நேர் மையென்றசிவயோக முத்தியாகும், பாசமுள்ள பொருளதன் மேலாசைகொண்டாற் பாஷாணமாய்கைவத்துழைமூடிக் கொள்ளு ம், வாசமுள்ளபொருளதனைக் கண்டாயானால் மனவெறுப்பாய் நியிருந்துமனதைக்காரே, (௭௫௧)

(ஞானம்.)

காரப்பாமனமானவாசிதன்னைக் கருணையுள்ளவாசியினைப் போகம்பாரு, நேரப்பாநின்றபூரணத்தைப்பாரு நின்றிலங்குந்தி பமதைநினைவாய்ப்பாரு, வீரப்பாகொண்டதொரு லகிரிபாரு மெய்யானகாயாதிகற்பங்காரு, ஆரப்பாவடிமுடியு மொன்றாய்ப் பாரு, சந்தரப்போலாயிரத்தைச்சுகமாய்ப்பாரே, (௭௫௨)

பார்க்கையிலேபரசமயநன்றாய்த்தோற்றும் பரமகுருபதி தனிலேதீபந்தோற்றுந், தீர்க்கமுடன்மதிதானுந்தேய்ந்துமெள் ளச் செங்கதிரான்தன்னிடத்திற்சேர்வையாரும், மார்க்கமுடன்ம திதேய்ந்துகதிரைக்கண்டால் மதிமறைந்தசேதிதனையறியாமுடன் மார்க்கமதா தொன்றாகிக்கதிரைப்பார்த்தால் மதிவடிந்துந் தன்மை தனைவருத்தலாமே, (௭௫௩)

ஆமப்பாவிப்படியோ விமதியைக்கான வடங்காதசிவயோ கமதுதானுண்மை, காமப்பால்கானப்பாலகன்றுதேர்ந்த கருணை யுள்ளசித்தர்தமக்கறித்தவாறு, நாமப்பாவென்றமதந்தன்னைக்கொ ண்டு நாட்டடாவாசியென்றகம்பந்தன்னை, வாமப்பால்கொண் கனாயேறிக்கொண்டால்வரிசையுள்ளவாசியிற்சென்றேறலாமே ()

ஏறலாமெந்தவகையானமைந்தா வேதாந்தப்பெருவெளியி லேறிக்கொண்டு, கூறலாஞ்சகலகலைக்கியானந்தன்னைக்கூர்மையுட னக்கலையக்கூர்ந்துபார்த்து மாறலாமதிகலைத்தாவியிலேறவா சியென்றபுரவிதனைமார்க்கமாகப், பரலாஞ்சுற்றிவர வேறிக் கொண்டு பதிவானவிடந்தனிலேபாய்ச்சலாமே. (௭௫௫)

பூரப்சந்தப்பதிதனிலேவைசிபூட்டிப் பணிந்துநின்றுமேசசபூரகமும்பன்னணி, நீச்சந்தமலையாதரும் .சுந்தில்றின்று தேரோட்டந்தானநிந்துநிலையைக்கண்டு, பேசசந்தமானதொருச்சந்தந்தன்னிற் போண்டமானகுருதன்னைப்போற்றிக், காப்ச்சந்தக்கனலாலேகட்டுப்போடு கருவிதானுயிபந்தக்சடைத்தானே (௭௫௬)

தானென்றசடகத்ருற்சுத்தமொருந்தாலனிதனிலுயிர்ப் பயிர்கள்தயங்காதையா, ஊமென்றவுடம்பெடுந்தாற்சாகாக்கல்வி வுன்மையுடன்கப்பதற்கு முன்னைப்பாரு, தேனென்றவமூர்தகலையிறுலேறி தியென்றநெருப்பாறு மயிர்ப்பாலத்தில், விமெனன்றவாசையைநீயகற்றியேறி வேகாதமயிர்ப்பாலம்வெற்றியாமே ()

வெற்றியென்றமயிர்ப்பாலமீறிலேறி வெகுசுறுக்காய் நாதாந்தவீட்டைத்தாண்டி, பற்றியுடல்விதியதனால்மதியையநீக்கிப் பாருவெகுனர்விமினிடம்பதிவாய்நின்று, முத்திபெறுமெய்தியாஞ்சோதிவீட்டில் முன்முகப்பில்நீயிருந்துமுழிந்துப்பாரு, சுத்தமாய்நிந்திலங்குஞ்சோதியானையசோதியானதொருதீபம்பாரே

பாரப்பாபாஞ்சோதியானதீபம் பதிவாகிப்பூரணமாய்நின்றதீப, மேரப்பாமேருநடுவானதீப மேல்கோய்நின்றிலங்குமேனாந்தீபம், காரப்பாவலைபதம்பணிந்திட்டாக்காலணமானவட்டமாசித்திபெய்தும், ஆப்பாவறிவார்களாதிதீப மாசராவறிவாரதீபந்தானே (௭௫௯)

அறிவானதீபமடாஅகாரதீப மந்தரங்மோனதிருவாமதீப, நெறியானதீபமதைக்குறியாய்க்கண்டால் நீசில்லைபெய்தில்லை நிலையுமில்லை, குறியானகுறிமேயாடோலாலேறிக் குடியிருந்து மடிந்தவிடங்குணத்தைப்பாரு, சரியானமூலமடா மூப்பாழாகுஞ்சல்லையற்றவிடமதுதான்றுப்வீட்டாமே, (௭௬௰)

தாயானமூலமடாஉகாரரூபி சங்கையில்லாவாசமுள்ள சவிகைக்காரி, மாயானமாயமுள்ளமார்க்கந்தானுமகத்தானபோனையுள்வாமரூபிபெயானமறியக்கிப்பேசாசித்தம்பேச்சரியாள் மூச்சரியானபிணம்போல்நிற்பாள், வாயாரமறியமூர்தங் கொள்ளாட்பேதை வலிமையுள்ளபூரணியையவணங்கிநில்லே (௭௬௧)

வணங்கிமனமகிழ்ந்தடிமையாகிநின்றால் மார்க்கமுள்ளசத்தியவள்வலுமையாகி, இணங்கிவிளையாடியுனதிடத்தேநின்றுசுவொழுத்துமோரெழுத்துமினக்கிவிப்பாள், குணங்குவிந்தநல்மானகுருவைப்போற்றிக் கூறுடனேவாழாமற்குறிப்பேகொண்டு, சுணங்கனைப்போற்றிரிந்தஞலாவதென்னசுழிமுனையும்வழிதுறையுந்திறந்துபாரோ, (௭௬௨)

{மச்சமுனிசாக்குவைப்பு}
{என்னூறுபார்க்கவும்}

பாரானசாக்கிலிடவைப்புதானும் பாடினார்மச்சமுனிபென்னூயிற்று, னோரகவென்னூறு பாடல்பார்த்து நிச்சயமாய்க்கொங்கணவர்சாக்குவைத்தார், போரானபேர்க்குமோர்பாடுநூலிற் பெருமையுடன்சாக்குகளைக் கொஞ்சஞ்சொன்னார், பூராயமாகவேதான்சட்டைமுநர் போக்குடனேபேர்வழிகள் பொருள்சொன்னரே, (௭௬௩)

சொன்னாரேயகத்தியருஞ் சாக்குநேர்மை சுகமானசவியநீதியன்றுப்பாரு, கன்னுசித்தாதிநோய்கடன்னைக் கருத்துறவேபாரதிலேசுடுநீங்கும், வின்னுனைபதிநலங்கும் விபரமாகும் வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் விபரந்தோற்றும், பன்னுனபலயானையயனுங்காணும் பருவமுடனுயிரத்திற்பணிந்துநில்லே (௭௬௪)

(கற்பூரவைப்பு)

பணிந்துநின்றுற்சொல்லுகிறேஞ் சாக்குநேர்மை பத்தியுடன்வைக்கும்வாலாறுதன்னைக் கனித்துமனதுறதியிருற்பாருபாரு கருவானவீரத்தின் வைப்புதன்னை, அணிந்தவெடியுப்புடனேனெக்கார் மன்பர்னநவச்சாரமன்னபேதி, தனித்ததொரு இந்துப்புதுரிசுவெள்ளை தப்பாமலெழுசாக்குஞ்சரியாய்வெண்டே ()

வேண்டியதோர்சாக்குநிறை ரசமுங்கூட்டி மேலானதாய வெம்பத்துக்கொண்டு, பூண்டதோர்சாக்கெல்லாங் கல்வத்திட்டு பொடித்துநன்றாயரவையாய்ப்பிரட்டிக்கொண்டு, ஆண்டபதி யானதொருகாசிக்குப்பி யளவாகமருந்திட்டு மண்ணும்பூசி, பாண்டமென்றபடிநவிலே மணலுமிட்டுப் பதிவானகுப்பிவைத்து மேலும்போடே, (எ௬௪)

போட்டுநன்றாயடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிப் புத்தியுடன்றீ யெரிக்கும்போதிலேயா, நாட்டினின்றருப்புநனிர்மெழுகைப்போட்டு நன்மையுடன்பதனமதாய்க்கிண்டிப்பாரு, பூட்டியின்றசாக் கதானுருகும்காலம் புத்தியுடன்றீயாற்றிக்குளிரவைத்து, நாட்டிமாய்க்குப்பிதனையுடைத்துப்பாரு சந்தனம்போலொளியாகி க்கட்டுந்தானே (எ௬௫)

(வீரவைப்பு)

கட்டுநின்றவீரந்தைப்பொடித்துமைத்தா கருவானசெபநீ ராற்பிசறிக்கொண்டு, நிட்டமுடன்முன்போலே குப்பிக்கேற்றித் திரக்கமாய்ப்பாண்டமுற்று செதுக்கியமைத்தா, சட்டமதாய்முன் போலேயெரித்துவாங்கித் தடவாமைசவ்வீரமென்னசொல்வேன், மட்டில்லாவேதையதற்கானவீர மாசற்றவீரமதை வணங்கிநில் லே, (எ௬௬)

வணக்கமுள்ளகற்பூரஞ் சொல்லக்கேளு வளமெடுகினமொ டுகாலகூட்டி, இணக்கமுள்ளருந்துருக்குஞ்சரியாய்க்கூட்டிபெ ட்டிலொன்றவால்பினருவிதைத்துநல்ல, கைக்குடனே சாக்கை பொருகல்வத்திட்டுக் கடுக்கநன்றாய்த்தான்பொடித்து வைத்துக் கொண்டு, பிணக்கில்லாக்கற்பூரம்பத்துக்கொன்றுபேணிநன்றாய்ச் சேர்த்ததிலேயின்னுங்கேளே, (எ௬௭)

கேளப்பாவப்பொடியிற் பாணம்பூட்டிக் கிறையுடன்று ன்குழப்பிசாரிக்கேற்றி, நாளப்பாமண்டலமேசமாதிவைத்து ந ன்மையுடன்றனெடுத்துமைத்தாகேளு. நீளப்பாதான்வற்றிவிட் டு யோமல நிசயாகவிருக்குமடாபூரம்பூரம், ஆளப்பாவப்பூரமதி சபூரமாககாகந்தடத்திற்காதுயாமே. (எ௬௮)

ஆறியந்தகற்பூரமாந்தான்காண்பா சருள்ளபூரணத்தையறி ந்தோன்காண்பான், சோதியென்றகற்பூரத்தன்மைதன்னுந் தொ ல்லுலகிலுதாக்கட்டுறவமேதி, நீதியெல்நகாயாதிகற்பங்கொண்டு நிலைத்தார்கள்கற்பமதைநிமிஷமாகச், சாதியென்றகற்பமிகத்ப நீதநன்னிற் சத்திசிவமந்திரத்திற்றோப்பிலலே. (எ௬௯)

தானுகந்தனிற்றிருந்துகற்பங்கொள்ளு தன்மையுள்ளபூரண த்தில்லேக்கிநில்லு, கோனுனசற்குருவைவணங்கிகொள்ளுக் குரு வானபதியதிற்றுகூர்ந்துபாரு, தேனுனமதியமுர்தங்கொண்டுதே றி தின்மயத்தினருளபெருகநீயானம்பண்ணு, ஊனுனகாயமா டாவல்நீத்துப்போரு முற்றசிவயோகமதிலுகந்துநில்லே (எ௭௦)

(அரிதவைப்பு.)

உகந்துநன்றாயின்னமொருசாக்குசொல்வேனரிமையென் றபச்சையடாதுகீர்ப்போக்கு, வருந்திநன்றாய்ச்சொல்லுகிறே ன்நினைக்காரமாக்குமடவகாரமதைவாங்கிவந்து. உகந்துசெய்பு பாத்திரத்திலிட்டுமைந்தாவுன்மையுடனபழச்சாறுதயிரும்வார் த்து, அகந்தனிலேருநிவெட்டிசமாநிலைப்பாயப்பின்மண்டல ந்தான்சென்றவாக்கே (எ௭௧)

வாங்கிநன்றாய்ச்கிண்டியதிற் பின்னுமக்காள்வளமானபழச் சாறுதயிருஞ்வார்த்து, தாங்கிநன்றாய்க்குறிவெட்டிமுன்போல ப்பாசமாசமாய்ச்சமாதிதனில்வைத்துப்பாரு, பாங்குபெறுமரி தநற்றுமென்னசொல்வேன்பச்சையென்றயச்சைநிறைமிகுந்கொய் வாது, சாங்கமுள்ளசத்துவுக்கிறுதாலப்பாதன்மையுள்வத்து ரிகவெருஷரிதாம்பாரே. (எ௭௨)

(நவாச்சாரவைப்பு.)

அரிதானநவாச்சாரஞ் சொல்லக்கேளு அர்கனந்தகாரிய டாமிங்கால்றுவி, பரிசாகக்கொண்டுவந்துமைந்தாகேளுபத்தியுட னுமரிமாட்டமமுரிதானும், பெரிசானயானையயிரொட்டைதட்டு பெருமையுடனமுரியொன்றாய்சமனாய்க்கூட்டித், அரிதானபாண் டமதிலிட்டுமைந்தாசெரல்லுகிறேன்பனமுடன்காருஞ்செப்பே ()

சேர்த்தரைத்துக்கொண்டு வடுப்பேத்தியுஞ்செம்மையுட னேரிபெரிந்தவற்றக்காய்ச்சி, பாத்திப்பணேத்தும்பானபருவத்த ங்விற்பத்திக்கொண்டுபுத்தயிலையடைக்குக்கி, போற்றும்மு ப்மேற்சுட்டிக்கொண்டுமுடிபூமிதனில்மண்டலமேசந்நிலைத்தி ளத்திருந்ததாலேக்காரமால்லுப்கட்டியதுவாசாய்கரு ணையாச்சே. (௭௬)

ஆச்சப்பாதவாச்சாரமதிக்காரமடங்காதசாக்குகளையடக்கு ஞ்சார,மூச்சப்பாமுன்விலையிறந்தஞ்சாரமுதண்டபக்கு க்காலசாரப், விச்சப்பாவியாதிகளைவிலக்குஞ்சாரம் வேதத்தில் சொன்வியாப்திக்காரம், பேச்சப்பாபேசாதவமாய்நின்ற பெருமைகொண்டசாரமடாபெணியப்பாலே. (௭௭)

பாரப்பாதரிகபாஷாணஞ்சொல்வேன்பத்திகொண்டுதா சுமொன்றுப்சேர்த்து,தேரப்பாவெத்தமூந்தாம்பச்சைதிர மானவிக்குமடப்பேங்கூட்டி, காரப்பாகல்வமதிற்பொடித்துக் கொண்டுகோழிவெந்தருப்பியிலேசேர்த்துமைந்தா, தேரப்பாமு டிதன்றுப்மண்ணுஞ்செய்து தேடக்கேதாழிபொல்றவிரும்பி லாங்கே. (௭௮)

வாங்கியெத்தக்காளியமைமன்றுயிட்டுமணல்மறைத்துப்பிவை த்துவாமைபாகந், தாங்கியெத்தவிட்டுபில்லைத்தூத்திலையமுட்டுசம சமாயுருகுபதத்தன்போக்காண, பாக்குவெறச்சேலாணையிட்டுக்க ளடிப்பாருபருவமுள்ளகவெல்லாமுறுகித்திருக், தாக்காமலப் டத்திவிறகுமைந்தாதக்கதுப்ருபாரவைத்துவெடித்துப்பாரே.

எடுத்துப்பிபேருணைந்துடைத்துப்பாரு வெண்ணசொல்வே ன்றாரிகபாஷாணத்தின்கூட, அடுத்தபூரக்கடைத்தானல்ருளைசத்க கல்பாவளத்துஞ்சபட்டமணலிகைவடமா, தொடுத்தமையடங்கியவ்ள டிப்பேவார்ஆற்றிகளுங் கட்டிவருஞ்சமானமைந்தா தடுத்தது தாட்டிப்பாமே, தொருபாஷாணமுரைத தலமானகுருமுறையாய் (௭௯)

(தாளகபாஷாணம்.)

தாடிநின்றதாளகபாஷாணஞ்சொல் வேணபமானதாகமுட ல்சசத்தைக்கூட்டி, கூடிவொன்றுப்தாலேகூட்டிப்பொடித்துத் கொண்டுகுணமாகவிதற்கிடைதாலாண்டுஞ்சேர்த்து,தேடிதன்று ப்பச்சையுடன்வெடியுக்காரஞ் சேரவேயொன்றாக்குநிறக்குக் கொண்டு,ஆடியதோர்கல்வமதைப்பொடித்துமைந்தாவுகமான வைதைநிர்யிசதிக்கொள்ளே. (௮௰)

செதினசோர்மருத்துதாரையிற்போட்டு பிரியமுடன் பொடித்துதன்றுய்க்குப்பிக்கேற்றி, கசாமலமணியிலையதுவாய் க்செய்துசருத்துறவேருப்போலேதாளிக்கேற்றி, நிசமாகவுடே பெற்றியலையமுட்டிநீகளையுருதுபதத்தவிமிறக்க,மசாமறகு ளிரவைத்துக்குருவைப்போற்றி யார்க்குமுடமெருவைதிபுடைத் துப்பாரே. (௮௧)

உடைத்துயிரப்பார்க்கையிலேசக்கெல்லாத்தாதுகமுடித்து கொண்டுகியுருகித்திருங், படைத்தகுருபாரமனருளாற்கட்டிநின் றபாஷாணப்போதுவைபார்க்கெளு கிடைத்துடையதாலபாஷா ணமப்பாதிருக்குமுடன்பாஷாணம்பதனம்பண்ணி, விடைத்தது வலோகமதிணாற்றுக்கொல்லுவிட்டுருக்கிப்பார்க்காமி போலாகு மாமே. (௮௨)

(லிங்கபாஷாணம்.)

காணப்பாலிங்கபாஷாணஞ்சொல்வேன் ருவானவித்துவு டறாதக்கூட்டி, பேணவேபுலைசமுங்கூடச்சேர்த்துவெருமை புடனாலருமொன்றுப்பொடித்துக்கொண்டுதோணவேயிடை க்கிலாடதாலலிங்கம்பச்சைசத்தமுள்ளதாரமுடனக்காரம்சேர்த்து ணவேலையத்துமவ்விலையைவாங்கிபொருத்தவொன்றுப்பெய்து துக்கல்வத்தாட்டே. (௮௩)

ஆட்டிதன்றுய்ப்பொடித்துதால்லக்குப்பிக்கேற்றியமுமெல தாலவிசேலையூவாய்ச்செய்து, பூட்டியதோர்தாளிகளின் முன் போலவைத்துப் பூரகமாய்த்திரியெரித்துப்பதத்தைப்பாரு ஆட் டியதோர்குப்பிதனிற்சக்கெல்லாத்தா லண்மையுடனுருகியது மமுப்பாய்த்திருந், திட்டியதோர்கிலாணையிறுத்தெரித்தேதான் செய்மையுடன்றிபற்றித்துளிரவைப்பே. (௮௪)

வைத்ததொருகுப்பிதனையெடுத்துமைந்தா வரிசையுடன்ற னுடைத்துப்பார்த்தாயாகிற்,சுத்தமுள்ளபாஷாண மென்னசொல்லேன் சோதியென்றலிங்கபாஷாணமென்பேன்,பத்தியுள்ளபாஷாணத்தன்னின்மைந்தா பழுப்பானவேளையிலே யனந்தமுண்டு, புத்தியுடன்பார்த்தவர்க்கெல்லாமுண்டு பூரணமாமாயிரத்திற் புகுந்துபாரே. (௭௮௬)

(கெந்திபாஷாணம்)

பார்க்கையிலேயிவ்வோகதன்றுப்த்தோற்றம் பாஷாணகெந்தியும்பதிவாய்நிற்பான், ஏர்க்கையுடன்கெந்திபா ஷாணத்தொல் வலிம்பமுள்ளசசமூலமொன்றுக்கூட்டி, மார்க்கமுடனிதற்குநிகர்கெந்திதா மணமில்லாப்பச்சையுடன் வீரங்காரஞ் சேர்க்கையுடனெவ்சாக்குமொன்றுக்கூட்டிச் செம்மையுடன்றுன்பொடித்துக்குப்பிக்கேற்றே. (௭௮௭)

ஏற்றிதன்றுய்மண்சீலையிறுகச்சுற்றி யின்பமுடன் முன்போலேதாளிக்கேற்றி, போற்றிதன்றுயடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டிப் புத்தியுடன்பதனமதாய்வைத்துப்பாரு, சோத்தியங்கள்வத்ததிலுலிலம்வெகுந் சுருதியுள்ளமனத்தனிலேபயம்வைத்தப்பா, சாத்திருத்துதியெரித்து வுருகும்போதிற் கருணையுடன்றனிறக்கியாறவையே. (௭௮௮)

ஆறிதன்றுய்க்குளிர்ந்ததன்மேற்குப்பிவாங்கி யன்பாகத்தானுடைத்துப்பார்க்கும்போது, மீறிநின்றவெண்சாக்குமொன்றுய்க்கூட்டி விபாமுடனுருகியதுகட்டிப்போல, மாறிநின்றமருகாதேயிருதானப்பா மார்க்கமுள்ளகெந்தபாஷாணமாகும்,விந்தையத்தானடக்குங்கெந்திதன்னை விளையமுற்றுப்பார்த்ததினுல் வேதையாமே. (௭௮௯)

(உப்புக்கட்டு)

வேதையென்றுலவளமுடாவுப்புக்கட்டு வெளிதெளிவாய்ச்சொல்லுகிறேனின்னங்கேளு, பேதையென்றகுழியையடி குழிமீட்டாலும் பெருந்தமையபதாமையுடனீமேனிகூட்டி, நீதமுடனேவலைச்சார் சரியாய்க்கூட்டி நேர்மையுள்ளசாறதற்கு நாலுக்கொன்று, போதமுள்ளசரியுப்புடைக்கவாத்துக்கொண்டுபொக்கமற்றியெரிப்பூலவற்றக்காச்சே, (௭௯௦)

காய்ச்சினதோருப்பதுவுங்கட்டிப்போகுங் கருணையுடனதற்களாதான்வெடியுஞ்சினப்,பாய்ச்சிதன்றுபதுவகையாலரைத்துருட்டிப் பாலகனேயோட்டில்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, நாட்டிமொன்றுமில்லாமலுப்புநீறி தன்மையுள்ளசுண்ணமதாயிருக்கும்பாரு, நீச்சில்லாச்சுண்ணமதைவைத்துக்கொண்டுநினைத்தபடிமுடித்துவிடுதிசமாம்பாரே. (௭௯௧)

(கல்லுப்புச்சுண்ணம்,)

பாரானகல்லுப்பைப் பொடித்துக்கொண்டு பதிவானசாறதிலேசரைத்துமைந்தா, சோரவடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டிச்செம்மையுடனீர்வற்றிக்காய்ச்சிப்பாரு; கூரானகல்லுப்புகட்டிப்போகுங் கூறுடனேயிதற்களாதான்வெடியுஞ்சினனோரகக்கூட்டிநல்லசெயநீர்விட்டுதிசமாகவரைத்துருட்டிவட்டுபெண்ணே (௭௯௨)

பண்ணியந்தவட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பாமகுருதன்னருளாற்படத்தைப்போடு, உண்ணியதுபோகாமலுப்புநீறிபுரிசையுள்ளசுண்ணமதாயிருக்குமைந்தா,புண்ணியமாய்நின்றவர்க்குச்சுண்ணங்கிட்டும்பொல்லாதபாவியென்றும்புத்துபோலாஞ், தெள்ளிமையைநோக்கியந்த குருவைக்கார்த்தாற் செம்மையுடன்கண்டதெல்லாங்குருவாய்ப்போமே, (௭௯௩)

(கற்பூரசுண்ணம்)

குருவானகற்பூரசுண்ணங்கேளு கூர்மையுடன்பூரமதினிகட்டிவாங்கிதிருவானவறவைநீர்தன்னிற் றேய்த்துச்செம்மையுடன்ன வியில்விட்டுத்துமுறையப்பா, உருவானகற்பூரங்கட்டிப்போகும் றுதியுள்ளதீபமதிலேறுதையா, கருவாகவிப்படியேகட்டிக்கொண்டுகணக்காகவிடைக்கிடையேவெடிசினங்கூட்டே (௭௯௪)

கூட்டினன்றுபறவைநீர்தன்றுலாட்டிக் கூர்மையுடன்வழித்துறுட்டிவட்டுசெய்து,நாட்டியேயோட்டில்வைத்துப்புடத்தைப்போடுநலமானகற்பூரச்சுண்ணமாகுந், நீட்டியதோர் சுண்ணமதில்வேதைகோடிதெளிவானகற்பத்திற்குறுதியாகும், பூட்டியதோரிச்சுண்ணமார்தானசெய்வார் பொருமையுள்ளமச்சமுனி செப்தார் பாரே. (௭௯௫)

பார்ப்பாமச்சமுனிவென்றாயிற்றான் பதிவானசர்க்குணை
ப்புகல்கெர்மு, நேர்ப்பர்செல்லிப்பாரதைநீபாருநிசமாகவப்
பொருளுயிர்ப்பொருளுமொன்று சேர்ப்பாயித்தாறுநால்வகையெல்
லாந்திறமாகச்சொன்னபொருடேரியாதப்பி, போப்பாபெலத்த
மோசாயிரத்தைப்பெருமையுடனிருதயந்திற்பேணிக்காணே. ()

(துரிசுவங்கம்,)

சாணவேருரீசவிடகல்லக்கோருட்டிபொக்ரபருமவீ
ஙமெடுத்தரைத்தா, பேணிக்கூப்புவுப்பூரக்காம்பிலமாகவி
டைக்கிடைதான்சேர்த்துக்கொண்டு, நாவைப்பயவைநீர்கன்று
வாட்டிநாற்றுகவழித்தூறட்டிபோட்டில்வைத்து, புணவமணி
ல்பூட்டிமைத்தபுடம்போடநீறியதுவங்கமாம்மே (௬௬௭)

கன்னமென்றால்வெளுகறுக்குந்துரிசுகன்னந்தொட்சைக்
சத்தியுமாமப்பாருஞ், சொல்சாக்கத்தியுமாவதாறு
ற்றுகையில்லாவைதுறைசெத்துராக்கள், கலின்னிறந்தமையால்
குவைமொருகோடிகளுக்கட்டிருக்கியிட்டிப்பாக்கு, வி
ண்ணிறைத்தியமதிற் றுமவை வேணபடியாடிவிளையாடலா
மே. (௬௬௮)

(தாம்பரகன்னம்.)

ஆடலாம்வெளுகோடிதாம்பரத்தைப்பருமையுள்ளகன்னம
தாய்ச்சொல்லக்கேளு, தேடலாதாறுடன்காரங்கூட்டிசெம்மை
புள்ளவாப்நாலைத்துக்கொண்டு, போடலாந்தாம்பரத்தைக்கூட்டு
க்கோன்புசிறம்றுபோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, நாடலாம்
புடமதில்வைத்துப்பார்க்கநன்மையுள்ளதாம்பரத்தான்சேர்த்து
ப்போம்மே. (௬௬௯)

செத்தபின்றசாம்பமெடுத்தரைத்தா கெவியகல்வமதிற்
பொடித்துக்கொண்டிடத்தியுடன்றுப்புடவும் பூரகங்கம்பதிவான
கருடனோடைன்றமெர்ந்றுப்புத்தியுடன்போடிக்குநிகர்சேர்
த்துக்கொண்டு பூரணமாய்சமதவும் பாழ்சேர்த்து, சுத்தியமன்று
பொட்டிவழிவாய் நீரலேஅட்டகம்போல் வட்டநிறைத்துலங்கச்
செய்யே. (௬௭௦)

செய்தவொருவட்டத்தைபோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்துப்பி
ட்டிப்புடத்தைப்போட்டுகொய்துறைவைத்தப்புடமாறியெடுத்துப்பா
ருறுருவானகன்னபுதாய்நிற்கும், சைதவழுச்சுலிமெய்வெருளா
மங்காரங்கொளிபிலாநமிந்து செப்வாமையா, மெய்தவழுச்சித்த
னென்றுஞ்செய்வாய்பாருமவையிதுகோடானகோடிதானே,

(நந்தியுப்புச்செயநீர்.)

தானென்றநந்துலக்கையகற்றவேண்டுந்தயவானபூரணக்கை
ப்பணிப்பேண்டு, கோனென்றநருவருளாழைவிந்துகூடிநின்ற
செயலதனைநீக்கவேண்டும், தேனென்றுமரியமூரிதபானதன்
னிற்றெளிவானசத்தியுத்திற்கேர்ந்துகொண்டு, வானென்றபூரமதிற்
பொருந்தப்போட்டாலுருவானதுவென்றநந்தியுப்புச்செயநீராச்
சே. (௬௭௧)

ஆச்சப்பாவின்னிரில்சாம்போட்டு வப்பனோவியில்லைவக்
கர்ராமாறும், போச்சப்பாசுத்தாரத்தென்னைதாறும்புத்திபு
டறந்நிந்கண்டபோதே, பேச்சப்பாப்பசாம லெக்கனைக்கப்
பென்டவையாயிறநெய்யாய்நிற்கும், காச்சப்பாவண்டமை
ந்காரவைலகளானபூரணத்தின்வாடையாமே (௬௭௨)

(பூரணவமை.)

வாடையென்றபூமத்தில்மையைச்சொல்வேன் வரிசைபு
டன்சேருமாருக்காவிபு மேடையென்றபெருவடா கமலமிட
மெய்பானயிடமதிலமூர்தம்வாங்கி, சாடையென்றகருவென்னக
ல்லிறலநீசாமலாயின்கொடியானசத்தைவாங்கி, ஆடையென்ற
நூலில்ழுப்பொடியைசுத்தியத்தாமாய்நீக்கொளுத்திகட்டிடா
மே. (௬௭௩)

கட்டகொருகருவெடுத்துக்கருவிற்சேர்த்துசுசமானகற்பூரம்
தாழம்கொன்று, வட்டமுள்ளபுநூறுடன்சவ்வாதுசேர்த்துவாகா
கருவண்டுக்கூடச்சேர்த்து, சட்டமுள்ள கஸ்தூரிபச்சைப்பூர
ம் சாங்கமாய்கோரோசனையுஞ்சரியாய்ச்சேர்த்து,சிட்டமுள்ளகருவி
ல்லசேர்த்துக்கொண்டுநிறமாகவிடைக்கிடைதால்கூட்டிக்கொ
ண்டு, (௬௭௪)

கொள்ளவே சாய்ப்பிறுணித்தயிலம்வாங்கி கொள்ளவுடனத் தயிலடர்தயதாய்ச் சேர்த்து, மென்னவே கல்வைதில்லைக்கும் போதின்மெய்யானவையுதிவென்னசொல்வேன் நில்லவேநிலை யறித்துமையைவாக்கி,நேர்மையுள்ளகுருபதத்தை நினைவில்வைத் து, செல்லவேமந்திரந்தான் ஓம்சயவென்று குருவருள்ளபுருவ மத்திலர்தம்போடே, (அ௱௯)

போட்டவுடன் மூலமதில்வாசி புட்டிபுரணமாய்ச்சேகபூரக, மும்பல்லவி. நாட்டமுடன் கும்பகத்திலிருந்து கொண்டுநேரசேர்த்த ட்பேசிராளியையுண்ணவிநில்லு, தேட்டமுடனேசிடத்திலவைத்த ப்பார்குதிரைதக்கமனியிலேசேர்ந்தும்போருங், கூட்டமென்றசொல் லக்காநாட்டமாய் நில்குவித்தபடிபூரணத்துவங்கொண்டையாமே ()

(கேசரிமை,)

ஆமப்பாவின்னமொருமையைக்கேளுவந்தரங்கமானதேச ருகேசரியில்மைத்தா, வாமப்பாற்பெருகிநிற்றகருவைவாங்கிக ருவானமைதலில்லமையைக்கேளு, வாமப்பாபேய்பிடித்தவர்க் குட்புகைக்குக்கிட்டுவதுவானசாம்பிறுணிதயிலம்வாங்கி,தாயப் பாவண்டமட்டம்குவிந்சேர்ந்தலித்து நிற்றகுருவிசவுயிமொன றுப்பேபமே, (அ௱௮)

நல்லுணனநிமேல்புருகுசேர்த்துயரிமையுடனன்றுமெத் திக்கோதாய்,நன்றுனகொட்புலிகிடந்தலில்லைத்துதயலானுத் திரைந்தொழுமபோத்திருனறுவெட்சாமாயேகந்தன்னொருதிப் புடவேனதான்முறேகநிலர்தம்போட்டு, பன்றுனமூலமதில்வாசி யேறியர்நிபுடன்சேசபூரமாய்நில்லே. (அ௱௯)

நில்லத்தப்பதவிமேலேநிட்டைகூடி தேமமுடனேயிருக்கும் போதின்மைத்தா, சொல்லந்தமானவுயிர்பயிர் களெல்லாந்தோ புதமைமயாருமடாசொன்னேன்கேளு உன்னந்தமானகுருமை யைப்போலேயுகமையுமையுமைபுகமு வசியமில்லைதலைத்தமா னமைகையைவைத்துக்கொண்டுதநேசொல்லவலம்வருதலாமே()

85

(உப்புமை.)

வருகிறதற்கின்னமொருவகையைக்கேளு வணங்காதவெட் டியுப்புகல்லுப்போட்டு, உறுதினதோரிந்துப்புசரியுப்போட்ட மூர்க்கமுள்ளசவர்க்காரவுப்புங்கூட்டி, கருக்காமலேந்துப்புமொ ன்றாய்ச்சேர்த்துசம்பளத்திற் சாறதனாலரைத்துக்கொண்டு,மரு காமல்வழித்ததனைவட்டுபல்ணிமார்க்கமுடன்காயவைத்துப்புட ந்நிலேலேற்றே. (அ௰௧)

புடத்திலேவைப்பதற்குவகையைக்கேளு புதிதானவோட் டிலதைவைத்துமூடி, நிடத்திலேமண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து செம்மையுடனொருவடிக்கிப்புடத்தைப்போடு,நடத்தினதோர்பு டமாறிவெடுத்துப்பார்க்க நல்லையுள்ளக்குருக்களேநீசங்குருவிதிற் குமட்டதனமாயிருக்காமற் கரியவாங்கிலைவந்ததின் மேலின்ன மொருகிதையக்கேளே, (அ௰௨)

கரியானசிப்பிலேகோரஞ்சேர்ந்துகருவானவுருகதுவுங்கூட் ச்சேர்த்து,நெரியாகப்பழச்சாறும்விட்டரைத்து நேர்மையுடன் வழித்துமுட்டிக்காயப்போட்டு, குறிபானமண்சீலைசெய்துநல்ல குறிப்புடனேசிறுபுடம்போட்டெடுத்துப்பாரு,பொருக்காதசய அம்போதுகுகிதிற்கு முத்தினதோர்கரியுடனேசேர்த்துக் கொள் ளே. (அ௰௩)

சேர்ந்துநன்றுயரக்கையிலேயிளகிநல்ல செம்மையுள்ளமை நிறத்தையென்னசொல்வேன், போர்த்திறன்றாய்வழிந்துமுட்டிச்சி மிழில்வைத்து புத்தியுடன்குருபதியித்திலர்தம்போடு, பார்த்திட லேயுமெயெதிரோகண்டபேர்கள் பற்றிக்கொண்டுவாய்புதைத்துப் பயத்துநிற்பார்நேர்த்தியித்தமையிதுதான்வசியத்துக்குநேர்மை யுள்ளவடையொன்றுநிலைத்துப்பார், (அ௰௪)

(வாடை,)

பாரப்பாவாடையொன்றுசொல்லக்கேளு பதிவானபூரணத் திற்பலமோவாக்கி, நேரப்பாருடனுடன்சாம்பிறுணிரிசமானவா ட்புடனேமட்டிப்பால்தான், சாரப்பாதிரிமஞ்சள்சந்தங் கஸ்தூ ரிதவளாசாதிக்காய்கிறும்புபத்திரி, போனவாத்தையொடுப ஞ்சமூலம்பெருமையுள்ளகிளிமூரல்கோஷ்டந்தாக்கே (அ௰௫)

[illegible] ()

[illegible] (௩௨௭)

[illegible] (௩௨௮)

(இலாதம்)

[illegible] (௩௨௯)

[illegible] (௩௩௦)

நாடிநின்றவிடமதிலேநாட்டப்பாரு நடுவானபூரணத்தைநய ந்தாகாரு, கூடிநின்றவைப்புகளைக்கூத்தைப்பாரு குருவானசேசா த்திலகுரியைப்பாரு, வாடிநின்றவியாதேமைந்தா வரிசை படம்சந்திசிகைபரவாசேதீ, தேடியெங்குங்கிடையாதுவிந்தயாக்க த் திறமானவயித்தியஞ்செய்கைதானே, (௩௨௪)

(அமுர்தசஞ்சீவி)

[illegible] (௩௨௫)

[illegible] (௩௨௬)

(மூடம்)

[illegible] ()

[illegible] (௩௨௭)

நண்ணுவாலபாகுழியில்விழுந்தால நக்கையர்மேலானசொல்லிமேபங்கியர்த, புண்ணியமாகியுயிர்தமூன்றுகண்ணு புகைந்தமேபிமேழித்துபுலம்பிவாடி, நன்றுமயினாத்தானறியமாட்டாமற்றால் சக்கையுள்ள சாத்திரத்தைப்பாடம்பண்ணி, கல்வினிநிலையறி யாமற்சுறுவால்பாரி காசினியிற்கண்டவனாத்தன்றுகன்மேன ()

தள்ளடாதனையறியாமாந்தர்தன்னை தத்துவத்தையறியாத சவுக்கல்தன்னை, சொல்லமணந்துணிந்துபிணக்கொன்றுகட்டு குலலய த்திற்பூசைசெய்யுங்குருயர்தன்னை, மெய்யானவனைத்தானறிய றிவினின்று வேதாந்தசாத்திரத்தைவிரும்பிப்பார்த்து நில்லாதவத்தர நிலைதன்னிற்சென்று நேசமுடன்வாசமதாய்வாசிபூட்டே (௮௨௭)

வாசியென்றபூரணமே தெய்வந்தெய்வம் வையகத்துக்தெய்வமெல்லாமாக்களாக்க, நேசமைந்தபூரித்திட்டுன்குருவினி நிசமான வாசிமேலேறிமணியைப்போற்றி, கூடிமேலதீசலாமமற்குவியுநின்று குருவானபதிநோக்கியமூர்த்தஞ்சொன்னு, மாசிலெயென்றமாய்கை யெல்லாமகன்றுபோகும்வையகத்தினியுமொருசித்தருமே (௮௨௮)

சித்துமயமாவதற்குசித்துகேளு சித்துவென்னவென்றாக்காற் பச்சைமண்ணு, சத்தமுள்ளபச்சையடாசோதிசோதி துஞ்சிநிற்ற மண்ணதனைக்கொண்டுவந்து, பத்திபுடனக்கசடுபோகிறதல் பரு வமுள்ளதாதமதைவைத்துக்கொண்டு, புத்திபுடன் து பாவிக்கவைத் திலமைந்தா பெரியரிசியினாகுசிகமுங்கூட்டே, (௮௨௯)

கூட்டியேமஞ்சளுடன்சோத்துமல்லி குணமானபெருங்கா யமொன்றாய்க்கூட்டி, நாட்டியேபொடியதாக்கிப்பொடித்து த்துளசி தலமாகத்தாணிறக்கிவைத்துக்கொண்டு, நாட்டிகமாய்ச்சட் டிதனிலெய்யைவிட்டு தண்மையுடன்வெண்காய மரித்துப்போட்டு, வாட்டியதோர்பொரிக்கறியைக்கூடச்சேர்த்து மைந்தனேதெய்யா லேவறுத்திடாயே, (௮௩௰)

வறுத்தப்தமென்னவென்றால்மைந்தாகேளு மார்க்கமுடன் பொன்னிறமாய்வறுத்துக்கொண்டு சுறுத்துடனேவறுத்ததனை பா ணித்சேர்த்து சுருணைபெறவற்றிசர்ப்பணைவிடைதான்கொள்ளு, தி ருத்தமுடன்மண்டலமேகொண்டாயானால் சிவசிவாதேகமதிற்காத் திமிவி, பொருந்ததொருதேகமதிற் சட்டைதள்ளி பெருமையுடன் தேகமதாய்ச்சூட்சமாமே, (௮௩௧)

தேகமென்றவகைமதனைக்கண்டுகொண்டு சின்மையத்தினருளா லேநிறமாய்நின்றால், ஆகமென்றவாகமங்கள்முத்தியாச்சுவருள்பெ ருங்கிசிவயோகந்தெரிக்கலாச்சு, வாகமென்றவிகற்பமெல்லாந்தனி யலாச்சுசச்சிதாநந்தமென்றதேகமாச்சு, பாகமென்றவகைகுலவைய த்தன்னிமைந்தா பத்திகொண்டுசத்திசிவபூசைபண்ணே (௮௩௨)

பூசையென்றசிவபூசைமானதமாய்பூசை பத்திகொண்டபூர ணத்தாற்பூசைமார்க்கம், நேசமுடன்பரமகுருபூசைசெய்தால்வினி லத்தினியுமொருதபசியாளும், பாலைவிவென்றபலபாலவிதன்றாய் க்கண்டு பத்தியுள்ளஜோதியத்தைப்பதிவாய்ப்பார்த்து ஆசைகொ ண்டுவாயிரத்தையடுத்துப்பார்த்து வப்புறத்தால்சிவயோகத் தடி யினிக்லே, (௮௩௩)

அடியானவடிமுடிதானகண்டமெல்லாமியந்தமானதோரக சபீட முடியானமூலமடாமுதலாமூல மூர்த்திகொண்டுதவலையா ய்நின்றமூலம், படியானமூலமடாசுழினைமூலம் பகுத்துநின்றமூ லமெல்லாம்பதிவாய்ப்பார்த்து அடியானமூலமடாவேசமூலத்து லங்கயினையாயமடாபசனைதாமே, (௮௩௪)

(பசனை)

பசனையென்றசிறுபசனைபெரும்பசனையுண்டு பதிவானகொ டிப்பசனைதன்னைவாங்கி, அசனையென்றகரைக்காயைக்கண்டமாக்கி யதிலேருக்குங்குடல்விதையையகற்றிப்போட்டு, குசனையென்றகடு குமஞ்சளரைத்துப்பூசி குக்கைவேவிதனிலேகாயப்போடு, விசனை யென்றகாய்த்துவற்றதக்சரியாயந்த விபாமுள்ளசுருக்குவு முடியு ஞ்சேரே, (௮௩௫)

சேரப்பாமுப்பூவுந்தூருஞ்சேர்த்து செம்மையுடனிடித்ததை ச்ருப்க்காடிவாரித்து, நேரப்பாபினைத்துரட்டிக் காயப்போடு நிசானைபடைப்பாண்டத்தலினிற்சேர்த்து, காயப்பா மேற்சட்டி கொண்டுமூடி சனக்கவேமண்ணிட்டுத்தமருந்தெசய்து,காரப்பா ரூழிவெட்டிக்கலசய்வைத்துத் தன்மையுடன்குழித்தயில மிறக் குவாயே, (அகள)

இறக்கியபந்தத்தயிலமதைப் பாவிற்சேர்த்து வின்பமுடன் சரிக்குருவைக்கிபானம்பண்ணி, அறக்குமணிமாளிகையாந் தேக மப்பா வத்தேகந்தானறிந்துதயிலமூட்டு, பிறக்கருவாய்முப்பூவி ற்றயிலம்விட்டு தேரமெய்றவிருந்தாமண்டலமேகொள்ளு, இற க்குமடசாயமஷவலுத்துப்போருந் தேகமென்றசெம்பினின்ற களிம்பையப்பாரே, (அகன)

(செம்புசுத்தி)

களிம்பானசெம்பதனைச் சுத்திசெய்ய சருவானகருவொன் றுசொல்லக்கேளு, வளும்பானபாறையுப்புசத்துக்குடன் மாரிக் கருள்ளபச்சையுடன்வெடியுங்கூட்டி. தரும்பாமல்வாய்நீரா லரைத்துரட்டி சங்மையுடன்ரவிதனிலேயுலரப்போட்டு, அரும் பானமனதைவிட்டுக்கவசஞ்செய்து வடக்கமுள்ளகுழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடே, (அாஅ)

புடத்தனிலேசவசமதுவெந்து நல்ல பசமானசன்னமதா யி ருக்கும்பாரு. மடத்தனமாய்த்திரியாமற் குருவைப்போற்றி மா னதமாம்பூசையிலே வணங்கிநில்லு, இடத்துடனே அதனையெ டுத்தமைந்தா இடமானகுப்பித்தனிற்பதனம்பண்ணி. சுட்டுதி னிதங்லெருவெடுத்து சாம்பலாக்கிக் களிம்பானசெம்புகளை வாங் குவாய்கை, (அகின)

வாங்கியந்தச்செம்புகளைத்தகடுதட்டிவாய்நீராற்சுன்னமதை க்குழைத்துப்பூசி, பாங்குமிபறவோட்டினிலேசாம்பலிட்டுப்பதி லாகச்சல்லிவைத்து மேதும்போட்டு, தூங்கியேபெருவடுப்பிட்டுப் புடத்தைப்போடு வுத்தமமேசெம்பினின்ற களிம்பெல்லாந்தான், ஏங்கியேபறந்தோடிரவிபோலப்பா விருக்குமடாசெம்புகளிம்ப ற்றவாறே, (அாய)

வாரானசெம்புகளும்பதற்கு வகையுடனேயின்னமொருவ ரிசைகேளு, பேரானநாயுருவிசாம்பல்வாங்கி பெருமையுள்ளக ள்ளிப்புவளையிலுப்பு, கூராகமூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக் கொண்டு குருவானபழச்சாற்றி லரைத்துருட்டி, நேராகச்செம் புகளைத்தகடுதட்டி நேர்கூறாய்நன்றாகச்செயித்திடாயே, (அசக)

(செம்புசுத்தி.)

செயித்துநன்றாயுருட்டியபதிற் சீலைசெய்து திறமாகவெருவ டுக்கிப்புடத்தைப்போடு, வழுத்துகின்ற செம்பதனிற் களும்பு சேர்த்து மார்க்கமுடன்ரவியிலுடகாந்திபோலாம், அழுத்தமுள் ளசெம்பதுதான்மக்காண்மக்க ளருமையுடனின்ன மொருசுத்தி கேளு, வெளுத்துநின்றபொடிக்கு அலாதுரிசுகாரம்பொன்றுனை வெடியுடனேபூரஞ்சீனம். (அசஉ)

தொடுத்துநன்றாய்க்கூட்டியதை வாய்நீராலே துப்பாரவாய் ஷதயலாத்துவட்டுபண்ணி, கொடுத்துவிடுபுடத்தனிலே வெருந் துநிறி குருவானசன்னமதா யிருக்குமைந்தா, சடுத்தமுடன்வா லியுடபதத்தைப்போற்றி தயவாகவழுவாமற்செய்துகொண்டு, அ டுத்ததொருசன்னமதைசெம்பிற்பூசியருமையுடன் முன்போலே புடத்தைப்போடே. (அசங)

புடம்போட்ட செம்பதனை யெடுத்துப்பாரு பொல்லாதக ளும்பற்றுரவிபோலாகு, தடம்பற்ற செம்பதனை வைத்துக்கொ ண்டு நல்வினையுந்தீவினையுநயத்துப்பாரு, இடம்பெற்ற மாதுருவி கொள்வாளப்பா சிந்தைமனதொன்றாகி யுறிவினிலது, இடம்பெ ற்றதேகமடாசிவாயரூபந் தெளிவான செப்பதுபோற் சுத்திய ண்ணே. (அசச)

பண்ணப்பாவின்னமொருசெம்புசுத்தி பக்குவமாய்ச்சொ ல்லுகிறேன்பற்றிப்பாரு, நண்ணப்பாவெள்ளியிலேகாரீயஞ்சே ர்த்து தன்மையுடனிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு, பொ ன்னப்பாபொன்னதுபோ லுருக்கிக்கொண்டு புதுமையுடன்று னெடுத்துமைந்தாகேளு, வின்னப்பாநிறைத்தசெம்பைக்குகை யிவிட்டு விரும்பியேகாரமிட்டுருக்கிக்கொள்ளே. (அசரு)

உருக்கமுடனுருக்கி நீறுசெய்யுதல் வீறுவன்மையுடலிதற்கி
டைதான்சேர்த்துக்கொண்டு, இருக்குடமிணையதையெடுத்து வோ
ட்டில்வைத்து செம்மையுடன்காரமிட்டு ஊதிப்போட்டால், மரு
க்குடனே நீக்றகளிம்பெல்லாமைந்தாமாண்டுபோய்ச் செம்பது
வும்வளமையாகும், அருக்கனவேவெள்ளிதன்னுற்சுத்திசெய்தவ
ருமையுள்ளசெம்பிறுதானதிகசித்தே. (அசங)

சுத்தியுள்ளகுடவனைத்தான் சுத்திபண்ணச் செப்புகிறேன்சி
வயோகத்திறத்தாலப்பா, பத்தியுள்ளபூரணமும் வெடியுஞ்சினம்
பாங்கானசாரமுடன் றுரிசுகூட்டி, புத்தியுடனுருமனதாய்க்கல்வ
த்தாட்டி புதிதானவோட்டிலதைவழித்துக்கொண்டு, சுத்தியேசுத்
திசெய்யக்குடவனைத்தான்தகடுதட்டிசுகமான மருந்திலதைவிரவு
வாயே. (அசஎ)

விரவியதைப்புடத்தினிலே வைத்தப்பாரு வீசுகின்றபித்த
னைதானென்னசொல்வேன், திரவியதாய்க்குடவனது செம்பாய்
ப்போகுஞ் சிவசிவாவிப்படியேமூன்றுதரம்போடு, திரவியதோ
ரபித்தனைதான் செம்பாய்ப்போச்சு நிசமானசெம்பதனை வைத்
துக்கொண்டு, உரமானவெள்ளியிலேநாலுக்கொன்று புன்மையு
டன்கொடுத்துருக்கப்பொன்னும்பாரே. (அசஅ)

பாரப்பாவின்னமொரு சுத்திகேளு பத்தியில்லாப்பித்தனை
யைத்தகடுதட்டி, நேரப்பாதுரிசுடனேகாரஞ்சார நிசமானவெ
டியுப்புபுளியுங்கூட்டி, சாரப்பாசம்பளத்தாலாட்டிக்கொண்டு ச
திரானவோட்டிலதைவழித்துவைத்து, சேரப்பாதகடுதனிற் குழ
ப்பிக்கொண்டுசெம்மையுடன்புடம்போட்டுவெடுத்துப்பாரே. ()

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே குடவன்றுனுமின்பமுள்ளசெ
ம்பதுபோற்சுத்தியாகும், அடுத்ததொரு செம்பதனை வைத்துக்
கொண்டு வன்பானவெள்ளியிலேநாலுக்கொன்று, கொடுத்துமிக
வுருக்கிடவேநாற்சாக்குங் குருவானதங்கமதைக் கூடச்சேர்த்து,
விடுத்துநன்றாயுருக்கியதை யெடுத்துப்பார்த்தால் மேலானபொ
ன்னதுபோல்விசிதமாமே. (அருய)

விசிதமுள்ளகுடவனிலே யின்னமொன்று விளம்புகிறேனி
ன்னமொருபுளியுங்கூட்டி, கசிதமுள்ளகல்வமதி லாட்டிமைந்தா
களிம்பானகுடவனிலேபூசிக்கொண்டு, உசிதமுடன் புடம்போட்
டாற்செம்பாய்ப்போகு முற்றசெம்பை வெள்ளியிலே நாலுக்
கொன்று, நசிதமுடன்கொடுத்துருக்க நாலுமாற்று நாட்டமுட
லித்தொழில்தானன்மையாமே. (அருக)

(நாகசுத்தி:)

ஆமப்பாநாகத்தின்சுத்திகேளு வருள் மமேறுன் மணியாள்
சொன்னவார்த்தை, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் பழச்சாற்றன்னி
னலமானரவிசிசங்கூடச்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமதி னுகங்கூட்
டி தனலமையுடன்றுனுருக்கிச்சாய்ப்பாயப்பா, சாமப்பாநாலைந்
துவிறத்துக்குள்ளே தனித்துநின்றநாகமதுகட்டிப்போச்சே. ()

கட்டிநின்றநாகமதின்றிறத்தைக்கேளுகருவானவெள்ளியை
ப்போற்சுத்தியாகும், வெட்டிநன்றாய்ப்பணவிடைபோலெடுத்
துக்கொண்டு மேலானகாரமதுபொடித்துச்சேர்த்து,இட்டமுட
னாரஞ்சிராற்குழம்பாநல்ல சிமிழ்தனிலேவைத்துநன்றாய் மூடிக்
கொண்டு,சட்டமுடன்றங்கமதையுருக்கிநல்ல சதுரானநாகமதிற்
கொடுத்துவாங்கே. (அருங)

வாங்கிடவேபரிநாகமொன்றுக்கூடி மாசற்றவெள்ளிமணி
போலாமைந்தா, ஏங்கியேதிரியாதே நாகமணிதன்னை யேகாந்த
வெள்ளியிலேபத்துக்கொன்று, பாங்குபெறத்தானுருக்கிக்கொடு
த்துப்பாரு பசுமையுள்ளபொன்னதுபோலிருக்குமைந்தா,தாங்
கியதோர்பொன்னெடுத்துவைத்துக்கொண்டு தன்மையுடன்சிவ
யோகஞ்சதுராய்ப்பண்ணே. (அருச)

(நாகபற்பம்)

சதுராகவின்னமொருநாகசுத்தி தன்மையுடன் சொல்லுகி
றேன்மைந்தாகேளு, விதியானகாரெள்ளுதயிலத்தாலே விபாமு
டன்றுனுருக்கித்தேங்காய்ப்பாலில், மதியாமலேந்துதரஞ் சாய்த்
தாயானால் மார்க்கமுள்ளநாகமது சுத்தியாகும், நிதியானமுப்பூவு
ஞ்சாரங்கூட்டி நேர்மையுடனரைத்துநன்றாய் நாகத்தப்பே. ()

நாகமதிர்கவசமதை நன்றாய்ப்போட்டு நமுகாயன்மண்டுலேவதுவாய்ச்செய்து, பாகமுடன்கெசபுடத்திற் பதிவாய்வைத்தாற் பாமருநாகமதுகட்டிப்போகும், ஆகமுடன் கட்டினதையெடுத்துக்கொண்டு வன்பாகவதற்கேடைநால்பாரியைக்கூட்டிநாகமுடனுருக்கிப்பாரொன்றாய்ச்சேர்ந்து தனதான வெள்ளிமணிபோலாமென்னே. (௮௮௬)

என்னவென்றாலிருக்காசோணியைவாங்கியின்பமுடன்வெள்ளிசெம்பிற்பத்துக்கொண்டு, சொன்னமொழியைறுமதுகொடுத்துப்பாருசோதியெய்றபொன்றெனியையென்னசொல்வேன் விண்ணமில்லாப்பேரொளியைக்கண்டபோதேவேதாந்தஞ்சித்தாந்தமெய்பித்தற்கு, நன்னயமாமின்னமொரு நாகக்கட்டு நாட்டுகிறேன்கருக்குருவாய்நாட்டுறேனே. (௮௮௭)

நாட்டுகிறேன்குளப்பாலைகொண்டுவந்து நடையமென்றவெடியுப்புக்கூடச்சேர்த்து, நாட்டிகமாய்த்தானிடித்து வோட்டில்வைத்து தன்மையுடன்வெள்ளியக்கட்டிவாங்கி, மூட்டிநன்றாய்த்தகடுதட்டிமருந்தன்வைத்து மூர்க்கமுடன்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு, நூட்டிநன்றாய்ப்புடமாறி யெடுத்துப்பார்க்கத் துய்பறவாய்நிமிபதுபற்பமாமே. (௮௮௮)

ஆமப்பாபற்பமதைப்பதனப்பண்ணியன்பாகவராணிலடயெடுத்துக்கொண்டு, தாமப்பாநவாச்சாரம் விராகன்பத்து தன்மையுள்ளபொரிகாரம்விராகன்பத்து, நாமப்பா மூன்றுமொன்றாய்க்கூட்டிக்கொண்டு நன்மையுடன்வாய்நீரா லரைத்துருட்டி ஓமப்பாநாகமதுகத்திபண்ணி யுண்மையுடனகிலொருபலத்தைவாங்கே. (௮௮௯)

வாங்கியத்தநாகமதைக் கவசஞ்செய்து வரிசையுடன்மண்டுலேவதுவாய்ப்பூட்டி,பாங்குபெறக்குழிவெட்டிப்புடத்தைப்போடு பச்சையென்றநாகமது பணிந்துமக்காள்,தாங்கமாய்க்கல்லண்கிழச்சடங்கித்தன்மையுள்ளநாகமதுகட்டும்பாரு, வங்கியேதிரியாதேகட்டிநல்லவிசபமுடனுருகியொருமணியாம் டீடே ()

மணியாகியுருகிநின்ற நாகந்தன்னின் மார்க்கமுடனிடைக்கிடையேபரியைச்சேர்த்து, தணியானகுகைதனிலே காரமூட்டி தானுருக்கவுருகியதுகளங்கமாகும், அணியானகளங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு வணைத்திடுவாய்வெள்ளிசெம்பிற்பத்துக்கொண்டு, பணியானகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு பசுமையென்றபொன்னதுபோற்பழுக்கும்பாரே. (௮௯௧)

(நாகசெந்தூரம்)

பழுக்கின்றகளங்கதனைச்செந்தூரிக்கப்பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன்பணிந்துகேளு, தழுக்கறவேகளங்கதனை நறுக்கிக்கொண்டு சரியாககெந்தகமும்வீரங்கூட்டி, அழுகானகாரமுடன் விங்கங்கூட்டி யன்பாகவறுவகை நீராட்டிக்கொண்டு, வழுக்கில்லித்தானரைத்துவழித்துக்கொண்டு வரிசையுடனோட்டில்வைத்து மண்ணுஞ்செய்யே. (௮௯௨)

செய்யப்பாமண்ணுந்தானன்றாய்ச்செய்து திறமாகவெருவடுக்கிப்புடத்தைப்போடு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு வேதாந்தசற்குருவைத்தொழுதுநில்லு, கையப்பாசுயிகாமற்குளிர்ந்திருந்தாற் கருவான வசமதை யெடுத்துப்பாரு, நெய்யப்பாநெளிவதுபோற்செந்தூரந்தானிசமாக விருக்குமடா நேர்த்துபாரே. (௮௯௩)

பாரடாசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போற் பக்குவமாய்த்தானிருவந்துவிருக்கும்பாரு, ஆரடாவறிவார்கள் நாகசெந்தூர மரகரசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி, காரடாசற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி கருவானசெந்தூரம் பணவிடைதான்கொள்ளு, சீறுதுவாகியதுவடங்கும்வீட்டிற் றிறமாகரவியொளிபோற்றேகமாமே. ()

(பாஷாணசித்தி)

ஆமப்பாயின்னமொரு கருவைக்கேளு வாதியென்றபாஷாணசித்திசொல்வேன், காமப்பாவொருகலசந் தன்னில்வாங்கி கருவானபூரணமும்பூரஞ்சேர்த்து, தாமப்பாகருவதனைக் கரைத்துநல்ல கருவானபாஷாணந்தன்னைவாங்கி, போமப்பாதோஷேந்திரமாகக்கட்டி பூரணமாய்ச்சலந்தனிலேதூக்கிடாயே. (௮௯௫)

தாக்கிறன்றுப்நீர்வற்ற வெளித்தநல்ல சுத்தமுள்ளபாஷாண சுத்தியாகு, நீக்கியந்தப்பாஷாணந்தனைபெடுத்து நேர்மையுள்ள முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, பாக்கியமாய் நிச்சிறங்கும் விந்துதனை யப்பத்தியுடன் சுத்திசெய்து பதியாய்க்கட்டி, தாக்கிறன்றுப லாத்துவிட்டுசெயநீர்விட்டு தன்மையுடன்றுணைத்து மெழுகுக் கொள்ளே. (௮௬௬)

மழித்ததனையெடுத்துநீயிளருபோலே வரிசையுடன்றுரு ட்டிவைத்துக்கொண்டு, நெழித்திடுதல்வெள்ளியேமோட்டில்செட் டிநேர்மையுடன்றுருக்கியமைந்தாகேளு, அழுத்தமுள்ளபாஷா ணவுண்டைதன்னை யன்பாகத்தான்பொடித்ததக்ண்டுருக்காற் க ழித்துவிடுவெள்ளிய நுறுங்கித்தானாங் கட்டகையுறுங்காலைதநீ பொடித்துக்கொள்ளே. (௮௬௭)

பொடித்தபொடிசமியிடையாய் வெள்ளிதாக்கு போதர வாய்த்சாறுருக்கிப்பொடியைச்சேரு, சுடுத்தமுடன்வெள்ளியுரு கட்டிப்போகுங் களிம்பானசெய்புருக்கிமைந்தாகேளு, நடுத்தய மாய்க்கட்டிநின்றவெள்ளிதன்னைநயமாகக்கொடுத்துவிடு பத்துக் கொன்று, சுடுத்தமுள்செம்பதுவும்வெளுத்துநல்லசரிகைவெ ள்ளிக்கொப்பாகுந் தன்னைப்பாரே. (௮௬௮)

பார்ப்பாகைலாசத்தன்னைநீதான் பத்திகொண்ட பாஷாண முத்தியாகிற், போப்பாபெற்றதொருவாறிதன்னைப் பெருமையு டன்கண்டவனேசித்தன்சித்தன், ஆர்ப்பாவறியார்கள் யாவிழ்தத்தன் னையடங்காதவெள்ளியடாவண்டக்கூறு, காரப்பாவடுவுடமதிற்றே ன்றிநின்ற கருவானமதியமூர்த்தங்கண்ணீராமே. (௮௬௯)

கன்னீருந்தண்ணீரும்ரண்டுமொன்றுகருணையுடனேகுருவரு ளார்கண்டுபாரு, சென்னீரும்வெண்ணீருமிறுதாலப்பா சேர்த் துநின்றபானமூர்தமிதுதானப்பா, மண்ணீரும்பொன்னீருமண்ணா டநீருமார்க்கமுள்ளநவலோகந்தானேநீறும், விண்ணீமாத்தான நிற்றுதண்ணீர்கொண்டால்வியாமுள்ளநந்திசொரிகாலலாமே.

காணுதகாட்சியெல்லாங்கண்ணீர்காணுங் கருணையுள்ளசத்தி சிவபூசையாலே, தோணுதுவொன்றுமில்லைமைந்தாகேளு துருவ முள்ளவாயிரம்போலொருநூலில்லை, பூணுதபேர்களுக்குஞான முண்டோ புத்தியில்லாமாந்தருக்குவாதமுண்டோ, ஊணுனகற்ப மதிமனதில்லார்க்கு வெருகோடிநூலபார்த்தும்பொய்யாய் ப்போமே. (௮௭௦)

பொய்யாகப்போகாமலின்னமொன்று பூட்டுகிறேன்ப ஷாணக்கட்டுதன்னை, மெய்யானசருகுடனேயண்டங்கூட்டி மெ ன்மையுள்ளவெடியுப்புசினக்காரங், தொய்யாதபச்சையுடன்றுர ங்காரந் தொகையாகச்சாக்குவொருகல்வத்திட்டு, கையாறவுற மைநீர்தன்றுலாட்டிக்கருவானவெள்ளைதனைக்குகிப்பூட்டே (௮௭

பூட்டிநன்றுய்ரவிதனிலேகாயவைத்துப்பொருந்தவேமல் சீலைசெய்துகொண்டு, நாட்டிநன்றுய்ப்போட்டுவிருபுடன்றுல் மைந்தா நல்லதொருபாஷாணங்கட்டிப்போகும், நாட்டிகமாய் க்கட்டிவைகையெடுத்துக்கொண்டு தயவானரசமுடனேமுப்புக ட்டி, ஆட்டுவாய்கல்வமதிற்பழச்சார்விட்டுவப்பனேநெட்டடங் வாட்டிக்கொள்ளே. (௮௭

ஆட்டிநன்றுய்மெழித்துருட்டிவட்டுபெண்ணி யப்பனேய லில்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, பூட்டிநின்றபாஷாணநீறிப்பே குஞ் புதுமையுடனன்னீரையெடுத்துக்கொண்டு, நாட்டிகமா ப்பரித்தகட்டிற்றடவிலமைந்தா தன்மையுடனேட்டில்வைத் புடத்தைப்போடு, தேட்டிமையாய்ப் பரித்தகடு நீறிப்போ தெளிவாகவன்னீற்றைப்பதனம்பண்ணே. (௮௭

பதனமுள்ளபருநீற்றைமைந்தாகேளு பதிவானவெள்ளி னிலுாற்றுக்கொன்று, சதனமதாய்க்கொடுத்துருக்கிப்பாருமக்க டன்மையுள்ளவெள்ளியதுசிவத்துபோகும், விதமானசெம்பி லேதாக்கிப்பாரு வித்தான தங்கமது மெத்தவுண்டு, மதமாகி போகாமற்சிவயோகத்தில் வாசியென்றபொருளறிந்து வணங் கில்லை, (௮௭

வணங்கிநின்றவிமைதற்குவுறதிகேளு மகத்தானவேதாந்தநி லையினின்று, இணங்கிமனதறிவா லறிந்துகொண்டு இன்பமுட னுளிருவின்பமெய்தும், மனக்குவிந்தநிட்டைதனக் குறுதிகே ளு மார்க்கமுள்ளதற்பமடாயரிசையாருஞ், சினக்குவியாக்கற்ப மதற்குறுதிகேளு சிவசிவாவென்னசொல்லுவல்சமாதிதானே. ()

(சஞ்சாரசமாதி.)

நாலென்றசஞ்சாரசமாதிகேளுதன்மையுடன்மனோவிகற்ப ந்தானைதவிளி, கோனென்றகுருபதத்தைக்குவிந்துபோற்றிருரு வானமூலத்தில்வாசிபூட்டிமானென்றமௌனமதாயிருந்துகொ ண்டு மகத்தானபூரணமேதெய்வமென்று, ஊனென்றவுடலுயிரு க்காதாரமான வுற்றசிவசத்திபதம்பூசைசெய்யே. (௮௭௭)

பூசைமனமொன்றுக்செய்துகொண்டுபத்தியுடன்சேசபூ சுமும்பண்ணி, நேசமுடன்கும்பகத்திஸ்வாசிபூட்டி நினைவாகநி லவில்நேசமாக, வாசமுடன்சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டால் வ ருவானதுறவிலேசாவையில்லை, பாசமுட்வேப்படிநீ சஞ்சாரஞ் செய்தாற் பதிவானதேசமுமுத்தியாமே (௮௭௮)

முத்திபெறவின்னமொருசித்திகேளு மூதண்டபிரமரிஷி சொன்னவார்த்தை, சித்திபெறகாயசித்திபண்ணிக்கொண்டுவொ ருதேகிவனைப்பணித்துநல்ல,பத்தியுடன்கெத்தமும் சமும் ம் பாலகனேசுத்திநன்றாய்ப்பருவமாக, வெற்றிபெறச்செய் கொண்டுபதனம்பண்ணி வேதாந்தபூரணத்தில்விரும்பிநில்லே

நில்லடாமனதுரிமையாகநின்று நேசமுடனநயாநிதன்னி லதான், சொல்லடாசிவசிவாவென்றுவந்த சுற்றிசெய்தகெந்தக மேவைசிற்போட்டு, நில்லடாவென்றவுடன்சத்தைவிட்டு மே லைபுடனுனிலேகுமப்பிக்கொண்டு, உள்ளடாவிழுங்கி விடு மத்தாகேளு வுறுதியுடன்குருபதத்திலூசந்துநில்லே (௮௮௰)

உகந்துநல்லநிட்டைசெய்துமத்தியானந்தா னொருபோது பாலமுந்தமுண்டுதேறு, உகந்துநீயிப்படியேயந்திசந்தியுரிமை யுடனுதவிந்துவுறதியாக, உகந்துநீ மண்டலமேகொண்டுதநி யொருமையுடன்சத்திசிவன்றன்னைமைந்தா, உகந்துநீபிங்கான்ற ன்றுளிதன்னை யுண்மையுடன்விட்டுவதிற்பூரம்போடே. (௮௮௧)

பூரமென்றகார்சாரம்பொடித்துத்தூவிபூவீணமாய்ரவிரு கத்தில்வைத்துப்பாரு, ஈரமென்றசலமதுவற்றிநல்ல ! விறுதி ன்றபருவமதிலெடுத்துக்கொண்டு, வீரமென்றவீரமதுபத்துக் கொன்று விபரமுடன்றான்கொடுத்துவாைத்துப்பாரு, காரமெ ன்றகடுங்காரமெழுந்துமாகுங் கருணையுள்ளமெழுகதுவைப்பதன ம்பண்ணே. (௮௮௨)

பண்ணியதோர்மெழுகதனைவைத்துக்கொண்டு பாலகனே யின்னமொருகருவைக்கேளு, தன்னிமையாய்த்தங்கமொன்று செம்புவொன்று தவனமென்றவெள்ளியதுமூன்றுங்கூட்டி,புன் னியனேதானுருக்கித்தகடுதட்டி பூரணமாய்க்காரமென்றமெழு லைகப்பூசி, சென்னிமையாய்நோக்கிநன்று யோட்டில்வைத்து சிவசிவாபுடம்போட்டுவெடுத்துப்பாரே. (௮௮௩)

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேதகடுதானு மின்பமுடன்றுன் பழுத்துக்கனிபோலாச்சு, தொடுத்தகனியான தொருகனியைத் தானுஞ்சுரதமுடன்வயதுபதினாறுபோலே,நடுத்தரமாய்நின்றவ ளுநடனஞ்செய்வாள் நாதாந்தநடனமதைக்கண்டுதேறி, அடுத் துமிகப்பூரணத்திநின்றுகொண்டு வசசைவயற்றசிவயோகத்தம ர்ந்திடாய் (௮௮௪)

அமர்ந்திருக்கவின்னமொருசித்துசொல்வே னரகராகவிய னுக்குவங்கிபூட்டி, அமர்ந்திருக்கவோட்டில்வைத்துபுடத்தைப் போடு வடங்காதகலியனுந்தானடங்கிப்பொன்றாய், சமைந்த தொருபத்துவயதானபெண்போற்றாணியிலடங்கியவள் சமர்த் தியாவாள், சமைந்தபெண்ணைத்தானிறுத்திப்பூசைசெய்து சங் கையுடனவள்பதத்தைத்தியானம்பண்ணே. (௮௮௫)

பண்ணப்பாயின்னமொருருளைக்கேளு பதிவானவெட்
டியுடனேநூடன்சேர்த்து, தண்ணப்பாதாரமுடன் றரிசவீரமு
மானசிங்கமுடனுறுக்கூட்டி, விண்ணப்பாநிறைத்தமிர்தப்வாய்
நீராலே விபாமுடன்கல்வமதிலரைத்துருட்டி,மண்ணப்பாருகை
தனிலேவைத்துமூடி மண்சீலைசெய்துலர்த்திப்புடத்தைப்போ
டே. (௮௮௬)

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு பூரணமாய்க்கட்டி
யதுமணிபோலாமித், தாட்டிகமாயம்மனிபிற்றங்கள்சேர்த்து
தன்மையுடன்ருதுறுக்கிஎடுத்துமைந்தா, தாட்டிவோய்வெள்
ளிசெய்யில்பத்துக்கொன்று தன்மையுடன்கொடுத்துருக்கிப்பா
ர்த்தால்மைந்தா, வாட்டமில்லாக்கள்ளிபவளமதுபத்தாய் வை
யகத்திற்குறையித்துவலைகிதில்லே. (௮௮௭)

வளைங்கிதின்றகளங்கைனைறுக்கிக்கொண்டு மட்டடாவதற்
கிடைதாம்கெந்திச்சேர்த்து, இனங்குவித்தமிங்கமுடன்வீரக்கார
ஞ் சேர்த்துநன்றாயறுவகைதீர்தயின்றலாட்டி,மனக்குவியவாட்டி
னமின்வழித்துருட்டி மனதாகவயகலில்வைத்துமூடி, கனக்கு
ளியும்வாலுகைத்தொழுதுகொண்டு கருணையுள்ளபூரணமாய்ப்பு
டத்தைப்போடே (௮௮௮)

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு பொருமிதன்றாய்
ச்சிவந்துசெந்தூரமாகு, நாட்டமுடன்செந்தூரமெடுத்துக்கொ
ண்டு நல்லவெள்ளிசெய்யிலேநாற்றுக்கொன்று, தேட்டமுட
ன்கொடுத்துருக்கிப்பாருமைந்தா சிவசிவாசோதிவெகுசோதியா
கும், தாட்டிகமாய்ச்செக்சோதிகண்டாயானற் றதுவானதேக
மதுமுத்தியாச்சே. (௮௮௯)

முத்தியுள்ளதேகமதிற்பணவிடைசெந்தூர முறையோடே
யத்திசத்திகொண்டால்மைந்தா, பத்தியுள்ளமூலமதில்வாசிதின்
று பதிவாகத்தீபமதிற்பாயும்பாயும், சித்தியுடன்பத்தினைதோர்நீ
பத்தாறுத் திறமானமணிவீட்டிற்சென்றுபாயும், பக்திபதிபூர
ணமாய்ப்போதமாகிப் பூரணமாய்நின்றிலங்குந்தேகந்தானே ()

(பிருதிவிவகுப்பு)

தானென்றமச்சமுனியென்னுறாமப்பாரு சகலகுருமானமெல்
லாந்தானேதோன்றும்,ஊனென்றகருமானம்பஞ்சபூதவுண்மை
யுடனேயில்வகுப்புவகைக்கேளு, தேனென்றபிருதிவியிற்சேர்ந்
தமார்க்கஞ் செப்புகிறேன்கருக்குருவாய்செப்புறேன்யான்,கோ
னென்றதங்கமடாமன்னுமாச்சகுருவானயித்துப்புங்கல்லுப்பா
மே. (௮௯௧)

ஆமப்பாகல்லுப்புதொட்டிசிங்கி யசைவானகாரமுசித்பவ
ழப்புற்று, நாமப்பாசொல்லுகிறோமப்பிரேகக்காந்த நவிலான
சிலாசத்துநாததமோவர்தா, தாமப்பாசொன்னபதின்மூன்றுந்
தானே தனுவானபிருதிவியின்மார்க்கமாகும்,காமப்பாகருவதனு
ற்கண்டுகொண்டுகருணைபெறப்பிருதிவியைக்கண்டுபோமே (௮௯௨)

(அப்புவகுப்பு)

யாரப்பாபிருதிவியின்வகுப்புசொன்னேன் பதிவானவப்பி
னுடவகுப்புகேளு, ஆரப்பாவறிவார்கள்காரியந்தா னறிவென்ற
வியமடாவப்புவப்பு,சேரப்பாசாரமுடன்சத்திசாரம் சிலமான
வெடியுப்புகுதிரைப்பல்லு, காசப்பாவெள்ளைபாஷாணங்கெந்
திகமானநாவிதலைநண்டோடாமே. (௮௯௩)

ஆமடாநண்டோடுமுட்டைதானு மசைவானநத்தைசங்கு
கிளிஞ்சிப்பியாமே, நாமடாசொன்னவினம்பதின்மூன்றுந்தான்
சங்கையுள்ளவப்பினுடவகுப்பேயாகு,நாமடாசொன்னபடியஞ்சு
பூத நாடிநன்றாய்ப்பார்த்தறிந்துகுருவைப்பண்ணு, போமடாக
லகலியோடிப்போகும் புத்தியுடன்றேயுவைநீபுகலக்கேளே ()

(தேயுவகுப்பு)

கேளப்பாதேயுவிடமார்க்கங்கேளு கிருபையுள்ளசெம்பது
தான்றேயுவாகும், வேளப்பாவெடியுப்புசவுட்டுப்புத்தான் மே
லானகெந்தகமுஞ்சிலைசவ்வீரம், ஆளப்பாவரிதாரதிமிளநாக ம
டங்காதவெங்கலமுமித்திரகோபந், தாளப்பாவெதுப்புடனே
மிருங்கூட்டி சங்கையுள்ளபதின்மூன்றுந்தேயுவாமே. (௮௯௫)

(பூபவருப்பு)

தேய்வானவருப்பநின்றன்றுப்பெசால்லேன் ரெளிவான மனதுறுதிபோலேனமைத்தா, வாய்வானசத்துவை சொல்லக்கே ளு வழுவானவிருப்பதுதான்வாய்வேபாருக், காய்வானதரிதழு வேன்சாரத்துசாரக்கண்டாதிகித்ரோடன் பஞ்சபட்சி நூய்வான சத்ரமுக்ந்பாஷாணத்தா ரொடுக்கித்தநல்யதமுக்கன்றுராமே.

நாவென்றசோமருடனன்னபேதிசலரத்திரபேதிக்கை யாச, கோவெல்தருருகருனாத்கெந்கமாரிக்கத் குறிப்பானப தின்றல்தாரக்குதாதும், ஊனென்றவாய்வுவிட உறுபாக்கவு தீநல்லமைக்காய்வைக்கடுபோகே, நாவென்றவாருவுக்கவ த்தப்போக்க நலமானகுருபதருமேவலாச்சே. (அ௬௭)

(தூரவருப்பு)

ஆச்சப்பாவாய்வுவிடவருப்புசொல்லேன் வடக்கிரிசரவா காசவருப்பைக்கேளு, பேச்சப்பாகொக்கதமிகிலதாகத்தாதும் பேசவடமானநோருவாககத்தால், நீச்சப்பாருசா அழுகு டு நீலவானதத்தருடனபக்காத்தக்கால், காச்சப்பாதிதபாஷா ணமித்து கல்லவைக்காலைக்ஷமாமே. (அ௬௮)

ஏய்ப்பவவாசத்தம்கசப்பாக்க வடக்கிறின்றசக்கதுவு வயத்தேபத்து, தாமப்பாகவ்டபடி சொக்லேரங்கேளு நிவா வபருசார்ச்சன்பஞ்சமூலத், தாமப்பாமுன் வலிலயாய்ப்பஞ்ச ருக்கு சாக்கதிர்தோனவல்வாதிசாஸ்திரயோகி, வாமப்பால்மதி யமுர்த்கண்டபோமிமாரிக்கருள்ளசிவயோகிமெளிதனுதே ( )

மணிதனென்கதேவனடாதேவாதிதேவன் வர்ணையடாவாதி தவனவமகவ்டு, அவனை சாத்துவனயமிகத்பங்கொண்டு வடங்கா டுமாதிபிலேயநுவசரித்து, நவாசரிபாச்தேதிஎல்லாமேரேத்துக் கொண்டு சகலகலைதாலமதிக்வாதிசேமி, மணிபொன்யுமணிபூர நுகன்கிளிவிள்ளவைகள்வளர்த்தவழிநவமைழுந்துடிர்சே. (௬௯)

(அரிசைத்துருமித்துரு.)

பாரப்பாபாஷாணங்காரச்சாரம் பதிவாவவுபாசமும் பகுத் துபார்த்து, தோப்பாசத்துருமித்துருவறித்து தோசையுடன் றனடக்கநெறியைக்கேளு போப்பாயிலத்தம்தொரு அரிசதாஞ ம் பெருமையுடன்கட்டுதற்கு சத்துருவைக்கேளு, நீரப்பாலிய ங்கநெருமுருடன்பின நெறிவெள்ளைப்பாஷாணமப்பிமகமாயே. ( )

ஆமென்றவெள்ளை பாஷாணங்கல்லு வடங்காதமிருதாரிங் குகாந்தந், தாமென்றவிந்துப்புலங்கநாகஞ் சவர்க்காரமிவைமுத லாய்ச்சத்துருவென்றென்று, போமென்றசத்துருவாம் கொள்ள துபோட்டாற் புத்தியுடனெழுப்புதற்குப் புகலக்கேளு, தாமெ ன்றமித்துருவைநன்றுய்க்கேளு நலமானவெள்ளாரஞ் சாரமுட ன்கேளே. (௬௱௨)

தேளப்பாவரிதாரம்வீரங்கெந்தி கெடியான சிங்குரந்துருச மயிக்க, நாளப்பாகெவுரியொடு திமினாபன்னவரி நல்லமைபெறமி த்துருவைப்பார்த்து, கோவப்பாளாமல் வாதப்பார்த்து சுத்துருமாருமணயாகுங்குருவைக்காரு, அளப்பாவாயிரத்துரு வழித்துபார்த்தா லருமையுள்ளசாரமெல்லாமறியலாமே. (௬௱௩)

(சாரசத்துருமித்துரு)

அதியவேசாரத்தின் சத்துருவைக்கேளு வடங்காதகாரியங்க ல்ருச்சுன்ன, முறியவேபோரடை மஞ்சளக்கால் முறையபாவ வர்சமிருகாந்தக்கல்லு, தெறியவேயடைருணறபு மித்துருப்படிய ஞ் செம்மையுள்ளவப்பிரேகஞ் சவுடுமாகும், குயியாகவித்தவின யுஞ்சாரசத்துருவாங் குறிப்பறிந்து கொண்டுநீ மித்துருவைக் கூட்டே. (௬௱௪)

கூட்டுவதமித்துருகான்காரியங்கள்றார் குருலிங்கம்வீரவெ டிகாரமுடன்கெந்தி, நாடுவதுமிலேதார திமினொயாடுகெவுரி நாக முடன்செய்பதுவுநல்லமித்துருவாகு, சாடுவதமித்துருவைத்தா னறிந்துகொண்டு சன்மையுடன்சாரக்குகனைத்தானறிந்துகூட்டஆ டுமித்துவேதைகளட்டமாசித்து வறிந்துகலையேமுவது வதீதமுமா மென்னே.((௬௱௫)

(கல்லுப்புச்சத்துரு.)

கல்லுப்புக்குப் புசத்துருவைக்கேளு வேறாத்தவீர
முடன்கலியீர்க்கிவையும், உண்ணுங்குமுப்பயிபுப்பியமுப்பு
முதல்வியிருமெல்லாஞ்சத்துருவேயாகும், தன்னிமைய
சாச்சத்துருவைத்தானறிந்துமெசன்பிககலாசசச்தமையுஞ் சங்கா
ரம்பண்ணு செல்லிமனுனமுமைவியதீன மித்துறைதனிர்கண்டு சிவ
சேவாயித்துருவாற்பரிபாலத்துசெய்யே. (௯௰௩)

செயமானமித்துருவைச்செம்மையுடன்கேளு செப்புலிக்
கைக்கமொமியங்காரங்வுரி, தயமானபூசமயோடுவைப்பிரேசமிவெ
ள்ளை நாகமுடன்றுளாகமுந்தயமானவிருப்பு, மயமானமித்துருவா
ன்மெய்யைபிந்துசெய்தால் மாக்கமுடன்கமைமெல்லாம்வரிசையு
டன்சேர்த்துத், தயவானபுத்தியிறைத்துறுதித்துகொண்டு சகல
சக்கத்தன்புத்தன்மையுடன்காமே. (௯௰௪)

(வெடியுப்புசத்துருமித்துரு)

தன்மையுடன்வெடியுப்பு சத்துருவைக்கேளு தாளகமுட
னுசெவுநேரியம், உண்மையுள்ளவெள்ளியுந்திகளத்த மொடு
உப்பிக்குமெவள்ளிசெப்பு யிருப்புமிலதொட்டு, வன்மைமென்ற
நிமுகாலண்டங்கெந்தி மடக்காதகிட்டியுடன் சத்துருவேயாகும்
தன்மையுடன்சத்துருவைச்சுங்கையுடன்கேட்டாய்தயா நானமித்
துருவைத்தானறிந்துகொள்ளே. (௯௰௫)

கொள்ளடாதத்தமொடு தாளகமுந்துத்தங் குறாதாகலிங்க
முடன்கிரமெனகோரம், கல்லடாபடிகமுடன் கல்லுப்புயித்து
டனுமைபுதியினவெள்ளை சப்பெளிதல்லோரம், மிள்ளடாவெடி
யுப்பிக்குமித்துருவைச்சொல்லேரு சொன்னமெபிறக்கண்டமித்துவி
லுதுறும்பார்த்தாய், உள்ளபடிவாதமுநுவும்வசமேயாகு முத்தி
கொண்டுபார்த்ததாரும்நெசத்திசத்தே. (௯௰௬)

(காரசத்துருமித்துரு.)

பித்தானகாரமதின் சத்துருவைக்கேளு சிவசிவா லோசத்த
செம்மையுடன்றுத்தம், வத்தாரமித்துருவைக் கண்டபடிசொல்
வேன் வலுவானவுபாசங்கள்பாஷாணலோகம், வித்தானமித்துரு
வைக்கண்டவர்கள்நும்வியாமுள்ளாசகாதிரமைமையுடன்காண
பார், பத்தானசரக்குவகையறிந்தவனேசித்தன் பாருனனசேரி
யைப்பணித்துநீகாரே. (௯௰௭)

காரடாசீனத்தின்சத்துருவைக்கேளு கருவானகாரத்தின்சத்
துருவேயாகு, நேரானமித்துருவின் வகையேதென்று னேரான
காரமித்துருவைப்பாரு, வேரானகாரமித் துருவைப்பார்த்து வி
லைசயானசரக்குகளைக்கட்டிக்கொண்டு, எரடாவாசியென்ற குழி
மைமேலே யேறியந்தலோகமதிலிருந்தாயாமோ. (௯௰௮)

(தங்கசத்துரு)

பாரப்பாதங்கத்தின் சத்துருவைக்கேளு பதிவானநாகமுடன்
சவுடுவெள்ளை,காரப்பாவினங்களொடுகெவுரிலிங்கங்கண்டரொ
டுதிமினைநாமப்பிரேகஞ், சேரப்பாகிளிஞ்சியொடு சிங்கிமனோ
சிலையுந் திருவானவல்லடத்தோல் ரூகமொடுகெந்தி, நேரப்பாரு
திளைப்பல்கோமூசமுங்காத்த நேராகச்சவ்வீரம் பொன்னம்பர்
தானே. (௯௰௯)

தானென்றதங்கத்தின் சத்துருவைச் சொல்லேனீ நயவான
மித்துருவின்விபரங்கேளு,கோனென்றசத்துருவின் சரக்குவகை
தள்ளி கொள்கிறின்றமற்றதெல்லாமித்துருவேயாகும், வினென்
றபுத்தியிருந்கருவமியாவிட்டால் விபரமுள்ளவாதமெல்லாம் வி
மூலேயாகு, நானென்றவாணுவத்தையப்புறத்தேதள்ளி நடுவான
சேரியிருடிமிகளுமே. (௰)

(ரூகசத்துரு.)

நாடிநின்றரூகத்தின் சத்துருவைக்கேளு நஞ்சானபூநீறுதி
மிளையொடுபூரத், தேடிநின்றகந்சவடு ரூடன்வெடியுப்பு திருவா
லானபொன்னம்பரிருப்புகாந்தம், கூடினதோர் சாரம்வெள்ளை
கெவுரிலிங்கி கொடிதாளகமுத்திறச்சத்துருவோமாகும், வாடிநின்ற
சத்துருவாற்ரூகமதைக்கொண்டு வலையானமித்துருவால் வரிசை
பாரே. (௰௧)

வரிசையுள்ளமித்துருவே சொல்லக்கேளு வாடாதகாரீயநா
கமப்பிரேகம்,உரிசையுள்ளகெந்தகமுஞ்சிலைவங்கத்தாரமுன்மை
யுள்ளதுரிசுசெம்புவெள்ளிவெங்காரந், துரிசானசாரமுடன்மெ
ட்டியஞ்சனக்கற் தயங்காததிருமுகைற்பவழப்புற்று பெரிசானசூ
த்தமுடன்மித்துருவேயாகும் பெருமையுடல்கண்டுநீ மிலமாய்
தில்லே. (௰௨)

(இரும்புசத்துருமித்துரு)

நில்லென்றவிரும்புக்குச்சத்துருவைக்கேளு நிசமானவெங்க ரும்வெள்ளீயமண்டலம் கல்லானவப்பிரக நிமிளையொடுவங்க மொடுநாகமிராசேந்திரமுடன் சிலையும், விள்ளென்றசவ்விரஞ் சிவப்பாம்வெருரி மேலானசிலாசத்துவெள்ளைப்பூநீறு, உள்ளபடி மித்துருவுஞ்சத்துருவேயாகு முறைதமித்துருவைநீ யுண்மையுட ன்கேளே. (கயசு)

கேளடாமித்துரு வசொல்லேன்மைந்தா கெளரிமுடன் வெள்ளிசெப்புகாந்தநாகம், ஆளடாநாகமொடு பூரந்தங்கமாக ராகெந்தியுடன்மயூரஞ்செப்பு, தாளடாகுடநுடன் மித்துருவே யாகுஞ்சங்கையுடனிப்படியேதாக்கிப்பாரு, சொளடாவாரமலய முருகும்பாரு கொண்டபடிகாந்தத்துக்கித்நமுறையாமே (கயஎ)

(நாகசத்துருமித்துரு)

பாரப்பாநாகத்தின்சத்துருவைக்கேளு பருவமுடன் இளிர் தியல்லடங்கல்துப்புவொழியுந், தேரப்பாதங்கத்துரு வெள்ளிவீர நீதிருவாளநவட்டோடுகொள்கலுருசிங்கு, நேரப்பாவமின்மிள ருவெளிளைபாஷாண நிலயானவஸ்துப்பு வன்னபேதியுமாம். ஆரப்பாவரியவர்கள்நாகசத்துருவையறிந்து நீமித்துருவையன்பா ய்க்கேளே. (கயஅ)

கேளடாமித்துருவிப்பாகந்தனக்கெருரிசெம்புருமடா நாகந்தெந்தி, நாளடாவட்டுரோகமிரும்புகாந்தஞ் சாரமுடன்கரு நாகமயூரஞ்செப்பு, நாளடாசிலாசத்துநிமிளையெல்லா நாகத்தி ன்மித்துருவைநயந்துப்பாரு, ஆளடாசகலகலை சித்தரெல்லா மு டங்கித்தியசத்திவைமருவோப்பாரே. (கயகூ)

(காரியசத்துருமித்துரு.)

அருளானகாரியஞ் சத்துருவைக்கேளு வயக்காந்தங்கெரி கெந்தியன்டநத்தை, திருவானவிளிஞ்சியொடுநிமிளைநவ்வு செ யாசலசக்கமொடுகஞ்சன்னத்தான், உருவானவிவையெல்லாஞ்ச த்துருவேயாகு முன்னமையுடன்கண்டுநீயுணரியாக,குருவானபா பாக்னதக்குவித்துப்போற்றிக் கூர்மையுடன்காரிய மித்துருவைக் கேளே. (கஉய)

வங்கசத்துருமித்துரு.

கேளப்பாமித்துருதானுஞ்செம்பு கிருபையுள்ள மயூரமு டன்வெள்ளியங்கம், நாளப்பாபூநாகமுதமெல்லா நலமானகாரிய மித்துருவேயாகும், கேளப்பாவாராமல்மித்துருசத்துருவைக்கூ ரறிந்துகொண்டவனேசித்தன்சித்தன், வாளப்பாவரிசையுடன்வா ரிதியைக்கண்டு வளமையுள்ளவங்கத்தின்சத்துருவைக்கேளே. ()

சேனுநீவங்கத்தின் சத்துருவைநன்றாய்க் கிருபையுள்ளகாரி யமுறையாய்ப்பாரு, ஆநீயிப்படியேவங்கத்துக்கு வாரிவாரி சத்துருவையறியவேண்டும், வாறுநீமித்துருவைக்கேளுமைந்தா வரிசையுள்ளகாரியஞ்சூதம்தாத்தம், கூளவெயிந்தமுறைமித்துரு வேயாகுஞ் சுகமாகக்கண்டறிந்துகூட்டிப்பாரே. (கஉஉ)

கூட்டிப்பார் சரக்குவகைதனக்குமைந்தா சுகமானசத்துரு மித்துருவைப்பார்த்து, நாட்டிப்பார்சரக்குகள்தான்கட்டிப்போ கும் நடுவானபூரணத்தில்நாடிநின்று, மூட்டிப்பார்மூலமதில்வா சிதன்னை முக்கோணவீடறிந்துமுழித்துப்பாரு, நீட்டிப்பார்கா லறிந்துநீட்டினக்கால் நீடூழிகாலமொருகாலமாமே. (கஉங)

அஷ்டாங்கயோகம்

ஆமப்பாவட்டாங்க யோகமார்க்க மாதிதொடுத்தந்தவகை சொல்லக்கேளு, தாமப்பாயேகமுதல் நேமந்தானுந் தருவான வாசனமும்பிராணயங்கள்,வாமப்பாவரிசையினுள்பிரத்தியகார மகத்தானதாரணையுத்தியானமாகும், நாமப்பாசொல்லுகிறேஞ் சமாதியோடு நலமானவெட்டுவகையோகம்பாரே. (கஉச)

ஏமம்.

பாரப்பாவெட்டுவகையோகந்தன்னைப் பதிவாகவறிவதற்கு விபரங்கேளு, காரப்பாயேமமென்றகருவேதென்றால் கருணையு டனறிவுபூரணமாய்நின்று, தேரப்பாநால்வகையோனியில்நன்று கச் செனித்தவெழுவகையின்றோற்றந்திறமாய்க்கண்டு, வீரப்பா செய்யாமல்தன்னுயிர்போலெண்ணி விபரமுடன்றுணிருக்கவே மமாகுமே. (கஉரு)

நியமம்.

ஆச்சப்பாநேமமதச் சொல்லக்கேளு வருளானயேமத்தி
லஸ்பாய்நின்றால், நிச்சப்பாநேமத்தாக்குறுதியாகும் நெறியான
நேமமதுவென்னவென்றால், பேச்சப்பாபேசாத மவுனஞானம்
பேரண்டசற்குருவைத்தொழுதுபோற்றி, மூச்சப்பாவவருடை
யகடாட்சத்தாலே முதலானவட்சரத்தைக்கேட்டுக்கொள்ளே. ()

கேட்டுநின்றவட்சரத்தாற் சத்தகோடி கிருபையுள்ளமந்திர
ங்களெல்லாம்பெற்று, நாட்டியந்தவட்சரத்தா லப்பியாசிக்க நல்
மானமந்திரங்களெல்லாஞ்சித்தி, கூட்டியந்தக்குறிப்புடனே யிரு
ந்துகொண்டால் கூரானநேமமதற்குறுதியாச்சு, நாட்டிகமாய்
நேமத்துக்குறுதியாலு நன்றானவாசனமுஞ்சித்தியாமே. ()

ஆசனம்.

சித்தியுள்ளவாசனத்தைச்செப்பக்கேளு சிவசிவாசிவதீட்சை
நிறமாய்ப்பெற்று, முத்திபெற்றதீட்சையது நவருமற்றுன் மு
றையோடேகுருமுறையாய் முதலைக்கண்டு, பத்தியுடனுபதேச
ப்படியேநின்று பரமசிவசிந்தனையாய்ப் பதியைக்கண்டால், சுத்
தமுள்ளவாசனமுமிதுதானப்பாசுரூபமுள்ள வாசனத்தைத்தொ
ழுதுநில்லே (௧௨௮)

பிராணாயம்.

நில்லடாசுகாசனமென்ற வாசனத்தில் நீமகனேமனதுறு
தியாகநின்றால், செல்லடாபிராணாயஞ்சித்தியாகுஞ் சிவசிவாபிரா
ணாயமென்றுசொன்னால், சொல்லவொண்ணாச் சத்தியுடன் நீட்சை
யாகுஞ் சுரூபமுள்ளசத்தியென்றால்மகேசன்மணிதானப்பா, நல்
லதொருமகேசன்மணியைத்தியானஞ்செய்து நலமாகப்பூசித்தா
ல்பிராணாயமாமே. (௧௨௯)

பிரத்தியாகாரம்.

ஆமப்பாபிராணாயமறிந்துகொண்டு அந்தநிலைதவறாம லனு
ட்டித்தாக்கால், நாமப்பாசொல்லுகிறோம் பிரத்தியாகாரம் நடு
வானபூரணந்தானூர்காண்பார்கள், தாமப்பாசொல்லுகிறேன் று
ன்றானகி தயவானகாயாதிகற்பம்கற்பம், வாமப்பால் மதியானக
ற்பங்கொண்டு மகத்தானபூரணத்தில்மருவியேநே. (௧௩௰)

தாரணையின்தியானசமாதி.

மருவியந்தமூலமதில் வாசிகொண்டு மார்க்கமுடனக்கினி
யையெழுப்பிமைந்தா, கருவிகரணாதிகளைக்கட்டிநின்றால் கருணை
யுள்ளபிரத்தியாகாரமாகும், தருவானபிரத்தியாகாரங்கொண்டு த
ன்மையுடனின்றதன்றாற் றாரணையுமாகும், நிருவானதாரணைதானெ
ன்னவென்றால் செப்புகிறேன் மூலமதில் வாசிதானே. (௧௩௧)

தானென்றதாரணையைச் சொல்லக்கேளு தருவானபிரத்தி
யாகாரந்தன்னால், தேனென்றமூலமதில்வாங்கிக்கொண்டுசிவசிவா
ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
மயங்காததியமதில்மனத்தைவைத்து, கோனென்றவெளியிற்செ
ன்றுவேறிக்குறியுடனேயிருக்கிறதுதாரணையுமாமே. (௧௩௨)

ஆமப்பாதாரணையையறிந்துஅந்த வகண்டவெளிதானுக்கறி
ந்துகொண்டால், நாமப்பாசொல்லுகிறோந் தியானமாகும் நடு
வானதியானமதுவென்னவென்றால், தாமப்பாசகலவிசு வாசமெ
ல்லாந் தானல்லநீயென்றுசங்கையாக, போமப்பாநிட்களமாய்நி
ன்றுயானால் பொருந்திநின்றதியானமதின் பொருளைக்கேளே. ()

கேளப்பாதியானமதில் மனதுறுத்தால் கிருபையுள்ளசமா
தியெனச்சொல்லலாகும், தாளப்பாசொல்லுகிறோஞ் சமாதிநே
ர்மை தானென்றதத்துவத்தையொடுக்கிமைந்தா, கோளப்பாகு
டிலமென்றதனை தொடுக்கிக் குவித்துமனதொன்றியதுக்கூர்மை
யாக, வாளப்பாமவுனமொத்துநிராசையாக மனநினைவுதான்கட
ந்தாற் சமாதியாமே. (௧௩௪)

ஆமப்பாயெட்டுவகை யோகத்திற்கு மவையடக்கமென்ன
வென்றால்மனமேயாகும், காமப்பால்கானற்பால் கொண்டுதேறி
க் கருவானகாயாதி கற்பங்கொண்டு, தாமப்பா தன்னருளைத் த
னைகண்டு சச்சிதானந்தமென வழிவில்நின்றால், வாமப்பால் ம
தியான வமுர்தந்தானும் வாரிதிபோ லூறுமடா மகிழ்ந்து
கொள்ளே. (௧௩௫)

இரவிதெரிசனம்.

கொள்ளடாமதியமுர்தங் கொண்டுநல்ல குருவானரவியினு
டதெரிசனத்தைக்கேளு, விள்ளடாயங்குனி சித்திரையில்நீயும் வ

டியவொருநாழிகையில் தேகசுத்தி, நள்ளடாவுதயமதைவிழித்து
ப்பாரு நயனமதுசிமிட்டாமல் நன்றாய்ப்பார்த்தால், உள்ளடா
நயனமதிற்கூச்சமாரும் ஓம் ரவி நமாவெனவே யுகந்துபாரே()

பாரப்பாவுதயமுதலேந்துமட்டும்பார்த்தபின்புவிதகேபிறகு
மைந்தாகேளு, நேரப்பாநின்றநிலை யதனின்று நேர்மையுட
ன்மார்புருளத் தெண்டம்பண்ணு, காரப்பாயிப்படியேநேமமா
கக் கனிவாகமண்டலமே தியானித்தாக்கால், தேரப்பாமுதுகிட
மாய்வட்டமாகச் சிவசிவாரவிபிறப்பைக்காத்தியாமே. (கூருஎ)

காந்திதனைக்கண்டவுடன் மைந்தாகேளு கருவானவாசியது
வகலாதப்பா, சாந்தமாந்தேகமதின் வியாதியெல்லாந் தன்மை
யுடன்தீருமடாதயவாய்ப்பாரு, சேர்ந்துநின்றதேகமதுவனுத்து
ப்போச்சு திறமானரவிபோலே தேகமாச்சு, பாந்தியமாயிப்ப
டியேரவியைக்கண்டால்பல்லூழிகாலமட்டும்வாழலாமே.(கூருஅ

இரவிமதிதெரிசனம்.

வாழ்வதற்குமதியினுடதெரிசனத்தை வரிசையுடன் சொல்
லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, ஆழ்வதற்குத்தைமாத முதயகால மனு
தினமுஞ்சார்க்குருவைத் தொழுதுகொண்டு, சூழ்வதற்குப்பிறை
மூன்றாம்பிறையில்நின்று திறமாகப்பூரணசந்திரனைப்பாரு,தாழ்
வதற்குச்சந்திரனார்தியானங்கேளு தன்மையுடன் சிம்மெனவே
காண்டிப்பாரே. (ருங)

பிரமதெரிசனம்.

பார்க்கையிலே சந்திரனார் வயிற்சேர்த்த பக்குவங்கள்நன்
றாகத்தோன்றும்பாரு, ஏர்க்கையுடன்மதிரவியிற்சேர்ந்தபோதே
யிகபரசாதனமெனவே யிருக்கலாகும், சேர்க்கையுடனிக்கருவை
காலகத்தோர்க்குச் செப்பினுந்கைலாய மிடங்கொள்ளாது, மார்
க்கமுடன்மனதறிவால் மகிழ்ந்துகொண்டு மாசற்றசோதியைநீம
றுவிப்பாரே. (கூருய)

பாரப்பாவிருநயன மொன்றாய்க்கூட்டிப் பதிவானவிரு
யத்திலயனதைவைத்து, நேரப்பாசுழிமுனையிற் பற்றியந்த நி
மாகவக்கினியில்நின்றுகொண்டு, தேரப்பாபூரணமாய்வாசிதன்
றச்செனவேதங்கென்றுதிருவைநோக்கி, காரப்பாவறிவுகொண்
டுபார்த்தாயானால்கலங்காதபிரமமுடதெரிசனமுமாமே.(கூருக

ஆமென்றபிரமதெரிசனையைக்கண்டால் அக்காலவபமிர்
துவகன்றுபோகும், ஓமென்றபிரணவமேயுச்சமாகு முருமுகில்
றவாய்வுகளுமொடுங்கும்வீட்டில், தாமென்றசங்கற்பவிகற்ப
நீருஞ் சகலகலைமந்திரமுந் தன்மையாகும், மாவென்றமவுன
துவனுக்குமையா மகத்தானயோகத்துக் கடிதாம்பாரே.(கூருஉ

விஷ்ணுதெரிசனம்.

அடியானபிரமகலை யறிந்துகொண்டு வாதியென்றவங்கி
யைத்தொழுதுபோற்றி, குடியானமணிபூரந் தன்னிலின்று கூ
மையுடன்வாசியின்மேற் குவிந்துயேறி, கடிதாவுகமலமதி னி
றுகொண்டு கருணைபெறமங்கென்றுதியானம்பண்ணு, வடிவா
திருமால்தன்கருணைதங்கு மாய்கையென்றமயக்கமெல்லாம் வா
கிப்போமே. (கூருங

வாங்கிப்போந்திரோதாயின் மயக்கமெல்லா மவுனமென்
பூரணமுமனதிற்றங்கும், பாங்குபெறக்கமலமதிற் றீயந்தோற்
ம் பதிவானவாசிகளும்பணியும்வீட்டில், தூங்கிநின்றதுக்கம
தொடராதையா தூலமென்றகாயமது சுத்தமாகும், சாங்கமா
ச்சகலகலைதன்னுட்காணுஞ் சச்சிதானந்தமென்றவறிவுதானே.

மயேசுரதெரிசனம்.

தானென்றமாலினுடகலையைக்கண்டு சங்கையுள்ளதீயமதி
சுடலைப்பற்றி, கோனென்றமுக்கோணக்குழியில்நின்று குரு
னவாசியைநீகுணமாய்ப்போற்றி, மாவென்ற மவுனமதாம்
மென்றேதான் வணக்கமுடன் மனமுருகத் தியானஞ்செய்து
நானென்றவுருத்திரனார்கிருபைதங்கி நாடிநின்றபிறவிகளு ம
ப்போச்சே. (கூரு

போச்சென்றுவிடுகாதேமகேஸ்பரத்தைப் பொருத்திமன
மான்ருகப்புருவமேலே, வீச்சென்றவாசியைநீயதனிற்ருக்கிவி
சகொண்டுவங்கென்றுவிரும்பியூது, பேச்சென்றசத்தமடாயிர
ாதையா பிலமானவாய்வதற்குவுயிருமாச்சு, நீச்சென்றம்கேசு
த்தினருளேதங்கி நிசமானசிவகளையுநிலைக்கும்பாரே. (கசசு)

பாரப்பாமகேசுரத்தைக் சித்தரெல்லாம் பணிந்துமலையே
யவர்பதமேபெற்ருர், வீரப்பாகொண்டவர்க்கு வழிவங்கேது
ன்னதனைக்காணுதவிணர்மெத்த, நீரப்பா நின்றநிலை யறிந்து
காண்டுநீஞ்சிறுற்களையேறிநிமிரலாகும், காரப்பாகமலமல ர
ர்தநின்றகலாகாணுவாவியைநீகண்டுநீஞ்சே. (கசஎ)

சதாசிவதெரிசனம்.

நீஞ்சினுல்சதாசிவத்தைக் காணலாகு நிலைகாணுப்பாவிகள்
ன்காணமாட்டார், வாஞ்சையினுற் சொல்லுகிறேன் அங்கென்
றதான் வளமானவாசியைநீவணங்கிக்கொண்டு, பாஞ்சென்றுவ
லியில்முடிவிற்சென்று பதிவாகரவிமதிக் காலேசென்ருல், பூ
சென்றுபூத்தமலர்வாசந்தன்னைப் புகலுதற்குவெட்டவெளியா
ம்பாரே. (கசஅ)

பாரப்பாவெட்டவெளிதன்னிலின்று பதிவானரவிமதியை
பார்த்துப்பார்த்து, சேரப்பாமனதறிவினுலேயப்பா தேறினு
சிவயோகசித்தியாகும், காரப்பாசிவயோகமுத்தியாலே கயிலா
தேகமடாகற்பதேகம், சாரப்பாமூலமுதலாராதாரந் தானறிந்
ற்சிவவேடந்தனைதாந்தானே. (கசகூ)

சிவவேடதீட்சை.

தானென்றசிவவேடங் காயாசத்தான் தன்மையுடன்சொல்
கிறேன்மைந்தாகேளு, கோனென்றசற்குருவைக் கண்டுபோ
க் குணமாகத்தசதீட்சைபெற்றுக்கொண்டு தேனென்றவமுர்
மடா அகாரதீட்சை திருவானசத்தியடாவுகாரதீட்சை,மானென்
வல்லமடாமகாரதீட்சைமகத்தானவட்டாங்கயோகங்கேளே()

அட்டாங்கதீட்சை

கேளப்பாவட்டாங்கயோகதீட்சை கிருபையுனீராறுதீட்
பெற்று, வாளப்பாவரிசையுடனிருந்துகொண்டு மார்க்கமுட
யிருக்குமொடுக்கங்கார்த்து , நீளப்பாகாலதைதான்பாலுமன்
நேர்மையுடனொருபோது கொண்டுதேறி தாளப்பாவுலகமதி
வாழ்வோர்க்கெல்லாஞ், சங்கையுடன்முன்பணிந்து சஞ்சாரப்
ண்ணே.
(கரு

சிவவேடம்.

சஞ்சாரசமாதிமனநிறுத்திக்கொண்டு தாம்பூரவறுகழஞ்
தயவாய்வாங்கி, அஞ்சாமலீராறுசுத்திபண்ணித் அன்பமெ
களும்பற்றுச்சுகமாய்நீயும், நெஞ்சாரச்சற்குருவைத்தொழு
போற்றி நேமமுடன்ரவிபோலேவளையமாக, அஞ்சாமலிருவ
யஞ்செய்துகொண்டு வப்பனேகுருபூசையன்பாய்ச்செய்யே

செய்யப்பாகுருபூசைபாத்துக்கேதான் சிவசிவாகாயாச
ட்டிநல்கி, மெய்யப்பாமெய்யதுவுமெய்தானென்று மேன்
யுள்ளரவிவளையங்கையில்வாங்கி, தெய்யப்பாவக்கினியில்தாவ
ந்த நேமமென்றரவிவளையமதனிற்காட்டி,கைப்பாவிரலைந்
மூன்றுதன்னிக்கருணைபெறநடுவிரலாம்ரண்டிற்பூட்டே (கரு

பூட்டியத்தவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி புகழாடைரண்டுமெ
ளைதாமெடுத்து, நாட்டிகமாயிடைமேலுந்தரித்துக்கொண்டு
ங்கையுடனெட்டியானபெந்தனம்பண்ணி, நாட்டினிலொட
னையாகவிருந்துகொண்டு நடராசநிதமதைப்பார்த்து மைந்
வாட்டமில்லாமனதுகொண்டுவொடுக்கங்கட்டி, மனதொடுங்
சிவயோகவள்ளைமபாரே. (கரு

பாரப்பாசிவயோகஞ்செய்துகொண்டு பதிவானசதா
டைமுத்தனுகி, நேரப்பாநின்றதனுல்மைந்தாகேளு நின்சமு
கண்டவர்கள்தனக்குத்தானும், வீரப்பாகொண்டதொருபின்
யெல்லாம் விட்டோடிப்போகுமடாவிதுமார்க்கம், ஆரப்
வழிவார்களறியாமற்றூன் னசடரெல்லாம்விடம்விட்டுவலையுறு

அலையுளூர்வாய்மதங்கள்மெத்தப்பேசி யன்பாகப்பூரணத்
தயறியாமற்றான், குலையுளூர்சகலம்சபத்தில்நின்று கூடழிந்து
பாமெனவேகுறியாமற்றான், தலையானதலைதெறித்துத்தத்தியே
என் தல்காலுங்காளூற்றவறிப்போனார், வலையானகாமவலைதன்
மேலறி மாண்டுதடாவெகுகோடிமச்சந்தானே. (கருசு)

ஞானமச்சம்துசாகரத்தில் தன்பசியாற்றுளேடிந்தான் ரூளகி,
பஞானசிறுபச்சங்கொண்டுநின்று வுழுதிமீறுய்நின்றுதடாவுறுதி
ாக, தேஜூனலோகமதுசொல்லும்வாரித்தை சிறுத்தொண்டர்
ன்கதையைச்செப்பக்கேளு, கோனுனருமுறையையென்று
ற்றான் குவிந்தநெருப்பாறில்மனங்குளிர்ந்திட்டாமோ (கருஎ)

ஆவாரம்பட்டைத்தயிலம்.

குழல்றுமனத்திரியாம' வின்னமொன்று கூறகிறேறுவி
கயின்குணத்தையெல்லாம், அழல்றுமிக்வலையாதேவையாகே
று ஆவரையின்பட்டையுடன்வேங்கைப்பட்டை, தழன்றுருகுஞ்
வல்வெட்புமூன்றுங்கூட்டித் தன்மையுடனுயந்தக்கருவுஞ்சே
த்து, உழன்றுமிகத்திரியாமலொன்றாய்க்கூட்டி யுத்தமனேபா
ணடமதிலிட்டுவூமேட். (கருஅ)

மூடிநன்றாய்ச்சீலைசெய்துமைந்தாகேளு முக்கியமாய்க்கு
விந்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, நாடியநந்தத்தயிலமதைப்பதனம்ப
ணனி நலமானசண்முகத்தைதியானஞ்செய்து, வாடிநின்றுத
யாமலேயாகேளு மார்க்கமுடன்றயிலமதிற்பணவிடை தான்
கொள்ளு, கூடிநின்றவியாதியெல்லாமோடிப்போகும் குணமா
மண்டலமுங்கொண்டுதேறே. (கருகூ)

கொண்டுவிடுமண்டலத்திற்றேகந்தன்னிற் கூறுகிறேஞ்சட்
டபொன்றுவெளுப்பாய்ப்போகும், அண்டர்பிரானருளதனை
ாக்கைதானு மழிவில்லையெத்நாளுமதுதான்போதம், கண்ட
தாருதயிலமதிற்ருதங்கூட்டிக், கையாமலமத்தித்துச்செம்பிற்பூ
, விண்டபடிபுடம்போடு தங்கமாகும் வேதாந்தபூரணியாள்
சொல்லிதாமே (கசுய)

(சுரைவித்துத்தயிலம்)

ஆமப்பாயின்னமொருதயிலங்கேளு வடங்காதசுரைவித்துமு
ர்க்கம்வித்து, தாமப்பாவாமணக்குவித்துமூன்று சரிசமமாய்த்தா
னெடுத்துக்கன்றேடொக்க, நாமப்பாசொல்லுகிறேமாதியந்தம்
நன்மையுடனத்துமொன்றாய்க்கூட்டிக்கொண்டு, சோமப்பால்
மதியாலேயிடித்துநல்ல சுகமானபாண்டமதிலிட்டுக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடாமுன்போலேதயிலம்வாங்கிக் கூர்மையுள்ளமேருத
னிற்பதனம்பண்ணு, செல்லடாகுருமதியிற்சென்றுகொண்டு சிவ
சிவாதயிலமதிற்பணவிடைதான்கொண்டால், உள்ளடாமயக்கமுற்
றமூர்ச்சையாகி யுத்தமனேயொருநொடியிற்றெளிந்துபோகும்,ம
ல்லடாயிப்படியேமண்டலம்மேகொண்டால் வசையாதுதேகமதுக
ல்லுதானே. (ககஉ)

தானென்றதயிலமதில்வீரம்பூரத் தன்மையுள்ளச்சூடனே
மத்தித்தேதான், கோனென்றகுருபதத்தைத்தொழுதுபோற்றிக்
குருவானநவலோகத்தன்னிற்பூசி, தானென்றவாணவத்தைவிட்டு
ப்போட்டு நன்மையுடனேருவடிக்குப்புடத்தைப்போடு, தேனெ
ன்றவாலையுடகிருபையாலே சிவசிவாநவலோகம்பொன்னாய்ப்போ
மே. (ககந)

(பூரணத்தயிலம்)

போமென்றுவிடுகாதேயின்னமொன்று பூரணமாந்தயிலவ
கைபுகலக்கேளு, ஓமென்றகுருவருளாற்கெந்திபூர முத்தமனேந
வாச்சாரமொன்றாய்க்கூட்டி, தேமென்றமுட்பூவுட்கூடச்சேர்த்து
திறமானவெங்கோலத்தயிலமூட்டி; ஆமென்றகுரல்தனிலேயிடித்
துக்கொண்டு வன்பானபரணியிலேயமாத்துவாயே. (ககச)

அமர்த்திநன்றாய்புள்போலமைந்தாகேளு வருள்பெருகக்
குழித்தயிலம்வாங்கிக்கொண்டு, சமர்த்தானதயிலமதைப்பதனம்
பண்ணிச் சற்குருவின்பாதமலரைத்தொழுதுகொண்டு, விமத்தக
லந்தயிலமதிற்பணவிடைதான்கொண்டால் மேல்நாடிநரம்புகளு
மிறகிப்போகும், நமக்கானதமனவனும்விலகிப்போவா னதாகத
த்தேகமதுமுத்தியாமே. (ககரு)

முத்தியுள்ளதயிலமதில்லைமைந்தாகேளு மூர்க்கமுள்ளவீரமுட்
ன்பூரப்காரம், பத்தியுள்ளசமதுவுங்கூடச்சேர்த்து பாலகனைகல்
லையிலாட்டிநன்றாய், புத்தியுடன்றன்வழிக்குவங்கத்தப்பிபூரண
த்தைத்தொழுதுபுடம்போட்டுக்கொண்டால், சுத்தமுள்ளதங்கம
தாயிருக்குமைந்தா சிவமாகச்சிவயோகத்துறையில்நில்லே(கசச)

(மருதோன்றித்தயிலம்)

தாரையாகவிள்ளமொருசருவைக்கேளு துலங்குமருதோன்
றிவேர்சமூலம்வாங்கி, நிறையாகவெட்டிவோகூடச்சேர்த்து நிச
மானவாறுபந்தக்கருவுங்கூட்டி, குறையாமல்தானிடித்துப்பாண்ட
த்திலிட்டுக் குருவானசர்க்குருவைத்தியானம்பண்ணி, முறையாகக்கு
ழித்தயிலமிறக்கிமைந்தாமுன்போலேபதனமதாய்வைத்துக்காரே

கார்த்துநின்றதயிலமதில்மைந்தாகேளுசருவானதாரமுடன்க
வரிகூட்டி, பூர்த்துநின்றபாஷாணத்தருசருகம்பொருந்தவைத்து
மொன்றாக்கிறுத்துக்கொண்டு, பார்த்தியபனேதயிலமதாற்கல்வத்
தாட்டிடக்குவமாய்ச்சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி, போத்திதன்
றாய்ச்செய்பதிலேதடவிக்கொண்டு பூசித்துப்புடமதவித்போட்டு
ப்பாரே. (கசஅ)

பாரப்பாசெய்பதனையெடுத்துப்பார்க்கப் பஞ்சவர்ணவொளி
க்குலேயுண்டாமைந்தா, காரப்பாவெள்ளிதனித்தடவிப்போட்டுக்
கருவானபென்றுபமென்னசொல்வேன், சாரப்பாசர்க்குணிந்தட
விப்போடத் தன்மையுடன்கட்டுமடாசுடர்தேதான், ஆரப்பாவ
தித்துசெய்வாராதினன்னை பாகாரவதறுடையவாட்டந்தானே. ()

ஆட்டமென்றவாட்டமெல்லாமாடியபந்சமருளானவாதமுறைற
பாடியற்கம், நாட்டமென்றவாசியடாநத்திபீடம் நடுவானசோதிய
டாநாதவீடு, தேட்டமுடனவ்வீட்டிநீசென்றுகொண்டு திருவான
பூரணத்தைக்கொண்டுதேறு, வாட்டமென்னமயக்கமென்னமட்டி
மாடே மயக்கமதவலொன்றுமில்லைமனமுட்கொண்டே. (கஎய)

கொண்டுகளைபேர்வதற்குவிற்சதாலைக்கூறினேன்செகத்தோ
ர்கள்பிழைக்கவென்று, அண்டர்பிரானருளதனாற்சொன்னவாக்கிய
மாயிரம்போலொருநாறுங்கிடையாதப்பா, கண்டவர்கள்பொருள
றிந்துசெய்துகொள்ள கன்மவிளையொட்டாதுதாமேல்செய்வோ
ம், விண்டபொருள்கண்டறிந்துசெய்யமாட்டார் வீணருக்கென்
செய்வோம்விதிதானுமே. (கஎ௦)

விதிவிலக்கக்கற்பமுறைசொன்னேனந்த வீணரவாறுகவை
மேல்விருப்பமாகி, மதிகவதிநின்றார்களையோவையோ மாண்டு
றுலென்னபலன்வருமேமக்காள், பதியானபதிதனிலேபதிவாய்நின்
றபாமசிவசத்திதனைப்பூசியாமல், சதிகாரருகவுடனுயிராக்கொண்
றால் சதாகாலநரகமதிலெய்துவானே. (கஎஉ

வாலுனமதியமுர்தங்கொண்டாலந்த மகத்தானநாகமெல்லா
ம்விலகிப்போகும், தேறுனவமுர்தமனதச்சிவியென்று தேசாதிதே
சமெல்லாமழித்தனதையோ, ஊனுனவுரிமைதனையுட்கொள்ளாம
கமுடித்துபோருதடாவுயிர்களெல்லாம், தானுனகருவதனையறிந்து
கொண்டு சகலகலைவல்லவனாயிருந்துபாரே. (கஎ௩

இருந்துகொண்டுவாதியந்தப்பார்ப்பதற்கு வெண்மக்காளா
ரமும்நன்றாய்ப்பாரு, அருந்தயிமாகினாத்தசியோகம்பாரு வ
ள்பெருகுஞானகேசரியைப்பாரு, வருத்திமித்தநூல்களைநீயறிந்
திருந்துமதிமயக்கமானதைநானென்னசொல்வேன், திருந்திய
வதினதறுந்தேறுமக்காள் தேருட்டால்காலகெதியென்றுநில்லே.

தில்லடாநிலையில்மனம்நிலைக்கவென்று நிசமானகருமான
சொல்லக்கேளு, விள்ளடாநாகாசம்வெள்ளைவீரம் விபாமுள்ள
இலிங்கமைந்துமைந்து, நல்லடாவரிதாரம்துரிசுதுத்தம் நலமா
கெவுரியொடுகெந்திவைத்து, கொள்ளடாவெழுப்புப்படிகாரங்க
லையுள்ளநவாச்சாரஞ்சவர்க்காரமாமே. (கஎ

ஆமப்பாமூலைந்துமொன்றாய்க்கூட்டி யப்பனேயறுவகைநீ
பழச்சாற்றாலே, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கல்வத்திட்டு நன்மை
பெறவிருவகைநீர்தன்னலாட்டி, ஓமப்பாவோமடியநன்றாயாட்டி
புரிமையுடனெட்டடங்கஆட்டிக்கொண்டு, காமப்பாநீலவியிலே
நாதம்வாங்கிக் கருணைபெறவிட்டுநன்றாயாட்டிப்பாரே. (௧௭௬)

ஆட்டிமிகப்பார்க்கையிலேமைந்தாகேளு வருளானபராஞான
கேசரித்தினருளால்கூட்டிநின்றசரக்குகள்தானொன்றேயொன்றா
கூடியல்லோவோமடிந்துகட்டிக்கொண்டு, தாட்டிகமாய்மெழுகது
போலாச்சுமக்காள் தயவானயிதன்பில்சத்தையென்னசொல்வேன்
மாட்டிவிடுமெழுகதிலேபத்துக்கொன்று பூழுடியாதவெள்ளியபற்பு
ஞ்சேரே. (௧௭௭)

சேர்த்துமிகத்தானரைத்துநாலுக்கொன்று திரமானதங்கரே
கதுவுங்கூட்டி, பார்த்திபனேநன்றாகவரைத்துருட்டி பதிவான
வெள்ளியென்றசிமிழில்வைத்து, போற்றிநன்றாய்த்தொடுதெடுத்
துமைந்தாநீயும் புனிதமுடன்குருபூசைசெய்துகொண்டு, நாற்றி
சையுமெனக்காக்குந்தெய்வமென்று நன்மையுள்ளமெழுகதனைப்
பதனம்பண்ணே. (௧௭௮)

பதனமுள்ளபதியிலேமைந்தாகேளு பணவிடைதானெடுத்
தப்பத்தியமேயாக, விதனமில்லாவெள்ளிசெம்பிற்றகட்டிற்பூசிவி
தம்பிநன்றாய்ப்புடம்போட்டுவெடுத்துப்பாரு, அதனமுள்ளமாற்
றிசுமென்னசொல்வேன்சராபாஞ்சோதியதிகசோதி,மதனமுள்
ளமவுனமடாமகத்தாமார்க்க மக்கனோநவலோகந்தன்னிற்பூசே ()

பூசிநன்றாயெருவடுக்கிப்புடத்தைப்போடு பூரணமாய்ப்பழுக்
குமடாபுகழோமெத்த, வாசிதின்றவடிவதற்குவுயிராய்நிற்கு மகத்
தானசத்திசிவபூசைபண்ணி,நேசமுடன்குருபதமேகதியென்றெ
ண்ணி நின்றநிறைத்சகலசித்துநேரதாகும், நாசிநுனிசுழிமுனையே
யாதாரத்தம் நடுவானபூரணமேதீபமாமே. (௧௮௰)

தீபமென்றமெழுகதிலேமைந்தாநீயும் செம்மையுடன்பண
விடைதானெடுத்துக்கொண்டு, தாபமுள்ளகுடவனிலேசடலிக்கொ
ண்டு சங்கையுள்ளதியானமதாய்ப் புடத்தைப்போடு, கோபமென்
றனுற்றமதுகத்தியாகக் குருவானசங்கமதாய்ப்பறக்கும்பாரு,சாப
மென்றதீவினையையறுத்துநல்ல சங்கையுள்ளசிவயோகத்தன்மை
பூணே. (௧௮௧)

தன்மையென்றவாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணிச் சதாகாலமு
வுனமதாயெடுத்துப்பாரு, உண்மையற்றதீயிருக்கு வுரைத்துக்கா
ட்டு உறுதியிலேவெகுவுறுதியாகதில்லு, நன்மையதாய் நாட்டினில்
மையென்றயோகத்தில் தெளிவாய்தில்லு தெளிந்தாலுமனதுறுதி
திறத்தைக்காரே. (௧௮௨)

(விஷந்திரவிஷமெழுகு.)

காரானகாலவிஷமெல்லாந்தீரக் கருமானமூலிகையிதனைக்
கேளு, வீரானவறுகட்புல்விஷகத்துக்கெல்லாம் விஷமானமூலிகை
தானையாவையா, கூராகப்பிடிங்கியதை யரைத்துருட்டிக் கொண்டு
கடிவாயிலதைப்பூசிவிட்டால், நேராகத்திருமெனியுமன்றேர்சொ
ன்ன நிசமானசிவமூலிக்குணமிதாமே. (௧௮௩)

குணமானயின்னமொருகருவைக்கேளு குருவானவண்டமதி
ன்கருவைவாங்கி, நிணமானசருவதனாவியிற்போடு தீர்வற்றித்திர
ண்டுமெழுகாகுமையா, குணமாகவிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணி
த் தாரணியிற்கால்கடி தலைமேற்கொண்டால், மணமானமெழுகில்
கடுகளவெடுத்து வையடாகடிவாயில் வெதுப்பித்தானே. (௧௮௪)

தானென்றகடிவாயில் வைத்தபோது தலைமேலேயேறிநின்ற
விஷங்களெல்லாம், கோனென்றகுருவருளால்விஷங்கள்செத்து கூ
றுகெட்டுமாண்டதுவுங்குணமேயாகும், தேனென்றமொழியுடை
யாள்சொன்னவித்தை செகத்தோர்கள்கானநிந்து செய்துகொண்
டால், மானென்றதர்மமடாமக்காள் மகத்தானதர்மமதுவ
ருகுந்தானே. (௧௮௫)

(குன்மமெட்டுக்குலவணலேகியம்)

தானானகுன்மமது வெட்டுந்தீரச் சங்கைபுடனல வணலேகி யக்கைதக்கேளு, தேனுனமுப்பூவுமாறுமெயான்றுப் செம்மையுட யக்கைதக்கேளு, தேனுனமுப்பூவுமாறுமெயான்றுப் செம்மையுட ன்றுன்பொடித்துமைந்தாகேளு, ஆனபாண்டத்திலிட்டுமைந் தா அப்பனேதெளிவிறுத்துபாண்டத்திட்டுக்கொளுனதண்ணீரை வாங்கிமைந்தாகுணம்பாகப்பட்ட வெல்லங்களைத்துக்கொள்ளே, ()

களைத்ததனையடுப்பேற்றிக்கிண்டிக்காய்ச்சி கருவானபொடி யதனிற்போட்டுக்கிண்டி, இறத்தபட்டவோகிண்டியதைவழித்துக்கொ ண்டு செம்மையுடன்மீங்காணிற்பதனம்பண்ணி, வருத்தமுள்ளகு ன்மமதற்கையாநீயும் வணக்கமுடனேல்லிக்காயளவுகொண்டால், கருத்தழித்துகுன்மமெல்லாமோடிப்போகும் கருவானலவணலே கியந்தான்பாரே, (கூ,எ)

(கிரந்திகுலைக்குக்களிம்பு)

பாரப்பாகிரந்திமுதல்சூலைமெல்லாம் பக்குவமாய்க் களிம்பு வகையொன்றுகேளு, ஆரப்பாவறிவார்கள் காகக்கட்டி யப்பனே துத்தமுடன்ரசமுங்கூட்டி, வீரப்பாவெள்ளைக்குங் கிலியஞ்சேர்த் துவிபமுள்ளசுணைமும்பு கூட்டியாட்டி, நேரப்பா வெள்ளையதில் கொட்டிபோட்டு நெகிழநன்றுயரைத்ததனைவழித்துக்கொள்ளே, ()

வழித்தகளிம்பதனையொருசிமிழில்வைத்து மகத்தானபுண் புண்களெனக்குன்மைந்தா, கிழித்தவனையதனிற்றடவிப்போட்டுப்பா ரு கேடுகெட்டசூலைமுதற்படவுத்திரங்கள், கழிதககண்டமாலையொ டுபிளவைவாழை கருக்கானகணைரேரசி ஸிங்கப்புற்று, ஒழிந்த தொருசிலந்திமுதலிவைகளெல்லாம் நேர்மையுள்ள களிம்பதற்கு வோடிட்டபாரோ. (கூஅக)

பாரப்பாசகலவியாதிகள்தான்தீரப் பதிவானலேகியந்தா னை ன்றுகேளு, நேரப்பாதிரிகடுகுவெடுத்துக்கொண்டுதிடமானமுப்பூ வுங்கூடச்சேர்த்து, சேரப்பாபூரணசூடம்நாலுக்கொன்று சேர்த்து நன்றுப்நாதமென்றதேனைவிட்டு, சாரப்பாநன்றுகப்பிசைந்திருட் டித்தன்மையுடனேமேருதனிற்பதனம்பண்ணே, (ககய)

பதனமுள்ளலேகியத்தில் மைகத்தாநீயும் பக்குவமாய் மிளக ளவுகொண்டுதேற, அதனமாய்க்கொள்ளாமலளவாய்க்கொள்ளு வ ப்பனே மண்டலத்தில்சட்டைபோகும், விதனமென்றநரைதிரை கள் விலகிப்போகும் வேதாந்ததேகமது முத்தியாகும், நிதமாக க்கொண்டுகளை யேறினுக்கால் நீடூழிகாலவரை யிருக்கலாமே ()

இருக்கலாமெந்தநாளாகிலுந்தா னென்மக்காளதிகுருபூர ணமேயானல், சுருககலாம்பெருக்கலாஞ்சுகமாமந்த சோதியென் றசிவசத்திதன்னைகண்டால், முருக்கலாய்நின்றமுருக்கதனைவெ ட்டி மூடிநின்றதிரையகற்றி முக்கால்கொண்டு, இருக்கலாந்திரு த்தியந்தசிபந்தன்னிற் சிக்கலாஞ்சிக்கறுத்துவிறங்கலாமே

இறங்கலாமறிவுகொண்டு மூலாதார மேறியந்தமேலாதாரத் தினின்று, உறங்கலாமுறக்கமற்றவிட்டத்திலேதான் றுண்மையென் றபிரணவத்திலுறுதியாலே. சாங்களாய்நின்றதிசை வாய்வைப்பற் றி சாலோகசாமீப சாரூபத்தில், சரங்கடனைத்தான்கூப்பியடிதொ ழுதுகொண்டு கனகடையாயுச்சியங்காணலாமே, (ககக)

காணலாங்கருணையுள்ள தெட்சணையன் காவியமும்பூரணமுங் கலந்துபார்த்தால், தோணலாஞ்சகலகலை சித்தமெல்லாந் துறை யான துறைகளெல்லாந் தோணுதற்கு, பூணலாம்ராமனுட வாக் கியத்தன்னிற் பொதுவானவாயிரத்தைப் பொருந்திப்பார்த்தால், ஊணலாங்காலநிற்று வாசிகொண்டு வுண்மையென்றதீபமதிலெ டுக்கலாமே, (ககச)

ஆயப்பாவொடுக்குமிடந் தனையறிந்து அந்தவிடமூறுதியெ ன வமர்ந்துகொண்டு, காமப்பால் கானற்பால் கொண்டுதேதிக க ருவானவிருசயத்தின் கடைறுத்து, வாமப்பால்மதியான வமுர்தமு மூண்டுவளர்பிறையந்தேய்பிறையுமறிவிட்டார்த்தால், நாமப்பாவெ ன்றமதமொன்றுமில்லை நல்வினையுந்தீவினையுமொன்றும்பாரே ()

ஒன்றுபட்டக்கண்டவிடம்பராவாசியாகி யுறுதியென்றதிரிதிகை யுமுச்சமாகும், நன்றுபெறப்பிரசமையில்வாசிகொண்டு திரிதிசையிம் திருத்தி றுதிகையிலலமுர்கழுல்கொடு, நின்றுகொண்டு கொண்டுநின்றவம் யாகி நேமமுடன வஞெனியில் வெளிச்சமாகி, ()மதியும் வளர்ந்துறைய கூர்மையுடனுனதிடத்திற்கூர்ந்துபாரோ()

யோகசோபனம்.

பாரப்பா நான்பரிவோ சக்தியாகும் பரிவான மதிரூவந் நிலையாகும், சீர்ப்புடனே சொல்லுகிறேன் கடற்தானந்த நிலை வாயிற்றுண்டாந் தெளிந்துசேரு, பூரிப்புடையசத்தியென்றும் ச [illegible] என்றும் மொழிந்தார்கள் பெரியோர்கள் மெய்க்காப்பா, கூர்ப் புடையசத்தியெ குருமீதாகும் [illegible] யானசிவமதுகாண் விந்துவாச்சே

ஆச்சப்பா நாதவிந்து கூடியொன்று [illegible] தான் கண்டீரானப்பா, பூரப்பா தானடங்கி [illegible] செய்யு முறைமையொன்றுசொல்லுகிறேன் [illegible] சீரப்பா நிலையா [illegible] [illegible] போகக் காயப்ப [illegible] ()

கொள்ளடா [illegible] பூசைபண்ணிக் கொண்டபின்பு குரு பதத்தைக் கூர்மையாக, நில்லடா [illegible] கண்டதா [illegible] பிரமமெண்டமடா பிரம்மாகாரம், அல்லடா அகாரமென [illegible] வந்து வருமஞ்சத்தில் காப்புரவுப்புத்தேர்த்து உள்ளடா [illegible] [illegible] பூசைபண்ணே (கஉ)

பூசைபண்ணப்பூசைதனை யறிந்துகொண்டு பூரணமாம் [illegible] [illegible] சேர்த்தி, நேசமுடனே சமாதியாய் [illegible] [illegible] பூரணத்தில் பூரித்தாக்கால் பாசமுன்னாயினும் செய்த்துயரிசோ [illegible] பார்த்தபடியாயுயில் நின் றொழுக்கையப்பார்த்தால் வாசமு [illegible] கர்ப்பூரதீபம் [illegible] சோதி, (௬)

சோதியென்ற வாயிரந் தெய்வ [illegible] மாக மடிமீ [illegible] கொண்டு, நீகருடன் மவுனமதாய்ப் பார்த்து அந்த [illegible] குருவாய் நின்றோர்க்கெல்லாம், வாதமுறு [illegible] [illegible] பூரணமும் பூரணமேயாகும், நாதமு [illegible] நாதாந்த சிவமயமாகபாதமுற்றே

யோகசோபனம்

இராமதேவர் வயித்தியகாவியம்-௲

(இந்திரப்பெருமை)

பூர்த்தனவிந்திரன் [illegible] முனையான கருக்குருவும் [illegible] கற்றை [illegible] போக்குமாகருவா [illegible] பர்பாதர்க்கும் [illegible] தயிப்போக் [illegible] [illegible] போக்கு பந்தனசாலங்கள் பரி [illegible] [illegible] பணிவாமுற்றே,

முற்றிற்று.